

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை
162
மார்ச்சு 2021
சிறப்பிதழ்

ஆய்வு

100/-

புரதம ஆசிரியர் : க.புரண்திரன்

நா. நவராஜ்
பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா
எம்.கே. முருகானந்தன்
இ.சு. முரளிதரன்
புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்
இ. இராஜேஸ்கண்ணன்
தாட்சாயணி
புலோலியூர் வேல்நந்தன்
சி. சிவராஜன்
சங்கமித்தா ஜெயக்குமார்
ஈழக்கவி
முருகபூபதி
ஜெயப்பிரசாந்தி ஜெயபாலசேகரம்
கோகிலா மகேந்திரன்
புரணீ

கோகிலா மகேந்திரன்
சிறப்பிதழ்

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

கோகிலா மகேந்திரன் உளவியலை தனது அடையாளமாக மாற்றிக் கொண்டவர்
நா.நவராஜ்..... 03

கோகிலாவும் பிரயோக உளவியற் சுவையோடு இணைந்த கலைப்படைப்புகளும்
பேராசிரியர் சபாநிபைராசா..... 16

கோகிலாவின் படைப்புகளிலட விஞ்ஞான, மருத்தவ மற்றும் உளவியல் கருத்துகள்
எம்.கி.முருகானந்தன்..... 18

கோகிலா மகேந்திரனின் கதைப்பந்தாட்டம்
இ.ச.முரளிதிரன்..... 27

கோகிலா மகேந்திரன்... ஓர் அதிசயிக்கத்தக்க ஆளுமை
புலோலிபுத்ர சி.இரத்தினவேலோன்.....36

அருகிருந்து ஆற்றுப்படுத்தும் அனுபவத்தோடும்: கோகிலா மகேந்திரனின் திருமணிதர் வாழ்வு, நேர்கொண்ட பார்வை குறித்து பயனுணர்நல்
இ.இராஜேஸ்வரன்..... 39

பண்பாடுகளின் அடுக்குகள் குலையாத எழுத்துக்கள்
தாட்சாயணி..... 44

மனித மனங்களின் அக முரண்பாடுகளைப் பேசும் கோகிலா மகேந்திரனின் முரண்பாடுகளின் அறுவடை சிறுகதைத் தொகுப்பை முன் வைத்து
புலோலிபுத்ர வேல் நந்தன் 46

நாடகம் பற்றி நல்லவே வயண்ணல்
சி.சிவராஜா..... 49

உளவளத்துணையும் கோகிலா மகேந்திரனின் நிர்வாகமும்
சங்கமித்தா ஜெயக்குமார்..... 52

தூவானம் கவனம் நாவலின் அவலச்சுவை ஓர் ஒப்பியல் அவதானம்
எழக்கவி..... 55

கிராமத்து விழிச்செக்குயில்
முருகபதி..... 61

கலையாக்கம், அழகியல் என்பவற்றின் அடிப்படை கோகிலா மகேந்திரனின் சிறுகதைகள்
ஜெயபிரசாந்தி ஜெயபாலசேகரம் 64

கேரகிலா மகேந்திரன் கவந்த களவுகள்..... 63

சிறுவர் கதை - கேரகிலா மகேந்திரன்.....42

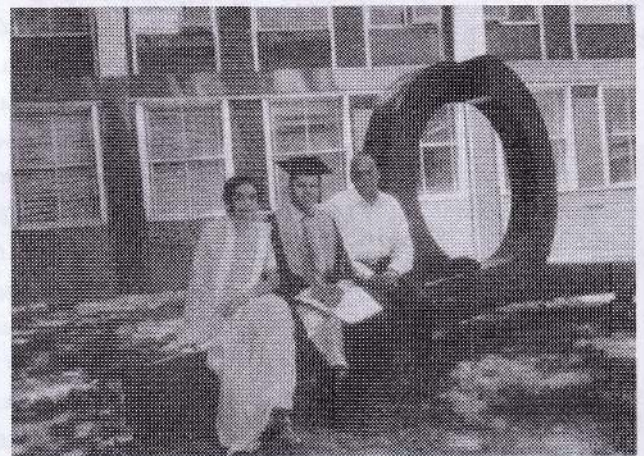
கடிதங்கள்.....67

கேரகிலா மகேந்திரன் பற்றிய தகவற்குறிப்புகள்68

சிறுகதை

கோகிலா மகேந்திரன் - 13

கவிதைகள்

கோகிலா மகேந்திரன் - 15, 30, 43

நேர்காணல்

கோகிலா மகேந்திரன் - 31

ஜீவநதி

2021 மார்ச்சு இதழ் - 162

பிரதம ஆசிரியர்
க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்
வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விஷ்ணுவரீகீர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்
கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :
கலை அகம்
சாமணந்தறை ஆலம்பிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:
திரு.தெனியார்
திரு.கி.நராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்
K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விராம்

தவிர்த - 100/= ஆண்டுசந்தா - 1500/=
வெளிநாடு - \$ 60U.S
மணியோடரை
அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவர்

**K. Bharaneetharan,
Kalaiahram,
Alvai North west, Alvai.**

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓட
ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் என்னை
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்! - யாரதிதாசன்-

ஈழத்துக்கு வருமையே சேர்க்கும் பத்துறை ஆளுமையாளர் கோகிலா மகேந்திரன்

ஈழத்து மூத்த எழுத்தாளர்களை ஆவணப்படுத்தும் முகமாக ஜீவநதி சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. அந்த வகையில் பத்துறை ஆளுமைமிக்க கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களது சிறப்பிதழாக மார்ச்சு மாத இதழ் வெளியாகிறது. இலக்கியம், உளவியல், கல்வியியல், ஆன்மிகம், நாடகம் என பத்துறைகளிலும் பிரகாசித்துக் கொண்டு இருக்கும் ஒளி தரும் நட்சத்திரமாக திகழ்பவர் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள். இலக்கியத்துறையில் சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதை, சிறுவர் கதை, விஞ்ஞானக்கதை, அறிவியற்கதை, விமர்சனம் என அனைத்து வகைகளிலும் நன்கு பரிச்சயமுடையவராகவும் சிறந்த படைப்புகளை தருபவராகவும் விளங்கி வருகின்றார். அதேபோல் ஈழத்தில் முதற்தர உளவளத்துணையாளராகவும் உளவியல் அறிஞராகவும் திகழ்ந்து வருவதுடன் சிறந்த நிர்வாகத்திறன் உடையவராகவும் விளங்குகின்றார். தெல்லிப்பழை கலை இலக்கிய களத்தின் ஆணைவராக திகழ்வதோடு அக்களத்தின் ஊடாக இவர் செயற்படுத்தி வரும் விடயங்கள் குறிப்பிடக்கூடியன. இவரது இலக்கிய படைப்புகளில் உளவியல் சார்ந்த அம்சங்கள் நிறைந்து காணப்படுவதுடன் மனித மனங்களை வழிபடுத்த வல்லவையாகவும் விளங்குகின்றன. மனித மனங்களை நன்கு புரிந்து கொண்ட நேர்மய சிந்தனையுடைய படைப்பாளியாக இவர் விளங்குவதோடு சிறந்த கல்வியியலாளராகவும் விளங்குகின்றார். பல்வேறு விருதுகள், பட்டங்கள் என பெற்றுள்ள போதும் தன்னடக்கத்துடன் ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாது வாழ்ந்து வருபவர். ஈழத்து பெண் சாதனையாளர்கள் வரிசையில் முதன் நிலையில் நிற்பவர். ஈழத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் உச்ச விருதான சாகித்திய ரத்னா விருது ஆண் எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. குறித்த விருது பெண் எழுத்தாளர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த விருதுக்கு நூறு வீதம் தகுதியுடையவராக கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் விளங்குகின்றார். அவரது தொடர் பணிகளை கருத்திற் கொண்டு அவருக்கு கட்டாயம் குறித்த விருதும் கொடுத்து சிறப்பிக்க வேண்டும் என ஜீவநதி கேட்டுக் கொள்கின்றது. தொடர் செயற்பாட்டாளராக எந்நேரமும் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கும் முக்கியமான ஆளுமையான கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தும் முகமாகவும் அவர் பற்றிய சிறு ஆவணப்படுத்தல் முயற்சியாகவும் இவ்விதழ் வெளியாகிறது. நேர்மையான குண இயல்புகள், உண்மைத்தன்மையான விமர்சனங்கள், உளவளத்துணைச் செயற்பாடுகள் என மனிதரில் போற்றத்தகுரிய குணங்களால் கோகிலா மகேந்திரன் பலர் மனங்களில் வாழ்கின்றார். ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் உளவியலுக்கும் இவர் ஆற்றி வரும் பணிகள் என்றும் நன்றிக்கூரியன. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் என்றும் கொண்டாட்டத்துக்குரிய படைப்பாளர் கோகிலா மகேந்திரன் என்றால் அது மிகையாகாது.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விற்பனையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. புயலாசிரிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யேசுராசா
5. புத்தகப்பண்பாடு
6. மு.யாழ்வன் - திருகோணமலை.
7. கந்தர்மடம் அ. அஜந்தன்
8. சி.ரமேஷ்
9. நா.நவராஜ்

கோகிலா மகேந்திரன்

உளவியலைத் தனது அடையாளமாக மாற்றிக்கொண்டவர்

நா. நவராஜ்

“மனத்தின் விந்தை” என்ற ஒரு பாடத்தை, இடைநிலை வகுப்புகளில் படிக்க நேர்ந்த போது எண்ணங்களின் வலிமையைப் பற்றிய சிந்தனைகள் சிறிது முகிழ்த்தது என்னுள் வளரலாயிற்று. எம்.எஸ். உதயமூர்த்தியின் நூல்கள் பலதை அக்காலங்களில் வாசிக்கலாயினேன். பின்னர் அறிஞர் ஆ.சபாரத்தினத்தின் தொடர்பு உளவியல் பற்றியும் அத்துறை சார்ந்த அறிஞர்கள் பற்றியும் அறிய உதவ, அத்துறைபற்றிய ஆசை சிறிதாக என்னிடம் தொற்றிக் கொண்டது. இக்காலங்களில் சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் எங்கள் ஊரில் தனது செயற்றிட்டத்தை முன்னெடுக்க ஆரம்பித்திருந்தது. சிறுவர்களோடு நானும் இணைந்து அதில் பங்குபற்றினேன். அவ்வுத்தியோகத்தர்களின் அணுகுமுறையும் உரையாடும் பாங்கும் செயற்பாடுகளும் மனதிற்கு உற்சாகமூட்டின. அமெரிக்க உளவியல் பேராசிரியரான நான்சிபரன் எழுதிய உளவியற் புனைகதையான தந்தையை இழந்த குட்டியானையொன்றின் கதை தமிழ்ப்படுத்தலில் “குட்டியானை துணிவு பெறுகிறது” என்ற பெயரில் அறிமுகமாகித் “துணிவு” என்ற நாடகமாகப் பழக்கப்பட்டது. சிறுவர்கள் அதில் உற்சாகமாகப் பங்குபற்றினர். இவை நடைபெறும் போது 1999 களின் இறுதியில் சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் ஒரு களப்பயிற்சியை ஒழுங்கு செய்து பங்குபற்ற அழைத்தது, அதில் பங்குபற்றினேன். அக்கருத்தரங்கில் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களும் ஒரு வளவாளராகப்

“சிறுவர் இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றிய அருட்டுணர்வு செழிப்பதற்கு மூத்த எழுத்தாளர்களின் வரவு உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை. சமூகச் சிக்கல்கள் பலவற்றுக்கான தீர்வுகளின் வித்துக்கள் இந்தத்துறைக்குள்தான் உள்ளன. எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களது ஆசிரிய வாண்மை உளவளத்துணையாளர் என்ற தகைமை என்பவற்றுடன் அவரது எழுத்தின் செழுமையும் இணைந்து இன்னும் பல சிறார் நூல்களை எமக்குப் பெற்றுத் தரவேண்டும்.”

- வசந்தி தயாரன் -

பங்கு பற்றினார். அவரது மகனையும் அதற்கு அழைத்துவந்திருந்தார். (இக்கருத்தரங்கு பற்றிய கடிதம் ஒன்று பூங்குயில் - அகவை எழுபது நிறைவு மலரில் பக்கம் 47 இல் உள்ளது). அப்பொழுதுதான் நான் அவரை முதன்முதலில் கண்டேன். அவ்வளவுதான் அன்று நடந்தது. அவருடனான தொடர்புகளோ, உரையாடல்களோ இருக்கவில்லை. நானும் ஏற்படுத்தவில்லை. பின்னர் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் தற்செயலாக உளவியல் பிரிவில் உளநல சங்கத்தின் பல்துறைசார் சிகிச்சைக் குழுவில் கடமையாற்றும் சந்தர்ப்பம் ஒன்று, முன்னர் சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியத்தில் கடமையாற்றிப் பின்னர் உளநலப்பிரிவில் கடமையாற்றி வந்த, என்னை நன்கு அறிந்திருந்த திருமதி புஷ்பராணி சாந்தலிங்கம் மூலம் எனக்குப் பெற்றுத்தரப்பட்டது. நானும் அத்துறையில் பிரவேசிக்கலானேன்.

உளவியல் துறையில் செயற்படத் தொடங்கிய ஆரம்பகாலங்களில் நடைபெறும் வகுப்புக்களிலும் கருத்தரங்குகளிலும் வளவாளராக, பங்குபற்றுநராக, மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களைக் காணும் வாய்ப்பும் பழகும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அவர் ஓர் எழுத்தாளர் என்பதையும் அறிந்து, எனது வாசிப்பில் அவரது படைப்புகள் சிலவற்றையும் சேர்த்துக் கொண்டேன். அக்காலங்களில் குறிப்பாக, 2000 ஆம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதிகளில் கூஸ் வாண்ட வீர் (Guus van der Veer) என்ற உளவியலாளர் யாழ்ப்பாணத்தில் வந்து நின்று பயிற்சிகளை வழங்கிய வேளையில்

அவரால் நடத்தப்பட்ட கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றின ராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் கலந்துகொண்டது எனது ஞாபக அடுக்குகளில் இன்னமும் பதிவாகியுள்ளது. கூஸால் இணுவில் வைத்தியசாலை வளாகத்தில் நடத்தப்பட்ட கருத்தமர்வில் அவர் கூறிய ஒரு துணைநாடியின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் எழுதிய “கண்ணாடி” என்ற கதை வலம்புரியில் (20.12.2000) பிரசுரமாகியதும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு அவருடன் ஏற்பட்ட அறிமுகமும் பழக்கமும் இன்று, அவரது உளவியல்சார் செயற்பாடுகள் பற்றி, உளவியல்சார் படைப்புக்கள் பற்றி எழுதுகின்ற கைங்கரியத்தைச் செய்யும் அளவிற்கு என்னைக் கொணர்ந்துள்ளது என்பது மகிழ்விற்குரிய ஒன்றாகிறது.

எழுத் தாளர் என் போரை எழுத் தை ஆள்பவர்கள் என்றும் அல்லது எழுத்தில் ஆழ்ந்து கிடப்பவர்கள் என்று ஒரு “ழ”னாவை மாற்றிப்போட்டும் சொல்லி விடலாம். எனினும் தமது மனங்களை ஆளத் தெரியாதவர்கள். தமது மன ஆழங்களுக்குள் ஆழ்ந்து கிடந்து அதைக் காலந்தோறும் தரிசித்து, நெறிப்படுத்தி உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கத் தெரியாதவர்கள், எழுத் தாளர் என்று தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் போது (மனிதர் என்று கூறினால் கூட) அச்சொல்லில் ஒரு “போலித்தனம்” இருப்பது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகின்றது. பின் நவீனத்துவம் படைப்பின் பின்னர் படைப்பாளியைக் கொண்டுவிட்டு (இது பல்பரிமாணம் கொண்டது இங்கு ஒற்றைப்பரிமாணத்தில் உபயோகிக் கப்படுகின்றது.) படைப்பை அணுகக் கற்பிக்கின்றது. படைப்பை அல்லது பிரதியை உருவாக்கும் போது படைப்பாளி உயிர்ப்புடன் இருப்பதை அது மறுதலிக்க வில்லை. படைக்கும்போதே மனம் செத்துவிட்டால் படைப்பிலும் பிணநாற்றம் அடிக்கலாம். தெய்வச் சிலைகள் சிற்பியின் மனத்தில் இருந்து தோன்றி உருவம் பெற்றவுடன் அந்நியப்படுதலுக்கு உட்பட்டு வழிபாட்டுக்குரியதாக மாற்றமுறுகின்றது. சிற்பியும் தூரநின்றே தரிசிக்கின்றான். சிற்பியின் மனத்தில் இருந்து அது வெளிப்படும்போது, வடிவம் பெறும் பொழுது அவனுக்கு ஏதாவது மனத்தடைகள் இருக்குமாயின் படைப்பின்போதே அவன் அந்நியப்பட்டு நிற்கும் நிலை உருவாகலாம். இதனால் சிற்பம் ஊனமடையலாம் அல்லது உயிர்ப்பின்றிப் போகலாம். எனவே படைப்பாளி படைப்பின் போது அந்நியப்பட்டு நிற்பதோ உயிர்ப்பின்றி இருப்பதோ நல்ல படைப்பை, பிரதியை வெளிப்படுத்தத் துணைபுரியாது. பலர் மனதைச் சாகடித்துப் படைப்பைச் செய்கிறார்கள். செத்தமனத்தில் இருந்து உயிர்ப்புள்ளது எப்படித்தோன்றும். சற்காரிய வாதம்போல.

போராடும் தேசத்தின் கலைஞர்களுக்கு நீங்கள் என்ன கூறவிரும்புகிறீர்கள்? (வெளிச்சம் - 1994, இதழ் - 29) என்று ஒரு கேள்வி குழந்தை ம.சண்முக லிங்கம் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது அவர் “கலை இலக்கியவாதி ஒரு தனிமனிதனல்ல. அவன் ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் மனச்சாட்சியின் குரல்; மாணுத் தின் பிரதிநிதி. எந்த இன்னலும் இடரும், வசதியும்

சலுகையும் அவனை நிலை தடுமாறச் செய்யாது, செய்யக்கூடாது. போராடும் தேசத்துக் கலைஞன் ஒரு வகையினனாகவும், போராட்டம் இல்லாத தேசத்துக் கலைஞன் வேறொரு வகையினனாகவும் இருக்க முடியாது. மனிதன் எப்பொழுதும் மனிதனாகவே இருக்க வேண்டும். கலைஞனும் ஒரு மனிதனே. மனிதம் நிறைந்த மனிதன். அவன் மனத்தில் துணிவு இல்லாது, நேர்மை இல்லாது, உண்மை இல்லாது எதையும் படைக்க முன் வரக்கூடாது. தான் நம்பாததை, நயம் கருதிச் சொல்லக் கூடாது, நம்புவதை, தயர் கருதிச் சொல்லாமல் விடவும் கூடாது, சரியானதை எங்கும், எந்நேரமும், எவர்க்கும் சொல்லும் உண்மையான இதயம் இருக்க வேண்டும். மக்களை நம்பவேண்டும். அவர்களிடம் இருந்து கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். கற்றதை அவர்களது மேன்மைக் காகப் பயன்படுத்த வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்வதாயின் கலைஞன் தனது மனச்சாட்சியைக் காலந்தோறும் தரிசித்தவாறு இருக்கவேண்டும். அதுவே அவனது வழிகாட்டி, அதைத்தன்னுள் கொண்டு புதைக்கும் கலைஞனின் வாயிலிருந்து வருபவை “நாறும்” என்று கூறுவது மேற்காட்டிய சிந்தனைக்கு வலுச்சேர்ப்பதாக இருக்கின்றது.

எனவே மனதை ஆளும் வல்லமையைத் தமது வாழ்வின் ஓர் அடிப்படையாக ஆக்கிக்கொண்டவர்களே “உன்னத” நிலைசார்ந்த படைப்புக்களை உருவாக்க முடியும். இதற்கு உளவியல் பற்றிய ஒரு புரிந்துணர்வும் பரிச்சயமும் தேவைப்படுகின்றது என்றால் அதனை மறுதலிக்க மாட்டீர்கள் (இப்படிச் சொல்வதால், உளவிய லாளர்களையும் அவர்தம் கோட்பாடுகளையும் கரைத் துக் குடித்து ஏப்பமிட்ட பின்னர்தான் அது சாத்தியப்படும் என்று நான் கருதுவதாகக் கருதி இடருறமாட்டீர்கள்.) என்று கருதுகின்றேன். உளவியல் பற்றிய வாசிப்பும் அது தொடர்பான அறிவும் அது தொடர்பான சிந்தனையும் அது தொடர்பான செயற்பாடும் “சுயத்தை” உயர்த்தி ஒரு வித உளச்சமநிலையை உருவாக்கத் துணை செய்கின்றது. படைப்பாளிக்கு “அவதானம்” என்ற திறன் முக்கியமானது. “சொல்விற்பனமும் அவதானமும் கவி சொல்ல வல்ல நல்வித்தையும் தந்து அடிமை கொள்வாய்” (குமரகுருபுரர் - சகலகலாவல்லிமாலை) என்று அவதானத்தை நடுவிரடுத்தியே கடவுளிடமும் வேண்டுதல் முன்வைக்கப்படுகின்றது. “அவதானிப்பு எழுத்தாளரின் கூர்மையான சுபாவம்” என்று (விழிசைக் குயில் பக்கம் - 136 இல்) நெல்லை க.பேரன் குறிப்பிடு கின்றார். எனவே சரியான உளச்சமநிலையை அடைந்த வரே நுட்பமான விடயங்களை அவதானிக்கும் திறன் உடையவராகி உயிர்ப்புடன் செயற்பட்டுச் சொல்லும் பொருளும் கடந்த கடரைத் தன் படைப்புகளின் நிறுத்த முடியும். உளச்சமநிலையற்றவரின் அவதானம் ஆடும் படகில் நிற்பதற்குச் சமனானது. அத்தகையை எழுத் தாளர்கள் தாமும் ஆடி மற்றவர்களையும் ஆட்டி விடு வார்கள் (இன்று பலர் இதைத்தான் விரும்புகின்றனர்.) எழுத்தும் “ஆட்டக்கார” நிலையை எய்தி விடுகின்றது.

கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் தனது வாழ்வில் உளவியலுக்கும் அது தொடர்பான செயற்பாடுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் ஒருவராகத் தன்னை இனங்

காட்டி நிற்கின்றார். இதன் மூலம் ஓர் உள்சம்ம நிலையை உருவாக்கித் தனது அவதானத்தைச் சரியான முறையில் நிலை நிறுத்திச் செயற்படும்போது, “சமுதாயத்தில் உள்ள கண்ணுக்குத் தெரியாத சில முட்கள் இவரது உள்ளத்தில் தைக்கின்றன. அவை நல்ல சிறுகதைகளாக உருப்பெறுகின்றன.” என (பூங்குயில் பக்கம் 30 இல் - அன்புமணி இரா.நாக லிங்கம்) கூறக்கூடியவகையில் உயிர்ப்புடன் நின்று தனது படைப்புக்களை அவர் உருவாக்கி வருகின்றார். இந்தவாறு சொல்வதனால் அவர்தம் படைப்புக்கள் எல்லாம் “சொல்லும் பொருளும் கடந்த கடரைத்” தம்மகத்தே தாங்கி நிற்கும் படியான “உன்னத” நிலையினை எய்திவிட்டது என்று நான் கூறுவதாக அர்த்தப்படுத்திவிட வேண்டாம். அவர் அத்திசையை நோக்கிய பயணத்திற்குத் தகுதியானவராகத் தன்னை இனங்காட்டி நிற்கின்றார் என்பதையே நான் சொல்ல முனைகின்றேன். அவரது அந்நிலையின் குறை நிறை பற்றி உள் சமநிலை படைத்த இலக்கிய விமர்சகர்கள் பேசட்டும். நாங்கள் உளவியல் சார்ந்த அவர்தம் செயற் பாடுகளுக்குள் சற்று இறங்கிப் பார்த்து விடுவோம்.

“தீயவர்களை வெறுக்கக் கூடாது, தீமையை மட்டும் வெறுக்க வேண்டும், ஒழுக்கமில்லாதவர்களோடு நெருங்கிப் பழகக்கூடாது. ஆனால் உள்ளத்தில் அன்பு கொண்டு, அவர்களைப் பழிக்காமல், குறை கூறாமல் இருக்கவேண்டும்” என்ற மு.வரதராசனாரின் வரிகள் என்னை ஆகர்ஷித்த வரிகள். முடிந்தவரை எனது வாழ்வில் இவற்றைப் பின்பற்ற இன்றுவரை முயன்றுவருகின்றேன்.” என்று குறிப்பிடும் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் 1950 களில் பிறந்து, பரம்பரைக் காரணிகளையும் தழுவ்காரணிகளையும் நல்லமுறையில் பெற்று வளர்ந்து வந்த ஒருவராக விளங்குகின்றார். சிறுவயதிலேயே வெற்றிகளைக் காட்டிச் சுயகணிப்பை உயர்த்திவிட்ட அந்தத் திறமையை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். அவருக்கு மகளாகப் பிறந்ததற்கு நான் என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ என்று வியந்து போகின்றேன்.” என்று 2009 களில் “அப்பாவின் குடும்ப வாழ்வு” என்ற கட்டுரையில் அவர் எழுதிச்செல்வதும் தாயார் பற்றியும் அவரது இயல்பு பற்றியும் “அம்மாவின் சீர்மியம்” என்று கட்டுரையில் குறிப்பிட்டு “மக்களை நேசிக்கும் மானிடத்தைத் தேடுவதில் திக்கெல்லாம் ஒரு பயணம் மௌனமாய் நடந்துகொண்டிருக்கையில், அம்மா ஒருநட்சத்திரமாய் மினுங்கினாள்.” எனக் குறிப்பிட்டிருப்பவையும் இதனை உறுதி செய்கின்றன. இத்தகைய சுதந்திரமான மன ஆற்றுப்படுத்தல் தழுவில் பெற்றோராலும் நல்லாசிரியர்களாலும் புடம்போடப் பட்டு உருவாகிய வாசிப்புப்பழக்கத்தின் மூலம் உயர்ந்த தளங்களுக்குள் இவர் பிரவேசிக்கின்றார். சிந்திக்கும் திறனை வளர்த்துக்கொண்டு அதற்கமையத் தனது வாழ்க்கையையும் நிர்ணயித்துக்கொள்ளும் ஒருவராகத் தன்னை கட்டமைக்கின்றார்.

தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றபோது (1959 - 1968) குறிப்பாகப் பதினேழு வயது களில் மு.வ.வினுடைய சிந்தனைகளின் தாக்கத்துக்கு உள்ளாகித் தமது அடையாளம் சார்ந்து சில நடத்தை

சார்ந்த மாற்றங்களை உருவாக்குகின்றார். பின்னர் அது பற்றிய தெளிவுகளை உரியவர்கள் மூலம் பெற்றுக் கொள்கின்றார். இக்காலங்களில் பெற்ற சில சிந்தனை களைத் தற்போதுவரை இவர் தனது வாழ்வின் அளவு கோல்களாக உபயோகித்து வருகின்றார். இதன் தொடர்ச்சியாக மருத்துவக் கல்லூரிக்குத் தெரிவாகி மருத்துவ மாணவியாகப் பேராதனைப் பல்கலை கழகத்தில் (1970 - 1974) பயின்று வரும்போது Dale Carnegie (அமெரிக்க எழுத்தாளர்) படிக்கத்தொடங்கியதன் மூலம் உளவியல் என்ற தளம் விரிவடையத் தொடங்குகின்றது. அவ்வாசிப்பின் மூலம் பெற்ற மனம்சார்ந்த கருத்துரு வாக்கங்களை மட்டக்களப்பில் இருந்து வெளிவரும் தொண்டன் இதழில் கட்டுரைகளாக எழுத ஆரம்பிக்கின்றார். 1974 களில் மருத்துவப் படிப்பை இடை நிறுத்தி ஆசிரியர் தொழிலினை ஏற்றுக்கொள்கின்றார். இவ்விடத்தில் இவரால் எடுக்கப்பட்ட இம்முடிவு மிகுந்த எதிர்கொள்ளலைச் சந்திக்கும் ஒன்றாகத் தன்மம்பிக்கையின் உடைவாகத் தாழ்வுச்சிக்கலை உருவாக்கும் ஒன்றாக ஆகிவிடும் அபாயத்தைக் கொண்டதாக “... மருத்துவக் கல்லூரியை விட்டுவிட்டு வந்த கவலை அடிமனதில் இருந்தது. இப்படிக்கஷ்டப்படவா இந்த 225 ரூபா சம்பளத்திற்கு வந்தனான்?” என்ற வசனம் மனதைக் குறுக்கறுத்திருக்கலாம். “கண்ணீர் ஆறாக ஓடியது...” என (விழிசைக்குயில் பக்கம் -72இல்) அவர் கூறுவதைப் போன்ற நிலையை வாழ்நாள் முழுவதும் உருவாக்கும் ஒன்றாக இருந்தபோதிலும் இவற்றை யெல்லாம் அத்தருணத்தில் மேற்கொண்ட மடைமாற்றச் (Sublimation) செயற்பாட்டின் மூலம், தனது ஆளுமைக்குப் பொருந்தக் கூடிய ஆசிரியத் தொழிலைத் தெரிவு செய்து அவ்வழியில் பயணித்து, வெற்றி கண்டதன் மூலம் எதிர் கொண்டு தன்னை அவர் சுயமதிப்புள்ளவராக உயர்த்தி யிருப்பது கூட அவரது வாழ்வில் அவர் தனக்களித்த உளவியல் உந்தல் செயற்பாட்டினாலேயே சாத்தியமாகியது.

இது பற்றி “கோகிலா மருத்துவக் கல்லூரிபுத்த பொழுது மிக்க மகிழ்ச்சியுற்றேன். நாட்டின் சேவைக்கு நல்ல மருத்துவர் கிடைக்கப்போகிறார் என்பது எனது கனவாய் இருந்தது. அவர் அதனை இடைநிறுத்தி ஆசிரியர் தொழிலினை ஏற்றபொழுது ஏமாற்றம் அடைந்தேன். எனது ஏமாற்றத்தினை எடுத்துக் கூறியபோது, “கவலையுறாதீர்கள் நான் சாதிப்பேன்” என்றார். சொன்னதைச் செய்து காட்டியுள்ளார். மருத்துவராக வந்திருந்தால் மக்களது உடல் நோய்க்குப் பரிகாரம் கண்டிருப்பார். புகழ் ஈட்டியிருப்பார். பொருள் சேர்த்திருப்பார். ஆனால் இப்போது அவர் மனித சமூகத்தின் உளக்கோளாறுகளுக்குப் பரிகாரம் தேடும் சமூக உளமருத்துவராக உயர்ந்து நிற்கிறார்...” என இவர்தம் ஆசிரியர் பொ.கனகசபாபதி அவர்கள் “உள்ளத்துள் உறைதல்” என்ற இவரது நூலின் அணிந்துரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. 1974.04.22 இல் ஆசிரிய நியமனம் பெற்று, பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் (1979 - 1981) விஞ்ஞானத்துறையில் படித்தும் பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வரும் காலத்தில் 1993 அளவில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகப் புறநிலைப்படிப்புகள் அலகினால் நடத்தப்பட்ட

உளவளத்துணைப் பயிற்சியில் இணைந்து பயிற்சி பெற்றார். இதன் பின்னர் இவரது உளவியல் செயற்பாடுகள் எழுத்துகள் பேச்சுக்கள் என்ற எல்லைகளைத் தாண்டி மனிதர்களுடனான தொழில் முறை உறவாக மாற்றம் பெற்று இன்றுவரை தொடர்ந்து நிற்பதனை அவதானிக்கலாம்.

இக்காலங்களில் பலவகைப்பட்ட ஆளுமைகளைத் தன்னகத்தே இருந்து வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும் ஆரம்ப காலங்களில் ஈழத்தவர் மத்தியில் ஆசிரியராக, இலக்கியவாதியாக அறியப்பட்ட போதிலும் “முரண்பாடுகளின் அறுவடை” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டு விழாவில் (1984) புலோலியூர் இரத்தினவேலோன் அவர்கள் “இவரது பிற்பட்ட காலக் கதைகளைப் படிக்கும் போது, சமூக சொரூபங்களை உளவியல்ரீதியாக அணுகி அறிவியலுடன் மாறுதலான சிறுகதைகளைப் படைப்பதில் வேறுபட்டு நிற்பவர்..” எனக் குறிப்பிடுவது போல உளவியல்சார்ந்த பார்வை உடையவராக இருந்தார். இதன் மூலமும் அன்றில் இருந்து இன்றுவரை இவர் மேற்கொண்டுவரும் பல்கிப்பெருகிய உளவியல்சார்ந்த செயற்பாடுகள் மூலமும் மக்கள் மத்தியிலும் இலக்கியவாதிகள் மத்தியிலும் உளவியல் புலம் உள்ள ஒருவராக அறியப்படும் நிலைமை உருவாகியது.

இத்தகைய பின்புலங்களில் இருந்து நோக்குகின்றபோது இவரது “உளவியல் மனம்” என்பது இவர் உளவளத்துணைப் பயிற்சி பெற்ற 1993 களிற்கு முன்னிருந்தே, இவரது எழுத்துக்களில் தனது செல்வாக்கைப் பரப்பிவந்திருக்கின்றது. இவரது சிறுகதை, நாவல்கள் போன்றவற்றை வாசிக்கும் வாசகர்கள் அதனை உணராமல் அதைக் கடந்து சென்றிருக்க முடியாது என்றே நான் கருதுகின்றேன். மேற்போந்த இக்கருத்துநிலையை அடிப்படையாக வைத்து இவரது உளவியல் செயற்பாடுகளை 1993 களுக்கு முன், பின் என்ற வகையில் பொதுவாக வகைப்படுத்தி நோக்க முடியும் எனினும் அவை தொடர்பான தெளிவு கருதி அவ் விரண்டு காலங்களையும் உள்ளடக்கிச் சிறப்பு முறையால்

1. உளவியல்சார் எழுத்துச் செயற்பாடுகள்
2. உளவியல்சார் உளவளத்துணைச் செயற்பாடுகள்
3. உளவியல்சார் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள்
4. உளவியல்சார் உரைச் செயற்பாடுகள்

5. உளவியல்சார் நாடகச் செயற்பாடுகள்
6. உளவியல்சார் மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடுகள்
7. உளவியல்சார் நூலாக்கச் செயற்பாடுகள்

என்ற அடிப்படைகளில் வகுத்து நோக்கலாம் போலத்தோன்றுகின்றது. இந்த வகைப்பிரிப்புக்களை இவரது மணிவிழாச்சிறப்பு மலரான “சோலைக்குயில்”, அகவை அறுபத்தைந்து நிறைவு மலரான “விழ்சைக்குயில்”, அகவை எழுபது நிறைவுமலரான “பூங்குயில்” போன்றவற்றில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ள இவர் பற்றிய விடயங்களைக் கொண்டு கட்டமைக்க முயல்கின்றேன்.

உளவியல்சார் எழுத்துச் செயற்பாடுகள்

இவரது எழுத்துச் செயற்பாடுகள் 1972 களில் தொடங்கி இற்றைவரை தொடர்ந்து வருகின்றன. உளவியல்சார் எழுத்துச் செயற்பாடுகள் என்று நோக்கும் போது உளவளத்துணைப் பயிற்சியை முறையாகப் பெற்ற 1993 களின் முன்பின் என்ற வகைப்பாட்டில் அணுகினால் 1993 களின் முன்னர் உள்ள படைப்புக்களில் இவரது “உளவியல் மனம்” தொடக்க நிலையில் இருந்து படிப்படியாகத் தன்னை வளர்த்து உயர்நிலை நோக்கிப் பயணிப்பதையும் 1993களின் பின்னுள்ள காலத்தில் அவை, உளவியல் பற்றிய அறிவின் வேறு உயர்தளங்களுக்குள் பிரவேசித்துச் செல்வதையும் கண்டு கொள்ளலாம்.

இவரது உளவியல் மனப்பாங்கின் இத்தகைய வளர்ச்சிநிலையை 1982 இல் வெளிவந்த இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான “மனித சொரூபங்கள்” பற்றிய விமர்சனத்தில் “கோகிலா புற வருணையைக் காட்டிலும் மனப்பாங்கு வருணனைக்கே அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார் என்பதற்கு கதைகள் எல்லாவற்றிலும் வருணனைகளும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளும் உள்ளன.” என்று பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் பின்னர் 2003 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த இவரது “முகங்களும் மூடிகளும்” சிறுகதைத் தொகுதியின் முன்னுரையில் “...சிறுகதைகளின் சிறப்பம்சங்களாக அவற்றில் பரவிக்கிடக்கும் உளவியற் கருத்துக்கள், செயற்பாடுகள், உதவிகள், விளக்கங்கள் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஒவ்வொரு கதையிலும் வரும் கதாபாத்திரங்களின் ஆழ் மனதில் இருக்கும் உணர்வுகள், உணர்ச்சிகள், பயங்கள், கோபங்கள், வடுக்கள்

போன்றவை யதார்த்தரீதியாக வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. மனமான்து ஒரு விடயத்தை எவ்வாறு கையாளுகின்றது. எவ்வாறு ஒரு பிரச்சினைக்குள் சிக்கிக்கொள்கின்றது. எவ்வாறு அதில் இருந்து விடுபட எத்தனிக்கிறது. என்பது போன்ற மனதின் பலவிதமான செயற்பாடுகள், எங்களால் சுலபமாக விளங்கக் கூடிய முறையில் கதைகளினூடாக விளக்கப்படுகின்றன. ஆகவே இந்நூலை உளவியல் தத்துவங்களின் செய்முறை என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.” என்று பேராசிரியர் தயா சோமசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதனையும்கொண்டு தெளியலாம்.

இவரது சிறுகதைகள் என்ற ரீதியில் தொண்ணூற்றி ஒன்பது கதைகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. (பூங்குயில் பக்கம் - 10, 12, 13, 14, 15, 18, 20, 21, 24) அவற்றில் எழுபத்திமூன்று கதைகள் 1993 களின் முன்னர் எழுதப்பட்டவை ஏனைய இருபத்தியாறு கதைகள் பின்னைய நாட்களில் எழுதப்பட்டவை. இவற்றின் தலைப்புக்களையும் உள்ளடக்கங்களையும் நோக்கி மேற்போந்த கூற்றின் உண்மைத்தன்மையைப் பரிசீலித்துக்கொள்ளலாம். பின்வந்த சிறுகதைகள் சில நேரடியாகவே உளவியற்கதைகள் என்ற ரீதியில் எழுதப்பட்டிருப்பதும் (உதாரணம் கண்ணாடி, கறுப்புக்குரல்) இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவரது குறுநாவல்கள் (பூங்குயில் பக்கம் - 04 இல் உள்ள) பட்டியலின் படி 1990 களின் முன்னரே எழுதப்பட்டு விட்டன. அவற்றுள் நிர்ப்பந்தங்கள், வைகறை உணர்வுகள், சந்தனச் சிதறல்கள், பெண்பனை போன்றவை ஒன்றிணைக்கப்பட்டு 2018 களில் ஒரு அத்தியாயம் புதிதாக எழுதி இணைக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கான விமர்சனத்தில் விரிவுரையாளர் ஈ.குமரன் அவர்கள் (பூங்குயில் பக்கம் - 37,38 இல்) குறுநாவலின் உளவியல் அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டு “ஆசிரியர் கலைத்துவம் குறைவுபடாத வகையில் உளவியல் பார்வையைக் குறுநாவல்களில் கொண்டுவருகின்றமை அவரது ஆளுமையின் சிறப்பு எனலாம்.” என்கின்றமையும் கவிதைகளில் காணப்படும் வரிகளும் (உதாரணம் “குயிலைக் கொணர்ந்து சோகம் விரட்டிக் கூவவைத்த குரல்” - பூங்குயில் பக்கம் - 72) அவ்வரிகளுக்கு இடையில் வெளித்தெரியும் பேசுபொருட்களும் இவரது உளவியல் மனப்பாங்கென்பது சிறுகதைகளில் மட்டுமன்றி நாவல்கள், குறுநாவல்கள், கவிதை

கள் (கவிதைகள் பட்டியல் சோலைக்குயில் பக்கம் - 160, 161, 163, 164 இல்), கட்டுரைகள் (நாடகங்கள், உரைகள் தனியே பார்க்கப்பட்டுள்ளன.) போன்றவற்றின் ஊடாகவும் தம்மை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன என்பதைக் கோடி காட்டுகின்றன.

எழுத்துச்செயற்பாடு என்பது கூட ஒரு வெளிப்பாட்டுச் சிகிச்சை (Expressive Therapy) முறையாகக் கணிக்கப்படக் கூடியது. பல எழுத்தாளர்களுக்கு அவர்களது உணர்வுகளின் வடிகாலாக அது இருக்கின்றது. கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களும் தனக்குரிய உணர்வுகளின் வடிகாலாக, உணர்வுச்சமநிலை எய்துவதற்குரிய ஊடகமாகத் தமது எழுத்தினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். உதாரணமாக மனதையே கழுவி, முகாமிற்குப்போகாத அகதிகள், சடப்பொருள் என்றுதான் நினைப்போ? போன்ற கதைகளின் ஊடாகத் தனது மனதுக்கு மிக நெருக்கமான பிரச்சினைகளை அவர் பேசியுள்ளார்.

கட்டுரைகளைப் பொறுத்தவரையில் இவர் தனது செவ்வியொன்றில் “...வாசிப்புப் பழக்கம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் தொடர்ந்தது. தேயில் கார்டனெகி போன்றவர்களின் நூல்களை அப்போதே, அதற்கு முன்னரே வாசிக்கத் தொடங்கி விட்டேன். அந்நூல்களில் உள்ள முக்கிய புதிய விடயங்களைக் குறித்து வைக்கும் பழக்கமும் இருந்தது. 1970 - 1980 களிலேயே மனம் தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதத் தொடங்கிவிட்டேன்.” என்று (விழிசைக் குயில் - பக்கம் 91இல்) குறிப்பிடுவதைக் கொண்டு உளவியல் சார் கட்டுரைகளின் தொடக்கத்தைக் கண்டு கொள்ளலாம். இம் மனம்பற்றிய கட்டுரைகள் சில தொண்டன் இதழில் எழுதப்பட்டுள்ளனவாக கருதப்படுகின்ற போதிலும் அவை பற்றிய விபரங்கள் எதுவும் இப்புத்தகங்களில் கிடைக்கவில்லை.

ஆரம்பகாலங்களில் விழி, விழிசைக்குயில், பசுந்தி, பதுமலாஞ்சனன் (பூங்குயில் பக்கம் - 131) போன்ற புனைபெயர்களுள் தன்னை மறைத்து நின்று எழுதிய இவர் 1977 இல் திருமணத்தின் பின்னர் கோகிலா மகேந்திரன் என்ற பெயரில் எழுதத் தொடங்கித் தனது சுயத்தை தன்னம்பிக்கையுடன் நிலைநிறுத்துகின்றார். அவர் எடுத்த அன்றைய முடிவில், அவர் கொண்டிருந்த உறுதி இன்றுவரை அப்பெயரிலேயே தன்னை வெளிப்படுத்தி வருவதன் மூலம் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. (இடையில் ஓரிரகு சந்தர்ப்பங்களில் - யுத்தவேளைகளில்

தான் எழுதிய விடயத்தின் தன்மை கருதி புனை பெயர்களைப் பயன்படுத்தியும் உள்ளார்.) அவ்வறுதியில் நின்று 1987 களில் வழங்கிய செவ்வியொன்றில் (சோலைக்குயில் பக்கம் - 29) புனைபெயரில் மறைந்திருந்து மற்றவரைப் புண் படுத்தும்படைப்பாளிகளை விமர்சகர்களை “இவர்கள் ஏன் தமது சொந்தப் பெயர்களில் எழுதத் தயங்கு கிறார்கள்? அந்தத் தயக்கமே பிழை செய்வதன் அடை யாளம்!” என்று கூறித் தனது சுயத்தின் வளர்ச்சியையும் தனது ஆளுமைத்திறத்தையும் அடையாளம் காட்டுகின்றார்.

இம்மாற்றத்தின் பின்னர் 1980 களில் ஈழநாடுப் பத்திரிகையில் உளவியல்சார்ந்த எண்ணக்கருக்களை அடிப்படையாகவைத்து இவர் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளமையை நூலுருவில் தொகுக்கப்படாத கட்டுரைகள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் (சோலைக்குயில் பக்கம் -218, 220, 221. பூங்குயில் பக்கம் - 63, 67, 70, 71, 78, 82, 84 இல் உள்ள) அட்டவணைகளைப் பார்த்து அதில் காணப்படும் தலைப்புக்கள் மூலம் (உதாரணமாகத் தூக்கம், உங்கள் குழந்தைகள் ஏன் அழுகின்றன?, சிறுவர் கல்வியும் உளவியல் அணுகுமுறையும் போன்ற பல கட்டுரைகளை) கண்டுகொள்ளலாம். 1989 களில் மல்லிகையில் “இலக்கியக்காரரின் இடைத்தொடர்பு” என்ற கட்டுரையை உளவியல் நிபுணர்களின் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவரது முறையான உளவியல் பயிற்சியின் பின்னர் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் (உதாரணமாக: நெருக்கீட்டுக்குப் பிற்பட்ட மனவடுவும் சம்பவ விபரிப்புச் சிகிச்சையும்(2004), மாணவர்களின் உணர்ச்சிகளை விளக்கிக் கொள்ளுதல் (2005), விழிப்புல வலுவழித் தோருக்கான உதவிகளும் சீர்மியமும் (2008), பெண்களின் உளநலம் (2008), முதுமையின் சவால்களும் வரப் பிரசாதங்களும் (2008), முதுமைக்குத் தயாராதல் (2010), காப்பகச் சிறுவர்களின் உளநலம் (2010), போதைப் பொருள்பாவனை பற்றி பிள்ளைகளுடன் பேசுதல் (2014), உணர்வு நுண்மதி (2014), நேர்சிந்தனை (2014) போன்ற பல கட்டுரைகள்) காத்திரமான உளவியல் அறிவினை ஊட்டும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளமையினையும் நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். இப்பின்னணியில் தினக்குரல் பத்திரிகையில் பல தொடர்கட்டுரைகளை அவர் எழுதியுள்ளார். அவை உள்ளத்துள் உறைதல், நேர்கொண்ட பாவை, திருமனிதர் வாழ்வு போன்ற பெயர்களில் நூலுருப்பெற்றும் உள்ளன.

இவை தவிர 2008, 2009 காலப்பகுதிகளில் ஆங்கில அறிஞர்கள் பலரோடு சேர்ந்து உளவியல் சார்ந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் (விபரங்களை விழிசைக்குயில் பக்கம் - 101 இல் பார்க்கவும்) ஆங்கிலத்தில் இவர் எழுதியுள்ளார்.

உளவியல்சார் உளவளத்துணைச் செயற்பாடுகள்

“ஒரு ஆசிரியரின் பணி கற்பித்தலோடு நிறைவடைவதில்லை. அதற்கு மேல் மாணவர்களின் முழுமையான ஆளுமை விருத்தியை ஏற்படுத்துவதுமாகும். அந்த வகையில் சமூகத்தின் உளநலத்தில்

ஆசிரியர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டிய தேவையை உணர்ந்தேன். யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கத் தொடங்கியிருந்த சாந்தியகத்தின் உதவியோடு சீர்மியர் பயிற்சியில் சேர்ந்து 1994 இல் ஒருவருடப் பயிற்சியை நிறைவு செய்து சீர்மியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினேன்.” (விழிசைக்குயில் - பக்கம் - 91) எனக் குறிப்பிட்டு (1993 இல் யாழ்ப்பால் கலைக்கழகப் புறநிலைப் படிப்புகள் அலகில் உளவளத்துணைப் பயிற்சியும், 1994 - 1995 காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பால் கலைக்கழகப் புறநிலைப் படிப்புகள் அலகும் சாந்தியகமும் இணைந்து நடத்திய பயிற்சியும் பரீட்சையும் மேற்கொண்டு சீர்மியர் பட்டத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டார்.) உளவளத் துணைச் செயற்பாட்டினை முன்னெடுக்கத் தொடங்கிய இவர். பின்னர் பல பயிற்சிப் பட்டறைகளில் (சோலைக்குயில் பக்கம் - 209 - 210) பங்கு பற்றித் தனது உளவியல்சார் உளவளத்துணை அறிவினை வளர்த்துக் கொண்டதோடு 2003 களில் இத்தாலி நாட்டுக்குச் சென்று நெருக்கீட்டுக்குப் பிற்பட்ட மனவடுவிற்குரிய விசேட சிகிச்சை முறையாகிய சம்பவ விபரிப்புச் சிகிச்சையை(NETரை) கற்றதுடன் ஓவிய சிகிச்சை, நாடகசிகிச்சை, அறிகைச் சிகிச்சை(CT), ஏற்றுக் கொண்டு பொறுப்புடனிருத்தல் சிகிச்சை(ACT), தர்க்க முறையுடன் கூடிய நடத்தைச் சிகிச்சை(DBT), உன்னிப் பாயிருத்தலை அடியொற்றிய அறிகைச் சிகிச்சை(MBCT) போன்ற உளவளத்துணையில் உள்ள சிறப்பு முறைகளையும் கற்றுத் தற்போது வரை (கொரோனாவால் தடைப்படும் வரை) உளவளத் துணைச் செயற்பாட்டை மேற்கொண்டு வந்தார். இச்செயற்பாட்டைத் துணைநாடிகளை நேருக்கு நேர் சந்திப்பதன் மூலமும், ஊடகங்கள் (தினகரன், தினக்குரல்) மூலமாகவும் உதாரணமாகத் தினகரன் வார மஞ்சரியில் 2010 களில் மேற்கொண்ட “கோகிலாவைக் கேளுங்கள்” என்ற கேள்வி பதில் பகுதி ஊடகவும் தினக்குரலில் உள்ளத்துள் உறைதல் கட்டுரைகள் வாயிலாகவும் மேற்கொண்டார். துணைநாடிகளை நேரடியாக சந்தித்து மேற்கொள்ளும் உளவளத் துணையை GTZ, SCSL, Danish Red Cross போன்ற அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் ஊடகவும் மேற்கொண்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2006 களில் கொழும்பில் வசித்தபோது அங்கு சோலைக்குயில் ஆற்றுப்படுத்தல் மையக்கிளையை நிறுவி உளமருத்துவநிபுணர் எஸ்.சிவதாஸின் வழிகாட்டலுடன் உளவத்துணைச் செயற்பாட்டை முன்னெடுத்து வந்தார். 2011 - 2013 களில் அவுஸ்திரேலியாவில் இருக்கும் போது அங்கிருந்த முதியோர் இல்லத்திலும் உளவளத்துணைசார் பணியை அவர் தொடர்ந்தார். பின்னர் 2014 களில் இருந்து சோலைக்குயில் ஆற்றுப்படுத்தல் மையத்தை தற்போது இருக்கும் முகவரியில் இருந்தவாறு செயற்படுத்தி வருகின்றார். தனது இவ்வுளவளத்துணைசார் செயற்பாடு தொடர்பான தரவொன்றினை விழிசைக்குயில் நூலில் (பக்கம் - 174 -176) பதிவு செய்து 1995 இல் இருந்து 2015 வரை தன்னிடம் உதவி பெற்றோர் தொகை 787 என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு சுட்டத்தக்கது. ஆரம்பத்தில் Counselling என்பதை உளவளத்துணை என்ற தமிழ்ப்பதத்தால் குறிப்பிட்டுவந்த இவர். பின்னைய காலங்களில் சீர்மியம் என்ற சொல்

லால் அதனைக் குறிப்பிடத் தொடங்கினார். இவரது சீர்மியம்பற்றிய அனுபவங்களை ஒன்று திரட்டி 2020 வெளி வந்த “சீர்மியத்தில் சிறப்பு முறைகள்” என்ற நூலில் முதல் அத்தியாயமாகத் தந்துள்ளார். கண்டுகொள்க.

உளவியல்சார் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள்

இவரது கற்பித்தல் செயற்பாடு 22.04.1974 இல் ஆரம்பிக்கின்றது. இதற்காக நல்லாசான் சான்றிதழ் களையும் அவர் பெற்றிருக்கின்றார். முன்னர் சொன்னது போல ஆரம்பகாலங்களிலேயே “உளவியல் மனம்” கொண்டிருந்த இவர் தனது கற்பித்தல் செயற்பாடுகளிலும் உளவியல் அடிப்படைகளைத் தனது வாசிப்பின் மூலம் இணைத்திருப்பார் என்று நாம் தெளியலாம். 1993 களின் பின்னர் இவரது உளவியல் சார்ந்த கற்பித்தல் செயற்பாட்டினை நோக்குகின்ற போது. அதனை அவர் கருத்தரங்குகளுக்கு இணைப்பாளராக இருந்து விரிவுரைகள் ஆற்றுவதன் மூலமாகவும் கருத்தரங்குகளுக்கு வளவாளராகச் சென்று விரிவுரைகள் ஆற்றுவதன் மூலமாகவும் கருத்தரங்குகளைத் தானே நடத்திக்கோட்பாட்டு ரீதியான பயிற்சிகளை வழங்கு வதன் மூலமாகவும் மேற்கொண்டுள்ளமை புலனாகும்.

உளவியல் சார்ந்த கருத்தரங்குகளுக்கு வளவாளராகச் செல்வது (இவரது பதிவுகளின் படி) 1994 ஆம் ஆண்டு யாழ் பல்கலைக்கழகப் புறநிலைப் படிப்புக்கள் அலகில் -மாணவர் உளவளத்துணை என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய விரிவுரையுடன் தொடங்குவதாகக் குறிப்பிடலாம். எனினும் “நான்” உளவியல் சஞ்சிகை நடத்திய எழுத்தாளர் பட்டறைக்கு இவர் 1989 களில் வளவாளராகச் சென்றுள்ளார். அது சிறுகதைசார்ந்தது என்பதால் 1994 என்பது முன்னிலை பெறுகின்றது. பின்னர் சாந்திகத்தின் குறுகியகால உளவளத்துணைப் பயிற்சிக்கு 1995, 1997, 2000, 2001/2002, 2004/2005 போன்ற காலப்பகுதிகளிலும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் நான்கு தொகுதி தமிழ்மொழி மூல ஆசிரிய உளவளத்துணையாளர் பயிற்சிநெறியின் இணைப்பாளராகவும் பிரதம வளவாளராகவும் 2002, 2003, 2004, 2005 காலப்பகுதிகளிலும் ஆசிரிய உளவளத்துணை யாளருக்கான சம்பவ விபரிப்புச் சிகிச்சைப் பயிற்சியின் போது ஜேர்மனியின் நிபுணர்குழுவுடன் வளவாளராக 2003, 2004, 2005 காலப் பகுதிகளிலும் கல்வியமைச்சு வட மாகாணம் BESE யினால் நடத்தப்பட்ட சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட பாடசாலை அதிபர்களுக்கான ஐந்து தொகுதி விழிப்புணர்வுச் செயற்பாட்டில் 2005 காலப் பகுதியிலும் எனப் பல்வேறு கருத்தரங்குகளிற்கும் (மேலதிக விபரங்களுக்கு விழிச்சைக்குயில் பக்கம் - 156 160 இலும். பூங்குயில் பக்கம் - 153 - 160 இலும் தரப் பட்டுள்ள அட்டவணையைப் பார்க்கவும்) வளவாளராகச் சென்று உளவியல் விரிவுரைகளை இவர் ஆற்றியுள்ளார். அத்துடன் உளவளத்துணைசார் பயிற்சியாளர்களின் தெரிவு நேர்முகத்தேர்வுகளிலும் உளவளத்துணைப் பயிற்சியின் பின்னான பரீட்சை நேர்முகத் தேர்வுகளிலும் இவர் தேர்வுப் பரீட்சகராகப் பங்குபற்றித் தனது பங்களிப்பினை (விபரங்களுக்கு

விழிச்சைக்குயில் பக்கம் - 141. பூங்குயில் பக்கம் - 131) வழங்கியுள்ளார்.

இவற்றோடு மருத்துவ பீடத்தின் வருகை விரிவுரையாளராக 2010 களில் இருந்து சில வருடங்கள் தொடர்ந்து செயற்பட்ட இவர். தனது தொடர்கற்றலாலும் இற்றைப்படுத்தல்களாலும் தான் அறிந்து உணர்ந்து பயின்ற CBT, DBT, ACT போன்ற சிகிச்சை நுட்பங்களை மாணவர்களுக்கு 2018, 2019 ஆம் ஆண்டு களில் ஆறுமாதம், எட்டுமாதம் என்ற கால அடிப்படை களில் பயிற்சியளித்து (விபரங்கள் பூங்குயில் - பக்கம் - 52, 137, 140) சான்றிதழ்கள் வழங்கியுள்ளார். இவ் வகுப்புக்களில் கற்றவர்களின் பின்னூட்டல் ஒன்றில் “இவரிடம் மீளமீள் படிக்க வேண்டும் என்ற எண்ண மும், பாடசாலைக் கல்வியினைக் கற்ற காலத்தில் இவர் எங்களுக்கு ஆசிரியராக இருந்திருக்கக் கூடாதா என்ற எண்ணமும் என மனத்தில் ஏற்பட்டன.” என (பூங்குயில் பக்கம் - 18 இல்) ஒரு மாணவர் கூறியிருப்பது சிந்தனைக்குரியது. வடமராட்சிக் கல்வி வலயம் உலக உளநல நாளில் (2019 இல்) உளவளத்துணைப் பயிற்றுநர் விருது வழங்கி (பூங்குயில் பக்கம் - 07இல்) இவரைக் கௌரவித்துள்ளமை இவ்விடத்தில் நினையாது முன்வந்து நிற்கின்றது.

உளவியல்சார் உரைச் செயற்பாடுகள்

இவரது பதிவுகளின் படி (சோலைக்குயில் பக்கம் - 222 - 235. பூங்குயில் பக்கம் -161 - 165. விழிச்சைக் குயில் பக்கம் - 161 - 172) இவரது உரைச் செயற்பாடுகள் சிறுவயதில் இருந்தே தோற்றம் பெற்றுப் பெரும்பாலும் சமயவுரை, ஏற்புரை, ஆய்வுரை, அஞ்சலி உரை, பதிலுரை, தலைமையுரை, விசேட உரை, நூல்விமர்சன உரை போன்ற அடிப்படையிலேயே இடம்பெற்று வந்துள்ளன. வருகின்றன. இருப்பினும் மேற்குறிப்பிட்ட வகையிலான பெருமளவு உரைகளுக்கு மத்தியில் குறிப்பாக 1985 களில் “மனிதர்களின் விலங்குக் குணங்கள்”, “தன்னம்பிக்கை”, “துயர்வரும் நேரம்” போன்ற தலைப்பிலான உரைகள் இவரது உளவியல் மனப்பாங்கு பற்றிய எமது சிந்தனைக்குரியதாக வெளித் தெரிகின்றன. 1993 களின் உளவியல் பயிற்சியின் பின்னர் இவரது உரைகள் உளவியல்சார் கருத்துச் செறிவுடன் ஆற்றப் பட்டு வந்திருக்கின்றமையை “கவலையில் இருந்து விடுபடுதல்”(1993), “உளவியல் ஆளுமை”(1997), “உள விளையாட்டுக்கள்”(1998), “உணர்வுகளைக் கையாளுதலும் உறுதியான நடத்தையும்”(2001) போன்ற உரைகளின் தலைப்புக்கள் மூலம் உணர்ந்துகொள்ளக் கூடியதாக (மேலும் பல உரைத்தலைப்புக்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பக்கங்களில் உள்ள அட்டவணையில்) இருக்கின்றது.

இவ்வளவியல் சார் உரைச் செயற்பாடுகளை விழாமேடைகளில் மட்டுமன்றித் தொலைக்காட்சிகள் வானொலிகள் மூலமாகவும் இவர் முன்னெடுத்து வந்துள்ளார். சக்தி, ரூபவாஹினி, நேத்ரா, அவுஸ்திரேலியா ATBC, டான் தமிழ் ஒளி போன்ற தொலைக்காட்சிகளின் ஊடாகவும் இலங்கை ஒலி பரப்புக் கூட்டுத்தாபன வானொலி சேவையினூடாகவும் அச்செயற்பாடுகள்

மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. அவை கலந்துரையாடல் களாகவும் தனி உரைகளாகவும் கேள்வி பதில்களாகவும் அமைந்துள்ளன.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் நவசக்தி நிகழ்ச்சியில் 2008, 2009, 2010 களில் செல்வி சற்சொருபவதி நாநனுடன் ஒற்றைப்பெற்றோர் என்ற தலைப்பில் தொடங்கி வெகுமதி, நித்திரை, கோபம், துன்பங்களை வெல்லுதல், அக அமைதி,...சீர்மியம் (பார்க்கச் சோலைக்குயில் பக்கம் - 100, 102) என ஐம்பது உளவியல் சார் தலைப்புக்களில் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் கலந்துரையாடலை நிகழ்த்தியுள்ளார். இது பற்றி அந்நிகழ்ச்சியை நடத்திய சற்சொருபவதி நாநன் (சோலைக்குயில் பக்கம் - 141இல்) “வாழ்க்கைக்கு வளம் சேர்க்கும் கோகிலா போன்ற சிறந்த வானொலிக்கு மகுடம் தூட்டும் ஒரு ஒலிபரப்பாளருக்கு “சீர்மியச் செல்வி” என்று பட்டம் தூட்ட விளைகிறேன்” என உணர்ச்சி வயப்பட்டு நிற்கின்றார்.

பின்னர் 2012 ஆம் ஆண்டுகளில் அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் காலங்களில் அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் வானொலி ATBC யில் காலை எட்டுமணிச் செய்தியின் பின் உரையும் நேயர்களின் கேள்விகளுக்கான பதிலும் என்ற திருமதி கார்த்திகா கணேசர் தொகுத்து வழங்கிய நிகழ்ச்சியில் உளநலம் என்றால் என்ன?, சுயகணிப்புத் தேவை, உன்னத ஆளுமை, அகசுகம், எண்ணங்களில் தெரிவு, நெருக்கீடுகளுக்கு முகம் கொடுத்தல், நேரமுகாமை, விடயங்களை உள்வாங்குதல்... (பார்க்க விழிச்செக்குயில் பக்கம் - 78, 86) போன்ற முப்பத்தியாறு தலைப்புக்களில் காத்திரமான உளவியல் சார்ந்த உரைகளை வழங்கியுள்ளார். அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய பின்னர் 2019 தீபாவளி (ஒக்ட.27) முதல், நாள்தோறும் டான் ரீவியில் காலை நிகழ்வில் உளநலச் சிந்தனைகள் பகுதியில் தனது உளவியல் சார் சிந்தனைகளை நலம் என்ற தலைப்பில் தொடங்கி வெற்றி, ஏற்றுக்கொள்ளல், வாழ்வின்

மறுபக்கம், சந்தோஷமாய் இருத்தல், உணர்வு நுண்மதி தாங்குதிறனை அதிகரித்தல், அன்பு செய்தல்... போன்ற (பார்க்கப் பூங்குயில் பக்கம் - 166,167) நூற்றுப் பன்னிரண்டு தலைப்புக்களில் (21.05.2020 வரை) உளவியல் சார்ந்த பல்வேறு விடயங்களை மக்கள் முன்கொண்டு சென்றுள்ளார்.

இவர் உரை, கலந்துரையாடல் போன்ற செயற்பாட்டோடு உரைச்சித்திரம் என்ற வடிவத்திலும் தனது உளவியல் சிந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளமை யும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது பதிவுகளின் படி தொண்டமானாறு சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையில் “என்ன புண்ணியம் செய்தனை?” என்ற ஓர் உரைச் சித்திரத்தை இவர் நிகழ்த்தியுள்ளார். இது சமயம் சார்ந்ததாக இருப்பினும் இவ்வுரைச்சித்திரத்திலும் அவர் உளவியல் சார் கருத்துக்களையே பகிர்ந்து கொள்கின்றமையை (சோலைக்குயில் பக்கம் -127 - 131) அறிய முடிகின்றது.

உளவியல் சார் மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடுகள்

தமிழோடு ஆங்கிலத்திலும் சமதையான அறிவு படைத்த கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் உளவியல் சார் கருத்தரங்குகளில் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் தனது செயற்பாட்டை மேற்கொண்டு வந்துள்ளார். 2003 - 2005 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் நான்கு தொகுதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சம்பவ விபரிப்புச் சிகிச்சையை வெளிநாட்டவர்களுடன் இணைந்து கற்பிக்கும் போது மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் அவர் தனது வகிப்பங்கை ஆற்றியுள்ளார். உளவியல் சார் வாய்மொழிமூலமான தனது மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடு தொடர்பாக (பூங்குயில் பக்கம் - 47 இல்) ஆறு சந்தர்ப்பங்களையே அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உளவியல் சார் நாடகச் செயற்பாடுகள்

நாடகம் சார்ந்த செயற்பாடுகளில் 1966 ஆம்

ஆண்டில் ஐயை என்ற நாடகம் மூலம் பிரவேசித்த இவர். அத்துறையிலும் ஈடுபாட்டுடன் செயற்படத் தொடங்கினார். நடிப்பினில் தொடங்கிய இவர் பின்னர் 1974 களில் நாடகங்களை எழுதி நெறிப்படுத்துபவராகத் தன்னை வளர்த்துச்சென்றார். இச்செயற்பாட்டின் மூலம் 30 வரையிலான (பூங்குயில் பக்கம் - 27,31,42,43. சோலைக்குயில் பக்கம் - 114,117)நாடகங்களை இவர் எழுதியுள்ளார்.

நாடகம் சார்ந்து சிறுவயதில் இருந்து தொழிற் பட்டாலும் நாடகம் சார்ந்த முறையான பயிற்சியினை 1987 களில் யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகமும் கலா சார்ப் பேரவையும் இணைந்து நடத்திய ஒரு வருட டிப்ளோமாவில் பயிற்சியாளராகச் சேர்ந்து பயின்றதன் மூலம் பெற்றுக்கொள்கின்றார். அதன் பின்னர் இவரது சிந்தனைப் புலத்தில் ஒரு மாற்றம் நிகழ்கின்றது. அதனை ஒரு செவ்வியில் “என்னைப் பொறுத்த வரையில், கலை, இலக்கியத் துறையில் விமர்சகர்கள் பாராட்டும் படி பெரிதாக எதையும் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் 1987 க்கு முன்னர் இருந்தது உண்மை தான். இன்று என்னைச் சுற்றி நிறைந்துள்ள துன்பமே என்னை வதைக்கிறது. Self Actualization என்பது எங்கோ எட்டாமல் செல்வது போலிருக்கிறது. எனது நண்பர்கள், உறவினர்கள், மாணவர்களின் துன்பத்தையும் எனது துன்பத்தையும் குறைக்கும் ஒரு ஊடகமாக மட்டுமே நான் நாடகத்தைப் பயன்படுத்துகின்றேன்...” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த மாற்றம் 1988 இல் சோலைக் குயில் அவைக்காற்றுக் கழகத்தை ஆரம்பிக்கும் முனைப்பைக் கொடுக்கின்றது.

இதனை வைத்துச் சிந்திக்கும் இடத்து 1987 களுக்கு முன்னர் இவர் ஆறுநாடகங்களை (பட்டியல் படி) எழுதியுள்ளார். எமது பிரிப்பான 1993 களின் முன்னர் பன்னிரண்டு நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இப்படி நோக்கு மிடத்து இவரது ஆரம்பகால நாடகங்களை (1987 க்கு முன்னர் எழுதியவை)மேலே அவர் கூறிய சுற்றின் படி வைத்து நோக்கினால் உளவியல் கருத்துக்கள் பதிந்தவையாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பினை “முரண்பாடுகள்” என்ற நாடகப் பெயரை வைத்தே தீர்மானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. எனினும் 1987 களின் பின்னர் நாடகப் பயிற்சியினால் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினால் 1993 வரை ஆறு நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் உளவியல் சார்ந்த கருத்துக்களை ஆங்காங்கு பதித்துச் சென்றுள்ளார். “தான் கெடுபள்ளம்” அதற்கு ஒரு சான்று. 1993 களில் இருந்து எழுதிய நாடகங்களில் உளவியல்சார்ந்த விடயங்கள் சற்று அதிகமாக அழுத்தம் பெற்றுச் செல்வதை அவதானிக்கலாம். இதற்கு உதாரணமாக வீட்டைப் பிரிந்த இழப்புத் துயரின் வெளிப்பாடாகக் “சூருவி கூவ மறந்ததோ?” (1993), கட்டிஎமைப்பருவத்தில் இருக்கின்ற செயற்பாடுகளும் சிந்தனைகளும் அக்காலம் முடியக் கூர்மங்கிப் போவது மனச்சோர்வுக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம் என்ற கருத்தை மையப்படுத்தி “இருட்டுக்குள் சுருட்டி”(1995), முரண்பாட்டுத் தீர்வு என்னும் தொனிப் பொருள் செயலமர்வுக்காகச் செய்யப்பட்ட “முரண்பாடுகள்”(1997), பாலியல்சார்

பிரச்சினைகளைப் பேசும் “கேள்விகளின் முழக்கம்” (2002) போன்ற நாடகங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இவற்றோடு 2001 ஆம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் மான்செஸ்டர் பல்கலைக்கழக விரிவுரை யாளர் ஜேம்ஸ் தோம்சன் நடத்திய பிரயேக அரங்குப் பயிற்சி நெறியில் கலந்து கொண்டு அவரிடம் கற்ற மந்திரக்கடை(Magic Shop) என்ற நாடகச் சிகிச்சை முறையை செயல் முறையில் யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகம் செய்யும் செயற்பாட்டையும் இவர் முன்னெடுத்துள்ளார். இது பற்றித் தெளிவுத்தை ஜோசப் அவர்கள் “நாடகச் சிகிச்சை முறையை அரங்கிற்கு அறிமுகம் செய்த திருமதி கோகிலா மகேந்திரன்” என்ற தனது கட்டுரையில் (பூங்குயில் பக்கம் - 44 - 46) பதிவு செய்துள்ளார். இந்த நாடகச்சிகிச்சை முறையின் தொடக்கமாகக் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் 1995 களில் சீனாவில் நடைபெற்ற நான்காவது அனைத்துலக மகளிர் மகா நாட்டிற்குச் சென்றிருந்த வேளை அங்கு சந்தித்த நானா என்ற ஃபில்டெல்பிய விரிவுரையாளருடன் அவர் பயன்படுத்திய ஸ்பிரிற் டான்சையும் தமிழ் கூத்துக்களையும் பரிமாறிக் கொள்வது பற்றியும் கூத்துக்களை யுத்தப் பிரதேசத்தின் குணப்படுத்துவதற்குப் பாவிப்பது பற்றியும் மேற்கொண்ட உரையாடல் (சோலைக்குயில் பக்கம்-17) அமைந்திருக்கலாம் போலத்தோன்றுகின்றது.

நாடகத்தின் மூலமும் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் உளவியல்சார்ந்த பணியினையே முன்னெடுத்தார் என்பதற்கு சிறுவர் அரங்கில் உங்கள் கவனம் அதிகமாக இருக்கிறதே என்ற கேள்விக்கு அவர் அளித்த “என்னைப் பொறுத்தவரையில், யுத்தச் சூழலில் சிறுவர் பெற்றுள்ள உள்பாதிப்புக்களை, அவர்களின் மன இறுக்கங்களைக் குறைவடையச்செய்யும் ஒரேயொரு நோக்கத்திற்காகவே நாடகங்களைச் செய்கிறேன்.” என்ற பதிலே சான்றாகிவிடுகின்றது.

உளவியல்சார் நூலாக்கச் செயற்பாடுகள்

ஒரு விடயத்தைத் திட்டமிட்டு அதனைச் சரியான முறையில் மேற்கொள்வது, அதனைப் பதிவு செய்து வைத்திருப்பது போன்ற இயல்புகளைக் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் தனது தந்தையிடம் இருந்து கற்றுள்ளார். “22.04.1954 இல் நாளுக்கு அத்திபாரம் வெட்டியிருக்கிறார்கள். அன்றைய நாள் செல்வாக 25 ரூபா பதிவு செய்திருக்கிறார் அப்பா.” எனப் பூங்குயில் பக்கம் 75 மற்றும் 76 களில் காணப்படும் தந்தை பற்றிய இவரது குறிப்புக்கள் இதனைத் தெளிவுறுத்துகின்றன. இவற்றின் செயல்முறைசார்ந்த உதாரணங்களாகச் சோலைக்குயில், விழிச்சைக்குயில், பூங்குயில் போன்ற தொகுப்பு நூற்களில் திகதிவாரியாகக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள பல விடயங்கள் எம்முன் வெளித்தெரிகின்றன.

இந்தப் பின்னணியில் இவரது வாழ்க்கை, இலக்கை ஒழுங்கமைத்தல் அதனை ஒழுங்கான முறையில் எய்துவதற்குரிய வழிகளைத் திட்டமிடல், அதன்படி செயலாற்றுவதல் என்ற அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. அதற்கமைய 1982 களில் இருந்து வருடத்திற்கு ஒரு நூலை வெளியிடுதல் என்ற திட்டத்தை நிர்ணயித்துச்

செயற்படுத்தி வந்தார். எனினும் அச்செயற்பாடு 1987 களில் போர்நிலைமைகள் காரணமாகக் கைவிடப்பட்டது. இதனைச் செயற்படுத்திய அக்காலங்களில் தனது சிறுகதைத் தொகுதிகளையே அவர் வெளியிட்டுள்ளார். எந்தவொரு உளவியல் சார்ந்த நூல்களும் அக்காலப்பகுதிக்குள் வெளிவரவில்லை. (பார்க்க அட்டவணை சோலைக்குயில் பக்கம் 66,70) பின்னாட்களிலேயே குறிப்பாக 1996 ஆம் ஆண்டுகளில் இவரது உளவியல் நூல்வெளியீடு ஆரம்பமாகின்றது. அந்த வகையில் வெளிவந்த உளவியல் நூல்கள் பற்றிய பட்டியல் ஒன்று இங்கே தரப்படுகின்றது.

நூலாசிரியர்

1. மனக்குறை மாற வழி - 1996
2. எங்கே நிம்மதி 2000
3. மனச்சோர்வு 2006
4. மனமெனும் தோணி 2008
5. உள்எம் பெருங்கோயில் - 2009
6. உள்ளத்துள் உறைதல் - 2011
7. நேர்கொண்ட பாவை 2015
8. திருமனிதர் வாழ்வு 2017
9. சீர்மியத்தில் சிறப்பு முறைகள் - 2020

பதிப்பாசிரியர்

10. சிறுவர் உளநலம் - 2002 (இந்நூலுக்கான ஆங்கில சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு 2003 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இந்நூலின் மறுபதிப்பு 2005 இலும், திருத்திய மீள்பதிப்பு 2017 இலும் வெளியாகியது.)
11. மகிழ்வுடன் வாழ்தல் - 2003
12. சின்னச் சின்னப் பிள்ளைகள் - 2005 (சமகாலத்தில் ஆங்கில மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது.)
13. உள்ளக்கமலம் - 2006
14. முற்றத்தில் சிந்திய முத்துக்கள் - 2006
15. சுனாமியில் சிதறிய சித்திரங்கள் - 2006
16. வாழ்வில் முன்னேற்றத்திற்கான கற்றல் - 2020

தொகுப்பாசிரியர்

17. மனதைக் கழுவும் மகா சமர்த்தர்கள் (சீர்மியச் சிறுகதைகள்) - 2008

இவரது உளவியல் மனத்தின் செயற்பாடானது 1993 ஆம் ஆண்டுகளின் பின்னர் இன்னொரு தளப்பரப்பில் காத்திரமான ஒரு நிலையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுச் செல்வதனை 1996 களின் பின்னர் உருவாகிய இவரது உளவியல்சார் நூல்வெளியீடுகள் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. 1996 களில் வெளியிடப்பட்ட “மனக்குறை மாற வழி” என்ற சிறு நூலைத்தவிர ஏனையவை அதற்கான சான்றுகளாக மேற்படி பட்டியலில் காட்சியளிக்கின்றன.

இந்நூல் வெளியீடு என்ற வெளியில் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் சுயமாகவும் பதிப்பாசிரியர், தொகுப்பாசிரியர் என்ற நிலையிலும் இயங்கி வந்துள்ளார். பதிப்பாசிரியர் என்ற வெளியில் துறைசார் ஆளுமைகளான பேராசிரியர் தயா சோமசுந்தரம், உள மருத்துவ நிபுணர் சா.சிவயோகன், உளமருத்துவ

நிபுணர் த.கடம்பநாதன் போன்றவர்களுடன் இணைந்து நூலாக்கத்தில் ஈடுபடுதல், எழுத்தாளர்கள் குழு வொன்றினை வழிநடத்தி படைப்பினை உருவாக்கிப் பதிப்பாசிரியராதல் என்ற இரண்டுவிதமான நிலைப்பாட்டில் இவர் தொழிற்பட்டுள்ளார். “சிறுவர் உளநலம்”, “சின்னச் சின்னப் பிள்ளைகள்”, “மகிழ்வுடன் வாழ்தல்” போன்ற நூல்கள் (இவற்றுக்கு எழுத்தாளர் குழுவும் உண்டு) முன்னைய செயற்பாட்டுக்கு உதாரணங்களாகலாம். “உள்ளக்கமலம்”, “முற்றத்தில் சிந்திய முத்துக்கள்”, “சுனாமியில் சிதறிய சித்திரங்கள்”, “வாழ்வில் முன்னேற்றத்திற்கான கற்றல்” போன்றவை மற்றைய பிரிப்பின் உதாரணங்களாகலாம். இந்நூலாக்கச் செயற் பாடுகள் பற்றி நேரான மற்றும் எதிரான விமர்சனங்கள் இருப்பினும் இவரது உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் மதிக்கத்தக்கது.

நூலாசிரியர் என்ற பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இவரது சுயபடைப்புக்களில் “மனக்குறை மாற வழி”, “மனச்சோர்வு”, “சீர்மியத்தில் சிறப்பு முறைகள்” போன்ற நூற்களை உளவியல் சார்ந்த (கோட்பாடுசார்ந்த) அறிவினை மட்டும் வழங்கும் நூற்களாக இனங்காணலாம். ஏனையவற்றை உளவியல்சார் அறிவினையும் உளவியல் சார் ஊக்கத்தினையும் (Psychological Motivation) அளிக்கின்ற நூற்களாக வகைப்படுத்தி நோக்கலாம் என எனது சிற்றறிவு கருதுகின்றது. இவற்றுள் உள்ளத்துள் உறைதல் என்ற நூல் உளவளத்துணைசார் செயற்பாட்டை எழுத்து மூலமாக வழங்கும் ஓர் ஊக்கி நூலாகவும் நேர்கொண்ட பாவை பெண்ணியல்சார்ந்த உளவியலை ஐனரஞ்சக நிலைப்பட்ட வாசிப்புக்கு உட்படுத்திப் பெண்சார்ந்த சமூக ஊக்குவிப்பைத் தூண்டும் நூலாகவும் கருதிக்கொள்ளலாம். இந்நூல் பற்றி கே.ஆர்.டேவிட் அவர்கள் காத்திரமான ஒரு விமர்சனத்தை தினக்குரல் பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளார். அது விழியிசைக்குயில் நூலில் (பக்கம் - 125-130 இல்) உள்ளது.

இந்தவாறு கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களின் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்துக் கட்டமைத்து நோக்குகின்றபோது அவர் “உளவியல் மனம்” என்ற தனது தளத்தில் இருந்தே தனக்கான பல்வேறு ஆளுமைக் கூறுகளையும் உருவாக்கி வெளிப்படுத்தி வளர்த்து வந்துள்ளமை தெளிவாகின்றது. இக்கட்டுரையில் பரந்த அளவில் இவ்விடயம் பற்றி நாம் சிந்திக்க முனைந்தமையால் இது அகன்று நிற்கின்றது. ஆய்வில் நாட்டமுள்ள ஆழங்காற்பட்ட அன்பர்கள் ஒவ்வொரு விடயங்களுள்ளும் இறங்கி அவற்றைத் தனித்தனித் தலைப்புக்களாக விரித்துச் சென்றால் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களின் ஆளுமையின் முழுமையும் போதாமையும் வெளிப்படலாம். அதற்கான ஒரு திறவுகோலாக இது விளங்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு “சமூக நிகழ்ச்சிகளையும் அவற்றின் அடிப்படை நிகழும் உணர்ச்சி முனைப்புகளையும் சித்திரிப்பதை விட அவற்றுக்கு அடிப்படையான உளவியற்காரணிகளை விமர்சிப்பதே கோகிலாவை ஏனையவர்களிடம் இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் முக்கிய அம்சமாகும்.” என்ற பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனின் கூற்றோடு நிறைவு செய்கின்றேன்.

குறிப்பு: இக்கட்டுரையில் சோலைக்குயில், விழிசைக்குயில், பூங்குயில் போன்ற நூல்களில் உள்ள விபரங்களோடு ஒப்பிடும்போது மாறுபட்டுத் தெரியவை யாவும் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் உரையாடிச் சிசெய்யப்பட்ட விபரங்களாகும்.

அந்த மனமும் இந்த மனமும் உந்த மனமும்

மிகச் சிறிய புன்னகை ஒளிக்கீற்று ஒன்றைத் தன் உதடுகளோடு சேர்த்துப்பிடிக்க முயலுகிறார் விரிவுரையாளர். வெண்பலகையில் அவர் கீறியுள்ள மனித உருவ வரிப்படமும் அதைச் சுற்றிய வட்டங்களும் கறுப்பு நிறத்தில் தெளிவாகவே தெரிகின்றன.

“உங்களைச் சுற்றி 45 சென்ரிமீற்றர் தூரத்திற்கு அந்தரங்க வலயம் வியாபித்திருக்கும். உங்கள் குடும்ப அங்கத்தவர் மட்டும் அதற்குள் வருவார்கள். இதனை அடுத்து 1200 சென்ரிமீற்றருக்கு நீடித்திருப்பதைத் தனிநபர் வலயம் அல்லது நட்பு வலயம் எனலாம். பொதுவாக ஒருவர் தனது நண்பர்களை, உறவினர்களை அல்லது மிகப்பிடித்தமானவர்களை மட்டுமே இந்தத் தூரத்தினுள் வைத்துக் கொள்வதில் சௌகரியமாக உணர்வர். அதைத் தொடர்ந்து வருவது சமூக வலயம். இது 3.6 மீற்றருக்கு நீளும். அதற்கப்பால் பொது மக்கள் வயம் அதற்குள் யாரும் வந்து போவதை எம்மால் தடுக்க முடியாது”

விரிவுரையாளரின் குரல் தணிந்து மெளனம் நிலவிய அந்த ஓரிரு நிமிடத்தினுள், “அதற்குமப்பால் பிரபஞ்சம். அதற்குள் வேற்றுக் கிரக வாசிகள் வந்தாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆனாலும் நடுவில் நிற்பவர் தனியனே” என்று இவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

வளவாளர் தொடருகிறார், “கொவிட் காலத்தில் யாருமே அந்தரங்க வலயத்தினுள்ளோ அல்லது நட்பு வலயத்தினுள்ளோ வருவது, வரவிடுவது. ஆபத்தானதாகவே இருக்கும். குடும்ப அங்கத்தவர் என்றாலும் அவர் அடிக்கடி வெளியே சென்று வருபவர் என்றால், சமூக வலயத்தினுள் வைத்துக் கொள்வதே பாதுகாப்பு”

“தூரத்தில் வரும் பெற்றோரைக் கண்டவுடன் ஓடிவரும் குழந்தையை அணைத்துக் கொள்ளாமல், கொஞ்சம் பொறு! நான் வேலையால் வருகிறேன். வெளியில் இருந்து வைரசுக்களைக் கொண்டு வருகிறேன்” என்று சொன்னால், குழந்தையின் மனம் தூள் தூளாகி விடாதா என்ன? பிறகென்ன அன்புத் தேவை பற்றிப் படிக்கிறதும், படிப்பிக்கிறதும்...”

இவனது மனம் விவாதம் செய்கிறது.

“இது எந்த மனம் பேசுவது? எப்போது எந்த

மனம் விழித்திருக்கிறது என்று என்னால் அடையாளம் காண முடிகிறதா? பலருக்குத்தம் உணர்வுகளையே அடையாளம் காண முடியாதாம்... நானும்...” இதுவும் இவன்! “அறஞ் செய விரும்பு” ஒளவையின் முதல் வசனங்களில் ஒன்று. அதை ஒன்றும் விளங்காத மூன்று வயதில் இவன் மனமும் செய்து ஒப்புவித்தான். பரிசும் கிடைத்தது.

கட்டிளமைப்பருவ ஆரம்பத்திலிருந்து பால் போன்ற நூல்கள் பலவற்றை இவன் வாசிக்கத் தொடங்கி விட்டான். நல்ல நூல்கள் என்று பேசப்பட்ட எல்லா வற்றிலும் அன்பும் கருணையும், அறமும் இரக்கமும், உயர்ந்த விழுமியங்களாகவே பார்க்கப்பட்டன.

“மனித குலத்தின் நீண்ட காலத் தொடர் இருப்புக்கு விழுமியங்கள் அவசியமானவை. விழுமியங்களின் பெறுமதி கலண்டரோடு மாறுவதில்லை.”

ஓகோ! இது விரிவுரையாளரின் குரலா? அவர் இன்னும் கற்பிக்கிறார். “கருணை கொண்ட மனிதம் பண்பு இறை இயல்புக்கு அண்மித்தது என்றே எப்போதும் சொல்லப்பட்டது. எல்லா மொழிகளிலும், நாடுகளிலும், கலாசாரங்களிலும்... அப்படியே...”

“கருணையினால் அல்ல’ என்று ஹெய்காந்தன் ஒரு குறுநாவல் எழுதினார். விரிவுரையாளர் வாசித்திருப்பாரா?... மாட்டார். இவர் இலக்கியகாரர் இல்லை. இது விஞ்ஞான பூர்வமானதில்லை என்று நினைப்பார்...”

ஹலோ! இது எந்த மனம்? ஊகிப்பது...!

“அன்பும் சிவமுமம் இரண்டென்பர்

அறிவிலார்... அடுத்த வரி என்ன? அடுத்த வரி என்ன? பாடமாக்கச் சொல்லி... எத்தனை தரம் படிச்சுப் படிச்சுச் சொன்னான். காதிலைவிழேல்லை! இஞ்சாலை வா... அடிச்சு, அடிச்சுச் சொன்னால்... விழும். இண்டையான் அடியோடை, நாளைக்குப் பாடம்வரும்பார்!”

ஆறாம் வகுப்புச் சமய ஆசிரியரின் சிவந்த கண், துடிக்கும் மீசை, நீண்ட பிரம்பு... மனத்திரையில் ஓடும் போது இப்போதும், ‘பயம், பதற்றம்’ இவன் உணருகிறான்.

“இது அமிக்டெலா! அமிக்டெலா புணையின் பகுதியா? மனதின் கூறா?” “மன்னுயிர் ஒம்பி அருளாள் வார்க் கில்லென்ப, தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை... இந்தாள் என்ன அலட்டியிருக்கு? அருள் செய்து வாழ்ந்தால் மனவடுவராதா? கொரோனா தொடாதா?”

“வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளின் இலக்கு என்பது வளர்ந்த சாடாய் மாறுவதாகவே எப்போதும் இருக்கும். இருக்க வேண்டும்... என்னத்திலை? பொருளாதாரத்திலை... சரிதானே பிள்ளையன்?”

“டேய் எழும்படா! இகொனொமிக்ஸ் சேர்வந்திட்டார்...”

இவன் கண் கசக்கினான். பகற்கனவா? நினைவா?

“மற்றவரை விட, ஒப்பீட்டளவில் பணக்காரராயும், அதிகாரம் மிக்கவராயும் வர விரும்பாத ஒரு மனிதரைக் கண்டால் காட்டுவியனோ!”

“கண்டவர் விண்டிலர். விண்டவர் கண்டிலர்

“கண்டனான். அவர் ஒரு மாதிரி, மூளை சுகமில்லை எண்டல்லோ கதைச்சுவை” இவன் ஒருநாள் முச்சக்கரவண்டியில் பயணம் செய்தான்.

“கொரோனாக் காலச் சுகாதார வழிமுறையின் படி ஒட்டோவிலை மூண்டுபேர் போகேலாதாம். கேஸ் எழுதப் போறானோ... ஃ (F) பைன் அடிக்கப் போறானோ தெரியேல்லை”

சில நாளைக்கு முன் தான் ஒட்டோச்சாரதி பின்னே பார்க்கிறான். “அவர் கிட்னி வருத்தக்காறன். நடக்க மாட்டார். பிடிச்சிறக்க இரண்டு பேர் வேணுமெண்டு சிங்களத்திலை உண்மையைச் சொல்லுங்கோவன்...”

“கையிலை ஐம்பது நூறு வைக்காமல். உண்மை சொன்னது பிழையாப் போச்சு...”

“உண்மையறிந்தவருன்னைக் கணிப்பரோ! மாயையே!...”

“உவன் பேயன் பாரதி, உது தானே சாப்பிட வழியில்லாமல் கிடந்தவன்...”

“உண்மை பேசினேன் என்ற திருப்தி இருக்கும். குற்ற உணர்வு ஒரு போதும் தலை நீட்டாது.”

ஓ! உளவியல் விரிவுரையாளர் இன்னும் நிறைவு செய்யவில்லையா? நல்லது!

“உண்மை பேசிய வாழ்வு மிகமிகக் கடினமானது என்பதற்கு அரிச்சந்திரனை விட வேறென்ன சாட்சி வேணும்... ம...?”

“மாண்டாயோ மகனே! மாபாவி எனை வேண்டாயோ சுதனே” என்று நாடகத்தில் பாடுவது நன்றாக இருக்கும். உண்மையில் நடந்தால்...? “நாடகத்திலும் கூட அவர்கள் தம்மை “மாபாவி”

என்றுதானே கூறுகிறார்கள்?”

கழுத்தில் விழுந்த வாள் மாலையாக மாறியதோ? அபத்த அரங்கு! வேறென்ன?

“வாழ்வில் எப்போதும் உண்மை பேசினால் பதற்றம் அதிகரிக்கிறது என்பதுதான் உண்மை!” இவன் தான்.

“பதற்றம் கலந்த நெருக்கீட்டை எதிர்கொள்ள ஆழ்ந்த சுவாசப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். இது “போகா” மட்டுமில்லை. உளவியல் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை”

விரிவுரையாளர் இன்னும் விலகவில்லையா! சரி... நில்லுங்கள். ஐயா!

“இவனது பக்கத்து வீட்டுக் காரன் பதற்றத்தைப் போதைப் பொருள் கொண்டு கையாளுகிறான். அவன் கூப்பிட்டவுடன் காலடியில் வரும் எடுபிடிகள் பலர். ஏனெனில் அவனிடம் லட்சுமி தஞ்சம் அடைந்திருக்கிறான். அவன் செய்யும் அக்கிரமங்கள் தாங்க முடியாது. இரவிரவாகச் சத்தம். ‘ஓலிமாசு’ என்று சொன்னால் “நீங்கள் தான் படிச்சாக்களா? நாங்களும் படிச்சனாங்கள்” என்கிறான். உண்மையின் ஓசை உடைபடுகிறது.

“உறுதியாகப் பேச வேண்டும்”

உளவியலாளரா! சரிதான்!!

உறுதியாகப் பேசினால், அவன் தூஷணம் உதிர்த்து வெல்லான். பிறகு அமைதிப் பூங்காதான்!”

“வல்லமை உள்ளது வாழும்” என்பது டார்வின் கோட்பாடு.

“அப்படியானால் நீதியும் நேர்மையும் ஒழிக என்று கற்பிப்பது தானே”

“விலங்குகள் அடிப்படைத் தேவைகளின் போட்டிக்காய் அடிப்படும். வெற்றி பெற்றது வாழும். ஆனாலும் நினைத்து வைத்துப் பத்துச் சந்ததிக்குச் சாதிக்காது. தமிழ்சினிமா பார்த்துப் படிப்பதும் இல்லைத்தானே! ஆக, ஒரு கால கட்ட அரசு குலக் கல்வி போல, கல்வி என்பது “போர்ப் பயிற்சியாக” இருப்பதே பொருத்தமோ? வில்வித்தை, வாள்வித்தை, குதிரை ஏற்றம்... இல்லை, இல்லை, ஏறிகணை தயாரிப்பு வித்தை, அணுகுண்டெறியும் வித்தை, விமானம் ஓட்டும் பயிற்சி, நீர்மூழ்கிக்கப்பல் செலுத்தும் பயிற்சி... முக்கியமாக உயிர் ஆயுதம் உற்பத்திப் பயிற்சி... “மனதில் திட்சி, அடர்த்தி, இறக்கம், நெருக்கம்... ஏன் வருகிறது?” “கொஞ்சம் பொறுங்கோ! விலங்குகளில் இருந்து வேறுபட்டு, கூர்ப்பில் உயர்ந்து நிற்கும் மனிதப் பண்புகள் வளர்க்கப்பட வேண்டியதில்லையா?” அறிவு, சிந்தனை, கலை, கற்பனை, அழகுணர்வு, அகக்காட்சி... என்றும் வேண்டாமா?”

“வேண்டும். வேண்டும் பிரச்சினை தீர்த்தல் பற்றிக் கற்பிக்க வேண்டும். “அப்படியா? வளர்ந்த நாடுகளில் கல்வி சிறப்பாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். சிறப்பாகக் கற்றார்கள் இயற்கையை வேகமாக அழிக்கிறார்கள். நாகரிமடையாதார்கள் என்று எள்ளி நகை பாடப்படும் பழங்குடியினர்தான் இயற்கையுடன் இணைந்து வாழுகிறார்கள்!”

புவி வெப்பம் வேகமாக உயருகிறது. பனிப் பாறை உருகும் வேகத்தில் கொவிட் 19 போன்ற பல நூறு நுண்ணங்கிகள் வெளிவரக் காத்திருக்கின்றன. மனித குலம் அழிவின் விளிப்பில்... கத்தி முனையில், மட்டு மட்டாக...! ஓம்! அதைத்தடுக்க ஒரேவழி கல்விதான்.

கல்வி அழகே அழகு!

“இயற்கையுடன் அசைந்து வாழ்வது பற்றியே கற்பிக்க வேண்டும்.

“தவறு இயற்கையை வேகமாய் அழித்து அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும். காடுகளை வேண்டுமென்றே கொழுத்த வேண்டும்”

“Pyromania!”

அது... வந்து... இது...

வந்தும்... போயும்...

“இயற்கையை அழித்தால் நோய்களும் நுண்ணங்கிகளும் பெருகும்”

“உங்களுக்குத் தெரியாதா? மருத்துவத்துறை விருத்தி அடைந்து விட்டது. மருத்துவ நிபுணர்கள் கடவுளுக்கு நிகரானவர்கள். மனிதர்களைச் சாகவிட மாட்டார்கள்”

“ஓமோம். எல்லாம் செய்யலாம். கொஞ்சம் செலவு வரும் அவ்வளவு தான் என்பார்கள். பிறகு செலவு வந்து கொண்டேயிருக்கும்... எட்டுச் செலவும் வரும்...”

“மருத்துவராகிறதுக்கும் கல்வி முக்கியம்... கல்வி... கல்வி...”

“இல்லையப்பா... ரியூசன் முக்கியம்... ரியூசன் ... ரியூசன்...”

“அவரிட்டை ரியூசன் போகாமல் டொக்டர் ஆக ஏலாது...”

“எங்கடை நாட்டிவை இலவசக் கல்வி, எல்லோருக்கும் கல்வி...”

“கன்னங்கராவுக்கு முத்திரை வெளியிட்டது எந்த ஆண்டு பிள்ளையன்?”

சமூகக் கல்வி ரீச்சர் வாறா!

“அது சரி, ஏன் “டாக்டர்” ஆகவேணும்?”

பல கோடி உயிர்களைக் காப்பாற்ற ... பல கோடி சேர்க் ... சேர்த்துக் காப்பாற்ற... காப்பாற்றிச் சேர்க்க...”

“சேர்த்து?” “வளர்ச்சி அடைந்த நாட்டுக்குப் போக...” போய்?...”

“வீடு வாங்க... ஆளுக்கொரு கார் வாங்க...”

“வீடுடன்?” “மாடு காயிக்க...”

“மாதேன்?” “சாணிபோட” சாணியேன்? “வீடு மெழுக...”

பிழை... பிழை... சுத்திச் சுத்திச் சுப்பற்றை கொல்லை!

“ஆ... பிறகு... வாங்கி...?” “கறுப்புப் பணம் சேர்க்க...” சேத்து...?”

மண் நடக்க நடக்கப் படியும்!

மனிதர்கள் மற்றவர்களைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பதிவதைச் செய்வர்!

“அப்புறம்?” “அங்கை உள்ள முதியோரை இல்லத்திலை வசதியாய் இருக்கிறது” “இருந்து?” “அங்கை வேலை செய்யிற வெள்ளைத் தோல் நேர்ஸ்மபரிட்டைச் பேச்சு வாங்கிறது” “இனி...?” “செத்துப்போறது” “செல்லம் சகடக் கால் போல் வரும்” என்று இறப்பதற்குச் சற்று முன் புரிந்தாலும் புரியும். “டிமென்சியா” என்றால் புரியுமோ தெரியாது.

“அப்ப?” “மனிதன் என்பவன் தெய்வமாகலாம். வாரி வாரி வழங்கும்போது வள்ளலாகலாம்” என்று

கண்ணதாசன் எழுதினார்.

“வாரி வாரிச் சுருட்டும் போது என்வாகலாம் என்று எழுதவில்லை?”

“அப்ப... என்னதான் செய்யிறது?”

“தீச்சவாலை முளாசி எரிகிறது!”

“மத்தியூ ரிக்காட்” என்று ஒருவர் இமயமலைச் சாரலில் இருக்கிறார். அவர் தான் இன்று உலகிலேயே மிகச் சந்தோஷான மனிதர் என்று நரம்பியல் நிபுணர்கள் நிறுவியுள்ளனர்.

ஓகோ! உளவியலாளர் உரையின் நீளம் இன்னும் நீள்கிறதா? அவருக்குப் பக்கத்தில் போய் தியானத்தில் இருந்தால் பூக்கள் புதிதாய்ப் புன்னகைக்கும்.

“இமயலைக்குப் போகக் காசு வேணும்”

“அவரைக் கணனியில் பார்த்தேன். அவரும் குஷன்கள்” மத்தியில் தான் காவியுடையுடன் இருக்கிறார்”

அப்ப... குஷன் வாங்கிக் காசு வேணும்...”

சுழிக் காற்றுச் சுழன்றடிக்கிறது.

“குழம்பிய குடையில் மீன் பிடிக்க முடியாது. சேறு தான் அள்ளலாம்.” விரிவுரையாளர் சேர்! இன்றுமா நிற்கிறீர்கள்?

அண்டப் பிரக்கை, ஒன்றெனும் பிரக்கை, திறமைப் பிரக்கை, மனிதத்திறனுக்கு அப்பாலான பிரக்கை... பற்றி எல்லாம் படிக்க வேண்டும் குழம்பியது. தெளியும்...”

தெரியும்... தெளியும்!... இவனுக்கும்.

ஓவியம் கரைகிறது

உள்ளம் என்ற ஏட்டினிலே

உணர்வு மையை நான் தொட்டு

குள்ளமாய் ஒரு கோலெடுத்து

குமுறும் நினைவைக் கோடாக்கிக்

கள்ளமாய் நான் வரைகின்ற

கனவு ஓவியம் கரைகிறது

திரைக்குப் பின்னால் நாடகமாய்த்

தெரிந்த காதல் காட்சிகளை

உரைக்கும் வழியை அறியாமல்

உயிரைக் கடலில் எறிந்துவிட்டு

கரையில் நின்று நான் பாடும்

கவிதை என் போல் அழுகிறது

இதயம் என்ற ஊஞ்சலிலே

இணைந்து என்னோடாடிவிட்டு

உதயமான காதல் பூவை

உதிர்த்து போகவிட்டு விட்டு

சீதனந்தான் வேண்டுமென்று

சிறகடித்துப் பறந்து விட்டான்

நீண்ட வான வெளிதனிலே

நிமிர்ந்து பரவும் நெருப்பினுள்ளே

நாண்டு போன மெழுகினைப் போல்

தத்தளித்து உருக்குலைந்து

மாண்டு போகும் மனிதனுக்கு

மயக்க மேனோ பணத்திலே!

(4.3.1977 யூஷம்பட்டும் நிகழ்ச்சியில் இலங்கை வானொலி

வந்தக சேவையில் ஒலிபரப்பானது)

விழிசைக்கும்பில்

சீர்மிய உளவியலைத் தமிழ் மயப்படுத்தியதுடன், கலைவெளியில் அதனை உள்ளீடாக்கி உளநலன், ஊக்குவிப்பை மேற்கொண்டு வருபவர் கோகிலா. உளவியல் சார்ந்த எழுத்தாக்கம் தமிழில் விசைகொள்ள, அவரின் பங்களிப்புத் தனித்துவமானது.

சமூக நலனுக்கும், சமூக மேலோங்கலுக்கும், உளவியலைச் செயல்நிலை விசையோடு தமது ஆக்கங்களிலே பயன்படுத்தி வரும் எழுத்தாளர்களுள் அவர் தனித்துவமானவர். உள நெருக்கீடுகளை முகாமை செய்யும் கலைப் பெறுமானம் கொண்ட அவரது எழுத்துக்களில் நம்பிக்கை நயப்பியல் (optimism) மேலோங்கியிருத்தல் கருத்தியற் குறியீடாகின்றது.

பொதுவான உளவியற் கதைகள் வேதனைச் சமையோடு மேலோங்கி நிற்கும் என்ற அடையாளத்தை உடைத்துத் தகர்த்த வலிமை அவரது எழுத்துக்களில் அகற்சியும் நீட்சியுமாகின்றது.

ஆழ்ந்த புலமைப் பின்புலமும் செழுங்கலை நியமமாக விளங்கும் மகாஜனாக் கல்லூரியின் அறிவேற்றமும், உளவியலோடு ஊடு தொடர்புகளைக் கொண்ட உயிரியல் கல்வியோடு

கோகிலாவும் பிரயோக உளவியற் சுவையோடு இணைந்த கலைப்படைப்புகளும்

உயர் நிலையில் ஊட்டம் பெற்றமையும் செறிவுமிக்க ஆசிரிய வாண்மைக்கல்வித் தேட்டமும், அவரது எழுத்துக்களின் ஆழ்ந்த வேர்களோடு தொடர்புபட்டுள்ளன.

சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம், பெண்ணிய எழுத்துக்கள், அரங்கப் படைப்புகள், அறிவியல் எழுத்துக்கள், என்ற பன்முகத்தளங்களில் கால் பதித்து நிற்கும் அவரது ஆளுமையின் உறு

பண்பு (Trait), அறிவு நிலையிலும் ஆக்க நிலையிலும் அவர் மேற்கொண்ட செறிவான ஊடாட்டங்களின் வெளிக்கிளம்பலாயின.

“பிரசவங்கள்” (1986), “துயிலும் ஒருநாள் கலையும்” (1986), “தூவானம் கவனம்” (1988), “வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்” (1997), “எங்கே நிம்மதி” (2000), “விஞ்ஞானக் கதைகள்” (2000), “குயில்கள்” (2001), “முகங்களும் முகமூடிகளும்” (2003), “மனமெனும் தோணி” (2008), “உள்ளம் பெருங்கோயில்” (2009), “உள்ளத்துள் உறைதல்”, “புலச்சிதறல் நெஞ்சம்” (2013), “நேர் கொண்ட பாதை” (2015), “வரிக்குயில்” (2016), “திருமணித்ர வாழ்வு” (2017) முதலானவை அவர் எழுதிய நூல்களுள் சில. பன்முகமான வாழ்க்கைத் தரிசனங்களோடு இணைந்த அறிவுப் பகிர்வும், அனுபவக் கையளிப்பும், அழகியல் விரிவெழுகையும் கொண்ட படைப்புகளாக அவை அமைந்துள்ளன. நூற் பெருக்கானது தர நிலையில்

மேலோங்கி நின்றலும், செறிவு மிக்க செய்திகளைத் தாங்கி நின்றலும், நடப்பியல் முரண்பாடுகளை உளவியற் பிரயோகங்களுடன் தொடர்புபடுத்திக் காளும் அவரது படைப்புகளின் உள்ளுறை விசைகளாகவுள்ளன.

ஆசிரிய வாண்மையில் ஊறிய அனுபவங்கள் மொழிக்கையளிப்பில் நெகிழ்ச்சியையும் நேர் கொண்ட விழிப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

உளவியல் அரங்கு, கற்பித்தல் அரங்கு, சீர்மிய ஊடு நிகழ்த்துகையுடன்(intervention)இணைந்த அரங்கு, வழிகாட்டலுடன் அணைந்த அரங்கு, முதலியவற்றை இலங்கையின் இடர்ச்சுழலில் நிறுவியும், சுவறலை ஏற்படுத்தியும் வரும் அவரது பங்களிப்பு உயர்நிலையானது.

இடர் சூழ்ந்தவர்களின் இதயத்தோடு உற வாடுதல், கேட்டல், ஆழ்ந்து கேட்டல், நேர்க்கிணற லுடன் ஊடுருவிக் கேட்டல், ஊடு நிகழ்த்துகையுடன் கேட்டல், உளமொழியுடன் உறவாடல் முதலிய அடுக்குகளில் இருந்து அவருக்கேயுரிய அரங்கு கூரிப்பு விசைகொள்கின்றது.

ஆங்கிலப் புலமையும், ஆழ்ந்த வாசிப்பும், ஆக்கங்களின் ஆறிவுத் தேட்டத்துக்கு ஆக்க விசை வழங்கிய வண்ணமுள்ளன. ஆங்கில மொழி வழியான அறிவுப் பிரவாகத்தைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வரும் வேளை, கலைச் சொல்லாக்கச் செம்மை செய்பல வலாக நின்றலையும் குறித்துரைக்க வேண்டியுள்ளது. கலைச் சொற்களின் உள்ளீடுடனான எண்ணக்கரு மொழிப்புலத்தை வீரியப்படுத்துகின்றது.

“அறிதலை அறிதல்” என்ற மீயறிக்கை(Meta cognition) மெய்ம்மையைக் கையளித்தல், அறிவோடு உறவாடும் மாணவருக்கு அறிவுக் கனதியையும், கவர்ச்சியையும் வழங்குகின்றன. சீர்மிய உளவியலும் கல்வி உளவியலும் கனதியுடன் எழுத்துக்களில் செம்மை கொள்கின்றன.

தமிழியற் கட்டுரை இலக்கியம் கால விசையோடு முகிழ்ப்புக் கொள்ளும் ஊட்டலில் அவரின் பங்களிப்பு கனதியான பதிவுக்குரியது. கட்டுரை வாசிப்பை மாணவரிடத்து மகிழ்நிலைப்படுத்திய ஆசிரியத்துவத்தின் குறியீட்டு வடிவிராகவும் அவர் விளங்குதலைக் குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டியுள்ளது.

அறிவியல் விடயங்களைக் கையளிப்புச் செய்கையில் வாசிப்பு அசைவியக்கத்தை மேலேழுச்சி கொள்ளச் செய்தல் அவரது ஆசிரியத்துவத்தின் வழியாக எழுத்துலகுக்கு வந்துள்ளது. அறிவியற் கட்டுரைகளைப் புனைவியமாக்கல் ஈடுபாடு மாணவரிடத்தே மேலேழ்ச் செய்தல் அவருக்கேயுரிய எழுத்து வழிக் கற்பித்தலாகின்றது.

அவ்வாறான இயம்பலை முன்னெடுக்கையில் அறிவியல் எண்ணக்கருக்கள் எவ்வகையிலும் திரிவுபடுத்தப்படாமல் இருப்பதைப் பாதுகாத்தலிலும் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது.

பொருள்சார்ந்த தெரிவிலும் சித்திரிப்பு இயம்பலிலும் ஓரடுக்கு வகைமை(Stereo Type) எவ்வகையிலும் இடம் பெறாதிருத்தலைப் பராமரித்துக் கொள்ளல் தொடர்ச்சியாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. பலநிலையான எழுத்துக்கள் ஆக்க வெளிப்பாட்டின்

பரிமாணங்களைப் பதிவு செய்கின்றன.

சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் கோகிலா வின் செயற்பாடுகள் கனதியானவை. அறிவியல் ஈடுபாட்டைச் சிறுவரிடத்தே வளர்க்கும் ஆசிரியத்துவச் செயற்பாடுகளுடன் சிறுவர் இலக்கியத்தில் நுழைகரம் நீட்டுதல் பயன்மிக்க பெறுபேறுகளைத் தந்துள்ளது.

உளவியலுடன் இணைந்த சிறுவர் இலக்கிய நுட்பங்கள், சிறுவர் அரங்கு நுட்பங்கள், சிறுவருக்கான சீர்மியப்புலம் ஆகியவை அவரது ஆக்கங்களில் ஒன்றிணைக்கப்பட்டிருத்தல் அறிவின் கூட்டு நிலைத் தனித்துவமாகின்றது.

சிறுவரிடத்து தற்கணிப்பு(Self Esteem) நிறுவலை ஏற்படுத்துவதற்குரிய எழுத்துப்பணிகளுடன் உறவாடுதல் அவருக்குரிய ஆக்க ஆளுமையின் உறுபண்பாக அமைந் துள்ளது. சிறுவர்கள் தமக்குரிய அடையாளத்தைத் தாமே நிறுவிக் கொள்வதற்கும், அடையாள நெருக்கடி களுக்கு முகம் கொடுப்பதற்கும், தமது உள்ளத்தைத் தமக்குரிய அறிக்கைச் செயற்பாட்டால் வளப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் ஆக்கங்கள் கை கொடுக்கின்றன.

கோகிலாவின் எழுத்துக்கள் வினையோங்க் கலுடன்(Activism) இணைந்தவை. “வாசித்தல் வாசித்தலுக்காக” என்ற அடைப்புக்குள் மட்டும் அவரது எழுத்துக்கள் கட்டுப்பட்டு நிற்கவில்லை. வாசிப்பை

எழுபது ஆண்டுகள் எய்திய வாழ்வு முழுவதும் சேவையில் மூழ்கி -பழுத்திலாக் கல்வியற் கேள்வியில் காலத்தை ஓட்டி நற் செல்வியாய வாழ்க சிறந்து.

- க. ஜெகதீஸ்வரம்பிள்ளை
லண்டன், 17.11.2020.

வினைப்படும் நிலைக்குப் பெயர்ச்சி கொள்ளச் செய்யும் நிலைக்கு நகரச் செய்யுமாறு அவை கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. அறிவுத்தேடலுக்குரிய அழுத்தங் கள் எழுத்துக்கள் வழியாக தூண்டி விடப்படுகின்றன ஆசிரியத்துவத்தின் பிரயோக நிலையுடன் அவை விசை கொள்கின்றன.

அவரது அரங்க முயற்சிகளும், புனைகதைப் படைப்புக்களும் கன ஆய்வுகளை அடியொற்றியவை. மனவெழுச்சி நெருடல்களுக்கு உள்ளானவர்களுடான உளவியற் செவ்விகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, எழுதப்படுவதால் ஆவண நிலைப்பட்ட படைப்புகளாக அமைந்து விடுகின்றன. அதாவது மெய்நிலைப்பதிவு களுடன் புனைவுச்செயற்பாடு ஆக்க நிலையிலே இணைக்கப்படுகின்றது.

ஆவணப்புணையம்(Documentary Fiction) என்ற வகையையோடும் படைப்புகள் உள்ளடங்குகின்றன. கதைப்புனைவுக்கும் ஆவண அடிப்படைக்குமிடையே பிரிகோடுகள் அற்ற ஆக்கங்களாக அவை நிமிர் கின்றன.

நிகழ்புலத்தோடு உறவாடும் அவரது நிதான மாண எழுத்துக்கள் பிரயோக உளவியற் சுவையோடு கலந்து கொள்கின்றன. அத்தகைய எழுத்துக்களின் தேவையை அண்மைக் காலத்தைய சமூக எழுவிசைகள் தூண்டல் நிலைப்படுத்துகின்றன.

கட்டுரையின் தலைப்பைப் பார்த்ததும் படைப்பிலக்கியத்தில் அறிவியலா? என்று பலரும் ஆச்சரியப்படக் கூடும். இரண்டும் இரு வேறு துருவங்கள் என்றே பலரும் நினைக்கிறோம். அதில் உண்மை இல்லாமலும் இல்லை. ஏனெனில் கோட்பாடு, பரிசோதனை, கண்டறிதல் என்ற மூன்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான் அறிவியல். ஆனால் அதற்கு எதிர்மாறாக, படைப்பிலக்கியம் என்பது ஒருவன் தனது சிந்தனைத் திறத்தால் கற்பனை கலந்து வாசகர்களை மகிழ வைப்பதற்காக எழுதப்படும் புனைவுகளாகும். இருந்தபோதும் எதிலும் விதிவிலக்குகள் இருக்கக் கூடும் அல்லவா? “அறிவியல் படைப்பிலக்கியம்” என்ற நூலையே தந்திருக்கிறார் மணவை முஸ்தபா என்று அறிகிறேன். ஆனால் படிக்கக் கிடைக்கவில்லை. இந்தப் பின்னணியில் தான் நான் கோகிலாவின் படைப்புகள் பற்றிய இக்கட்டுரையை எழுத நேர்கிறேன்.

ஈழத்துக் கலை இலக்கியத்துறையில் இன்று நன்கறியப்பட்டவராக இருக்கும் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அதில் ஆழமாகவும், நீளமாகவும், தீர்க்கமாகவும் மட்டுமன்றி பெரும்பரப்பில் பயணிக்கவும் செய்வது நாம் அறிந்ததே. பெரும்பாலான ஈழத்து படைப்பாளிகள் கைவைக்கும் சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரைகள் போன்றவற்றிற்கு அப்பால் நாடகம் நடிப்பு மேடைப் பேச்சு, உளவியல் ஆக்கங்கள், சீர்மியச் செயற்பாடு ஆகியவற்றில் ஈடுபடுவதன் மூலம் தனக்கான தனித்துவத்தைப் பேணவும் செய்கிறார்.

இதற்குக் காரணம் அடிப்படையில் அவர் ஒரு விஞ்ஞான ஆசிரியையாகவும் அதன் நீட்சியாகக் கல்வி அதிகாரியாக கடமை ஆற்றியது மட்டுமன்றி அதற்கு அப்பால் சீர்மியத் துறையில் செயற்பாட்டாளராகவும் விரிவுரையாளராகவும் தொண்டாற்றி வருவதுமாகும். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மருத்துவத்துறை மாணவியாகவும் இருந்தமை அவரது பல்துறை ஆளுமையை வளர்க்க உதவியிருக்கும் என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

எம் எல்லோரையும் போலவே போர்க்கால அவல அனுபவங்களில் மூழ்கித் திணறியதுடன், இன ஒடுக்குமுறையின் கொடுங்கரங்களில் சிக்கி அல்லறப் பட்டு அலைந்தும் இருக்கிறார். அது மட்டுமன்றி புலம் பெயர் வாழ்வில் சுதந்திர உணர்வுகளையும் சிறிது காலம் போனசாகப் பெற்றிருக்கிறார். இவை அனைத்துமே அவரது அனுபவ வரம்பை மேலும் வளப்படுத்தியிருக்கும் என்றும் அனுமானிக்கலாம்.

இத்தகைய பின்புலத்தில் அவரது படைப்புகளில் பிரதிபலிக்கும் விஞ்ஞான, மருத்துவ, மற்றும் உளவியல் கருத்துகளை உங்கள் முன், முன் வைக்க முனைகிறேன்

கோகிலா பல நூல்களை எழுதியிருந்தாலும் இக்கட்டுரை எழுதும் காலத்தில் என் கைக்கு அகப்பட படைப்பிலக்கிய நூல்கள் இவையேயாகும்

அறிமுகவிழா, பிரசவங்கள், தூவானம் கவனம், துயிலும் ஒரு நாள் கலையும், மனதைக் கழுவும் மகா சமர்த்தர்கள், புலச்சிதறல் நெஞ்சம், சந்தனச் சிதறல்கள் விஞ்ஞானக் கதைகள், அறிவியல் கதைகள் ஆகிய

கோகிலாவின் படைப்புகளில்

விஞ்ஞான, மருத்துவ, மற்றும் உளவியல் கருத்துகள்

■ எம்.கே.முருகானந்தன் ■

நூல்களே.

இவற்றைத் தவிர மற்றும் திருமனிதர் வாழ்வு நூலையும் படித்துள்ள போதும் அது கட்டுரை நூல் ஆதலால் இங்கு இணைக்க வில்லை. உளவியல் துறையில் “சீர்மியத்தில் சிறப்பு முறைகள்” என்ற நூலைத் தானே எழுதிய துடன், “சிறுவர் உளநலம்” என்ற உளவியல் நூலின் இணை ஆசிரிய ராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

இலக்கியம் என்பது பொதுவாக எழுதிய அனைத்தையும் குறிக்குமாயினும் அவற்றை மூன்று வேறு வகைகளாக பிரித்து நோக்க முடியும் என நம்புகிறேன்.

- 1) இன்பியல் இலக்கியம்
- 2) அறிவியல் இலக்கியம்
- 3) பக்தி அல்லது ஆன்மீக இலக்கியம்

பொதுவாக நாம் இலக்கியம் எனப் பேசுவது இந்த இன்பியல் பற்றியே. வாசிப்பவர்களது உள்ளத் திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவது இதுவே. எமது உள்ளத்து உணர்வுகளை வசப்படுத்தி நிறைவையும் ஆனந்தத்தையும் கொடுப்பவை இவை.

படிப்பவரின் அறிவை விசாலிப்பது அறிவியல் இலக்கியங்களே. மருத்துவம், விஞ்ஞானம், உளவியல், சட்டம், கணினியியல், கட்டடக்கலை போன்ற அனைத்துத் துறைகளிலும் படிப்பவர்களின் அறிவை விசாலிப்பதே அறிவியல் இலக்கியங்களாகும்.

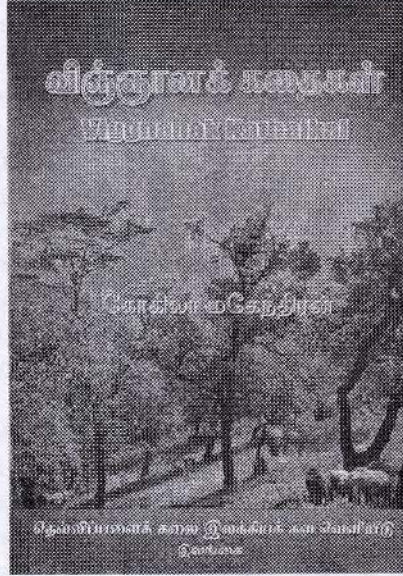
திருவாசகம் பாடி உருகாதவர் யாருளர்? அதே போலத்தான் ஆழ்வார் பாசுரங்களும் எம்மை மெய் மறக்கச் செய்பவை. இத்தகைய பக்தி இலக்கியங்கள் ஆன்மீக உணர்வை வளர்ப்பதை ஒட்டிப் பாடப்பட்டாலும், இலக்கிய நாட்டமுள்ள எவரையும் கவரக் கூடியவை என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

இத்தகைய வரையறைகளுக்குள் பார்க்கும் போது கோகிலா ஒரு இன்பியல் இலக்கியப் படைப்பாளியே. இருந்த போதும் சீர்மியத்தில் சிறப்பு முறைகள், சிறுவர் உளவியல் ஆகிய உளவியல் நூல்களையும் தந்திருப்பதன் மூலம் அவர் ஒரு அறிவியல் படைப்பாளியாகவும் மறுமுகம் காட்டுகிறார்.

இனி இவரது படைப்புகளுக்குள் நுழைவோம். இவரது இன்பியல் படைப்புகளிலுள்ள அறிவியல் கருத்துக்களை நான் மருத்துவம், விஞ்ஞானம் உளவியல் எனப் பகுத்துப் பார்க்க முனைகிறேன். ஆயினும் இவை ஒன்றிற்குள் ஒன்று கலந்து உறவாடுவதையும் மறுக்க முடியாது.

விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள்

“ஓ மெலிந்து குச்சியாய் இருந்த என் கைகளின் தோலில் காணப்பட்ட வெடிப்புகள் கூட ஒருவேளை இந்த விற்றமின் குறைபாட்டு நோயாகுமோ” என்று வகுப்பறையில் பாடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு மாணவி சிந்திக்கிறாள். தாய் இடியிப்பம் அவித்து விற்று குடும்பத்தை ஒட்டும் ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தின் மகளான ஏழை மாணவியின் உணர்வலைகளாகச் சொல்லப்

படும் இக் கதையில் ஆசிரியையானவர் உணவின் கூறுகள் பற்றி கற்பிக்கும் பின்னணியில் உணவின் கூறுகள் பற்றியும் போசாக்கு குறைபாட்டால் வரும் நோய்கள் பற்றியும் சொல்லப் படுகிறது

“விற்றமின் கள் இல்லாத உணவுகளால் விற்றமின் குறைபாட்டு நோய்கள் வரும். புரதக் குறைவினால் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும். கனிப்பொருள் இல்லாவிட்டால் பல், என்பு வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும்”

“மீனில் நிறையப் புரதமும் கனிப்பொருள்களும் இருக்கிறதாம்” என இவ்வாறு கதையோடு கதையாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவை “அறிமுக விழா” நூலில் வரும் “ஒரு நெருடலும் ஒரு அசைவும்” என்ற சிறுகதையில்

வருகின்ற கருத்துகளாகும்

அதே தொகுப்பில் வரும் “பரிகாரம் தேடும் பரிதாபங்கள்” கதையில் “பச்சை அல்கா இருப்பதனால் குளத்து நீரே பச்சையாகத் தெரிவது போல...” என்று சொல்லப்படுகிறது. பச்சைக் கம்பளம் விரித்தது போல அல்லது பச்சை மேனி காட்டும் குளம் என்றே பொதுவாக படைப்பாளிகள் வர்ணிப்பதுண்டு. ஆனால் இவர் விஞ்ஞானப் பெயரான அல்காவை நேரடியாகப் பயன்படுத்தி தாவரவியல் உண்மையை நாசுக்காக வாசகனுக்குக் கடத்திவிடுகிறார். எதற்கு உவமிக்கிறார் என்பதும் சுவார்ஸமானது. “...இந்தப் பொட்டும் பற்களும் அவன் முகம் முழுவதையுமே சிவப்பாகத் தோன்றச் செய்கின்றது.” ஆம் வாய் முழுவதும் வெற்றிலை குதப்பிய பெண்ணின் வதனம்தான் இங்கு மறைமுகமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

நிறங்கள் பற்றிப் பேசும்போது “தூவானம் கவனம் நாவலில் வரும் பச்சை நிறம் பற்றிய அவரது மற்றொரு கருத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கலாம். ஜீவன் தங்கள் திருமண எழுத்தின் போது ஒரு அழகிய மென் பச்சை நிறச் சேலையை பரிசாகத் தேர்ந்தெடுத்தான். “பச்சை, நீலம், கறுப்பு நிறங்கள் மங்கன காரியத்திற்கு எடுக்கப்படாது தம்பி” என்று தாய் தடுத்தபோதும் பிடிவாதமாக அவன் எடுத்தான்.

அதற்கு அவன் விஞ்ஞான ரீதியாக கொடுத்த பதிலில் கோகிலா தாவரவியல் விளக்கமாக மட்டுமின்றி மூடநம்பிக்கைகளை உடைக்கவும் செய்கிறது.

“உலகத்திலை தாவரங்களிலை பச்சையம் இருக்கிறதாலைதான் நாங்கள் எல்லோரும் உயிர் வாழ்கிறோம். உயிர் வாழ்வுக்கு மூலாதாரமான நிறம் பச்சை!, உளவியல் ரீதியாக மனதுக்கு நிறைவு தாற நிறம் பச்சை. நாடக மேடைகளிலும் நாங்கள் பச்சையையும் நீலத்தையுமே குளிர் நிறங்களாகப் பாவிக்கிறோம்”

நிறங்கள் பற்றிய மற்றொரு விஞ்ஞானக் கருத்தும் இதே நாவலின் அடுத்த அத்தியாயத்தில் வருகிறது. வீணா தன் குழந்தைக்கு கடல் நீல நிறம் என்று கூறுகிறாள், “கடல் ஏனம்மா நீலம்” எனக் குழந்தை மழுலையில் கேட்கிறது. “சூரிய ஓளியின் ஏழு நிறங்களில் அதிகம் சிதறும் நிறம் நீலம்” என்று சொல்ல

நினைத்தாலும் அது குழந்தைக்கும் புரியுமா என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. “ஆகாயம் நீலம் எனவே கடலும் நீலம்” மேலோட்டமாகப் சொல்வதாக கதையை அமைத்திருக்கிறார்.

குழந்தைக்கு விளக்கும் கருத்தாக மற்றொரு உயிரியல் உண்மையை வேறு ஒரு இடத்திலும் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்.

“என்னம்மா மின்னுது” குழந்தை கேட்கிறது. “அதுதான் மின்மினிப் பூச்சி”, “அதுக்கு எங்காலை வெளிச்சம்..?”. “அது வாலிலை ரோச் லைட் கட்டி யிருக்கு” பாப்பா இதைக் கூறிவிட்டு கைகொட்டிச் சிரித்தான். வீணாவும் சேர்ந்து சிரித்தான். பிறகு சொன்னான்

“இல்லை அதின்ரை உடலிலை வெளிப்படுகிற சக்தியிலை ஒரு பகுதி வெளிச்சமா மாற்றப்படுகது. அது இரவிலை இரை தேடுகிற பூச்சியண்டபடியால் .. அதுக்கு இந்த வெளிச்சம் உதவியாயிருக்கு.”

குழந்தைக்கு இந்த விளக்கம் புரிகிறதோ இல்லையோ விஞ்ஞானக் கல்வி கற்காத வாசகனும் இதைப் புரிந்து கொள்வான். அதுதானே கதாசிரியரின் உள்நோக்கம் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்கிறோம்.

மனிதர்களைப் போல மிருகங்கள் பறவைகள் போன்று தாவரங்களுக்கு தனியாக மூளை என்ற உறுப்புக் கிடையாது என்பது நாம் யாவரும் அறிந்ததே. ஆயினும் அவற்றிற்கும் உணர்திறம் மட்டுமல்ல உணர்வுகளும் இருக்கின்றது என்பதை கோகிலா தனது கதை ஒன்றில் இவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்.

“தாவரங்கள் கூடப் பொறாமை அடையுமாம்... தாவரங்களோடே கலவனோமானி என்ற உப கரணத்தை இணைச்சு வைச்சுவிட்டு ஒரு தாவரத்திற்கு பக்கத்திலை நிண்டு ‘அழகாய் இருக்கிராய்’ என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொன்றுக்கும் பக்கத்திலை போய் நிண்டு ‘நீ வடிவில்லை’ எண்டு சொன்னால் இரண்டாவது இணைக்கப்பட்ட கலவனோமாயினிலை ஒரு கூர்மையான சிக்கல் விழும்” என்று நாவலில் உரையாடலாக விளக்கம் சொல்லப்படுகிறது.

தாவரங்களின் உணர்ச்சிகள் தொடர்பாக, அதே நாவலில் மற்றொரு இடத்தில் “ஒரு தாவரத்தை அழித்தால் அருகில் உள்ள மற்றத் தாவரம் அதிர்ச்சியைக் காட்டும்... தன்னை வளர்க்கும் மனிதன் சந்தோசம் காட்டினால் அது தாவரத்திற்கு தெரியும்...” போன்ற தகவல்களை தருவது தனது கதையில் உள்ள ஒரு முக்கிய விடயத்தை அழுத்தமாகத் தெரிவிப்பதற்காகவே. வீணா என்ற பெண் தனது கணவனது இயல்புகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்த போதே அவ்வாறு நினைக்கிறாள். “தனது மனைவியும் பிள்ளைகளும் எப்படி உணர்வார்கள் என்று தெரியாமல் போயிற்றே..” தாவரங்கள் அளவு கூட பாச உணர்வு அற்றவன் என்று தனது கணவனின் நடத்தையை எண்ணிச் சிந்திப்பதாக கதை நகர்கிறது.

துயரத்தில் ஆழ்ந்திருந்த அந்தப் பெண் காலையில் கண் விழிக்கும்போது குயில் கூவுகிறது ஏன் கூவுகிறது? “இது ஏன் இவ்வளவு நேரமாகக் கூவுகிறது? எதிர்ப்பாலைக் கவர்ந்திழுக்கவா, உடலில் எஞ்சிய சக்தியை வெளியிடவா? அல்லது தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசத்தை வழமைபோல உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவா?” சாதாரண மனிதர்களைப் போலன்றி

அந்தப் பெண்ணானவளை அறிவியல் ரீதியாக சிந்திக்க வைக்கிறார் இந்த விஞ்ஞான ஆசிரியை.

“ஆண்களின் நிறமூர்த்தங்கள் தான் தானே குழந்தை ஆணா பெண்ணா என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்களிக்கின்றன. ஆனால் வண்ணத்துப் பூச்சிகளில் எதிர்மாறாக...” என்ற உயிரியல் கருத்தை ஓரிடத்தில் சொல்கிறார். பெண் குழந்தை பிறந்து விட்டது என்று மனைவியை தள்ளி வைப்பதை தமிழ் திரைப்படங்களில் பார்க்கும் எம்மவர்களுக்கு இந்த அறிவியல் உண்மை தெளிவூட்டுவதாக இருக்கும்.

உயிரியலுக்கு அப்பால் பௌதீகவியல் சார்ந்த ஒரு கருத்தை விளையாட்டுப் போட்டி ஊடாக விளக்குகிறார். விளையாட்டு விழாவில் கயிறு இழுத்தல் போட்டி நடைபெறுகிறது. “சமபருமன் உள்ள இரு விசைகள், ஒரு புள்ளியில் எதிர்த் திசையில் பிரயோகிக்கப்படும் போது அப்பொருள் சமநிலையில் இருக்கும். ஒரு விசையின் பருமன் அதிகரிக்கும்போது பொருள் அத் திசையில் நகரும் என்ற பௌதீகவியல் உண்மையை எடுத்துக் காட்டும் நிகழ்வு.” என அறிவிப்பாளரான அந்த ஆசிரியர் பாத்திரம் எண்ணுகிறது.

அந்த அறிவியல் கருத்தை சமூகவியலுடன் எவ்வாறு இணைத்து கதை சொல்கிறார் என்பதை நாவலில் பின்வருமாறு அமைப்பது பாராட்டுக்குரியது.

கயிறு இழுத்தலில் பங்கு பெறும் இரு இல்லங்களும் தேவர்களும் அகரர்களாகவும் பின்னர் அறமும் மறமுமாகவும் இறுதியில் அடக்கப்பட்ட மக்களும் கொடுங்கோல் அரசுமாக அவளுக்குத் தோன்றுகிறது. ... அவள் தேவர்களாய் கற்பனை செய்த பக்கமே கயிறு மெதுவாக அசைந்து செல்கிறது. அறமே வெற்றி பெறுகிறது. இவ்வாறு அந்நாவலை நிறைவு செய்கிறார்.

போர்க்கால அடக்குமுறையின் உச்சத்தில் வாய் மூடி மௌனித்து நின்ற காலத்தில் அந்த அறம் வெற்றி பெறும் என்ற நம்பிக்கையை மறைமுகமாகச் சொல்லி நீதியின் பக்கம் தான் நிற்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

மின்சாரம் பற்றிய பௌதீகவியல் விளக்கம் ஒன்றும் சொல்லப்படுகிறது. பிரசவங்கள் தொகுதியில் வரும் மனிதர்கள் என்ற சிறுகதையில் இவ்வாறு வருகிறது.

“மின்சாரக் கம்பி ஒன்றில் அமர்ந்து உல்லாசமாக ஊஞ்சலாடிக் கொண்டிருந்த தேன்சிட்டுக்கு அருகில் அமர்ந்து கொண்டேன். தனிக் கம்பியில் அமர்ந்திருக்கும் சிட்டு இரண்டு கம்பிகளை ஒரே நேரம் தொட்டுக் கொண்டால் சில கணங்களில் என் நிலைக்கு வந்துவிடும்” மின்சாரம் பாய்ந்து மரணம் கௌவிவிடும் என்பதைப் பூடகமாகச் சொல்கிறார். இக்கதையில் அவ்வாறு எண்ணும் கதாபாத்திரம் யார் என்று நினைக்கிறீர்கள்? கதை முடிவிலேதான் முடிச்சை அவிழ்க்கிறார், “ஆவி நிலையில் இருக்கிற நான்...” என்று சொல்லி.

மின்சாரம் பற்றிய மற்றொரு கருத்தும் அதே தொகுதியில் வருகிறது. “லைட் போஸ்றும் முறிஞ் சிட்டுது. வயர் நிலத்திலை முட்டுது. தண்ணியிலை கரண்ட் வருது. ஒருதரும் வெளிலை போக வேண்டாம்” என மின் சாரம் தண்ணியிலை பாயும், அதனால் ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை பிரசவங்கள் என்ற சிறுகதையில் சொல்லிச் சாதாரண வாசகனுக்கும் அறிவூட்ட முயல்கிறார்.

கூர்ப்படைதல் பற்றிய ஆழமான உயிரியல் விடயத்தை டி.ஐ.ரீ யை வைத்து “துயிலும் ஒரு நாள் கலையும்” நாவலில் விளக்குகிறார். “சில வருடங்களுக்கு முன்னர் டி.ஐ.ரீ அடித்தபோது பெரும்பாலான நுளம்புகள் இறந்தன. ஒரு சில தப்பிப் பிழைத்தன. அப்படித் தப்பிப் பிழைத்தவை டி.ஐ.ரீ யை எதிர்த்து வாழக் கூடிய வல்லமை பெற்றன. அந்த விகாரம் அவற்றின் சந்ததிக்கு கடத்தப்பட்டிருக்கலாம். இப்போது வாழும் நுளம்புகள் கூர்ப்படைந்த அந்த நுளம்புகளின் சந்ததியாக இருப்பதால் அவை டி.ஐ.ரீ யால் பாதிப்படைவதில்லை. இங்கு Mutation என்ற சொல்லுக்கு தமிழ்ப் பதமாக விகாரமடைதல் என்பதை உபயோகிக்கிறார். பிறழ்வு என்றும் சிலர் சொல்வதுண்டு

கூர்ப்படைதல் பற்றிய கருத்தை “பட்டங்கள் மீண்டும் பறக்கும்” என்ற சிறுகதையிலும் சொல்லியிருக்கிறார். ஒடுக்குதலுக்கு ஆளாகும் இனம் படிப்படியாக பலம் பெற்று அதைத் தாங்கும் வல்லமை நிலைக்கு வரும் என்பதை விளக்கவே கூர்ப்படைதலைப் பயன்படுத்துகிறார்.

டி.ஐ.ரீ யை பற்றிய மற்றொரு விளக்கம் சூழல் மாசடைவதை விளக்குவதற்காகப் பயன்படுத்துகிறார். “டி.ஐ.ரீ அடிப்பதனால் சூழல் மாசடைகிறது. டி.ஐ.ரீ உணவுச் சங்கிலிகள் மூலமாக மனித உடலை அடைந்துவிடுகிறது. ஆனால் அது பிரிந்து அழிவதில்லை” ஆம் பிரிந்து அழியாத இரசாயனம் என்பதால் அதன் பாதிப்பு நீண்ட காலம் உயிரினங்களைப் பாதிக்கும் என்பது கசப்பான உண்மையே.

கூர்ப்படைதல் பற்றிய அக்கருத்துக்கள், வகுப்பில் பாடம் நடக்கும் போது ஆசிரியருக்கும் மாணவர்களுக்கு இடையேயான உரையாடலாக அமைக்கப்பட்டுள்ளமை வாசிப்பைச் சுவார்ஸமாக்குகிறது.

மருத்துவக் கருத்துக்கள்

பல மருத்துவக் கருத்துகளையும் கோகிலா தனது படைப்புகள் ஊடாக வாசகனுக்குக் கடத்தத் தவறவில்லை.

கோதாரி விழுந்த வருத்தம் எனக்கு வந்து வாட்டி வதைக்குது எனப் பலர் குறைப்படுவது தொய்வு என்று சொல்லப்படும் ஆஸ்த்மாவைத்தான். இந்த ஆஸ்த்மாவைத் தாண்டும் காரணிகள் பலவாகும். உணவு வகைகளைப் பலர் குறை கூறினாலும் அவற்றின் பங்களிப்பை விட சூழலே முக்கியமாக ஆஸ்த்மாவைத் தூண்டுகிறது. புகை, தூசி, மணம், மகரந்தம், கர்ப்பம் எச்சம் எனப் பல.

அந்தத் தூண்டல் காரணிகளில் ஒன்று பற்றி அறிமுகவிழா தொகுதியில் இடம்பெற்ற “ஒரு சோகம் இறுகும் போது..” கதையின் ஆரம்பத்திலே சொல்கிறார். “வெளிச் சுவாச வளி திடீரென முட்டுவது போலிருந்தது அவளுக்கு. எரியமட்டேன் என ஒரே பிடிவாதமாக அடம்பிடித்த அந்தப் பச்சை வறகுகளைக் குவித்து ஊதிவிட்டுக் குவிந்தவளை, கரிய நிறத்தில் காணும் பஞ்சுப் பொதிகளைப் போல மிதந்து வந்த புகைமண்டலக் கூட்டம் திணறத் திணற முத்தமிட்டு ... அதன் பிடியிலிருந்து விடுபட விரும்பிக் கொஞ்சம்

பின்புறமாக நகர்ந்து, சாளரக் கம்பிகளுக்கிடையில் முகம் புதைத்து...”.

சுதந்திரப் பறவையாகக் கிராமத்தில் பறந்து திரிந்த அவளைச் சிறைப் பறவையாக்கி ஒரு குசினிக் கூண்டுக்குள் வேலைக்காரியாக அடைத்ததையும் அதிலிருந்து வெளியேறத் துடிப்பதையும் குறியீடாக இந்த ஆரம்பப் பந்திகள் இரண்டிற்குள் அடைத்தது மட்டுமின்றி ஆஸ்த்மா பற்றிய ஒரு சிறு புரிதலையும் ஏற்படுத்த முனைவது அவர் படைப்பாக்கத்தில் காட்டும் சிரத்தையை வெளிப்படுத்துகிறது. வசீகரமான எழுத்து நடையில் சொல்வதுமனதைக் கௌவிக் கொள்கிறது.

பிரசவங்கள் தொகுதியில் இடம் பெற்ற மனத்திருப்பம் கதையில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் கர்ப்பப்பை இறக்கம் பற்றியும் அதற்கான சிகிச்சை பற்றியும் சுருக்கமாக சொல்கிறார்.

“என்ன ஒப்பரேசன் உங்களுக்கு”.....

“வூம் ஒப்பரேசன்.... சலம் போறதில்லை. இப்ப தொடங்கி மூண்டு வருசம்.....”

“கருப்பை கீழே இறங்கியதால் ஏற்பட்ட வருத்தம் என்பதை விளங்கிக்கொண்ட...” என்பதாக மிகச் சுருக்கமாகவே சொல்லியுள்ளார்.

“சத்திர சிகிச்சைக்கு தரப்பட்ட அனஸ்தேசியா தந்த மயக்கத்திலிருந்து அந்த பெண் விழித்துவிட்டாள் என்பதறிந்து...” அனஸ்தேசியா என்பது மயக்க மருந்து கொடுத்தல் என்பது கதாசிரியரின் சொல்லாடலில் தெளிவாகிறது.

இலங்கையின் முதல் எயிட்ஸ் நோயாளி யாழ்ப்பாணத்திலேயே இனங்காணப்பட்டார். இதைத் தொடர்ந்து இந்த நோய் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துமுகமாக “தூவானம் கவனம்” நாவலில் பிரதான பாத்திரமான வீணாவின் கணவனான ஜீவனுக்கு எயிட்ஸ் ஏற்படுவதாக 1989ம் ஆண்டில் எழுதுகிறார். அதன் ஆரம்ப அறிகுறிகளை கதையோடு கதையாக சொல்லவும் செய்கிறார்.

“காய்ச்சலும் வயிற்றோட்டமும் மீண்டும் வருகின்றன இதனால் அது ரைபொயிட் காய்ச்சலாக இருக்குமோ என ஆரம்பத்தில் சந்தேகம்... பின்னர் மூச்செடுப்பதில் சிரமம்... அதீத வியர்வை, களைப்பு, உடல் சடுதியாக மெலிதல், காதின் பின்புறமும் அக்குளிலிலும் தோன்றும் நிணநீர்க் கட்டிகள்.”

அறிகுறிகளைச் சொல்வதுடன் நின்றுவிடாது எயிட்ஸ் சைக் கண்டுபிடிக்க செய்யப்படும் எலிசா டெஸ்ட் பற்றி, தன்னின்பச் சேர்க்கை மூலம் பரவல் பற்றி, வயிற்றில் வளரும் குழந்தைக்கும் தொற்றலாம் என்பது போன்ற பல தகவல்களையும் கதையூடே சொல்லி தீவிரமான அந்தப் பாலியல் தொற்றுநோய் பற்றிய வாசகனுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகிறார்.

“வெட்டப்பட்ட நாடியிலிருந்து பீறுட்டுப் பாயும் இரத்தம் அவள் பேசத் தொடங்கினாள்.”- அவள் பேசுவதன் வேகத்தை இது குறித்தாலும் நாடி நாள குருதியோட்ட வித்தியாசம் சொல்லப்படுகிறது. நாடியிலிருந்து வரும் குருதி இருதயத்திலிருந்து பம்ப் பண்ணப்பட்டு வருவதால் வேகமாகச் சீறிப் பாயும். மாறாக நாள இரத்தம் உடலுறுப்புகளிலிருந்து இருதயத்தை நோக்கிப் பாய்வதால் வேகம் குறைந்தது என்பதையே மறைமுகமாக அவ்வாறு சொல்கிறார்.

இவற்றைத் தவிர பல மருத்துவச் சொற்களை ஆங்காங்கே உதிர்த்துச் சொல்கிறார். உதாரணத்திற்கு துரம்போஸிஸ், வலியம், அனஸ்தேசியா, பல்பிட்டேசன், பொலிகமி, அனற்றமி டிசெக்சன், பொடி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மருத்துவ மாணவியின் ஆரம்ப அனுபவம் பற்றி “உன்னத தரிசனம்” என்ற சிறுகதையில் சொல்வது சுவார்ஸமானது மட்டுமல்ல மருத்துவ மாணவர்களின் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட சில விடயங்களை வாசகர்களுக்கு கடத்துவதாகவும் உள்ளது. “அனற்றமி டிசெக்சனுக் காக சடலங்கள் அடுக்கப்பட்டிருந்த (anatomy dissection) அறை. தனக்கான சடலத்தின் இலக்கத்தைத் தேடிக்கொண்டு அந்த இடத்திற்கு போன போது அங்கு ஏற்கனவே அந்த பொடியில் என்னுடன் வேலை செய்யப் போகிற மற்றைய மூன்று மாணவர்களும் நின்றிருந்தார்கள்” என அக்கதையில் தனது அனுபவத்தைக் கூறும் போது நான் எனது anatomy block கால நினைவுகளுக்குள் மூழ்கினேன். இங்கு டிசெக்சன் என்பது உடற் கூறுகளை கற்பதற்காக பிரேதத்தை வெட்டிப்படிப்பது எனப் பொருள்படும்.

மருத்துவ மாணவர்கள் பற்றிய அந்த சிறுகதைக்கு அப்பால் சந்தனச் சிதறல்கள் குறுநாவல் தொகுப்பில் உள்ள கதைகளில் இரண்டு மருத்துவக் கல்லூரி வாழ்க்கையை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் சந்தனச் சிதறல்கள் குறுநாவல் யாழ் மருத்துவ பீடப் பின்னணியிலும் “நிர்ப்பந்தங்கள்” பேராதனை மருத்துவ பீடப் பின்னணியிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இவற்றில் அந்தந்த மருத்துவபீட சூழல் சித்திரிப்பு அங்கு நடக்கும் பல செயற்பாடுகள் ஆங்காங்கே சொல்லப்படுகின்றன. நல்ல விடயங்கள் மட்டுமின்றி அங்கு நிகழும் சில தவறுகளும் கூட கதைப் போக்கில் வெளிவருகின்றன. “சல் அடித்தல்” போன்ற மாணவர்களுக்கிடையேயான பேச்சு மொழிகளும் ஆங்காங்கே தூவிக் கிடந்து வாசிப்பை நயப்படுத்துகின்றன.

அத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் மற்றொரு குறுநாவலான “வைகறை” ஒரு மருத்துவவரையும் மருத்துவமனையையும் சுற்றி வருகிறது. ஒரு பெண்ணின் மார்பில் உள்ள கட்டியைப் பரிசோதிக்கிறார். அது சாதாரண கட்டியா புற்றுநோயாக இருக்குமா என்ற சந்தேகத்தில். மருத்துவ ரீதியான அந்தப் பரிசோதனை முறை மிக நுணுக்கமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பெண்ணைக் கட்டிலில் படுக்க வைத்து மேற்புறச் சட்டையை அகற்றி மார்பைப் பரிசோதித்தான். தோற்றத்திலேயே முலைக்காம்பு உட்சென்றிருப்பதையும் அதற்கு மேலே ஒரு சிறிய வீக்கம் தென்படுவதையும் அவதானித்தான். தனது கைகளினால் மெதுவாக முலைக் காம்பை அமுத்தினான். மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்த நிறத்தில் ஒரு திரவம் வெளியேறியது. அத்திரவம் குறிப்பாக ஒரு சிறிய துவாரத்திலிருந்து மட்டும் அவதானித்துக் கொண்டே. தன் கைவிரல் நுனிகளை அவள் மார்பில் வைத்து மேலே உள்ள தோலை வட்டம் வட்டமாக உருட்டித் தடவிப் பார்த்தான்! தொடுகைக்குக் கடுமையாக இருந்த ஒரு கடலையளவு கட்டி அவளது கைகளில் அகப்

பட்டது. அது தோலுக்குக் கீழே ஓடித்திரியாமல் ஒரே புள்ளியில் நிலை கொண்டிருப்பதாயும் தோன்றி யது. அந்தக் கட்டியின் மேற்பரப்பு தொடுகைக்கு அழுத்த மற்றதாயும் இருந்ததில் அவளது சந்தேகம் மேலும் வளர்ந்தது. அந்தக் கட்டி தீமையானதா என்பதை உறுதி செய்யும் பொருட்டு “பயோப்சி” சோதனை செய்யும்படி எழுதினான்”

புகைத்தல் பழக்கம், அதனால் ஏற்படக் கூடிய ஆபத்துக்கள், அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழி போன்ற பலவும் இக்கதை ஊடாக வேறிடத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

உளவியல் கருத்துக்கள்

மருத்துவத்தின் ஒரு பிரிவான உளவியல் பற்றியும் தனது படைப்புகளில் நிறையவே சொல்லி மிடுக்கிறார். மருத்துவ சிந்தனை “புலகரு பிழிவிய” துயிலும் ஒரு நாள் கலையும் நாவலின் ஆரம்பத்திலேயே சைகோலஜி என்ற சொல்லை அறிமுகப்படுத்துகிறார். 1986 ல் எழுதப்பட்ட நாவல் இது. இவரது ஆரம்பகாலப் படைப்புகளில் ஒன்று எனக் கொள்ளலாம். இரு ஆசிரியர்களுக்கு இடையேயான உரையாடலில் போது “சரிதான். நீ கிட்டடியிலைதான் ரெயினிங் கொலிச்சிலை சைகோலஜி படிச்சனி” என்று ஒரு ஆசிரியை சொல்கிறார். “நீ எதைக் கேட்டாலும் பெரிய தத்துவம் கதைப்பாய். ஆன அதுக்குள்ளையும் உனக்குப் பெரிய உத்தியோகம் வரேல்லை. பெரிய அந்தஸ்த்து வரேல்லை எனட் கவலை பளிச்சிடுகிறது...”

அதே நாவலில் கணவன் அதிகம் படிக்காதவன். ஆனால் வியாபாரத்தில் வெற்றிகரமாகத் தொழில் செய்கிறான். அவர்கள் வீட்டு நாய்க்கு “வலி” வாறது. அந்த நாய்க்கு பால் கொடுத்ததைக் கண்டு “வலிப்பு வாற நாய்க்கு ஏன் பால் கரைச்சு வச்சிருக்கிறாய்” என்று ஏசுகிறான். “அதுக்கு வலியில்லை வயிற்றில்லை வெள்ளைக் கொடி கொடியா பூச்சி விழுகுது. அதுக்கு பூச்சி மருந்து கொடுக்க வேணும்” என்று சொல்ல அவனுக்கு ஆத்திரம் வர “நீ எப்ப மாட்டு டாக்குத்தருக்கு படிச்சனி” என்று ஏசுகிறான்.

“நான் ஏதோ மூண்டு வருசம் பி.எஸ்.சிக்குப் படிச்சனான். நான் சொல்றது ஒவ்வொண்டும் பிழை என்று அடிக்கடி சொல்லுறதாலை நீங்கள் என்னை விட அதிகம் படிச்சதாக் கற்பனை பண்ணி மகிழ்ந்து கொள்ளறியன். இது ஒரு வகை இன்ஃபீரியோரிட்டி கொம்பிளக்ஸ்...” என்று மனதிற்குள் சொல்லிக் கொள்கிறான். மிக அருமையாக கதையோட்டத்துடன் தாழ்வு மனப்பான்மை எனப்படும் inferiority complex பற்றி விளக்கிவிடுகிறார்.

அதே நேரம் உளவியல் சிகிச்சையில் பயன்படுத்தும் அறிதயல் நிலை எனப்படும் ஹிப்னோசிஸ் பற்றி பெரிய விளக்கம் இன்றி “முகட்டின் ஒரு புள்ளியை வெறித்துப் பார்த்தபடி செல்ப் ஹிப்னோசிஸ் போல நீண்ட நேரம் படுத்துக் கிடந்தான்” என்று சொல்லி விட்டுக் கடந்துவிடுகிறார். ஆனால் சந்தனச் சிதறல்கள் தொகுப்பில் உள்ள வைகறை குறுநாவலில் ஹிப்னோசிஸ் செய்யும் முறை விரிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. சாதாரண வாசகர்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

பிரசவங்கள் தொகுதியில் வரும் உன்னத தரிசனம் சிறு கதையானது மனநல வாட்டில் நடக்கும் சம்பவங்களோடு தொடங்குகிறது. தீவிர மனநலப் பாதிப்பில் உள்ள ஒரு பெண்ணின் மனதில் இருப்பதை அவளது மனக்கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி ஆழ்மனதில் உள்ளதைப் பேச வைப்பதற்கு முயல்கிறார்கள் அதற்கு மெதரின் இன்ஜெக்சன் போடுவது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த வகையில் மனநல சிகிச்சை முறையின் ஒரு பகுதியை சாதாரண வாசகனும் அறியும்படி செய்கிறார். அந்தக் கதையின் இறுதியில் நோயைத் தீர்ப்பதற்கு மருத்துவர் எடுக்கும் முடிவானது தியாகம் என்ற ரீதியில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அதுவும் ஒரு உளவியல் சிகிச்சையே.

அதே தொகுப்பில் வரும் உச்ச அறுவடை என்ற சிறுகதையும் உளவியல் சார்ந்ததே. மன நோய்கள் பலவிதமானவை அவற்றில் அன்ஜீசைடி (Anxiety - மனப்பதற்றம்), டிபிரெசன் (மனச்சோர்வு-Depression), சைகோசிஸ் (Psychosis- மனப்பிறழ்வு) போன்றவை மிக அதிகம் காணப்படுபவையாகும். சூழல் எப்படி ஒருவனது மனதை அலைக்களைத்து மனநோயாக மாற்றிவிடும் என்பதையும் அதைத் தடுக்க எதிலாவது ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதையும் “யூ கட் கீப் யுவர்செல்ப ஓக்குபைட். வீட்டிலை நெடுக இருந்தால் யூ வில் பிக்கம் வேர்ஸ்” என்று பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு மற்றவர் ஆலோசனை கூறுவதன் மூலம் விளக்கப்படுகிறது.

இன்னொரு இடத்தில் அதே கதையில் “விசரெண்டில்லை... இப்படித்தான் ஒரு டிபிரெஸ்ஸன் போலை..” என்று உரையாடல் ஊடாக உள்ள Psychosis மற்றும் Depression க்கு இடையேயான வித்தியாசத்தை தெளிவுபடுத்துகிறார் இனப் பிரச்சனை ஆடிக் கலவரம் போன்றவையும் அக்கதையில் இணைய சுவாரசயமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

வேறு பல உளவியல் கருத்துக்களை தனது படைப்புகளில் ஆங்காங்கே தூவிச் செல்வதைக் காண முடிகிறது. உதாரணத்திற்கு சில

“ரென்சன்.. அங்சைற்றி அது காலப்போகிலை மாறக் கூடிய வருத்தம்”

விதவைப் பெண்கள் ஏன் மறுமணம் செய்யத் தயங்குகிறார்கள் என்பது பற்றி- “சமுதாயத்தில் தனது இமேஜ் உடைந்து விடப் போகிறதே என்ற பயம்”

நைட் வெற்றிங் பற்றி- “பயி இண்டைக்கு இரவு பாயிலை சிச்சாவிடாட்டா நாளைக்கு காலமை ஐஞ்சு ஸ்டிக் வாகித் தருவன்” என்று பயிக்கு அவளது தாய் உளவியல் ரீதியான உற்சாகம் கொடுத்து படுக்கையில் சலம் விடுவதை நிறுத்துவது பற்றிக் கூறுகிறார்.

பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் உரையாடல்களைத் தட்டிக் கழிக்காமல் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். இல்லையேல் அவர்களது உளநலப் பாதிப்பானது வேறு வழிகளில் வெளிப்படக் கூடும் என்பதை ஒரு கதையில் இவ்வாறு சொல்கிறார். “குழந்தைகளின் சிந்தனைகள் குடும்பத்தால் காத்திரமாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்காது சிலவேளைகளில் பிள்ளையின் கருத்துக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே குழந்தை இயல்பாகவே தன் சிந்தனைகளைக் கலந்துரையாடித் தீர்த்துக்கொள்வதை விட எழுதி அல்ல கீறியே வெளிப்படுத்தப்பார்க்கும்.”

இவ்வாறு சிறுகதை, நாவல் போன்ற தனது படைப்பிலக்கியங்களில் அறிவியல் கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுத்த அவர் தனது அடுத்த பாய்ச்சலாக அறிவியல் கருத்துக்களுக்கு மட்டும் அழுத்தம் கொடுக்கும் படைப்பிலக்கியங்களை எழுதத் தொடங்கியதாகும். அவற்றைத் தனியான தொகுதிகளாகவும் தந்தமையாகும்

அறிவியல் இலக்கியங்கள்

இந்த வகையில் உளவியல் சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு “மனதைக் கழுவும் மகாசுமர்த்தர்கள்” என்பதாகும். இவரால் வெளியிடப்பட்ட 16 சிறுகதைகளைக் கொண்ட அத்தொகுப்பில் வேறு சிலரின் படைப்புகளுடன் இவரது மூன்று சிறுகதைகளும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

“மனதையே கழுவி” என்ற இவரது சிறுகதையானது அத் தொகுப்பின் முதற் கதையாக இடம்பெறுகிறது. “சீர்மியம் என்பது தொடர்பாடல் வழியாக மனதை வளப்படுத்தும் உளவியல் சிகிச்சை முறையாகும்”. இங்கு ஒரு சீர்மியர் ஒரு சீர்மிய நாடியுடன் உரையாடுவதே கதையின் பெரும்பகுதியாக அமைகிறது. சீர்மியம் செய்யும்போது சீர்மியர் நோயாளிக்கு ஆலோசனைகள் எதையும் திணிப்பதில்லை. மாறாக நெறிப்படுத்தப்பட்ட உரையால் ஊடாக சீர்மிய நாடியே தனது பிரச்சனைகளைத் தெளிவாகப் புரிவதுடன் அதன் தீர்வுக்கான வழிகளையும் தானே கண்டடைய சீர்மியர் நெறிப்படுத்துவதாகும். இக்கதையானது வாசகனுக்கு சீர்மியம் செய்யும் முறை பற்றிய அறிவை சத்தமின்றிக் கையளித்துவிடுகிறது.

மற்றொரு கதையான “பிறழும் நெறிகள்” ஏனைய மாணவர்களாலும் ஆசிரியர்களாலும் கண்டு கொள்ளப்படாமல் ஒதுக்கப்படும் மாணவனின் உளவியல் தாக்கத்தையும் அது அவளது நடத்தையில் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளையும் பேசுவதாகும். வீட்டிலும் பிரச்சனை. தகப்பனின் கடுமையான கட்டுப்பாடு. இதனால் அவளது உளநிலை பாதிக்கப்படுகிறது. அவன் பாடசாலையில் பிரிப்பிப் பையனாகி ஆசிரியர்களால் கண்டிக்கப்படு

கிறான். அதிபரிடம் அடி வாங்குகிறான். இதை அவதானித்த ஒரு ஆசிரியை உள்வியல் ரீதியாக எவ்வாறு அவனில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறான் என்பதையே கதை பேசுகிறது. ஒவ்வொரு பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் படிக்க வேண்டிய கதை எனலாம்.

முன்றாவது கதையானது தகப்பனின் குடியால், வறுமையும் கவலையும் தாண்டவமாடும் ஒரு பெண் குழந்தையின் மனநிலையைப் பேசுகிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட நூல்களுக்கு அப்பால் விஞ்ஞானத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் இரு கதைத் தொகுதிகளை சிறுவர்களுக்காக சிறுவர்களை மையமாக வைத்து எழுதியுள்ளார். அவற்றில் “விஞ்ஞானக் கதைகள்” என்ற தொகுதி 2000 ஆண்டிலும் “அறிவியல் கதைகள்” தொகுதி 2020லும் வெளியாகியுள்ளன.

விஞ்ஞானக் கதைகள் தொகுதியில் உள்ள வற்றில் சில உரையாடல் வடிவில் எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவர்களும் பாத்திரங்களாக கின்றனர். 12 படைப்புக்களைக் கொண்ட இத் தொகுதியிலிருந்து சில பற்றி...

நத்தையின் ஓடு மற்றும் நண்டு அதனைத் தனக்குக் பாதுகாப்புக் கூடாகப் பயன்படுத்துவது பற்றிய கதை, மின்சாரம் பற்றிய உரையாடலில் சுமார் 2500 க்கு முன்னரே அது முதன் முதலாக அம்பர் துண்டில் (amber) கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போதும் Current electricity கண்டுபிடித்து அதை உற்பத்தி செய்யவும் பயன்பாட்டு களைக் கண்டறிந்தது சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே முடிந்ததைக் கூறுகிறது. இது உரையாடலாக. ஒன்றுக் கொன்று பரஸ்பர உதவியாக இருக்கும் நண்டும் மற்றும் சீ அனிமோனின் வாழ்க்கை முறை பற்றிய கதை. கரடி குருவி தேனீக் கூடு பற்றிய கதை, நட்சத்திரங்கள் பற்றிய உரையாடல், விஞ்ஞானி ஆக்கிமிடிஸ் சின் கண்டுபிடிப்பு பற்றிய கதை போன்றவை சில உதாரணங்கள்.

வித்தியாசமான பறவைகள், காலச்சக்கரத்தில் அழிந்து போன பறவைகள், பறக்காத பறவைகள் என சுவார்ஸமான உயிரியல் தகவல்களை மற்றொரு உரையாடல் தருகிறது. உயிரினங்களில் பெண்பாலினரது பங்களிப்பு பற்றிய உரையாடலானது

மாணவர்களுக்கு மட்டுமின்றி வளர்ந்தவர்களுக்கும் பல புதிய வெளிச்சங்களைப் பாய்ச்சும் படைப்பாகும். முதலையாரின் பற்சிகிச்சையாளராக நீர்க்குருவியும் வரும் கதை சுவார்ஸமான படைப்பு.

2020ல் வெளி வந்த அறிவியல் கதைகள் நூலில் ஆறு படைப்புகள் உள்ளடங்கியுள்ளது. அறுபத்தாறு மில்லியன் வருடங்களுக்கு முன் நடந்த பேரனர்த்தத்தில் அழிந்து போன டைனோசர், நரியின் வாழ்க்கை பற்றிய கதை, பைன் மரங்கள் பற்றிய கதை, திமிங்கிலம் பற்றிய கதை, முருங்கைக் கல் பற்றிய கதை, கிளிகள் பற்றிய கதை...

இரண்டு தொகுப்புகளுமே பல சுவார்ஸமான விஞ்ஞானத் தகவல்களைத் தருவதுடன் சிறுவர்களையும் பாத்திரமாகக் கொண்டுள்ளன. இதனால் மாணவர்கள் அவற்றைத் தம் மையப்படுத்தி ஈடுபாட்டுடன் படிக்க வைக்கும் ஆற்றல் கொண்டவையாக இருக்கின்றன. விஞ்ஞான ஆசிரியையாகவும் உளவியல் ஆலோசகராகவும் நீண்ட காலம் பணிபுரியும் கட்டுரையாசிரியர் சிறுவர்களின் அகவய உணர்வுகளைப் புரிந்து அவர்களுக்கு எதைக் கொடுக்க வேண்டும் எவ்வாறு கொடுக்க வேண்டும் என்ற புரிதலுடன் எழுதப்பட்டவை இவை என்பதாலேயே மாணவர்களை சுலபமாகச் சென்றடைய முடிகிறது.

கட்டுரை நூலில்

இத்தகைய சிறுகதை நாவல் மற்றும் சிறுவர்கதை நூல்களுக்கு அப்பால் “புலச்சிதறல் நெஞ்சம்” என்ற தலைப்பில் தனது அவுஸ்திரேலியா நாட்டு வாழ்வனுபவங்களை கட்டுரை நூலாகத் தருகிறார். அவற்றிலும் பல விஞ்ஞான, மருத்துவ மற்றும் உளவியல் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உதாரணத்திற்கு ஒரு பெண் பல் மருத்துவரிடம் செல்லும் அனுபவத்தின் ஊடாக பல் அடைத்தல் மற்றும் “றூட்கனால” போடுதல் போன்றவற்றின் போது ஏற்படக் கூடிய சில மருத்துவப் பிரச்சினைகளை தொட்டுக் காட்டுகிறார். றூற்கனால போடுதலின் போது “சரியாக அடைக் காவிட்டால் அதற்குள் அகப்பட்ட பற்றிரியாக்கள் உங்கள் முகத்தின் எலும்பைப் பாதித்திருக்கின்றன. கடுமையான அன்ரிபயோற்றிக் பாவிக்க வேண்டும். தொற்றுநீங்க பல மாதங்கள் ஆகலாம். அதற்குப் பிறகு தான் பல்லைப் பிடுங்க வேண்டுமா அல்லது றூற்கனால செய்யலாமா எனத் தீர்மானிக்கலாம்” என்ற விளக்கம் மற்றொரு பல்மருத்துவ நிபுணரின் ஆலோசனையாகச் சொல்லப்படுகிறது.

உயிரினங்கள் துழலுக்கு ஏற்ப இசைவாகம் பெறுவதும் கால ஓட்டத்தில் கூர்ப்படைவதும் உயிரியலின் அடிப்படைகளாகும். இவை பற்றி சிம்பன்சி குரங்கிலிருந்து மனிதன் கூர்ப்படைந்தது பற்றி ஓரிடத்தில் சொல்வதுடன், மற்றொரு இடத்தில் கங்காரு பற்றிச் சொல்லும் போது

“கங்காருவின் பின்னங் கால்களும் பெரிய பாதமும் அது பாய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் இசைவாக்கம் பெற்றுள்ளன. அந்தப் பெரிய தசை நிறைந்த வால் அதனுடைய சமநிலையைப் பேணுவதற்கு உதவுகிறது... இன்று இருக்கும் மாக்யப்பியல்களில் இது பெரியது இதனுடைய மொத்த நீளம் ஒன்றரை மீற்றர் வரும் போலிக்கிறது. இது அவுஸ்திரேலியாவின் காலநிலைக்கு நன்கு இசைவாக்கம் அடைந்து விட்டது” என்று விளக்குகிறார்.

மனிதக்குட்டி என்ற கட்டுரையானது பெற்றோர்கள் தாங்கள் வேலைக்குப் போவது காரணமாக தங்கள் சிறு குழந்தைகளை காப்பகத்தில் விட்டுச் செல்வதால் குழந்தை களுக்கு ஏற்படும் மன உளைச்சல்களை ஒரு குழந்தை யின் உணர்வுகள் ஊடாகப் பேசுவதாகும். இந்தத் தாக்கத்தை வலுப்படுத்துவதற்கு உதவியாக மிருகங்கள் பறவைகள் போன்றவை தமது குட்டிகளை எவ்வாறு அக்கறையோடு பாராமரிக்கின்றன என்பது பற்றி விபரிக்கிறார். குரங்கு, யானைக் குட்டிகள், நாய் பூனை, பசு, கோழி, கங்காரு, வாத்து, முதலை போன்ற பல உதாரணங்களோடு குட்டிகள் பிறந்த பின் அவற்றை அவை எவ்வாறு பாராமரிக்கின்றன என்பது பற்றிய அறிவை வாசகனுக்கு இசைவாகக் கடத்தி விடுகிறார்.

போதைப் பொருட்களால் எமது இனைய சமுதாயம் பாதிப்படைவதை நாம் இங்கு கண்டு மன அவஸ்தைப்படுகிறோம். அவுஸ்திரேலியாவிலும் இந்த நிலை உள்ளது. மாணவர்களும் இளைஞர்களும் அவற்றின் பாவனையால் ஏற்படப்போகும் எதிர்காலப் பாதிப்பை அறியாது அந்தச் சாக்கடையில் வீழ்ந்து விடுகிறார்கள். ஒரு இனிய குடும்பத்தின் மகன்-மாணவன் தற்செயலாக இதில் வீழ்நேர்வது பற்றி ஒரு கட்டுரையில் சொல்கிறார். போதைப் பொருள் ஊசி ஏற்றுவது ஏற்றிய பின் ஆனந்தமாக இருப்பதான உணர்வு அவனுக்கு ஏற்படுகிறது அடுத்த நாள் உடம்பு முடிவதில்லை. சத்தி வருது போலிருக்கிறது. உடம்பெல்லாம் குளிக்கிறது. கை குறண்டி இழுப்பது போல இருக்கிறது. மீண்டும் அதை நோக்கிச் செல்கிறான்.

அதன் எதிர்காலப் பாதிப்பு எப்படி இருக்கப் போகிறது?

சூசகமாகச் சொல்கிறார் “குடை மரத்தின் வேர்களால் ஆட்டங் கண்ட எங்கள் வீட்டுச் சுவர்களில் வெடிப்புகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன”. ஆம் அவன் மாத்திரமல்ல அவனது முழுக் குடும்பமுமே அவனது போதைப் பழக்கத்தால் சிதறப்போகிறது. பரிதாபம்.

ஸ்ட்ரோக் எனப்படும் பக்கவாதம் பற்றி, மகப் பேற்றுக்கு பிந்திய மனச்சோர்வு பற்றி பசியின்மை நோய் பற்றி அனொ ரெக்சியா என்ற கட்டுரையிலும், உடற்பருமன் பற்றி பூசணிக்காய் என்ற கட்டுரையிலும் சொல்கிறார். இவை யாவும் அவுஸ்திரேலிய வாழ்வின் பின்புலத்திலேயே சொல்லப்படுகின்றன.

தோல் புற்று நோய் 120 வெயிலில் நின்ற

வேலை செய்வதால் பு வி கதிர் தாக்கத்தால் எந்த நேரத்தில் கதிரின் தாகம் அதிகம் அதைத் தடுக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை கட்டடத் தொழிலாளி ஒருவரின் அனுபவமாகச் சொல்கிறார். அதைத் தடுக்க என்ன செய்திருக்கலாம் என்பது பற்றியும் சொல்லத் தவறவில்லை.

பொதுவான தன்மைகள்

இவற்றைப் போன்ற இன்னும் பல அறிவியல் கருத்துக்கள் கோகிலாவின் படைப்புகளில் பரந்து கிடக்கின்றன. நான் மேலே கூறியவை சில உதாரணங்கள் மட்டுமே. பல சிறுகதைகள் முற்று முழுதாக உளவியல் ரீதியானவையே. அதே போல அவரது நாவல்களிலும் அவை பரந்து கிடக்கின்றன. அவர் ஒரு பெண் எழுத்தாளர். பெயருக்காக பெண்ணியப் பூச்சப் பூசியவர் அல்ல. அவரது படைப்புகளை ஆழ்ந்து படிக்கும் போது அவர் பெண்களின் மன உணர்வுகளை எவ்வாறு காத்திரமாக வெளிப்படுத்துகிறார் என்பது புரியும்.

அவரது பெண் பாத்திரங்களும் பன்முகம் காட்டுபவையாக இருக்கின்றன. அப்பா அம்மா அல்லது கணவனின் பேச்சுக்கு மறுவார்த்தை கூறாமல் அடங்கி நிற்கும் பெண்கள், வெளிப்படையாக எதிர்த்துப் பேசாவிட்டாலும் மனதிற்குள் மறுகி தன்னுள் மறுதலித்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்கள், தன்னை அடிமையாக நினைத்து அடக்கி ஒடுக்கும் கணவனை விட்டுப் பிரிந்து சுதந்திரமாக வாழ முயலும் பெண்கள் எனப் பலதரப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு எல்லா வகையான பெண்களின் மன உணர்வுகளையும் இவரது படைப்புகளில் காண முடிகிறது. அதே நேரம் ஆண்களின் உணர்வுகளை இவர்கண்டு கொள்ளவில்லை என்று சொல்ல முடியாது இவரது படைப்புகளில் ஆண்களின் எண்ணங்களுக்கும் உணர்வுகளுக்கும் போதிய இடம் அளிக்கத் தவறவில்லை. உதாரணத்திற்கு “தூவானம் கவனம்” என்ற நாவலில் வீணா கொடுமையான போர் மற்றும் இடப்பெயர்வு நேரங்களின் உதவிக்குக் கணவன் அருகில் இல்லாததை எண்ணிக் கவலைப்படுகிறான். மனதிற்குள் கோபப்படவும் செய்கிறான். இதனால் வாசகன் மனதில் அவன் பற்றிய ஒரு எதிர்மறையான

எண்ணம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் மத்திய கிழக்கு நாடொன்றில் தனியாக இருக்கும் கணவனான ஜீவன் தான் அந்த இக்கட்டான காலகட்டத்தில் மனைவியும் மகனும் எவ்வளவு துன்பப்படுவார்கள், தன்னால் குடும்பத்திற்கு உதவியாக இருக்க முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் கொள்ளும் உணர்வுகளையும் பதிவு செய்யத் தவறவில்லை.

கோகிலாவின் படைப்புலகப் பயணம்

கோகிலா ஏன் இலக்கியம் படைக்கிறார்? அவரது படைப்புலகப் பயணம் எங்கு ஆரம்பித்தது? எவற்றை எழுதினார், எந்த வழியில் பயணித்தார்? எங்கு வந்து நிற்கிறார் என்று யோசித்தால் ஆரம்ப காலத்தில் எந்தப் படைப்பாளியும் தானும் ஒரு படைப்பாளியாக வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் காரணமாகவே பேனா தூக்குவான் என நினைக்கிறேன். “பத்து வருடங்களுக்கு முன் நான் பேனா தூக்கிய போது எதை எப்படி எழுத வேண்டும் என்ற தீர்மானங்களை விட நம்பிக்கைகளே அதிகமாய் இருந்தன” என்று ஓரிடத்தில் சொல்கிறார்.

“சாதிப் பிரச்சனையை விட்டால் இவைக்கு வேறே கதி இல்லை... என்று சொல்வார்கள்” என்று ஓரிடத்தில் சொன்னதிற்குக் காரணம் இலக்கியப் படைப்பு என்பது பிரச்சாரமாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகவே எனக் கருத இடமுண்டு.

ஆனால் மிக விரைவிலேயே அது வெறும் பொழுது போக்குப் பணி இல்லை, பெயருக்கும் புகழுக்குமான வேலை அல்ல எனப் புரிந்து கொள்கிறார். மனிதர்களின் “சிந்தனைகள் செயற்பாடுகள், அதில் உள்ள செருகல்கள், விரிசல்கள், உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகள், குமுறல்கள்... உள்மன ஏக்கங்கள்.. எல்லாவற்றையும் ஊடுருவிப் பார்த்துவிட வேண்டும். பின்னர் கலை நயத்துடன் எழுத வேண்டும். .. சிறிது உளவியலும் தெரிந்தால் நல்லது. கொஞ்சம் கனமாகவே அப்போது உள்ளங்களைப் பார்க்கலாம்” என்று சொன்னார். அவ்வாறே மனிதர்களின் மன உணர்வுகளை உளவியல் ரீதியாக அணுகித் தனது படைப்புகளில் கலை நயமாகப் பதிவு செய்யவும் செய்தார்.

“மனதைக் கழுவும் மகா சமர்த்தர்கள்” சீர்மியச் சிறுகதைகள் நூலை வெளியிடும் நேரத்தில் அவரது சிந்தனையில் மேலும் விரிவு ஏற்பட்டது.

“.... இலக்கிய ஆக்கம் என்பது ஒரு பொறுப்புள்ள சமுதாயப் பணி என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சிறுகதை எழுதும் எழுத்தாளரின் ஆழ் மனத்தில் சமுதாயப் பணி, சமூகச் சீர் திருத்தம், சமூக முன்னேற்றம், சமூக மேம்பாடு, சமூக அபிவிருத்தி என்ற ஏதோ ஒரு விடயம் இருக்கத்தான் வேண்டும்.” என்றார். இதனாலேயே மக்களை விழிப்படையவைக்கும் உளவியல் மற்றும் சீர்மியக் கருத்துக்களுக்கு கூடிய இடம் அளித்தார் என நம்பலாம். அதன் காரணமாக சீர்மியச் சிறுகதைகளைத் தனித் தொகுதியாக வெளியிடவும் செய்தார்.

தெளிவாகச் சொன்னால் தனது படைப்புகளில் அறிவியல் இடம் பெற வேண்டும். அது வாசகர்களுக்கு அறிவியலை புரிந்து கொள்ள உதவ வேண்டும். இன்பம்

பயக்கும் இலக்கியத்துடன் அறிவியலைக் கலப்பது பயனுள்ளது என்ற அவரது நிலைப்பாடாகும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த வகையில் நண்பர் ஆ.சி.கந்த ராஜாவின் சிறுகதைப் படைப்புகளில் விவசாயம் தாவரவியல் போன்ற கருத்துக்களை நாம் படித்து மகிழ்வதண்டு. பயன்பெறவும் செய்கிறோம். நண்பர் டாக்டர் இரா.முரளிஸ்வரனின் கவிதைகளில் நோய்கள் மற்றும் மருத்துமனை பற்றிய விடயங்களை முனைப்பிடுவதும் நாம் அறிந்ததே. என் பங்கிற்கு நானும் டொக்டரின் டயரியிலிருந்து, டாக்டரின் தொண்தொண்பு தொடர்களில் மருத்துவ விடயங்களை உள்எடக்கியிருந்தேன்.

ஆனால் இலக்கியம் என்பது இரசனைக்கு உரியதே அன்றி கொள்கைகள் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதற்காக இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் தூய இலக்கியவாதிகளுக்கு இது கசப்பானதாக இருக்கும் என்பது உண்மையே.

இப்பொழுது கோகிலா இன்னும் ஒரு படி முன்னே சென்றிருக்கிறார். தனது இலக்கியப் படைப்புகளில் அறிவியல் கருத்துக்களைப் புகுத்தும் உத்தியைத் தாண்டி, அந்த அறிவியல் உண்மைகளை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே தனியான இலக்கியம் செய்ய முனைந்துள்ளார். அதன் அறுவடையே விஞ்ஞானக் கதைகள், அறிவியல் கதைகள் ஆகிய மாணவர் களுக்கான நூல்களாகும்.

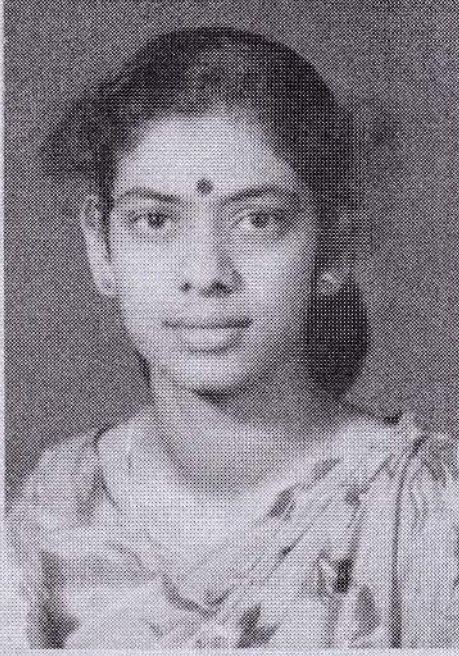
பொதுவாக, சாதாரண வாசகர்கள் அறிவியல் நூல்களைத் தேடிப் படிப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவை எழுதப்படும் விடயமும் அதன் மொழி நடையும் வாசகனுக்கு அந்நியமாக இருப்பதால் பொது வாசகனின் விருப்பிற்கு உரியதாக இருக்காது. எனவே எல்லோரும் அறிய வேண்டிய அடிப்படை அறிவியல் தகவல்களை, அவர்கள் நாளாந்த வாழ்க்கையில் பயன்படக் கூடிய விடயங்களை அவர்கள் விரும்பிப் படிக்கும் முறையில் தருவதே பயன்தரும்.

அந்த வகையில் ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தனது படைப்புகள் எந்த வகையில் இருக்க வேண்டும் என்பதை முற்கூட்டியே தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். முற்று முழுதான இன்பியல் இலக்கியங்களை படைக்க முயல்பவர்கள் அவ்வாறு எழுதுவதில் பிழை ஏதும் கிடையாது. ஆனால் துறைசார் நிபுணர்கள் தங்கள் துறைசார்ந்த விடயங்களை வாசகனுக்கு பயன்படுமாறு அவனுக்கு ஏற்ற வடிவில், இலகுவான மொழி நடையில் இலக்கியப் படைப்புகளாகத் தருவதே நல்லது. இதன் மூலம் அதனைப் படிக்கும் வாசகர்கள் மட்டுமின்றி அவனைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்தினதும் பொது அறிவை வளப்படுத்த முடியும்.

இதனைத்தான் கோகிலா மகேந்திரன் செய்கிறார்.

அவரது இத்தகைய இலக்கியப் பணி மேலும் தொடர வேண்டும். அதனால் வாசகர்கள் சுவையான வாசிப்புடன் அறிவியல் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளத் தொடர்ந்து உதவவேண்டும் என்பதை முதன்மைப் படுத்தி இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

அவருக்கு எனது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துகளும்.

“ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர் வரிசையில்
கோகிலா அவர்கள் தனக்கெனத்
தனிப் பண்புகளுடன் வேறுபட்டுத் திகழ்வதை அவரது
படைப்புகள் எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.
நோய் தீர்க்கும் மருத்துவர் ஒருவர் நோயாளியைப்
பகுப்பாய்வுசெய்து நோயின் மூலத்தை
இனங்காண முயல்வது போலக்
கோகிலா அவர்கள் சமூக நோய்களுக்கான
காரணிகளை உள்வியல்
அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்பவராக
அமைகிறார்.”
- பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் -
1980களில்

கோகிலா மகேந்திரனின் கதைப்பந்தாட்டம்

ஈழத்து இலக்கியப் புலத்தின் ஆளுமை மிக்க பெண் படைப்பாளிகளில் முக்கியமானவராக கோகிலா மகேந்திரன் திகழ்கிறார். புனைகதை, கவிதை, நாடகம், விமர்சனம் எனப் பன்முகப் படைப்பாளியாக அமைந்துள்ளார். ஆசிரியர், உளவள ஆலோசகர், பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர் போன்ற சேவைகளை வழங்கி ஓய்வு நிலையில் எழுத்துப் பணியினைத் தொடர்ந்த வண்ணமே யுள்ளார். அவர் ஆசிரியத் தொழிலில் பாதம் பதித்த வருடத்திலே தான், நான் இவ்வுலகிற்கு வந்தடைந்தேன். அவரது படைப்பனுபவமோ... என் அகவையை விட அதிகமானது. 1972 இல் “அன்பிற்கு முன்னால்” என்ற சிறுகதையோடு தனது இலக்கியப் பயணத்தினைத் தொடங்கி விட்டார். “பிரசவங்கள்”, “வாழ்வு ஒரு வலைப் பந்தாட்டம்” என்னும் இரு சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் தேசிய சாகித்ய விருதினைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தொகுப்புகளிலுள்ள கதைகளைக் குறித்த பதிவாகவே எனது பதிவு அமைகின்றது.

நீண்ட காலமாகவே இலக்கியப் பரப்பிலே நெருங்கிய நண்பர்களின் படைப்புகளை மட்டுமே பாராட்டுகின்ற விரதமொன்றினை படைப்பாளிகளும், விமர்சகர்களும் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். இத்தகையவர்களிடமிருந்து விலக்கியவர்களாக சோ.பத்மநாதன், கோகிலா மகேந்திரன் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் போன்ற குறிப்பிட்ட சிலர் அமைந்துள்ளனர். முன்னறிமுக மற்றவராயினும் தரமான படைப்பெனில் மனம் திறந்து பாராட்டுகின்ற நற்பண்பினைக் கொண்டவராக கோகிலா மகேந்திரன் அமைந்துள்ளார். நண்பர்கள் பலர் முன்வைத்த வாதங்களிலிருந்து

தொகுத்தறி முறையில் இக்கருத்தினைப் பகிர்கின்றேன். எழுத்துகளின் நேர்மையினை வாழ்க்கையிலும் கொண்டவராக இனங்காணப்படுகின்றார். ஈழத்துச் சிறுகதைகளுக்கு புத்துணர்வை ஊட்டியவர்களில் விதந்துரைக்கத்தக்கவர்.

சிறுகதையானது நீதிக்கதைகளிலிருந்து விலகிப் புதிய பண்புகளோடு பிரகாசிக்கின்றது. ஆங்கிலேயரது ஆட்சியால் காலணித்துவ நாடுகளில் வந்தடைந்த வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது. வாசகனுக்கு நீதியைச் சொல்லிவிட்டு விடைபெறும் விருந்தாளி போல அமையாது, வாசகனையும் சமாந்தரமாக அழைத்துக் கொண்டு பயணிக்கும் பண்போடு இனங்காணப்படுகின்றது. திடீர்த்தொடக்கம், திருப்பம், நிலை X எதிர்நிலை, முடிச்சியம், குவிவு மையம், அனுபவத் தொற்று போன்ற பன்முக அம்சங்களை உள்ளடக்கி சுவாரஸ்ய மூட்டுகின்றது. இத்தகைய நுட்பங்களைக் கொண்ட கதை செயல்முறைமையில் தற்புதுமையான அம்சங்களைப் புகுத்தி, பழைய அடுக்குகளைக் குலைத்துப் போட்டுப் புதிய அடுக்குகளை ஏற்படுத்தியவராகக் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் திகழ்கின்றார். இவரது கதைகள் கட்டமைக்கும் அனுபவ வெளியானது புதுமையானதாக அமைகின்றது. வாசகனும் இணைந்து நிரப்பும் வகையிலே படைப்பின் வெளி உருவாக்கப்படுகின்றது. தொடக்கம் - வளர்ச்சி உச்சம் - முடிவு என்ற மரபான கதையாடலை ஏற்றும், நிராகரித்தும் கதைகளை எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கதைக்களம் குறித்தோ... கதாபாத்திர வருணனை குறித்தோ வலிந்த திணிப்புகளின்றி இயல்போடு கதையினை நகர்த்திச் செல்கிறார். மனித மனத்தை உள்ளபடியே கதைகளிலே பதிவாக்குகின்றார். வாசகமனம் திருப்தி எய்தி வாசிப்பின்பத்தை அடைகின்ற வகையிலே ஓவ்வொரு கதையினையும் கட்டமைத்துள்ளார்.

பன்முக ஒழுங்கு விதிகளின் நகர்வின் பின்னரே, வலைப்பந்தாட்டத்தில் வளையத்தினுள்ளே பந்து போடப்படுகின்றது. அத்தருணத்தில் வீரர்களிடம் கொண்டாட்ட

உணர்வு பீறிடுகின்றது. அதே போலப் பன்முக நுட்பங்களின் வழியே கதைகளை நகர்த்திச் செல்கிறார். வாசகமனம் திருப்தியடையும் வகையில் இறுதியுச்சத்திலே கதை வளையத்தினை அடைகின்றது. இத்தகைய கதை சொல் முறைமையினை “கதைப் பந்தாட்டம்” என்றும் சுட்டலாம். சிவன் கல்வி வெளியீடாக 1986-ஏப்ரலில் “பிரசவங்கள்” சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. பதினான்கு கதைகளைக் கொண்ட மைந்துள்ளது. தெல்லிப்பழை கலை இலக்கிய களத்தின் வெளியீடாக 1997 யூலையில் “வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்” சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளி வந்துள்ளது. இத் தொகுப்பு பதினொரு கதைகளைக் கொண்ட மைந்துள்ளது. இரு தொகுப்பிலுமுள்ள இருபத்தைந்து கதைகளும் குறித்த காலமொன்றின் கல்வெட்டாக, எழுத்தாவணமாக, பசுமையான - வெம்மையான நினைவுகளின் பதிவாக அமைகின்றன. இவரது கதைகளில் உளவியல் உட்சரடாகப் பொதிந்துள்ளது. உணர்வுக்குத் தேவையான அளவு உப்பினைத் தெரிவு செய்யும் சமையல் நுட்பத்தோடு அறிவியற் தகவல் களையும் ஆங்காங்கே பதிவு செய்கின்றார். சமூகத்தினை ஆற்றுப்படுத்தும் நோக்கிலே கதாபாத்திரங்களை வடிவமைக்கின்றார். குழம்பிய Rubiks Cube இல் உள்ள நிறங்களாக பாத்திரங்களின் மனநிலையும் சிதறுண்டு காணப்படுகின்றன. நிதானமாக ஒழுங்கு படுத்தும்

நுட்பத்தோடு வாசகனை அழைத்துச் செல்கிறார். கதையின் முடிவிலே ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சதுரமுகியில் நிறங்களை அழகுறத் தரிசிக்கிறோம். கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களின் கதைகள் உளஆற்றுப்படுத்தல், பேரரசியல் நுண்ணரசியல், உடலரசியல், துழற்கவி நிலையால் அமையும் வாழ்வு, இழிநிலை மனிதர்கள் என்பன குறித்துப் பேசுகின்றன. “பிரசவங்கள்” என்ற சிறுகதை மட்டும் சற்றே விலகி புதுமையான உள்ளடக்கத்தோடு திகழ்கின்றது.

உள ஆற்றுப்படுத்தல்

உளவள ஆலோசகராகப் பணியாற்றிய அனுபவத்தின் வெளிப் பாட்டினைச் சிறுகதைகளில் காணமுடிகின்றது. சமூகத்திற்கு விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தும் வகையிலே சீர்மியச் சிந்தனையோடு கதைகள் சிலவற்றினைக் கட்டமைத்துள்ளார். பிறழும் நெறிகள், மனதையே கழுவி, உன்னத தரிசனம், மனிதாபிமானம் மறுபரிசீலனைக்கு, சாம்பல் படர்ந்த தகனம், பட்டங்கள் மீண்டும் பறக்கும் ஆகிய கதைகளில் இப்பண்பினைக் காண முடிகின்றது.

மாணவர்கள் மாறுபட்ட ஆளுமையுடையவர்கள். கல்வி, விளையாட்டு, கலை போன்றவற்றினூடாகத் தம்மை முதன்மைப்படுத்த எத்தனிக்கிறார்கள். இதற்கான துழல் மறுதலிக்கப்படும் போது அவர்களிடம் வன்மம் குடிகொள்கிறது. ஆசிரியர்கள் உரிய வடிவாலாகி வன்மநீரை அகற்றி ஆற்றுப்படுத்துதல் அவசியமாகும். மாணவர்களைப் பெயர் சொல்லி அழைத்து, முன்னுரிமைப்படுத்தும் போது அனைவர்க்கும் சமநிலையில் அச்செயற்பாடுகள் சுவறு வேண்டும். இல்லையெனில் பாரதாரமான விளைவுகள் ஏற்படலாம். இத்தகைய உளவியற் சிக்கலினைப் பேசு பொருளாகக் கொண்டு “பிறழும் நெறிகள்” சிறுகதை எழுதப்பட்டுள்ளது.

பிரபலபாடசாலை அதிபரிடம் தாய் ஒருத்தியின் அவலத்தை எடுத்துரைத்துச் சிறுமிக்கான பாடசாலை அனுதியைக் கோரும் “கவுன்சிலர்” குறித்த கதையாக “மனதையே கழுவி” என்ற கதை காணப்படுகின்றது. பேரரசியலால் குடும்பம் ஒன்று சிதைந்த விதத்தை அதிபரிடம் பூரணமாக எடுத்துச் சொன்னபிறகும் கல்விக்காக நன்கொடையை அவாவுகின்றார். கல்விச் சமூகத்தினை ஆற்றுப்படுத்தும் நோக்கிலே இக்கதை எழுதப்பட்டுள்ளது. கல்வியியலாளர்கள் திருமகளை விடக் கலைமகளில் அக்கறை கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றது. நோயாளியின் மனநிலையினை அக்கறையோடு அணுகும் வைத்தியரை “உன்னத தரிசனம்” கதை இனங்காட்டுகிறது. மருத்து வத்துறை மீதான பற்றினால் காதலைத்தியாகம் செய்து, நண்பனின் தங்கையை நோயிலிருந்து மீட்டெடுக்கும் மோகன் என்ற கதாபாத்திரம் வைத்திய உலகிற்கு விழிப்புணர்வினை ஊட்டும் படியாக அமைகின்றது. மருத்துவர்கள் நோயாளியின் உள நிலையில் உச்சமான அக்கறையோடு அமைய வேண்டியதன் அவசியத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

தடுமாறுகின்ற புதிய தலைமுறையினைச் சுட்டிக்காட்டி, கல்விச் சமூகத்தினை ஆற்றுப்படுத்துகின்ற நோக்கோடு “மனிதாபிமானம் மறுபரிசீலனைக்கு” என்ற கதை எழுதப்பட்டுள்ளது. அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்விடுதி சார்ந்தோருக்கு விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்த முனைகின்றது. பாடசாலை ஒன்றிலுள்ள மாணவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு வேறுபட்ட பின்புலங்கள் இருக்கலாம் என்பதை “சாம்பல் படர்ந்த தலை” கதையானது உளவியற் பாங்கோடு முன் வைக்கின்றது. மதிப்பார்ந்த ஆசிரியரின் விம்பங்கவிழ்ப்பால் பாதிக்கப்படும் மாணவன் ஒருவன், புதிதாக இணைந்த ஆசிரியருக்கு மதிப்பளிக்க விரும்பாத மன நிலையைச் சித்திரிக்கின்றது. உளம் எத்தனை விந்தையானது என்பதை இச்சிறுகதையில் அற்புதமாக வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பேரரசியல்

பேரரசியலால் தமிழினம் பட்ட துன்பத்தினை வெளிப்படுத்தும் வகையிலே, அனைத்துக் கதைகளிலும் நுண்ணிகழ்வுகளேனும் பதிவாகியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மரணிப்பிலும் உயிர்க்கும், சர்ப்ப மரணம்,

உதயத்தின் முன், உச்ச அறுவடை போன்றன பேரரசியலால் சேர்ந்த வன்மங்களையும், வலியினையும் அதிகமாகப் பகிர்கின்றன.

“மரணிப்பிலும் உயிர்க்கும்” சிறுகதையானது குறியீட்டுப் பாங்கிலே அமைகின்றது. தாய் ஆடு ஜேவர்த்தனா அரசையும், இரண்டு குட்டிகளில் சீனா சிங்களவரையும், தானா தமிழரையும் குறிப்பிடும் வகையிலே எழுதப்பட்டுள்ளது. சிறுவனின் தோளில் காணப்படும் துப்பாக்கியும் மற்றொரு குறியீடாக அமைகின்றது. “சர்ப்பமரண” கதையானது பாம்பினையும் விமானத்தையும் ஒப்பியல் நோக்கிலே அணுகிச் செல்கிறது. விமானம் வீழ்ந்த போதான தமிழின மகிழ்நெறியைச் சுட்டிக்காட்டிக் கதையை நிறைவு செய்கின்றார். பேரரசியலால் பாதிக்கப்பட்ட சிவநேசனின் மனப்பிறழ்வும் தற்கொலையும் “உச்ச அறுவடை” சிறுகதையில் வெளிப் படுத்தப்படுகின்றன. திருமதி சிவநேசனின் போராட்டத்தில் பங்காளி யாவதோடு கதை நிறைவு பெறுகிறது. பேரரசியல் எவ்வாறு போராளிகளை உற்பத்தி செய்கின்றது என்பதைக் கதை இனங்காட்ட முயல்கின்றது. 58, 77, 83 ஆகிய வருடங்களில் பேரரசியல் கட்டமைத்த கலவரங்களால் தமிழ் மக்கள் அடைந்த துன்பங்களை ஒப்பீட்டு நோக்கிலே “உதயத்துக்கு முன்” கதை உணர்த்துகின்றது. இறுதிக் கலவரத்திற்குப் பின்னர் கொழும்பு செல்லும் விருப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் குடும்பம் ஒன்று சொந்த மண்ணிலே அகதியாகும் அவலமும் பதிவாகியுள்ளது. “இது உதயத்துக்கு முந்திய காரிருள்” என்ற பத்திரிகைச் செய்தியுடன் கதை நிறைவு பெறுகின்றது.

நுண்ணரசியல்

பாடசாலைகளில் அதிகார அடுக்குகளில் மறைந்துள்ள அரசியல், சாதிய அடுக்குகளில் மறைந்துள்ள அரசியல், குடும்ப அடுக்குகளில் மறைந்துள்ள அரசியல் போன்றவற்றினையும் கோகிலா மகேந்திரன் வெகுநுட்பமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம், மனத்திருப்பம், மனிதர்கள் போன்ற கதைகள் நுண்ணரசியலை வெளிப்படுத்துகின்றன. பாடசாலைகளில் வெளிப்படும் விளையாட்டின் அரசியலை “வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்” சிறுகதை இனங்காட்டு கின்றது. மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், அதிபர் என ஒவ்வொரு அடுக்கிலும் உள்ளோரின் நடத்தைக் கோலங்களை உரிய முறையிலே பதிவு செய்துள்ளார். மகன் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகப் பெண்ணொருத்தியைத் திரு மணம் செய்ததில் உடன்பாடற்ற தாயின் மனநிலையை “மனத்திருப்பம்” வெளிப் படுத்துகிறது. இறுதியில் அவளது பிடிவாதமும் உடல் சார்ந்த சுயநலத்தால் கரைந்து விடுகின்றது. குடுபத்தின் மேலடுக்கிலே வெளிப்படும் இலஞ்சம் என்ற நோய், கீழடுக்கிலும் தொற்றிக் கொள்வதை “மனிதர்கள்” கதை உணர்த்துகிறது. கதைபேசுகின்ற நுண்ணரசியல் ஒவ்வொரு பெற்றோருக்கு ம் வழிப்புணர்வினை கொடுக்கும் வகையிலே அமைகின்றது.

உடலரசியல்

பயணங்களில் பெண்ணுடலை உரசி இன்பம் நாடும் வக்கிர உணர்வுமிக்கு ஆணுடலையும், மனதையும் இனங்காட்டுவதாக “சுட்பொருள் என்று தான் நினைப்போ” கதை அமைகின்றது. மேலடுக்கு மன நிலையோடு தாலி இல்லாத தருணத்தில் தனக்காகவனாக அற்ப இன்பமடையும் ஆணாதிக்க உரசலை உரியவகையிலே பதிவு செய்துள்ளார்.

குழற் கவி நிலையால் அமையும் வாழ்வு

குழற் படி நிலைகளும், புறக்கவிநிலைகளும் வாழ்விலே செல்வாக்குச் செலுத்திப் புரட்டிப் போடுகின்ற தருணங்களையும் அற்புதமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். ஒலி, எரியும், கிழிந்துபோன வாழ்க்கைகள் ஆகிய கதைகளில் இப்பண்பினை இனங்காண முடியும். இயற்கை ஒலிகளோடு இன்பமாகக் கழிந்த வாழ்வு, நவீன ஒலிகளால் பயமும், பதற்றமும், ஒவ்வாமையும் ஏற்பட்டு நெருடலுக்கு உள்ளாவதை “ஒலி” கதை இனங் காட்டுகின்றது. ஒலி மாசுபாட்டின் பின் விளைவுகளை சிறப்புறப்பதிவு செய்துள்ளார். திருமணமாகிக் குழந்தைக்கு ஏங்கும் பெண்ணொருத்தியின்

கனவு துளிர்ந்த நிலையில் - புறநிலை அழுத்தத்தால், தழுவின் மாற்றத்தால் - கனவு கலைந்து போவதை “எரியும்” சிறு கதையானது சுட்டி நிற்கிறது. கொழும்பு நோக்கிய பல் பயண ஆரம்ப நிலைக்குப் புற அழுத்தம் மனப் பதற்றத்தைக் கட்டி யெழுப்புகின்ற விதத்தை “கிழிந்து போன வாழ்க்கைகள்” கதை இனங்காட்டுகின்றது.

இழிநிலை மனிதர்கள்

சிதழ்மூறும் மனதோடு திரிகின்ற மனிதர்களின் அசிங்கத்தினை அதிக கதைகளிலே பதிவு செய்துள்ளார். சமுதாயம் ஒரு சறுக்குப் பாறை, மனிதம் முதலைகளிடம், ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள், விலை, நாள் தோறும் அற்புதம், நாளை ஒட்டைகள், ஒரு மேடையில் இரு துருவங்கள் ஆகிய கதைகளில் இழிநிலை மனிதர்களை இனங்காண முடிகின்றது. பணத்திமிரால் வன்மத்தோடும் அசிங்கமனத்தோடும் செயற்படும் அயல் வீட்டாரை “சமுதாயம் ஒரு சறுக்குப்பாறை” கதையிலே பதிவு செய்கின்றார். வீண்வதந்தி பரப்புதல், ஆட்டை நஞ்சுட்டி கொல்லுதல் போன்ற இழி செயல் மாந்தரை இனங்காட்டு கின்றார். மரணத் தருவாயில் இருக்கும் மனிதருக்கு நீராகாரம் கூடக் கொடுக்காமல், மரணச் சடங்கிற்கான முன்னாயத்தயங்கள் குறித் துப் பேசுகின்ற இழிமனிதர்களை “மனிதம் முதலைகளிடம் மட்டும்” சிறுகதையில் வெளிப்படுத்து கின்றார். பேரன்புடைய மழலையின் செயற்பாட்டோடு பெரியவர்களின்

கீழான செயற்பாடுகளை ஒப்பு நோக்கும் வகையிலே கதை காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் சந்திக்கின்ற அனுபவங்களின் தொகுப்பாக “ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்” சிறுகதை அமைகின்றது. நூலினை இலவசமாகப் பெற்றுவிட்டு ஏமாற்றும் இழிநிலை மாந்தரை இக்கதையிலும் இனங்காண முடிகிறது.

மாணவர் முன்னேற்றத்திற்காகவும், அவர் மீதான அக்கறையின் நிமித்தமும் செயற்பட்டு அதற்காக தன் மகனின் இழப்பினையே “வில்ல”யாகக் கொடுக்கின்ற ஆசிரியரையும், அத்தகைய உன்னத மனிதரையே ஏனாமாகப் பேசுகின்ற சக ஆசிரியர்களின் இழிநிலையினையும் “வில்ல” சிறுகதையிலே காண முடிகின்றது. உதவி கேட்டு வருகின்ற மாணவியிடம் பாலியல் ஆதாயம் எதிர்பார்க்கும் இழிநிலைப் பேராசிரியரை “நாள் தோறும் அற்புதங்கள்” கதை இனங்காட்டுகின்றது. அறப்பண்போடு தேர்வு நிகழ வேண்டுமென எதிர்பார்க்கும் மணியம் ஆசிரியரையும், அதைக் குறித்த அக்கறையற்ற சக கடமையாளர்களையும் “நாளைய ஓட்டைகள்” சிறுகதையிலே தரிசிக்க முடிகின்றது. வார்த்தையில் வீரரையும் - செயலில் வீரரையும் இனங்காட்டி கலைஞர்கள் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்ற அவாவினை வெளிப்படுத்துவதாக “ஒரு மேடையில் இரு துருவங்கள்” சிறுகதை அமைந்துள்ளது.

ஜீவிதப் பெருஞ்சதுரங்கத்தின் காய்களாக கோகிலா மகேந்திரனின் பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது கதையிலே அமைகின்ற பெரு வெளி வாசகனை மற்றுமோர் கற்பனைத் தளத்திற்கு நகர்த்திச் செல்கிறது. மொழியிலும் கூடு விட்டுக் கூடு பாயும் பண்பினை இனங்காண்கிறோம். அதிகமான கதைகளில் அறிவியற் பதிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சர்ப்பமரணம் கதையெங்கும் பாய்புகள் குறித்த அறிவியலை புகுத்தி நகர்த்திச் செல்கிறார். “பிரசவங்கள்” கதையில் உடுத்தொகுதியின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. சிகரெட் குறித்து பேசும் போது “நிக்கோடினம்” இணைத்து கொள்கிறது. துன்பத்தைத் தாக்குப் பிடிப்பதைக் குறித்த பதிவிலே டி.டி.ரிக்கு மாற்றாக மேலத்தியேன் அமைந்ததை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். “ஓலி” கதையிலும் தூழலை மாசடைதல் குறித்த விழிப்புணர்வினைக் கட்டியெழுப்புகிறார். “நோய் வெளிப் படும் முன்பே அதை ஒருவரின் நரம்புத் தொகுதி உணர்ந்து மூளைக்குத் தெரிவிக்கிறது. மூளைக்கு வரும் இந்தச் செய்தியே எமக்குக் கனவாகத் தோன்றுகிறது” என கனவினையும் தெளிவு படுத்துகின்றார்.

கோகிலா மகேந்திரனின் மொழி நடைப் பண்பும் விதந்துரைக்கத் தக்கதாகும். கிவத்துவமான இயல் போடும் பல தருணங்களில் மிளிக்கின்றது. “வசந்தத்தின் வாத்தல்யம். அழகின் அகராதி” என வசீகரமான சொற்களால் சதுரங்காடுகின்றார். “இன்டைய வெயில் நேற்றைய நிழலிலே இளைப்பாற முடியாது” என தத்துவம் பேசும் போதும் கவித்துவம் பொங்கி வழிகிறது. “கிளிப்பைக் கழற்றிக் கிறனெற்றை எறிந்தது போல” என மரபினைப்புறந்ததன் ரிய தற்புதுமையான உவமைகளையும் கையாளுகின்றார். சில சிறுகதைகளைத் திடீரெனவும் “பட்டங்கள்

மீண்டும் பறக்கும்” கிழிந்து போன வாழ்க்கைகள்” முதலான கதைகளை முகிழ்நிலை வருணனையோடு நிதானித்தும் தொடங்குகின்றார். ஒட்டுமொத்தாக நோக்கும் போது “பிரசவங்கள்” “வாழ்வு ஒரு வலைப் பந்தாட்டம்” ஆகிய இரு தொகுப்புகளிலும் காணப்படுகின்ற சிறுகதைகளிலே பாய்ச்சலினை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கியப் புலத்தின் தனித்துவமான கதைகளாக இவை மிளிக்கின்றன. மனிதாபிமானத்தினை அவாவி படைப்புலகிலும் நடப்பியலிலும் நல்லதோர் இதயமாக அமைந்த கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் நீடுழி காலம் வாழ வேண்டுமென வாழ்த்தி நிறைவு செய்கின்றேன்.

மறைப்பதற்கு எதுவுமில்லை

அந்திவான் அழகிதென்று ஒதுவீர் நீர்

அமுத நிலா உதிக்கு தெனப் பாடுவீரே

சிந்துகின்ற ரத்தங்கள் தெரிவதில்லை

சீ உமது கவிதைகளைக் காறித்துப்பும்

பிந்தாமல் எம்முடனே உறவு மாடிப்

பெரு முதலை விழுங்குவதைப் பேசுவீரால்

இந்தளவும் நீரெமெக்குச் செய்யாவிட்டால்

எமக்கும்மைத் தேவையில்லை ஏருவீரே!

கண்டியிலே கொழுந்தெடுக்கும் கண்ணம்மாவின்,

கரத்தினிலே மூண்டுவிட்ட நெருப்புத்தானே,

வண்டியினை இழுத்துலையும் வடிவேலென்பான்

வாழ்க்கையிலே வருந்துவதை எழுதிப்பாரும்

உண்டிதான் பல இங்கே சுருக்கும் போதும்

உம் பேனா கவி எழுத மறுக்குமாயின்

தெண்டித்து முடி அந்தப் பேனா தன்னைத்

தெருவினிலே எறிந்துவிடும் தேவையில்லை.

வங்கமா கடல் நிறைய உப்புத்தானே

வந்தவழி தெரிகிறதா வாரும் சொல்ல

எங்களது வியர்வைகள் தான் ஆறாய் ஓடி

இந்த மா சமுத்திரமாய் ஆனதையா

உங்களது பிள்ளைகளே அங்கே சென்று

உல்லாசப்படகோட்டி ஆட்டமாடி

மங்காத நெருப்பதனை பூட்டுகின்றார்

மறைப்பதற்கு ஏதுமில்லைக் கேட்டுக் கொள்ளும்

மலை மலையாய் நீர் குவிக்கும் பணத்தை யெல்லாம்

மாகடலே ஒரு நாளில் விழுங்கிக் கொள்ளும்

வில்லை மதிப்பே இல்லாத எம் உழைப்பு

விழுமியங்கள் பலவற்றைக் காத்து நிற்கும்

கலைகளெல்லாம் எம் மடியில் வந்து வீழும்

காலத்தால் மறையாது மலர்ந்து வீசும்

உலை வைப்போம் உம் கதைக்கு முடிவு வைப்போம்

உண்மையிது மறைப்பதற்கு எதுவுமில்லை

- கோகிலா மகேந்திரன் -

(சுடர் சஞ்சிகை -1982)

நேர் காணல்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் பல்துறை ஆளுமையுடையவராக விளங்குகிறார். இலக்கியம், கல்வியியல், உளவியல், ஆன்மீகம், அரங்கியல் போன்ற துறைகளில் தொடர் செயற்பாட்டாளராக இயங்கி வருபவர். சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, கவிதை என இலக்கியத்தின் பல்வகைமையிலும் நன்கு பரிசீலம் உடையவர். ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு பல உன்னதமான நூல்களை தந்துள்ள இவர் உளவள ஆலோசகராக விளங்குபவர். மனித மனங்களை நன்கு அறிந்தவராகவும் மனித நடத்தைக்கோலங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்பவராகவும் திகழுகின்றார். இவரது சேவைகளுக்காக பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். அனைவருடனும் இனிமையாகப் பழகும் அம்மணியின் நேர்காணலை ஜீவநதியின் வாசகர்களுக்காக தருவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

யரணி:
உங்கள் இலக்கிய உலகப் பிரவேசம் பற்றி...

கோகிலா மகேந்திரன்:
சிறுவயதிலிருந்து நிறைய வாசிப்பேன். நாலாம் வகுப்பில் அப்பா வாங்கித்தந்த “கண்ணகி” திருமகள் அச்சகம் சிறுவருக்காக வெளியிட்ட சிறுநூல் - முதல் வாசித்த நூல். வாசிப்பு இனித்தது. சுவாசிப்பது நுரை யீரலை நிரப்பும். வாசிப்பது மனதை நிரப்பும். வாசிப்பது எண்ணங்களை மாற்றியமைத்தது பயன்தந்தது.

வாசிப்பது உட்சுவாசம் என்றால் எழுதுவது வெளிச்சுவாசம். சுவாசிக்கும் காற்றின் தரம் முக்கியமானது. நான் எழுதுவது மற்றவர் சிலருக்காவது நல்ல அனுபவத்தைத் தரலாம் என நினைத்து எழுதினேன். எழுதுவதால் மன அமைதியும், திருப்தியும், மகிழ்வும் ஏற்படுவதை உணர்ந்தேன். தொடர்ந்து எழுதி வருகிறேன்.

யரணி:
உங்கள் இலக்கியப் பிரவேசத்திற்கும் தொடர்புணத்திற்கும் உங்கள் குடும்பம் எந்தளவுக்கு அனுசரணையாக இருந்தது?

கோகிலா மகேந்திரன்:
குடும்பத்தில் ஒரு தனி நபருக்கு இருக்கும் சுதந்திரம் மிக முக்கியமானது. திருணத்திற்கு முன்னரும் சரி, பின்னரும் சரி அந்தச் சுதந்திரம் - சரியானதைச் செய்வதற்கு எங்கள் குடும்பத்தில் இருந்தது. இருக்கிறது. வேறு என்ன அனுசரணை வேண்டும்? பெற்றோரிடம் எப்போதும் காணப்பட்ட இன் சொல், கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பு இவையும் முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கும்.

யரணி:
உங்கள் கல்விப் பயணம் எவ்வளவு தூரம் வெற்றிப் பயணமாக அமைந்தது?

கோகிலா மகேந்திரன்:
வெற்றி என்பது நிறைவாக, மகிழ்வாக, பாதுகாப்பாக,

ஆரோக்கியமாக, அன்பு செய்து, செய்யப்பட்டு வாழ்தல் என்று வரைவிலக்கணப்படுத்திக் கொண்டால் நான் கற்ற காலமும் சரி. கற்றுக் கொண்டே கற்பித்த கல்விப் புலத்தில் நிர்வாகம் செய்த காலமும் சரி வெற்றிப் பயணந்தான்.

யாருக்கும் அமைந்திருக்காத வித்தியாசமான ஒரு விடயத்தையும் இந்த இடத்தில் கூறலாம். யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் இரண்டு மிக வித்தியாசமான துறைகளில் நான் வருகை விரிவுரையாளராகப் பணி புரிந்திருக்கிறேன் 97-98இல் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்திற்கான மாலை நேர வருகை விரிவுரையாளர் - பாடசாலை விட்டபின்னர் அவசரமாக ஓடவேண்டும்!. 2016-17இல் மருத்துவக் கல்லூரியில் “அறிகைச் சிகிச்சை” எனும் விசேட சீர்மிய முறைக்கான விரிவுரை யாளர். எனது கல்விப் பயணம் பற்றி இதுவும் ஒரு செய்தி சொல்லும்.

யரணி:
நீங்கள் தொழில் ரீதியாக வகிந்த பல்வேறு வகி பாகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவை உங்கள் இலக்கியப் பயணத்திற்கு அனுசரணையாக அமைந்தமை பற்றிக் கூறுங்கள்?

கோகிலா மகேந்திரன்:
ஆசிரியர், சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர், அதிபர், பகுதி நேர விரிவுரையாளர், ஆசிரிய பயிற்சிகளின் இணைப்பாளர் போட்டிகளின் பொறுப்பாளர், பிரதம வளவாளர், பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர், நிபுணத்துவ ஆலோசகர்... என்று அவ்வப்போது பல வகிபாகங்கள். ஒவ்வொரு வகிபாகத்திற்கும் எம்மைத்தயார் செய்யும் போதும், அப்பாகத்தை வகிக்கும் அனுபவம் பெறும் போதும் அவற்றை இலக்கியப் பயணத்திற்கு அனுசரணையாக ஆக்கிக் கொள்வதும் இடைஞ்சலாக ஆக்கிக் கொள்வதும் அவரவர் செயற்படும் முறையைப் பொறுத்தது என நினைக்கிறேன்.

முடிந்தவரை அவற்றை அனுசரணையாக்கிக் கொண்டேன்.

பரணீ:

பல்வேறு இலக்கிய வகைமைகளில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள நீங்கள் ஆழமான தாக்கம் விளைவிக்கக் கூடிய இலக்கிய வகைமையாக எதனைக் கருதுகிறீர்கள்?

கோகிலா மகேந்திரன்:

பல்வேறு புலன்களுடனும் ஒரே நேரத்தில் உட்செல்லும் வடிவங்கள் ஆழமான தாக்கம் செலுத்தும் என்பது விஞ்ஞான பூர்வமாக நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் நாடக எழுத்துரு, குறுந்திரைப்பட எழுத்துரு போன்றவற்றின் தாக்கம் அவை மேடைக்கு அல்லது திரைக்கு வரும்போது வீரியம் மிக்கதாகவே இருக்கும்.

பரணீ:

உளவியல், உளவளத்துணை ஆகிய துறைகளில் நீங்கள் அதிக அக்கறை காட்டுவதற்குக் காரணம் யாது?

கோகிலா மகேந்திரன்:

ஒரு செயற்பாட்டுக்கு ஒரு காரணம் என்று சுட்ட முடியாது. ஒரு நடத்தையைப் பல்வேறு காரணிகள் தீர்மானிக்கும். “மனம்” என்பது புரிந்து கொள்ளக் கூடியமான விடயம் என்ற புரிதல் கட்டிளமைப் பருவத்திலேயே ஏற்பட்டது. “டேயில் கார்னேகி” என்ற எழுத்தாளர் ஆரம்ப வாசிப்பில் என்னைக் கவர்ந்தது, “உளவியல்” சார்ந்து எழுதுபவர்கள் குறைவாக இருந்த காலத்தில் எனது எழுத்து விரும்பி வாசிக்கப்பட்டதும் பாராட்டப்பட்டதும், அனர்த்த காலத்தில் மாணவர்கள் அதிக நெருக்கிகளுக்கு முகங்கொடுத்த போதுதான் பொறுப்பு மிகுந்த பதவிகளில் இருந்த நாங்கள் முறையாக உளவியல் படித்து ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தமை மற்றவர்களுக்கு உளத்துணை வழங்கு வதில் ஏற்படும் நிறைவு, தொடர் கற்றல் தரும் மகிழ்வும் பயனும் என்று பல காரணிகள் ஒன்றிணைந்திருக்கலாம். ஒருவரது ஈடுபாடு என்பது ஒரு தொடர் கோடு. அந்தப் பயணம் தரும் நேர் மீள வலியுறுத்தல்கள், அக்கறை நீண்டு செல்வதில் உதவும்.

பரணீ:

இலக்கியப் புனைவுகளில் உளவியல் அம்சங்களை இணைத்துப் படைப்பாக்கங்களை மேற்கொள்கிற போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை எவை?

கோகிலா மகேந்திரன்:

“தமிழ் இலக்கியச் செல் நெறியில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் பங்கு” என்ற எனது கட்டுரையைப் பார்க்கலாம். (சோலைக்குயில் 2010) “உளவியல்” மட்டுமல்ல, எந்த ஒரு விடயத்தை இணைக்கிற போதும் அந்த விடயம் எமக்குத் தெளிவாகவும் சரியாகவும் தெரியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். உலகம் பூராகவும் உள்ள நல்ல எழுத்தாளர்கள் அந்த விடயத்தை முதலில் தாங்கள் நிறைவாகப் படிக்கிறார்கள்.

கீரிமலை நகுலேஸ்வர ம.வி இல் நான் வலைப் பந்தாட்டப் பொறுப்பாசிரியராக இருந்து, பிள்ளைகளைப் பயிற்றுவித்து, நெளிவு சுழிவுகளை அவதானித்து, ஆட்டங்களைப் பார்த்துக்கற்று, அனுபவம் இருந்தபடியால், “வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்”

என்ற சிறுகதையைப் பின்னாளில் எழுதினேன். “வாழ்வு ஒரு உதைபந்தாட்டம்” என்று எழுதியிருக்க முடியாது. அதற்கு எனது அறிவு அனுபவம் போதாது.

உளவியல் கடினமான வஞ்ஞானத்துறை “மனம் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பாத்திரப் படைப்புக் கஷ்டம். ஏனெனில் உள நோய்கள், உளப் பிரச்சினைகள் மிகப் பல DSM-V இல் ஏறத்தாழ 300 நோய்கள் உள்ளன. இந்தப் பாத்திரத்துக்கு என்ன உளவியல் பிரச்சினை என்று தெரியாமலே எழுதிவிட்டுப் போவது கலபம். வாசகர் தவறான செய்திகளைப் பெறுவார். தமிழ் இலக்கியத்தின் உலகத்தரம் குறையும்.

இலக்கியம் மனித குல மேம்பாட்டுக்கு உதவ வேண்டும். ஒரு நல்ல பாத்திரம் ‘தற்கொலை செய்வதாகக்’ கதையை நிறைவு செய்யும் போது ‘அது தான் சரியான வழி’ என்று வாசகர் நினைக்கக் கூடும் என்பதையும் மறந்து விட முடியாது.

பரணீ:

முறையான உளவளத்துணைப் பயிற்சியும் அனுபவமும் இல்லாதவர்கள் உளவளத்துணை வழங்க முயற்சி செய்வது பற்றி

கோகிலா மகேந்திரன்:

எமது நாட்டில் “யாரும்” செய்யலாம் என்று கருதப்படும் துறைகள் மூன்று. ஒன்று “ஆசிரியர்” வேலை இன்னொன்று “நாடகம்” மூன்றாவது “மனதுக்கு ஆறுதல் கூறுதல்” இந்த மூன்றிலும் நானும் இருந்திருக்கிறேன். இருக்கிறேன். ஒவ்வொன்றும் பரந்த அறிவு, பயிற்சி அனுபவம் தேவைப்படும் விடயங்கள். என்ன செய்வது? எல்லோருக்கும் தமக்கு “எல்லாம் தெரியும்” என்று காட்டு சுதந்திரமும் இருக்கிறது. நாடு இன்னும் இன்னும் “கீழ்” நோக்கிச் செல்லும். சென்று கொண்டிருக்கிறது.

பரணீ:

நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்வதற்கான ஆர்வம் உங்களுக்கு எவ்வாறு ஏற்பட்டது? நீங்கள் நெறியாள்கை செய்த நாடகங்கள் பற்றி...

கோகிலா மகேந்திரன்:

மகாஜனாக் கல்லூரியில் எனது ஆசான் கவிஞர் செ.கதிரேசப்பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து தான் அந்த ஆர்வம் ஏற்பட்டது. பொலிகண்டி இ.த.க பாடசாலை, யில் நான் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்ற காலத்திலிருந்து அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்த காலம் வரை முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்துள்ளேன். பட்டியலை “பூங்குயில்” மலரில் காணலாம். நெறியாள்கையின் தரமும் பல காரணிகளில் தங்கியிருக்கும். அக்காலத்தில் நெறியாளரின் மன நிலை, கற்பனைகள், நடிகர்களின் திறமை, மேடையின் தன்மை, வேறு வளவிகள் கிடைக்கும் அளவு எழுத்துருவின் தரம்... என்று பல. அவுஸ்திரேலியாவில் நான் நெறியாள்கை செய்த நாடகங்களுக்கு மேடை வசதியும், ஒளியமைப்பு வசதியும் உச்சமாகக்கிடைத்திருந்தன. இங்கே சில வற்றுக்கு மொழியை நல்ல முறையில் முன்வைக்கக் கூடிய நடிகர்கள் வாய்த்திருந்தார்கள். பின்னணி இசை எனக்குத் திருப்தியாக ஒரு போதும் அமையவில்லை. பல பின்னணி இசைக்கலைஞர்களை ஒரே நேரத்தில் கொண்டு

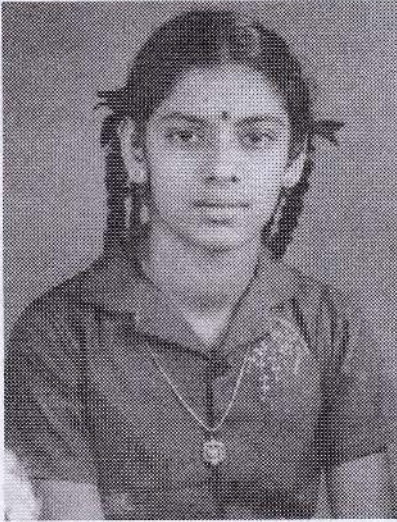
வருவதற்கு அப்போது நிறையப் பணம் தேவைப்பட்டது. அவர்களை ஒத்திகைக்கு ஒழுங்காக வரச் செய்வதும் சிரமம். ஆண்கள் நெறியாளர் களாக இருந்தால் இரவிரவாக ஒத்திகை நடக்கக்கூடும். நான் மாலை 6.00 ணி 6.30க்கு மேல் நடிகர்களை வைத்து ஒத்திகையாக்க விரும்புவதில்லை. இவை தடைக் கற்களாக இருந்திருக்கலாம். நல்ல இசைக் கலைஞர்கள் சிலர் நாடகக் கலைக்குப் பின்னணி தருவது தமது கௌரவத்துக்கு இழுக்கு என்று நினைக்கும் ஒரு போக்கும் இருந்தது, இருக்கிறது. என்றாலும் நாடகம் ஒன்று மேடையேறி நிறைவடைகிறபோது வரும் மனச் சந்தோஷம் அலாதியானது. அனுபவித்தவர்கள் அறிவர்.

பரணீ:

நீங்கள் நடித்த நாடகங்கள் பற்றி...

கோகிலா மகேந்திரன்:

மகாஜனாவே எனக்கு நாடக நடிப்புக்கான சந்தர்ப்பத்தைத் தந்தது. குறிப்பாக அப்போது தேசியமட்ட முதலிடம் பெற்ற கவிஞர் செ.கதிரேன்பிள்ளை அவர் களின் “அம்பையின் வஞ்சினம்”, “கோமகளும் குருமகளும்” ஆகிய நாடகங் களில் நடிக்க நான் தெரிவு செய்யப்பட்டமை ஒரு வரம் எனலாம். “கோமகளும் குருமகளும்” நாடகத்தில் “குருமகள்” என்ற பிரதான பாத்திரம் ஏற்றிருந்தேன். எனது இயல்பான ஆளுமைக்கு மிகவும் பொருந்தி வரும் ஒரு பாத்திரப் படைப்பு.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விடுதிகளுக்கிடையிலான நாடகப் போட்டியில் கலைப்பீட மாணவி ஒருவரின் நெறியாள்கையில் நடித்து, பேராசிரியர் சுவீத்தியானந்தன் அவர்களிடம் “சிறந்த நடிக்கைக்குரிய விருது வாங்கினேன். ஆயினும் “குருமகள்” பாத்திரத்துக்கு அது கிட்டவும் வராது. பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் விரிவுரையாளர் கே.கே. சோம சுந்தரம் அவர்களின் நெறியாள்கையில் “நாரதர்” பாத்திரத்தில் நடித்தேன். அதற்குப் பின்னர் எனது நாடகங்கள் ஏழில் நடித்தேன் (நெறியாள்கையுடன்) அவற்றில் பல திருப்தி தந்தவை. பூங்குயில், விழிசைக்குயில் மலர்களில் விபரம் உண்டு. நெறியாள்கையும் நடிப்பும் ஒழுங்கே செய்வது கடினம்.

பரணீ:

சோலைக்குயில் அவைக் காற்றுக் களத்தினூடாக நீங்கள் சாதித்தவை பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்

கோகிலா மகேந்திரன்:

சாதனையோ இல்லையோ, செய்தவை என்று பார்த்தால் 1988 இல் இந்த அமைப்பு உருவானது. பிள்ளைகளை வட இலங்கைச் சங்கீதசபையின் நாடகமும் அரங்கியலும் பரீட்சைக்கு இலவசமாகத் தயார் செய்து, கற்பித்து அனுப்புவதே அப்போது பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. சோலைக்குயில் அவைக்காற்று களத்தினூடு மாணவர்களை வட இலங்கைச் சங்கீத சபையின் நாடகமும் அரங்கியலும் பரீட்சைக்குத் தேற்றிக் கற்பித்தபோது கலைப் பேரரசு ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை அவர்களும் உதவி செய்தார்.

சிலர் இதனூடாகப் படித்து “நாடக கலாவித்தகர்” பட்டம் வரை பெற்றுக் கொண்டனர். குறைந்தது ஐவர் பலர் ஆசிரியர் தரம் வரை சித்தியெய்தினர். சம காலத்தில் பல நாடகங்களும் தயாரித்து மேடையேற்றினோம். அனர்த்த காலத்தில் நாடகம் நல்லதொரு வெளிப்பாட்டுச் சிகிச்சையாக அமைந்தது. இந்தக் குழுவினர் பலர் உளவளத்துணைப் பயிற்சிகளையும் பெற்றுக் கொண்டனர். அதனால் அமைப்பு ஊடாக “உளவளத்துணை” வழங்கினோம். உளவளத்துணை ஆசிரியர் பயிற்சிகளுக்கு நான் இணைப்பாளராக அமைந்த போது, அப்பயிற்சிகளில் “நாடகச் சிகிச்சையை” அறிமுகம் செய்தோம். “மந்திரக்கடை” போன்ற வடிவங்களைப் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தினோம். “பிரயோக அரங்கு தொடர்பாக நடத்தப்பட்ட செயலம்ரவுகளில் கலந்து கொண்டோம். அவற்றையும் “உளவளத்துணை” பயிற்சிகளில் இணைத்துக் கொண்டோம். முதியோர் சிலருக்கு அவர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று உளவளத்துணை வழங்க ஏற்பாடு செய்தோம். இப்போது சில வருடங்களாக

உளவளத்துணை சார்ந்து விசேட பயிற்சிகள் - அறிகைச் சிகிச்சை, உன்னிப்பாயிருத்தல், ஏற்றுக் கொண்டு பொறுப்புடனிருத்தல் போன்றவை வழங்கி வருகிறோம். சீர்மியம் சார்ந்த நூல்களும் வேறு நூல்களும் வெளியிட்டு வருகிறோம்.

பரணீ:
அண்மையில் அமரத்துவமடைந்த சைவப்புவர் சு.செல்லத்துரை அவர்கள் உங்கள் ஆளுமையில் செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளாரா?

கோகிலா மகேந்திரன்:
சைவப்புவர் அவர்களும் நானும் 1986 முதல் 2019 வரை தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களத்தின் மத்திய குழுவில் சேர்ந்து இயங்கி வந்தோம். ஆகவே அவரது பண்புகள் என்னிடம் கட்டாயம் செல்வாக்குச் செலுத்தி யிருக்கும். ஒன்று கூடல் ஒன்றுக்கும் பல மனிதர்களை இணைத்துக் கொள்ளும் திறன், எடுத்த காரியத்தை மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் முன்னெடுக்கும் இயல்பு போன்ற அவரது நல்ல ஆளுமைக் கூறுகளை நான் உள்வாங்க முயன்றிருக்கிறேன்.

பரணீ:
உங்கள் இலக்கியப் பயணத்தில் நீங்கள் சாதிக்க விரும்புவவை..

கோகிலா மகேந்திரன்:
மனிதகுல முன்னேற்றத்திற்கு அதில் நானும் அடங்குந் தானே உதவுதல்! எந்த வடிவில் வந்தாலும் எப்போது வந்தாலும் அது தான் முன்னேற்றம் என்பதன் விளக்கத்தில் நிறையச் சிக்கல் உண்டு என்பதையும் தெரிந்தவாறு...

பரணீ:
உளவியல் சார்பான பல கைந்நூல்களின் வருகையில் நீங்கள் பின்புலமாக இருந்துள்ளீர்கள். அவை பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

கோகிலா மகேந்திரன்:
பெரும்பாலும் அவை என் தொழிலோடு சேர்ந்ததென் சேவைக்காலத்தில் எனது கடமைக் கூறுகளாக வந்தவை. அதை மன விருப்பத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் செய்தேன். அதன் தொடர்ச்சியாக ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் சிலவற்றைச் செய்ய நேர்ந்தது.

பரணீ:
சாந்திகம் உளவள நிலையத்தில் உங்கள் பணிபற்றி...

கோகிலா மகேந்திரன்:
அங்கே பயின்றேன். கல்வித்துறையினரின் உளவளத்துணை சார் நிகழ்வுகள், பயிற்சிகளுக்கு அது பெரும்பாலும் களமாக இருந்தது. ஆரம்ப காலத்தில் எனது ஓய்வு நேரங்களில் அவர்களின் பயிற்சிகளுக்கு வளவாளராக இருந்தேன். 2017 - 2018இல் சில மாதங்கள் மட்டும் சாந்திகத்தின் பணிப்பாளராகப் பணிபுரிந்தேன். அக்காலத்தில் "சிறுவர் உளநலம்" நூலின் மூன்றாம் பதிப்பினை நல்ல முறையில் வெளியிட முடிந்தது. வேறு பெரிதாக ஒன்றும் செய்யவில்லை.

பரணீ:
உங்களது நாவல்கள் பற்றி...

கோகிலா மகேந்திரன்:
எழுத்தாளர் எழுதத் தொடங்குகிறார். வாசகர்களும் விமர்சகர்களும் நிறைவு செய்கிறார்கள். ஆக்க பூர்வமான விமர்சனங்களை அடையாளம் காண எனக்கு முடியும் என்று நம்புகிறேன். அவற்றைச் செவிமடுப்போன். கட்டாயம் கூர்ந்து கவனிப்போன்.

பரணீ:
நீங்கள் பலருடன் இணைந்து நாவல்கள் எழுதியுள்ளீர்கள் அது தொடர்பாகக் கூறுங்கள்.

கோகிலா மகேந்திரன்:
ஒரு காலத்தில் அது வாசகர்களால் பெரிதும் வரவேற்கப் பட்ட மோடி! அந்த அலையில் அகப்பட்டு எழுதினோம். இருவர் எழுதியதும் உண்டு. (இருளில் ஓர் மின்மினி மித்திரன் 1980) ஒன்பது பெண் எழுத்தாளர் இணைந்ததும் உண்டு (திருப்பங்கள் மித்திரன் 1980) சிலவற்றில் கதைச் சுருக்கத்தை நானே வடிவமைத்து விட்டு பங்குகளாகப் பிரசுரித்துக் கொடுத்து கதையின் சாரத்தைக் கூறி எழுதியிருக்கிறோம். (திருப்பங்கள்) சிலவற்றில் ஒன்றும் கதைத்துக் கொள்ளாமல் ஒருவர் எழுதி மற்றவரிடம் தபால் மூலம் அனுப்பி நிறைவு செய்துள்ளோம். இரண்டு முறையிலும் அதிகம் பிழை போகவில்லை.

பரணீ:
தங்களுடைய நிர்வாகத்திறன் மிகச் சிறந்ததென்ப பலரும் கூறத் கேட்டுள்ளோம். அந்த வகையில் ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாக விளங்குவதற்கு எம்மை எவ்வாறு தயார்படுத்த வேண்டும் என்பதைத் தங்கள் அனுபவம் வாயிலாக வெளிப்படுத்துங்கள்.

கோகிலா மகேந்திரன்:
நிர்வாகம் என்பது கைக்கு வரும்போது "அதிகாரம் கொஞ்சம்" எம்மிடம் இருக்கும் அதை மற்றவர்களைப் புண்படுத்தவும், தண்டிக்கவும் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பது எனது கருத்து. பெரும்பாலும் அக்கருத்தை நடைமுறைப்படுத்த முயல்வேன். உதாரணமாக கருத்தரங்குக்கு வராதவர்களிடம் எழுத்து மூல விளக்கக் கோருமாறு எனது மேலதிகாரிகள் என்னிடம் ஆலோசனை கூறினாலும் நான் அப்படி ஒரு போதும் செய்ததில்லை. "அவர் வராததால் பெற்றிருக்கக் கூடிய அறிவையும் அனுபவத்தையும் இழக்கிறார். அதுவே அவருக்கும் போதுமான தண்டனை" என்று கூறிவிட்டுப் போய்விடுவேன். நிர்வாகத்தில் இருப்பவரைப் பார்த்து மற்றவர்கள் பின்பற்றக் கூடிய வகையில் அவர் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது இன்னொரு எண்ணம். முடிந்தவரை அவ்வாறு செய்வேன். சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வித்தியாசம் இன்றி, நிதிக்கையாள்கையில் மற்றொரு சிந்தனை. இவ்வாறு நான் நடந்து கொள்வதால் என்னால் ஒத்துப் போக முடியவில்லை, அல்லது சவாலாக இருக்கிறது என்றால் மெல்ல விலகிவிடுவேன்.

பரணீ:
சமயம் சார்ந்த விடயங்களிலும் நீங்கள் பங்களித்துள்ளமையை அறிவேன். அந்த வகையில் உங்கள் கட்டுரைகள், சொற் பொழிவுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

கோகிலா மகேந்திரன்:

எனது ஊர் தெல்லிப்பழையில் உள்ள விழிசிட்டி என்ற சிறு கிராமம். சமய அறிஞர்கள், பண்டிதர்கள், பண்ணிசை ஒதுவார்கள் புராணபடன விற்பன்னர்கள் பலரும் வாழ்ந்த ஊர். எனது தந்தையாரும் அவர்களில் ஒருவர். அவர் நகுலகிரிப்புராண உரை நூலுக்காகச் சாகித்திய விருது பெற்றவர். எமது குடும்பத்தில் காணப்பட்ட சமய அக்கறை சூழலில் அமைந்த கோயில்களின் செயற்பாடுகள், அப்பாவிடம் இருந்த ஏராளமான சமய நூல்கள்... எனக்கும் கொஞ்சம் சமயவிடயம் சுவறத்தானே செய்யும்? பிள்ளைப்பருவ, கட்டிளமைப் பருவம் பேச்சுப் போட்டிகளைக் கடந்து வந்தால், ஒரு வளர்ந்த நிலையில் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில் உற்சவ காலத்தில் எனது முதலாவது சமயச் சொற் பொழிவு இடம் பெற்றது. (1981 ஆக இருக்கலாம்) தொடர்ந்து பல கோயில்கள், பாடசாலைகள், சமய நிறுவனங்களில் பேசியுள்ளேன். நவராத்திரி சிவராத்திரிக் காலங்களில் ஒரே நாளில் இரண்டு, மூன்று இடங்களில் பேசியதும் உண்டு. மத்திய வயதின் பின் இந்த வேகம் குறைந்து போனது. சமயம் சார்ந்து எனக்கு ஏற்பட்ட தெளிவின்மைகளும் ஒரு காரணம். விஞ்ஞானமும் சமயமும் சந்திக்காத புள்ளிகள்! சமயத்தில் கூறப்படும் “முச்சுடர்கள்” ஒரு உதாரணம். நாவலர் கூறிய சில சமய ஒழுங்கு முறைகளைக் கோயிலில் பேசிவிட்டு நானே அதைக் கடைப்பிடிக்காத முரண் ஒரு காரணம். (கடைப்பிடிப்பதிலும் சில சிரமங்கள் உள்ளன) வேறு துறைகளில் அதிக நாட்டம் ஏற்பட்டதும் ஒரு காரணமாகலாம். ஆயினும் இறை நம்பிக்கை தொடர்பான எனது கருத்து நிலை தெளிவானது.

பரணீ:

நீங்கள் பெற்ற விருதுகள், பட்டங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

கோகிலா மகேந்திரன்:

சோலைக்குயில், விழிசைக்குயில் பூங்குயில் மலர்களில் பட்டியல் பார்க்கலாம். நேர்மையற்ற வழியில் சென்று ஒரு போதும் எதையும் பெற முனைந்ததில்லை, பெற்றதில்லை என்ற திருப்தி உண்டு. வந்திருக்க வேண்டியது சில சமயம் வராமல் போயுள்ளது. மற்றவர்களின் நேர்மையினத்தால்! அந்த நேரம் தொழிற்படு நிலைக் கோபம் வந்திருந்தாலும் அதிகம் அலட்டிக் கொண்டதில்லை. என்னிடம் படித்த மாணவர்கள் பலர் காட்டும் அன்பும் நன்றியுமே எனது வாழ்வின் மிகப் பெரிய விருதுகள் என்று கருதுகிறேன். ஏனெனில் அது என்னை நன்கு அறிந்து, தெரிந்து, புரிந்து வருவது உண்மையானது.

பரணீ:

ஈழத்தில் உளவளத்துணையின் தேவைப்பாடு எவ்வாறு உள்ளது?

கோகிலா மகேந்திரன்:

உலகம் முழுவதிலுமே அதன் தேவை வளர்ந்து வருகிறது. யுத்தம், சுனாமி, கோவிட் - 19 ஆகிய மூன்று பெரிய அனர்த்தங்களைப் சுமந்து, சுமக்கின்ற எமது நாட்டில் அதிகரித்துச் செல்லும் மதுப் பாவனை, போதைப் பொருள் பாவனை, வன்முறைகள், விபத்துக்

கள் தற்கொலைகள் போன்றவை உளநலக்குறைவின் உயர்வைத் தெளிவாகக் காட்டும் சுட்டிகள். அரசும் சமூகமும் இணைந்து செய்ய நிறைய வேலை உள்ளது.

பரணீ:

உங்கள் சிறுகதைகள். நாவல்களில் வரும் சம்பவங்கள் பெயர்கள் ஆகியவற்றின் உண்மைத்தன்மை பற்றி?

கோகிலா மகேந்திரன்:

எல்லாவற்றையும் கண்டது, கேட்டது போலவே எழுதினால் அது சுயசரிதை, டயரிக்குறிப்பு அல்லது செய்தி! “புனைவு” என்ற விடயம் வந்தவுடனேயே கற்பனை, மாற்றங்கள், அழகுணர்வு எல்லாம் வந்துவிடும். எனது சிறுகதைகள், குறுநாவல்கள், நாவல்கள், நாடகங்களில் மட்டுமன்றி “புலச்சிதறல் நெஞ்சம்” போன்ற நூல்களில் கூடப் பெயர்கள் ஒருபோதும் உண்மையாக இருப்பதில்லை. எனக்கு நன்கு தெரிந்தவர்களின் பெயர்களை அல்லது எனக்கு விருப்பமான பெயர்களைப் பாவித்திருக்கலாம். ஆனால் அந்தப் பாத்திரம் அவர்களாக இருக்காது. அது வேறு யாராகவோ அல்லது வேறு சிலரின் கலப்பாக இருக்கும். சம்பவங்களும் அப்படித்தான். உண்மையின் கூறு ஒன்று இருக்கும். ஆயினும் அங்குள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும் உண்மையாக இருக்காது. கதையில் தொற்றவேண்டிய விடயத்திற்கேற்றபடி சில மாற்றங்களாவது செய்யப்பட்டிருக்கும். அதுதான் எழுத்தாளருடைய வேலை என்பது எனது உறுதியான கருத்து.

பரணீ:

அறிவியல் சார்ந்த சிறுவர் நூல்களையும் தாங்கள் வெளியிட்டுள்ளீர்கள். அவற்றை ஆக்கும் போது நீங்கள் கவனத்தில் கொள்வவை...

கோகிலா மகேந்திரன்:

அறிவியல் விடயம் சரியாக இருப்பது உறுதிப்பட வேண்டும். வாசிக்கும் பிள்ளையின் வயதுக்கு இறங்கி அவர்களுக்குப் பிடித்த விடயங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும். மொழியின் ஊடு அவர்களின் அறிவை மெல்லத் தூக்கிவிட முனையும் அதே வேளை முடிந்த வரை அவர்களுக்குப் பரிச்சயமான சொற்களுடன் கூடிய சிறிய வசனங்களைக் கையாள வேண்டும். அவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் எழுத்து நடை, பொருத்தமான படங்கள் அமைய வேண்டும். கடினமான பணி!

வளர்ச்சி அடைந்த பல நாடுகளில் ஒரு ஏழு வயதுப்பிள்ளை நூலகத்திற்குச் சென்றால், நேரே “ஏழு வயது” என்று குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிக்குச் சென்று தனது வயதுக்குப் பொருத்தமான நூல்கள், ஒலிப்பேழைகள், ஒலிப்புத்தகங்கள், இ-புத்தகங்கள், குறுவட்டுகள் போன்றவற்றைப் பார்க்க முடியும், தெரிவு செய்ய முடியும் என்பதோடு வயதுக்குரிய வலைத்தளங்களையும் பார்க்கலாம். அத்தகு வசதி தமிழ் மொழியும் வர வேண்டும் என்ற எனது விருப்பம் நிறைவேற அறிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களும் இணைந்து, இசைந்து பாடுபட வேண்டும்.

இந்த நேர்காணலுக்கும், ஜீவநதியின் இப்பெரு முயற்சிக்கும் இதய பூர்வமான நன்றிகள் பல.

“முகங்களும் மூடிகளும்” சிறுகதைத் தொகுதி பற்றி :

“மந்திரம்போல் வேண்டாமடா சொல்லின்பம்”

என்றான் பாரதி. அதை நான் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்புத் தந்தது “முகங்களும் மூடிகளும்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பே.

கதைக்குக் கதை வசனம் கொடி கட்டிப் புறக்கிறது.

சிறுகதையிலும் வசனத்தால் சித்து விளையாட்டுக் காட்டமுடியும்

என்று காட்டியிருப்பவர் கோகிலா மகேந்திரன். சிறுகதையின்

புதியதொரு பரிணாமம் இது.

- பண்டிதர் க. உமாமகேஸ்வரம்பிள்ளை -

கோகிலா மகேந்திரன்... ஓர் அதிசயிக்கத்தக்க ஆளுமை

கல்லூரிக் கற்கைகளைப் பூர்த்தி செய்து அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் இடைப்பட்டிருக்கும் அகண்ட காலகட்டம் ஏகாந்தமானது, ஏக்கம் நிறைந்தது, இரம்மியமானது. பெற்றோரின் தலையீட்டின்றி திரைப்படங்கள் பார்ப்பதிலும், நூல்களைத் தேடிவாசிப்பதிலும் சுதந்திரமாக செயலாற்றத் தலைப்படத் துவங்கும் காலமும் அதுவேயாகும். “அது ஒரு நிலாக்காலம்” எனக் கொண்டாடத்தக்க அத்தகைய பொழுதுகள் பின்பொருபோதும் அமையாதது. 1980 இல் அத்தகு வாய்ப்பு என் வசமாயிருந்தது. ஒரு புறம் சிவாஜிகணேசன், கே.பாலச்சந்தர், பத்மினி, தேவிகா போன்றோரும் மறுபுறம் மு.வ.ஜெயகாந்தன், அகிலன் முதலானோரும் என் இரசனைக்கு தீனிபோடலாயினர். வீரகேசரிப் பிரசுரங்களாக அதுவரை வெளிவந்த அத்துணை நாவல்களையும் எனக்கு அத்துபடியாக்கினேன். செங்கை ஆழியானும், செ.கணேசலிங்கனும் என் பேரபிமானத்திற்குரியவராயினர். வீரகேசரி, ஈழநாடு, மல்லிகை, சுடர் என என்பதுகளில் கோலோச்சிய பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் பிரசுரமாகும் அனைத்துச் சிறுகதைகளையும் தவற விடாது வாசிக்கலானேன்.

“அட்வான்ஸ் லெவல்” பயிலும் போதே ஒரு சில சிறுகதைகளை எழுதிப் பார்த்த எனக்கு இத்தகு இணைவான தழல் இலக்கியத்துடன் என்னை இரண்டறக் கலக்க வைத்ததென்றே சொல்லலாம். இதன் விளைவால் பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில் எனது கதைகளும், கவிதைகளும் பரவலாகவே பிரசுரமாக ஆரம்பித்தன. வீரகேசர் பொன்.ராஜகோபால், ஈழநாடு பி.எஸ்.பெருமாள், மல்லிகை ஜீவா, சுடர் கனகசிங்கம் (அரி) முதலானோரின் நேரடிப்பரிச்சயமும் எனக்கு அனுசூலமாயிற்று. அக்கால கட்டத்தில் எழுதியவர்களில் சிலரது சிறுகதைகள் சிந்தைக்கு இதமளிப்பனவாய் அமைந்திருந்தன. புதிய உணர்முறைமையுடன் புதிய மொழியில் கதை கூறி சிலர் தமது தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்த முனைந்தனர். அந்த வகையில் உளவியல் நோக்கினை கதைமாந்தர்களுக்கூடாகக் கலந்து வெளிப்படுத்தி தனது ஒவ்வொரு புனைவுகளையும் சித்திரமாய்ச் செதுக்கிவந்த கோகிலா மகேந்திரனது எழுத்துக்கள் என்னைப் பெரிதும் ஆகர்ஷிக்க ஆரம்பித்தன.

என் நினைவு சரியானதெனில் ஈழநாட்டில் வெளியான ஒரு நெருடலும் ஒரு அசைவும், மல்லிகையில் பிரசுரமான எல்லைகள், நம்பிக்கைகள் சுடர் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த குரூர ரசனைகள், மனிதசொருபங்கள், பரிசுக்கதையான முரண்பாடுகளின் அறுவடைகள், கலைகின்ற வேஷங்கள் போன்ற அவரது கதைகள் பெரிதும் என்னைப் பாதிக்கலாயின. பள்ளிச் சிறார்களின் பிரச்சினைகளை உளவியல் பின்னணியில், அதுவரை எவருமே வெளிக் கொணராத வகையில் சித்திரித்திருந்த முறைமை, ஆசிரிய சமூகத்தின் உள முரண்பாடுகளை வடிவமைத்திருந்த பாங்கு, ஆண் பெண் உறவுகளை அறிவுரீதியாக பதிவு செய்திருந்த தன்மை போன்ற அம்சங்களே அத்தகைய கதைகளில் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்திருந்தன எனலாம்.

என் மனதிற்கு இதன் தந்த அந்த எழுத்துக்களின் சொந்தக்காரி ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியை எனவும் தெல்லிப்பழை மகாஜனாவில் விஞ்ஞான ஆசிரியையாகப் பணிபுரிகின்றார் எனவும் சுடர்

கனகசிங்கம் மூலம் அறிந்து அவரிடமே தெல்லிப்பழை முகவரியையும் பெற்றுக் கொள்கிறேன். என் அபிமான எழுத்தாளராக ஆகிவிட்ட அவரை, சந்திப்பதற்காக முன்னனுமதி கோரி மடலொன்றினை வரைகின்றேன்.

எனது கதைகளையும் தான் விரும்பிப் படிப்பதாக பதிலுக்கு கோகிலா மகேந்திரனிடமிருந்து வந்த கடிதம் மேலும் என்னை உற்சாகப்படுத்தியது எப்படியும் அவரை நேரில் சந்தித்து பரஸ்பரம் ஆக்கங்கள் பற்றி அளவளாவ அவாவுற்றவனாக தாய் தந்தையாரைப் பார்க்கவேன தலைநகரிலிருந்து புலோலிக்கு வந்து நின்று ஒரு இளவேளிற் காலைப் பொழுதில் நண்பன் தங்கராசனையும் துணைக்கு அழைத்தவாறே, மூளாய் செல்லும் பேருந்தேறி தெல்லிப்பழை மகா ஜனாக் கல்லூரிக்கு சென்றிருந்தேன். மைதானத்தின் மறுபுறமாய் ஏதோ ஒரு வகுப்பறையில் பாடம் எடுத்துக் கொண்டிருந்த அவர் நான் வந்திருப்பதான செய்தி கிடைத்து, எம்மை நாடி வந்து, “வாருங்கோ, ஊருக்கு எப்ப வந்தனீங்கள்” என்று என்னை நோக்கியவாறே கேட்டார். இருவர் முன்னிற்கையில் எப்படி இவர் என்னை இனங்கண்டு கொண்டார்? என்ற வியப்புத் தாளாது வினா விற்கான என் பதிலினை நான் அவரிடம் கூறினேன்.

பாத்திரங்களின் புற இயல்புகளைச் சிருஷ்டிப்பதில் மட்டுமல்லாது பாத்திரங்களின் குணசித்திரங்களையும், இயக்கப்பாட்டையும் இனங்காணுவதற்கும் அப்பால், நாம் படைக்கும் பாத்திரங்களின் பண்பினை வைத்து அதைப் படைக்கும் எம்மைப் பற்றியும் அறிய வல்ல அதிசயிக்கத்தக்க ஆளுமைமிக்கவர் கோகிலா என்பதனை அன்றுநான் உணர்ந்துகொண்டேன்.

எனக்கும் கோகிலா மகேந்திரன் எனும் பேராளுமைக்குமான உறவு இப்படித்தான் ஆரம்பமானது. அவருடன் நான் பழக ஆரம்பித்து நாற்பது ஆண்டுகள் நிறைவுற்று விட்டன. இந்த நீண்ட இடைவெளியில் முதலில் நான் குறிப்பிட்ட எனது அபிமான நடிகர்கள், இயக்குனர், எழுத்தாளர்கள் எனப்பலரும் மாறுபட்டு விட்டார்கள். ஆனால் கோகிலா மகேந்திரன் மட்டும் அதே இடத்தில் அசையாது வீற்றுள்ளார் ஊடு பொருட்களை இயன்றவரை இற்றைப்படுத்தி இலக்கியமாக்கும் முறைமை இவரிடம் இருப்பதே இதற்கான காரணம் எனலாம். சைவப்புலவர் செல்லத்துரை கூறுவது போல, “கோகிலா எதை எழுதினாலும் அது மனித இனத்துக்கு விருந்தாகவும் மருந்தாகவும் அமையவல்லது. மூலிகை போன்ற எழுத்தாளர் அவர்.”

நாற்பத்து ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு (1972 நவம்பரில்) “குயில்” எனும் சிறுசஞ்சிகையில் வெளியான “அன்பிற்கு முன்னால்” எனும் சிறுகதை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமாகிறார் கோகிலா சிவசுப்பிரமணியம். சைவத்திலும், தமிழிலும் அத்த ஈடுபாடுடைய இவரது தந்தையார் சிவசுப்பிரமணியம் ஆசிரியராகவும் பின்னர் அதிபராகவும் பணிநிலை கொண்டிருந்தவர். அதற்கும் அப்பால் இசைநாடக நடிகர், புராணப்படன வித்தகர், உரையாசிரியர், பண்ணிசைப் புலவர் எனப் பல்துறை சார்ந்த அறிஞராகத் திகழ்ந்தவர். ஆசிரியர், அதிபர்,

பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர் போன்ற பணிநிலைகளை கோகிலா எய்துவதற்கும் சிறந்த அரங்க செயற்பாட்டாளராக, சமய சொற்பொழிவாளராக அவர் மிளிர்வதற்கும் தந்தையாரின் மரபணுவும், முறையான போதனையும், வழி காட்டலும் பெரும் பங்காற்றியிருப்பது கண்கூடு. இவரது சிறிய தந்தையார் க.உமாமகேஸ்வரன் அவர்களும் இவரது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாய் இருந்துவந்துள்ளார்.

கோகிலா சிவசுப்பிரமணியம் 05.05.1977 இல் அச்சமயம் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த கி.மகேந்திர ராஜாவைக் கடிமணங் கொண்டு கோகிலா மகேந்திரன் ஆகின்றார். தற்போது ஒய்வுநிலை அதிபராய் விளங்கும் கோகிலாவின் கணவர் மகேந்திரன் கூறுவது போலவே, திருமணத்தின் பின்னரே அவரது எழுத்தில் ஒரு புதிய சக்தி தோன்றிற்று எனலாம். 1978 இல் தனது பத்தாவது கதையாக ஈழநாட்டில் எழுதிய “ஒலிக்காத ஓலம்” எனும் கதையிலிருந்து கோகிலா மகேந்திரன் எனும் நாமம் ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஒலித்தும், ஒளிர்ந்தும் கொண்டே உள்ளதெனலாம். தொடர்ந்து மல்லிகை, சுடர், மித்திரன் போன்ற அச்ச ஊடகங்களிலும், வானொலி வாயிலாகவும் இவரது புனைவுகள் அறுவடையாகின. “அந்தரங்கம் நினைவுகளில்” எனும் சிறுகதையுடன் 1984 இலிருந்து வீரகேசரியிலும் எழுத ஆரம்பிக்கின்றார். உதயனில் 2015 இல் பிரசுரமான “ஆத்மஇம்சை” கதையுடன் மொத்தம் 99 கதைகளை இவர் எழுதியிருப்பதாக அறியக்கிடைக்கின்றது.

மனித சொருபங்கள், முரண்பாடுகளின் அறுவடைகள், பிரசவங்கள், வாழ்வு ஒரு வலைப் பந்தாட்டம், முகங்களும் மூடிகளும், வரிக்குயில் போன்ற ஆறு நூல்களில் இவரது சிறுகதைகள் உள் வாங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் “பிரசவங்கள்”, “வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்” ஆகிய இரு தொகுதிகளும் தேசிய சாகித்ய விருதினை வென்றமை குறிப்பிடற்பாலது. வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம் வடக்கு கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விருதினையும் பெற்றிருந்தது.

சக கலைஞர்களுடன் இணைந்து புனைகதை படைப்பதிலும் கோகிலா மகேந்திரன் முனைப்புடன் செயற்பட்டார். அந்த வகையில் “இருளில் ஓர் மின்மினி” (மித்திரன் 1980), காலங்கள் காத்திருக்கும் (மித்திரன் 1981), சிதைவுகளில் ஓர் உதிர்ப்பு (ஈழநாடு 1984) போன்ற குறுநாவல்கள் அந்நாட்களில் வாசகர்களால் பெரிதும் விரும்பி வாசிக்கப்பட்டன. நான்கு சிறுகதை களையும் பரீட்சாத்த முயற்சியாக இவர் இணைகதை யாக எழுதியுள்ளார். அந் நான்கினையும் என்னுடனேயே அவர் இணைந்து எழுதியிருந்தார் என்பது ஈண்டு பதிவு செய்யத்தக்கது. அந்தரங்கம் நினைவுகளில் (வீரகேசரி), மறுமலர்ச்சி (வீரகேசரி 1985), புகோதயம் (வீரகேசரி 1985), முற்றுப்புள்ளி (சுடர் - பரிசுக்கதை ஏப்ரல் 1983), தலான அந்நான்கிலும் 01.01.1984 இல் வீரகேசரியில் பிரசுரமாகியிருந்த “அந்தரங்கம் நினைவுகளில்...” எனும் கதையே மிகப்பிரசித்தமானது.

அந்தரங்கம் நினைவுகளில் எனும் கதையை நான் ஆரம்பித்து வைக்க அவர் முடித்து வைத்திருப்பார்.

அந்நியோன்னியம் மிக்க கணவன், மனைவிக் கிடையில் அந்தரங்கங்கள் மறைக்கப்படக்கூடாது என்பது எனது எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. ஆனால் அந்தரங்கங்கள் புனிதமானவை, பிறர் பகிர வேண்டிய அவசியமில்லாதவை என்பதை நடைமுறை ரீதியாக அனுசரித்துப் போவது தான் திறமை. வாழ்க்கையில் புரிந்துணர்வு, நம்பிக்கையும் தான் முக்கியம், என ஆய்வறிவு ரீதியாகச் சிந்திக்கும் ஒரு திழ்பெண்ணாக நின்று கோகிலா மகேந்திரன் கதையினை முடித் திருந்தது கே.எஸ்.சிவகுமாரன் போன்ற திறனாய்வாளர்களால் பெரிதும் சிலாக்கிக்கப்பட்டது. என்னால் உணர்ச்சி மயமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கதையினை கோகிலா மகேந்திரன் அறிவுபூர்வமாக முடித்து வைத்திருப்பார். மொத்தத்தில் இக்கதையின் முக்கிய மையப் புள்ளியாக ஒட்டு மொத்த திரட்சியாக அவரே விளங்கினார் எனலாம். இக்கதையில் மட்டுமல்ல பிறருடன் இணைந்த தெழுதிய எல்லா நவீனங்களிலுமே கோகிலாவின் பங்களிப்புகள் சிவகுமாரன் அறிவியல் பூர்வமாக அவர் தன் கருத்துக்களை முன் வைத்திருப்பார்.

பட்டயக் கணக்கறிஞர் நிறுவனத்தில் பயின்று வந்த காலையிலேயே கோகிலாவுடன் நான் பழக ஆரம்பித் திருந்தேன். அந்நாட்களில் கடிதங்கள் மூலமே தொடர்புகளை மேற்கொள்ள முடியும். அது என் மாணவப் பருவமாத லால் போதனை மிக்க அவரது கடிதங்கள் எனக்கு உந்து சக்தியாயின. தவறுகளை தவறாது சுட்டிக் காட்டித் தட்டிக்கொடுக்கும் அவரது ஆசிரியத்து வ்பண்பு என்னை வழி நடாத்தியது. பல சந்தர்ப்பங்களில் அவரது புலமையும் எனக்கு உதவி நின்றது. பொறுப்புக்களை செவ்வனே ஆற்றும் அவரது ஆளுமை எனக்கு முன்னுதாரணமாய் ஆனதுண்டு.

எனது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளிக்கொணர முடியாது திணறி நின்ற அந்நாட்களில் தனது சிறுகதைகளையும் சேர்த்து “அறிமுக விழா” எனும் நூலினை அறுவடை செய்த அவரது துணிச்சலும் தைரியமும் என்றும் இலக்கியப் பரப்பில் முன்மாதிரியாகக் கொள்ளத்தக்கது. பிரதிபலன் ஏதுமின்றி சக பிரமா ஒருவருக்காக அவர் அன்று ஆற்றிய அவ் உதவியே இன்று இலக்கியத்தில் என் இருப்பிற்கு கால்கோளாயமைந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

சிறுகதை தவிர நாவல், நாடகம், சீர்மியம் போன்றவற்றிலும் கோகிலா மகேந்திரனின் வகிபாகம் விதத்திற்குரியது. இத்துறைகளிலெல்லாம் உச்சநிலை எய்தியதோடு தனக்கென ஒரு தனித்துவத்தையும் பேணி அனைவரது கவனத்தையும் தன்பால் ஈர்த்து வைத்திருக்கின்றார். இவை தவிர பெண்ணிய உளவியல் புனைவிலக்கியம், புனைவுசாரா இலக்கியம் போன்ற பரிமாணங்களிலும் மற்றும் கவிதை, அறிவியற் கட்டுரை, அறிவியற் கதைகள், உருவகம், நடைச்சித்திரம், நூலாய்வு என இலக்கியத்தின் ஏறத்தாழ எல்லாப்பரிமாணங்களிலும் கோகிலாவின் எத்தனிப்பு

கள் மிக விரவாளவை, ஆழமானவை. வானொலி நிகழ்ச்சிகளிலும் இவர் ஆற்றிய பங்களிப்புகள் பதிவு செய்யத்தக்கன. சைவ நற்சிந்தனை, பூவும் பொட்டும், இசையும், கதையும் சிவசக்தி, கலைக்கோலம், இளவேனில் போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளில் இவர் தனது பங்களிப்பினை நல்கியுள்ளார். தனது மணிவிழாவை யொட்டி தெல்லிப் பழை கலை இலக்கிய கலாத்தினூடு கோகிலா மகேந்திரன் வெளிக்கொணர்ந்த “சோலைக் குயில்” 65 ஆவது அகவையை முன்னிட்டு அறுவடை செய்யப்பட்ட “விழிச்சைக்குயில்” 70 ஆவது அகவையை முன்னிறுத்தி சோலைக்குயில் அவைக்காற்றுக் களத்தால் கடந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட “பூங்குயில்” போன்ற மலர்கள் யாவும் இவ் அதிசயிக்கத்தக்க ஆளுமையின் வாழ்வியல் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு உசாத்துணையாக விளங்க வல்லன.

கோகிலாதேவி மற்றும் மகேந்திரராஜா தம்பதிகளின் ஏக புதல்வன் கலாநிதி பிரவீணன் தனது விடா முயற்சியாலும் அதீத திறமையாலும் இளவயதிலேயே சாதனைகள் புரிந்தவர். கலை இலக்கிய களவெளி

யீடாக சில வருடங்களின் முன்னர் இவர் வெளிக் கொணர்ந்த “ஏலியன் கதைகள்” எனும் விஞ்ஞானப் புனைகதை நூல் வெகு பிரசித்தமானது. இத்தகு கலைப்பாரம்பரியம் மிக்க இந்த குடும்ப மரபணுகளுக்கிடையே நான்காவது தலைமுறையில் வழிவந்த செல்வி நயனபாஷினி பிரவீணனும் கலைத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கான சாத்தியங்கள் நிறையவே உண்டு என்பதற்கு கோகிலா மகேந்திரன் அண்மையில் வெளிக்கொணர்ந்த “அறிவியல் கதைகள்” எனும் நூல் சாட்சியமாய் அமைந்திருந்தது. அதில் நயனபாஷினி வரைந்திருந்த ஓவியங்கள் அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்ந்திருந்தது.

இலக்கியவித்தகர், கலைச்சுடர், சமூக ஓளி, சமூகதிலகம், கலைப்பிரவாகம், கலாபூஷணம் போன்ற பல பட்டங்களையும், தனது ஆக்கங்களுக்காக பல பரிசுகளையும் விருதுகளையும் மாகாணமட்டத்திலும் தேசிய ரீதியிலும் கோகிலா மகேந்திரன் பெற்றிருக்கிறார். இவை மட்டுமல்ல இன்னும் பல பட்டங்களும், விருதுகளுக்கென வங்கனும் அவருக்காக காத்திருக்கின்றன. ஜீவநதி வெளிக் கொணரும் இச்சிறப்பு மலர் அவற்றிற்கான ஆரம்பமெனலாம்!

கலை, இலக்கியப் படைப்பாக்கத்துறையில் ஆழத் தடம்பதித்த ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர்களில் கோகிலா மகேந்திரனும் முதன்மையானவர். இவர் பிற்காலத்தில் தோன்றிய பெண் எழுத்தாளர்களுக்கெல்லாம் ஒரு முன்னோடியாகவும், ஆதார்சமாகவும் விளங்கிவருபவர். சிறுகதை, நாவல், நாடகம் முதலான புனைவுகளிலும் கலைப்படைப்புக்களிலும் தனக்கான தனித்துவம் வாய்ந்த அடையாளத்தை நிலைநாட்டிய அவர், புனைவல்லா எழுத்துக்களிலும் தான் சார்ந்த புலமைத்துவ அடையாளத்தை நிலைக்கச் செய்தவர். புனைவும், அல்புனைவும் ஒருசேர அவருக்கான தனித்துவம் வாய்ந்த புலமைத்துவ அடையாளங்களாக மிளிர்வதை அவரது எழுத்துக்களை தொடர்ந்து படிப்பவர்கள் உணர்ந்துகொள்வர். விஞ்ஞானக் கல்வி சார் பட்டதாரியாகவும், தொழிற்றுறை சார்ந்து கல்வியியலாளராகவும் பயில்நிலையில் உளவியல் புலமைத்துவத்தோடு கூடிய உள ஆற்றுப்படுத்துகை நிபுணத்துவராகவும் விளங்கி வருவதால் அவரது புனைவுகளிலும் அல்புனைவுகளிலும் குறித்த துறை சார் பயில்வின் செழுமை விகசிப்புப் பெற்றிருக்கும். இதனால் அவரின் எழுத்துக்களுக்கென தனித்துவமான தடம் ஒன்று இருப்பதை கண்டுகொள்ள முடியும். புனைவல்லா எழுத்துக்களில் கிரேக்கத்தின்

தொல்சீர் அரங்கு(1997), கலையும் வாழ்வும்(2015), மனச்சோர்வு(2006), மனமெனும் தோணி(2008), மல்லாகத்தின் வரலாறும் அதன் அபிவிருத்தியும்(2001), முற்றத்தில் சிந்திய முத்துக்கள்(2006), எங்கே நிம்மதி(2000), உள்ளக் கமலம்(2006) முதலான பல நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை தவிர சில உளவியலாளர்கள் மற்றும் உள மருத்துவர்களோடு இணையாசிரியராகவிருந்து பல குறிப்பிடத்தக்க நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். அவற்றில் மகிழ்வுடன் வாழ்தல்(2003), சிறுவர் உளநலம்(2017), சின்னச் சின்னப் பின்னைகள்(2005) போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த நூல்கள் யாவும் புனைவுசார் எழுத்துக்களால் அறியப்படுவந்த கோகிலா மகேந்திரன் என்ற ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவின் இன்னொரு தனித்துவமான பரிமாணத்தை இனங்காட்டுவன. உளவியல் புலமை மற்றும் உள ஆற்றுப்படுத்தல் பயில்வு எனும் அந்தப் பரிமாணம் அவரை ஒரு "சீர்மியராக" இனங்காட்டியிருந்தது. "சீர்மியம்" என்பது உள ஆற்றுப்படுத்தல் என்று அறியக்கிடப்பினும், ஒரு சீர்மியராக கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் உளங்களையும் அந்த உளங்களுக்குச் சொந்தமான மனிதர்களால் நிறைந்த சமூகத்தையும் இணைத்தே ஆற்றுப்படுத்தும் பொறுப்புமிக்கவராக விளங்கி வருகின்றார். தனிமனித

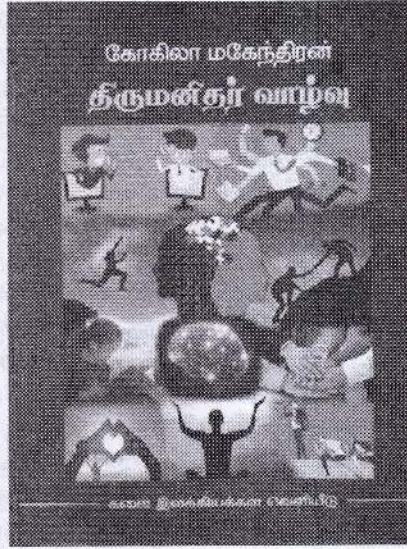
அருகிருந்து ஆற்றுப்படுத்தும் அனுபவத் தேட்டம்:

கோகிலா மகேந்திரனின் திருமனிதர் வாழ்வு, நேர்கொண்ட பார்வை குறித்த பயனுணர்தல்

இ. இராஜேஸ்கண்ணன்

உளச்சீர்மியம் என்பது “சமூகத்துக் கான சீர்மியமாக” விரிவுபெறும் நிலையில் கோகிலா மகேந்திரனின் புனைவல்லா எழுத்துக்கள் கவனிப்புப் பெறுபவை யாகின்றன. அத்தகைய புனைவல்லா எழுத்துக்கள், புலமைத்துவ சிந்தனைகளை வெகுசனத் தளத்திற்கு சென்று சேர்த்தக்க வகையில் எளிமைப் படுத்தப்பட்டு அறிவுப் பரம்பல் செய்யும் நோக்கில் எழுதப் படும்போது அதற்கான சமூகப் பெறுமானம் உயர்வடை கின்றது. ஆன்றோர் வாக்குகளாலும், ஊக்க மூட்டும் உரைகளாலும், கதாப் பிரசங்க மரபுகளாலும் சமூகத்துக்கு மிக நெருக்கமாக கிடைத்து வந்

திருந்த சீர்மியத்தை தனது புனைவல்லா எழுத்துக் களால் புலமைத்துவ நெறி பிசிராது இலகபடுத்தி எளிமையாக சாதாரண மக்கள் வாழ்வுக்கு நெருக்க மாக்கும் முயற்சியில் கோகிலா மகேந்திரன் சிரத்தை கொண்டுள்ளார். அந்தச் சிரத்தையின் பயன்மிக்க விளைவாகவே அவரது “திருமனிதர் வாழ்வு” (2017), “நேர்கொண்ட பாவை” (2015) ஆகிய இரு நூல்களும்.

முழுதளாவிய சமூகத்துக்குமான சீர்மியம் என்பது தனிமனிதர்களின் உளத்தின் திரட்சியாக மாற்றமடைகின்ற சமூக மனத்திற்கான சீர்மியமாகின்றது. தனித்தனியே ஒவ்வொரு மனிதர்களும் திருமனிதர்களாக உயர்த்தப்படும்போது, அது முழுமொத்த சமூகத்தையும் திருவுடையதாக்குகின்றது. தனி மனிதர்கள் திருமனிதர்களாக உருவாக்கப்படுவதற்கு அவசியமான நாற்பத்தொரு பண்புகளை (qualities) “திருமனிதர்கள் வாழ்வு” எனும் நூலில் விளக்கி கின்றார். அத்தகைய பண்புகளை உளவியல் விளக்கங்கள், நீதிநூல் எடுத்துக்காட்டுகள், இலக்கிய ஆதாரங்கள், உப-கதைகள், அறிவியல் உண்மைகள் என்று பல்வேறு அம்சங்களை இணைத்துக்கொண்டு விளக்கமளிக்கின்றது அந் நூல். உளவியலை கோட்பாட்டுநிலையில் தனித்து விளக்க முற்படும்போது அந்த விளக்கங்கள் “வரட்சி” தன்மையுடன் வெளிப்படுவது பொதுவானது. இதனால் சாதாரண மக்கள் அத்தகைய விளக்கங்களை புரிந்து கொள்ள முனைவதில்லை. இந்த நூலிலுள்ள கட்டுரைகளில் கோகிலா மகேந்திரன் உளவியல் கருத்துக்களை செழிப்போடு வெளிப்படுத்துகின்றார். கட்டுரைகளின் செழுமை “கரடுமுரடான” கருத்துக்களையும் எளிமைப்படுத்தி நெஞ்சுக்கு நெருக்கமாக்குகின்றது.

திருமனிதர்கள் எனும் நூலிலுள்ள கட்டுரைகள் உளவியல் கருத்துக்களை மையப்படுத்திய அறவியல் வழிகாட்டல்களை தருபவை. இன்றைய சிக்கல்வாய்ந்த

மக்கள் வாழ்வுக்கான சிறந்த நெறி முறைகளை வகுத்துரைப்பவை. தமிழிலக்கிய பரப்பில் இதுகாறும் தோன்றிய அறநூல்களில் பொதிந்து கிடக்கும் உளவியல் கருத்துக்களையும் சீர்மிய சிந்தனைகளையும் திரட்டித் தருபவை. நெறியாக வாழ்ந்துவிட்டுப்போன பெரியார்கள், மகான்களின் போதனைகள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைகளின் சிறப்புக்களை படிப்பினைகளாக விதந்துரைப்பவை. கலித்தொகை, திருக்குறள், நாலடியார் என்று ஆரம்பிக்கும் எடுத்துக் காட்டுகள் பாரதி, மஹாகவியைக் கடந்துவந்து சமகாலம் வரை நீள்வதன் வழியாக, உளவியலோடு வெளிப்படும் இலக்கியத் தேட்டத்தை

காட்டுபவை. தொடர்பாடல், அஞ்சாமை, விமர்சனம் தெளிதல், வகைகூறல், துன்பம் வெல்லல், முழுமை அறிதல், சக்தி தீய்தல், தளர்வாயிருத்தல், சுயமுரண் தீர்வு என்று பல்வேறு உளவியல் எண்ணக்கருக்களை ஆழமான அனுபவ வீச்சுடன் வெளிக்கொணர்பவை. இதனால் திருமனிதர்கள் எனும் இந்த நூலுக்கு ஒரு பல்பரிமாணத் தன்மை கிடைக்கின்றது. இலக்கியம், உளவியல், சமூகவியல் ஆகிய மூன்றையும் ஒரு புள்ளியில் சங்கமிக்கவைப்பதன் வாயிலாக வாழ்வுக்கான “நெறியியல்” கூறும் நூலாக இது அமைகின்றது. சமூகப் பயன் நோக்கில் இந்த நூலில் உள்ளடங்கும் கருத்துக்கள் வாழ்வுக்கான வழிகாட்டல்களைத் தருபவை. மனித வாழ்வில் யாவற்றுக்கும் மூலமாக அமையும் “உளம்” தான் அதன் பிரதான இலக்கு. “மனத்துக்கண் மாசிலன்” எனும் இலக்கை வகுத்து வாழ்வை நெறிப்படுத்துவதற்கான வழிகளை உணர்த்துபவை. புனைவுக்கம் மிக்க ஓர் எழுத்தாளர் புலமை நெறிப்பட்ட கருத்துக்களை இலக்கிய நயம் ததும்ப சமூகத்தில் வாழும் சாமானியனுக்கும் சென்று சேர்த்தக்கவகையில் எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்பதற்கு “திருமனிதர்கள்” எனும் இந்த நூலில் உள்ளடங்கும் உரைக் கட்டுக்கள் எடுத்துக்காட்டுக்களாகின்றன. இது கோகிலா மகேந்திரனின் அனுபவத் தேட்டத்தின் பயனேயாகும்.

கோகிலா மகேந்திரனின் புனைவுசாரா நூல்களில் “நேர்கொண்ட பாவை” என்பது தனித்துவம் மிக்க இன்னொன்று. பால்நிலை பாரபட்சத்தின் பாதகமான விளைவுகளை பெண்கள் அனுபவித்துவரும் சமூகம் ஒன்றில் “பெண்” என்று சுட்டப்படும் ஒரு பாத்திரம் பிறப்பு முதல் மரணம் வரை எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும், அந்த பிரச்சினைகளை வெற்றிகொள்ள கையாளவேண்டிய வழிவகைகளையும் ஆழமான சமூக-உளவியல் மற்றும் பண்பாட்டுப் புரிதலுடன் இந்த நூல் விளக்குகின்றது. பெண் ஒருவரின் வாழ்க்கை வட்டத்தில்

பிறப்புத் தொடக்கம் வரும் ஒவ்வொரு பருவத்திலும் நிகழும் உடலியல், உளவியல் மாற்றங்கள் பற்றியும் அம்மாற்றங்களால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றியும் அந்தப் பருவங்களில் அவர் வாழும் சமூக மற்றும் பண்பாட்டுச் சூழல் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் குறித்தும் எதிர்முகமான தாக்கங்களின் விளைவுகளை நிவர்த்திக்க வழங்கப்பட வேண்டிய உறுதுணைகள் தொடர்பிலும் இந்த நூல் ஆழமாகவும் எளிமையாகவும் விளக்குகின்றது. பெண்கள் மீதான பாரபட்சம், ஒடுக்குமுறை என்பவற்றுக்கு எதிரான கோட்பாட்டு வரட்சிமிக்க இயக்கநிலைப்பட்ட செயற்பாடுகள், பெண்ணிலைவாத கோசங்கள் என்பவற்றைக் கடந்து, சமூக-பண்பாட்டுத் தளத்தில் பெண் என்று கருதுவதால் ஒரு பாத்திரம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை அறிவியல் நோக்கோடும் அனுபவ முதிர்ச்சியோடும் விளக்குகின்ற நூலாக நேர்கொண்ட பாவை விளங்குகின்றது.

பெண் குழந்தை வளர்ந்து முதியவராகும் வரை எதிர்கொள்ளும் சமூக-பண்பாட்டுச் சூழலில் அவருக்கு நேரடியாக வரும் அனுபவங்களை மையப்படுத்திய தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. சிறுகை அழரவிய கூழ், அல்லித்தண்டுக் கால், கோயில் போலத் தோற்றம், அன்னை வளர்ப்பு, ஆளுமைமிக்க அறிவை, நின்றாடும் மான், தூக்கம் வராது என்று வரும் தலைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் எழுத்தாளர் பேச எண்ணும் பிரதான உள்ளடக்கத்தை நன்கு பிரதிபலிப்பனவாக திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.

பிள்ளை ஒன்று பிறக்கும்போதே ஆண், பெண் என்ற சமூகத்தின் தயாரிப்பு வேலைகள் தொடங்கி விடுவதாக முதலாவது கட்டுரையில் விளக்குகின்ற கோகிலா மகேந்திரன், தொடர்ந்து வரும் விருத்திப் பருவங்கள் தொடர்பில் அவசியமான அறிவியல் விளக்கங்களைத் தருகின்ற அதேவேளை, அந்தப் பருவங்களில் பெண்கள் வரித்துக் கொள்ளவேண்டிய தகைமைகள், சமூக மதிப்புகளும் பெறுமானங்களும், எடுக்கவேண்டிய துணிச்சலான தீர்மானங்கள், புரிந்துகொள்ள வேண்டிய சமூக-பண்பாட்டுச் சூழல்கள், பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய சமூக உறுதுணைகள் என்பவற்றை கொள்கை ரீதியாகவும் அனுபவ ரீதியாகவும் விளக்குகின்றார். அவை பெண் உள்வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய கருத்து என்பதுடன், பெண்ணைச் சூழ்விருக்கும் சமூகமான பெற்றார், முன்பள்ளி மற்றும் பாடசாலை ஆசிரியர்கள், உறவினர், வாழ்க்கைத் துணை, வேலைச் சூழலின் சக பணியாளர்கள், பிள்ளைகள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய கருத்துக்களாகவும் சொல்லப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது.

பெண் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் தொடர்பான விளக்கங்களை எழுதுகின்ற போது சமூகத்தில் நிலவும் பாரபட்சங்களால் பெண் தாக்கப் படுவதை விபரிப்பது ஒரு பொதுப்போக்கு. அந்தப் பொதுப்போக்கைக் கடந்து, இந்த நூலில் பொதுவான சில சந்தர்ப்பங்களில் பெண் விசேடமாக ஏன் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான விளக்கங்கள் இடம்பெறு

கிறது. குறிப்பாக பாடசாலை நெருக்கீடுகள், பாடத் தெரிவு, காதல் வயப்படல், பரீட்சைகளை எதிர்கொள்ளல், பகிடிவதை நெருக்கீடு, வேலைச்சூழல் நெருக்கீடு முதலான விடயங்கள் ஆண், பெண் பாலாருக்கு பொதுவானது எனினும், ஏன் இவைகுறித்து பெண்களை முதன்மை கொடுத்து கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்கான விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன.

இந்த நூலில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள் நம்பிக்கைமிக்க ஆலோசகர்(mentor) ஒருவர் அருகிருந்து சொல்லித்தரும் புத்திமதிகளாகவும் ஆலோசனைகளாகவும் விளங்குகின்ற அதேவேளை அறிவுபூர்வமாக பெண்களின் விருத்திப்பருவங்களை அணுகுவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

சமூகத்துக்கான உளநலம் குறித்த அக்கறை யுள்ள பணிகளை தொடர்ச்சியாக ஆற்றிவரும் கோகிலா மகேந்திரனின் முன்னர் வெளிவந்த உளநலம் குறித்த நூல்களில் அவர் எழுதிவந்த விடயங்களைக் காட்டிலும் திருமணிதர் வாழ்வு, நேர்கொண்ட பாவை ஆகிய இந்த இரு நூல்களிலும் எழுதியுள்ள விடயங்கள் நூல் பொருள், கருத்து வெளிப்பாடு, இலக்குப் பயனர், கருத்துருவாக்கப் பன்மைத்துவம், அனுபவச் செறிவு, வெளிப்பாட்டு எளிமை முதலான அம்சங்களில் வெகுசன வாசகத் தளத்தில் சற்றுத் தூக்கலானவை. தினக்குரல் வாரப் பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரை களின் தொகுப்பாக இந்த நூல்கள் அமைந்திருப்பதால் கட்டுரையாசிரியரின் புலமைத்துவம் துருத்திக் கொள்ளாதபடி பார்க்கப் பட்டிருக்கின்றது என்று கருதலாம். இது அந்த நூல் களுக்கான வாசகத் தளத்தை விரிவுபடுத்திப் பயனை அதிகரிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உளவியல் துறையின் அறிவை கோட்பாட்டு ரீதியில் சமூகத்தின் அடித்தளத்துக்குச் கொண்டு சேர்க்க முடிவதில்லை. பிரயோகத் தளத்தில் உளவியல் ரீதியான சீராக்கங்கள் தேவைப்படுகின்ற பிரிவினருக்கும், உள ஆற்றுப்படுத்தல் தேவை நாடிகளுக்குமே சென்று சேர்கிறது. சிகிச்சை நிலையில் அது உளத்தாக்கங்களால் பாதிக்கப்பட்ட பிரிவினரான உள நோயாளர்களை மையப்படுத்தியே வழங்கப்படுகின்றது. தூய உளவியல், பிரயோக உளவியல், சிகிச்சை உளவியல் ஆகிய இவை மூன்றும் கடந்து இயல்பாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் சமூகத்துக்கு அவசியமானதும் நாளாந்த வாழ்வுக்குத் தேவையானதுமான வாழ் வோடு இசைந்த வழிகாட்டல்களும் ஆலோசனைகளும் அவசியமாகின்ற நிலையில் அதனைச் செய்யவேண்டிய ஒரு சமூகப் பொறுப்புணர்வு தேவைப்படுகின்றது.

ஓர் எழுத்தாளராகவும், சீர்மியராகவும் அதனைச் சாத்தியமாக்கும் கோகிலா மகேந்திரனின் பல்வேறு முயற்சிகளில் இந்த நூல்களை ஆக்கியளித்த முயற்சியும் முக்கியமானது. ஆற்றுப் படுத்தும் கருத்துக்களைக்கொண்ட இந்த நூல்கள், சமூகத்து மனிதர்கள் காயப்படும் நிலையில் மருந்தாகவும், தளர்ந்துபோன தருணத்தில் கைத்தடியாகவும், தாழ்ந்துபோகும் நிலையில் கொழு கொம்பாகவும் பயனுணர்ந்து காலத்தால் கொண்டாடப்படும் என்ற நம்பிக்கையைத் தருகின்றன.

காற்றுச் செய்த காரியம்

“பாட்டி! நான் அந்தப் பந்தை எடுக்கலாமா?” மிகுந்த தயக்கத்துடன் கேட்டான் மகிழ்வில்லச் சிறுவர்களில் பூத்தவனான முத்து. அவனைவிட இளையவர்களான சிந்து, நந்து, விந்து, மிந்து நாலு பேரும் அடுத்த வீட்டில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை ஒட்டி நின்றும் எட்டி நின்றும் வேலிக் கூடாகப் பார்க்கிறார்கள். பத்தினிப் பாட்டியின் முற்றத்தில் துணிந்து முத்து காலடி வைத்தது. “நீல் ஆம்ஸ்ரோங்” சந்திரனில் காலடி வைத்ததற்குச் சமன். எவ்வளவு பெரிய விடயம் அது தெரியுமா? அதற்கு மிகப்பெரிய உறுதியும் வலிமையும் வேண்டும்.

வேலியின் ஒலைப்பொட்டினூடாக நாலு சோடிக் கண்கள் எட்டி எட்டிப் பார்ப்பது அதனால் தான்!

“பந்து ... எடுக்கிறது... எடுக்கிறதோ? அடி வேண்டப்போகிறாய் ... ஓடு ... ஓடு வெளியில்...!”

பாட்டியின் குரல் உச்சஸ்தாயில் கோபத்துடன் கரகரக்கிறது.

“என்னுடைய பூக்கன்றுகளுக்கிடையில் தான் எப்போதும் உங்கள் பந்து! என்னுடைய தோட்டத்தின் பழங்களைக் களவெடுக்கத்தான் பந்து என்று சொல்லிக் கொண்டு வருவது... நேற்றும் இரண்டு மாங்காய்களைக் காணவில்லை. ஓடு! இனிமேல் யாரும் இங்கே பந்து என்று சொல்லி வந்தால். பொலிசைக் கூப்பிடுவேன்...”

ஐந்து நிமிடம் பந்து விளையாடிய மகிழ்வு சுத்தமாய் ஒடி மறைந்துவிட்டது இப்போது சிந்து, நந்து, விந்து, மிந்து எல்லோரும் தென்னோலை வேலியில் இருந்து தமது கண்களை விலக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

படைவிலகுவது தவிர வேறு வழி இல்லை. “இன்று போய் நாளைவா” என்று பாட்டி கூறியிருந்தாலாவது பரவாயில்லை. “பொலிசைக் கூப்பிடுவேன்” என்றல்லவா கூறிவிட்டான்!

சென்ற வாரமும் ஒரு பந்து பாட்டியின் தோட்டத்தில் விழுந்தது. பயம் காரணமாக ஒருவரும் கேட்கவே போகவில்லை. மகிழ்வில்லத்தின் தலைவர் ஐயாவை மன்றாடி வாங்கியது இன்று தொலைந்த இந்தப் பந்து.

முத்து ஒன்றும் பேசாமல் வாய் மூடி நிற்கிறான். பாட்டி தனது கைத்தடியைத் தூக்கித் திரும்புகிறான்.

கைத்தடி எட்டும் தூரத்தில் நின்றால் “அடி” விழுவது நிச்சயம். அடி விழுந்தால் முத்துவுக்குத்தான் வலிக்கும். முத்து என்ன சிவபெருமானா அவன் மேல் பட்ட அடி எல்லோருக்கும் வலிக்க? எங்கள் பந்து உங்கள் புற்றரையில் இருப்பது தெரிகிறது. நான் உங்கள் பூக்கன்றுகளைத் தொடாமலே பந்தை எடுத்திருப்பேன்”

தனக்கு மட்டுமே தன் ஒலி கேட்கக் கூடியதாக முணு முணுத்துக் கொண்டு முத்து திரும்பி விட்டான்.

“எப்ப பார்த்தாலும் விளையாட்டு! விளையாட்டு! மகிழ்வில்லத்துக்குப் பெரிய காணி இருக்கு! பற்றை வெட்டி விளையாடலாந்தானே! ஏன் எனது தோட்டத்தினுள் பந்து வர வேண்டும்?”

பத்தினிப் பாட்டி தன் தோட்டத்தைப் பெருமையுடன் பார்த்துக் கொண்டாள்.

ஒரு பக்கம் பூக்கள் பல வர்ணத்தில் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. மறுபக்கம் காய்கறிகள் சமையலுக்கு இதமாய் தொங்குகின்றன. இன்னொரு பக்கம் இருக்கும் பழ மரங்கள் பறவைகளை வரவழைக்கின்றன. நிலத்தில்

தேவையற்ற களை ஒன்று கூட இல்லை. எவ்வளவு அழகான, துப்பரவான தோட்டம். தோட்டப் பராமரிப்புக்கு வரும் அந்தப் பித்துக் கிழவனும் மொத்தமாய்ப் பத்து நாள் இந்தப் பக்கம் வரவில்லை.

மாலை மூன்றுமணி! கடைத்தெருவுக்குப் போய் அடுத்தவார சமையலுக்குத் தேவையான பல சரக்குப் பொருள்களை வாங்கி வர வேண்டும். பாட்டி கைத்தடியுடனும் குடையுடனும் கூடையைத் தூக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டபோது தென்றல் வீசியது. வாடை தொடங்கும் காலம்! கொடியில் பாட்டியின் உடுப்புகள் காய்கின்றன.

“மழை வராது. வெறுங்காற்றுத்தான்” நினைத்துக் கொண்டு, வீட்டைப்பூட்டிச் சாவியுடன் புறப்பட்ட பாட்டி, காற்று குடையைக் கொண்டு போகாமல் இருக்கும் படி சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

காற்று, திடீரெனப் பெரிதாகியது. மாருதம், சண்டமாருதமாகியது. சற்று நேரத்தில் புயலாகிப் பெரும் ஊதல் சத்தத்தோடு சுற்றி விளையாடியது. “உடுப்புகளுக்கு ஊசி குத்தினது உண்மைதான்” என்று நினைத்துக் கொண்டு நடக்கத் தொடங்கிய பாட்டியின் மெல்லிய உடலையே தூக்கிப் போய் விடத் துடித்தது காற்று. நல்லகாலம் பொருள்கள் வாங்கியாயிற்று!

ஒருவாறு சமாளித்து நடந்து, பாரமான கூடையை விறாந்தையில் வைத்து நிமிர்ந்த போது, அவளது கூனிய முதுகு நிமிர மறுத்தது.

“இது என்னுடைய தோட்டந்தானா? இதென்ன ஊழிக் கூத்தா?” பூக்களும், தடிகளும், இலைகளும் தோட்டமெங்கும் சிதறிக் கிடந்தன. அவள் தோய்த்துப் போட்டிருந்த அழகான சேலை மேலே வேப்பமர உச்சியில் ஊஞ்சலாடுகிறது. மேற்சட்டை ஒன்று மகிழ்வில்லத்தின் பற்றைக்குள் விழுந்திருக்கிறது.

“அட கடவுளே! இப்போது நான் என்னதான் செய்வேன்?”

பாட்டிக்குக் கண்கள் கலங்கிவிட்டன. “ஐயோ” என்று அரற்றிக் கொண்டு பாட்டி நிலத்தில் அமர்ந்து விட்டாள். ஒரு சோடி கண்கள் வேலிக்கு மேலே எட்டிப் பார்த்தன. அலை முத்துவின் கண்கள்!

“நாங்கள் ஏதாவது உதவி செய்யலாமோ பாட்டி?” மிகத்தாழ்ந்த குரலில் கேட்டான் முத்து.

“பாட்டி என்ன சொல்லப் போகிறாரோ? எப்படிச் சுத்தப் போகிறாரோ?” என்று பயந்தவர்களாய் மீண்டும் சிந்து, நந்து, விந்து, மிந்துவின் எட்டுக் கண்களும் பொட்டுக்குள் எட்டிப் பார்த்தன. “பந்து” விஷயம் இலகுவில் மறந்து போகுமா என்ன?

“என்னுடைய தோட்டத்தைப் பார்த்து” பாட்டி ஏறத்தாழ அழுது விட்டாள்.

“நாவிகள் உள்ளே வரலாமா?” முத்து துணிந்து கேட்டு விட்டாள்.

“வரலாம்”

ஓ! பாட்டி தானா இது?

வானரப் படை களமிறங்கி விட்டது. இரண்டு நிமிடத்தினுள் முத்து வேப்பமரத்தில் ஏறிச் சேலையை விடுவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

மிக இளையவனான மிந்து சொரிந்திருந்த இலைகளையும் பூக்களையும் பொறுக்கிக் கடகத்தில் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். நந்து விளக்குமாறு எடுத்துக்கூட்டினான்.

தங்கள் பக்கம் விழுந்து சேறு பட்டுவிட்ட சட்டையை எடுத்துத் தோய்த்து மீண்டும் கொடியில் போட்டாள் சிந்து. கொட்டிக் கிடந்த பழங்களையும் காய்கறிகளையும் வேறு பிரித்து இரு பெட்டிகளில் போட்டுப் பாட்டியின் விறாந்தையில் வைத்தான் விந்து.

“இன்னும் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமா பாட்டி?” முத்து கேட்டான். மலர்ந்திருந்த சிறு முகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சிரிக்கும் கண்களையும் நீண்ட நேரம் பார்த்தாள் பாட்டி. பிறகு துப்பரவாக்கப்பட்ட தன் தோட்டத்தைப் பார்த்தாள்.

முதல் தடவையாகப் பாட்டியின் முகத்தில் சிரிப்பு!

“இந்தாருங்கள் உங்கள் பந்துகள்! எடுத்து வைத்திருந்தேன்” கொண்டு வந்து நீட்டினாள்.

“கூடையில் இருக்கும் மாம்பழங்கள் சிலவற்றையும் கொய்யாப் பழங்களையும் கொண்டு போகலாம். இல்லத்திலிருக்கும் மற்றைய பிள்ளைகளுக்கும் கொடுக்கலாம்”

“உங்கள் இல்லக்காணி பற்றை வெட்டும்வரை நீங்கள் இங்கும் வந்து விளையாடலாம்”

மிகவும் நன்றியுடன், “பாட்டி எங்கள் பாட்டி பாசமான பாட்டி”

குழந்தைகள் கோரல் பாடினர்.

இப்போது பிள்ளைகள் இடையிடை பாட்டியின் தோட்டத்திலும் வந்து விளையாடுவர். “என்றாலும் அவர்கள் அவ்வளவு மோசமானவர்களில்லை” அடுத்த வீட்டுச் சித்தருக்குப் பாட்டி சொன்னாள்.

தான் வீசி அடித்ததால் வந்த விளையை இரசித்த படி, பாட்டியின் தலைமயிரைப் பூசிப் பார்த்தது காற்று!

(குமிழ் முற்றம் - நவம்பர் 2014)

சாதிச் சுவர்கள்

- கோகிலா மகேந்திரன்

சந்தர வடிவச் சடரொளியே சுகந்த முல்லை மலர் மணமே இந்திர உலக இனிமை தன்னை இதய வானில் பரவவிட்ட சந்திரன் உன்னைத் தேடிவரச் சாதிச் சுவர்கள் தடுக்கிறதே

ஓவியம் தீட்டி மகிழ்ந்தேனுந்தன் ஒளியில் மலர்ந்து சிரித்தேனே பாவினில்பாடிப்பார்த்தேனே உன்னைப்பாடிய மகிழ்வில் வாழ்ந்தேனே சாவினிலன்றி உணை அடையச் சாதிச் சுவர்கள் தடுக்கிறதே

கொதிக்கு மெந்தன் மன உணர்வைக் குளிர வைத்த முழு நிலவே உதித்த எங்கள் உள நெகிழ்வை உதிரச் செய்தா ரூரவர்கள் மிதித்து எங்கள் பிணம் மீது மேலே நடந்து செல்லட்டும்

பச்சை விறகில் எமதுடலைப் பலரும் காணப் புதைக்கையிலும் குச்சி கொண்டு தலைமேலே கொள்ளி வைத்துப் பார்க்கையிலும் உச்சி அவர்க்குக் குளிரந்திடுமோ உலகில் சாதி மறைந்திடுமோ!

மண்ணைத் தோண்டிக் குழி பறித்து எம்மைப் போட்டு மூடிடலாம் புண்ணாய்ப் போன உள்ளத்தைப் புதை குழியில் போட்டிடலாம் விண்ணில் நாங்கள் இணைவதையும் வீதியின் கரங்கள் தடுத்திடுமோ?

ஒரு சம்பவ அிவதானிப்பின் பின் (காற்று - ஆகஸ்ட் 1984)

பண்பாடுகளின் அடுக்குகள் குலையாத எழுத்துக்கள்

கட்டிளமைப் பருவம் வாழ்வில் ஏற்படுத்தும் கேள்விகள் பல. அந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்கள் சரிவரக் கிடைக்கின்ற போது வாழ்வு புடம் போடப்படும். அந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்களைத் தேடித் தேடி கோகிலா எனும் அரும்பும் எழுத்தாளரின் இளம் பருவம் பலதரப்பட்ட நூல்களை வாசித்துத் தெளிகிறது. அவ்வாறு வாசித்த நூல்களில் முதல்தெனக் கிடைத்த மு.வவின் எழுத்துக்களிலிருந்து தனக்கான ஆளுமை மாற்றத்தையும், எழுத்தின் நோக்கையும் செம்மை யாக்கிக் கொண்ட பிறகு, அவரிடமிருந்து வெளிப்பட்ட சமூக மாற்றத்தை நோக்கியதான படைப்புத்தான் “மனித சொருபங்கள்” எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பு. ஒரு நாளும் காணாமல், ஒரு நாளும்

கதைக்காமல் தன்னிடத்தே நல்லதொரு ஆளுமை மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய மு.வ போல நல்ல கருத்துக்களை எழுத வேண்டும் எனவும், அது யாரோ சிலரிடத்திலாவது, ஏதோ சிறு மாற்றத்தையாவது ஏற்படுத்தும் என்கின்ற திடமான நம்பிக்கையோடு அக்கதைகளை எழுதியதாகவும் 1982 இல் வெளியான “மனித சொருபங்கள்” தொகுப்பின் முன்னுரையில் கதாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஏறத்தாழ இந்தத் தொகுப்பு வெளிவந்து தற்போது 40 வருடங்கள் ஆகின்ற போதிலும், அக்கதைகளில் காணப்படும் கருப்பொருள் மற்றும் சமூகக் கூறுகள் இன்றைக்கும் பொருந்தக்கூடியபடி அன்றைய கால கட்டத்தின் வாழ்வியல் கோலங்களாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இன்றைய நிலையில் கோகிலா மகேந்திரனையும், அவர் கதைகளையும் உளநலம் சார்ந்த பார்வையிலிருந்து பிரித்து விட முடியாது. அந்த அளவிற்கு அவர் சிந்தையும், செயலும் உளவியலோடு பின்னிப் பிணைந்தவை. அதற்கான ஆரம்பக் கூறுகள் இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளிலும் ஊடுபாவாக இழையோடியுள்ளன. பொழுது போகாமல் கதிரையில் சாய்ந்து கிடக்கும் கூட்டத்தினருக்கு இது புத்தகமல்ல. வாசிப்பதைச் சிந்திக்க விரும்புவவர்களும், ஆளுமையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்புவவர்களும் இங்கே வாருங்கள் எனத் தனது வாசகர்களைத் தானே தேர்வு செய்து அழைக்கின்ற கோகிலாவின் உறுதி அவரது எழுத்துக்களிலும் தொனிப்பதை அவதானிக்கலாம்.

ஆரம்பகட்ட எழுத்தாளர் எனும் எந்தவொரு அடையாளமும் இன்றி, தேர்ந்த அறுவடையான இந்தக் கதைகள் அவரது அருபவத் தெளிவையும், ஆளுமை முதிர்ச்சியையும் சுட்டி நிற்கின்றன. ஒட்டு மொத்தமாக பன்னிரண்டு கதைகள். இவற்றில் அனைத்தும் சமூகத்தில் நாம் காணும் அவலங்களையும், கீழமைக் குணங்களையும் சுட்டுபவையாக அமைகின்றன. அவற்றுக்கு மத்தியில் தானே நாம் எப்போதும் வாழ வேண்டியிருக்கிறது.

இயற்கை மீதான வருணனையும், இடங்கள் பற்றிய விபரிப்பும், பாத்திரங்கள் பற்றிய சித்திரிப்பும் மிக எளிதாகவே பொருந்தி வருகிறது கதாசிரியருக்கு. இக்கதைகள் எழுதப்பட்ட தூழல், அவற்றில் வரும் மாஸிடர்கள், அவர்களின் அணி, உடை பாவனைகள் அப்பட்டமாக இவரது எழுத்தில் பிரதிபலிக்கின்றன. சாத்திரியிடம் செல்கின்ற உபாத்தியாயரின் தோற்றம், கூலி வேலைக்குப் போகின்ற ஒவ்வொரு பருவத்திலுமுள்ள பெண்களின் ஆடை உடுத்தல் முறை போன்றவற்றில் காலம் சார்ந்த கோலங்கள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. அவ்விபரிப்புகளினூடே பாத்திரங்களின் குணாதிசயங்களும் வாசகனுக்கு மிக எளிதில் கடத்தப்படுகின்றன. எளிய மக்களின் பேச்சு வழக்கிற்கும், பணக்கார வர்க்கப் பிரதிநிதிகளின் பேச்சு வழக்கிற்கும் இடையிலான வேறுபாடு அவர்களின் உரையாடல்களுக்கிடையே துல்லிய

மாகத் தெறித்து கதாசிரியரிடமிருந்து வாசகனுக்கு கடத்தப்படுகின்ற தெள்ளிய காட்சிப் புலமாகிறது.

முரண்பாடுகளின் அறுவடை எனும் கதையில், “மாங்கண்டுக்கு ரெண்டு மாதம் தூதகம் வரவில்லை” என்பதுவும், அதுவே மங்கைக்காகும் போது, “ரேணல் வராமல் நிக்குதெல்லே” என்பதுவும் அவ்வப் பாத்திர உரையாடல்களில் நாம் காணக்கிடைப்பவை. சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகளை “சட்”டென்று வாசகன் மனதில் அறைபவை. எனினும், என்ன தான் படாடோபமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும், ஏழ்மைப்பட்ட நிலையில், ஆன உணவின்றிப் பழஞ்சோற்றுத் தண்ணீர் குடித்துப் பழக்கப்பட்ட மாங்கன்றின் குழந்தை இலகுவில் பிறந்து விடுவதையும், தோடம்பழமும், பாலும் குடித்து, “பெட் ரெல்ட்” எடுத்த மங்கையின் குழந்தை பிறக்கச் சிரமம் பட்டு வெட்டி எடுக்க நேர்ந்தமையையும் மிக அழகாகச் சொல்லிச் செல்கிறார் கதாசிரியர்.

கீழ்மைக் குணங்கள் சிதறிக் கிடப்பது தனியே மேட்டுக்குடி வர்க்கத்தினரிடம் மட்டுமில்லை என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லும் கதையாக அமைகிறது இத்தொகுதியின் பெயரிலமைந்த கதையான “மனித சொரூபங்கள்”. இக்கதை ஒரு கூட்டுறவு வைத்திய சாலையின் நேர்மையான மனிதாபிமானமிக்க மருத்துவருக்கும், அங்கு பணி புரியும் அவருக்கு கீழ்ப்பட்ட சில பணியாளர்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் விரிசலாக அமைகிறது. நேர்மையான ஒரு அதிகாரியை அவரது பணியிலிருந்து விரட்ட, தொழிற்சங்கப் போராட்டம் ஒன்றைக் கையிலெடுக்கும் பாணி, எவ்வளவு மேனிலை அதிகாரியாய் இருப்பினும், நேரிய சிந்தனையை மேவி கீழ்நிலைச் செயல்கள் ஆதிக்கம் கொள்வதை சிந்திக்க வைக்கிறது. இங்கு உயர்ந்த அந்தஸ்திலிருந்தாலும் மருத்துவர் தோற்றுத்தான் போகிறார் என்பது கதாசிரியரின் ஆழ்ந்து நுண்ணிய நோக்கினை அறிந்து வியக்க வைக்கிறது. பொதுவில் பார்க்கின்ற போது, அதிகார வர்க்கத்திலுள்ளோர் அடக்கியாளக் கூடும் எனும் எண்ணமும், தொழிற்சங்க நடவடிக்கை சரியானது போலத் தோன்றினும், அதனிலுள்ள நுண்ணரசியலை அனாயாசமாக வெளிக் கொணர்கிறார் கோகிலாமகேந்திரன்.

முற்போக்குச் சிந்தனை நிறைந்த பெண்களை உலகம் எப்படிப் பார்க்கிறது என்பதன் உதாரணமாக, இத்தொகுப்பின் முதல் கதையைக் கூறலாம். “ஓலிக் காத ஓலங்கள்” எனும் அக்கதையில் கதாசிரியையான நாயகிக்கு வருகின்ற வாசகர் கடிதம் மூலம் அறிமுகமாகும் வாசகன் தனது கருத்துக்கள் மூலம் இவள் மனத்தைக் கவர்கிறான். சாதாரண பெண்கள் போல பாஷன், சினிமா, அரட்டை எனும் ஆர்வமில்லாத நாயகி தன்னுணர்வுகளை மதித்து நடக்கும் ஒருவன் கிடைத்து விட்டான் என இறும்புதெய்துகிறான். ஆனால், அவனோ வெறும் சமூக அந்தஸ்துக்காக முற்போக்குச் சிந்தனைகளில் ஆர்வமுள்ளவனாகக் காட்டி விட்டு அவளது அக்காவின் மீதான காதலைத் தெரிவிக்கிறான். அந்த நிமிடம் அவள் மனதில் ஓலிக்கின்ற ஓலம் ஓலிக்காத ஓலமாக அவள் மனதுக்குள்ளேயே அமுங்கி விடுகிறது. முற்போக்குவாதிகளை சமூகம் நோக்குகின்ற வெளிப் பார்வைக்கும், உள் தோற்றத்துக்குமான முரண் வெகு துல்லியமாக இக்கதையில் புலப்படுத்தப்

படுகிறது.

ஆசிரியத்துவம் சார்ந்த சில கதைகளும் இந்த தொகுப்பில் காணப்படுகின்றன. ஆசிரியத்துறை சார்ந்த அனுபவங்களின் பிரதிபலிப்பாக இக்கதைகளை கதாசிரியர் எழுதியிருக்கக்கூடும். ஆசிரியருக்கும், மாணவருக்குமான உறவைத் தத்ரூபமாய்க் கூறும் வகையில் “உறுத்தல் வருடப்படுகிறது” கதை மனதுக்கு இதமான வருடலாக வாசகனை நிறைவு கொள்ளச் செய்கிறது. அதிபருக்கு எதிரான போராட்டமாக மாணவர்கள் கிளர்ந்தெழும் கதையும், ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட, மருத்துவரிட்கெதிரான தொழிற்சங்கப் போராட்டம் சார்ந்த எண்ணப்பங்கை வலுப்படுத்துவதாக, அதிபருக் கெதிராகத் திரள்கிறது. ஆனால், வேறுபாடு என்னவென்றால், இங்கு ஒன்றுமறியாத மாணவர்களின் மனதில் நஞ்சைத் தூவி விடுவது, ஆசிரியர் எனும்பெயர் தடிக்கொண்ட இன்னுமொரு நச்சுப் பாம்பாக இருக்கிறது. எங்கும் நல்ல உள்ளம் கொண்டவர்கள் இருப்பதுடன், அவர்களுக்கெதிராக தூண்டலை முதுகு மறைவில் செய்பவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பது மிக யதார்த்தமாக இக்கதையில் சுட்டப்படுகின்றது.

“எல்லைகள்” எனும் கதை, யாழ்ப்பாணத்து வேலிகளுக்கிடையே தொடர்கதையாகப் போய் விட்ட உறவுகளின் முறுகல் நிலையைப் பேசுகிறது. சிறிய காணித்துண்டு தான். அதற்காக இழக்கப் போகும் வழக்குச் செலவு பெருமளவு ஆயினும், கௌரவப் பிரச்சினை உறவுகளை இணக்கப்பாட்டுக்கு கொண்டு வர விடுவதில்லை என்பதை அழகாகச் சொல்லிச் செல்கிறார் கதாசிரியர்.

வாழ்தலுக்கான நம்பிக்கையைத் தரும் கதையாக இத்தொகுப்பில் அமைந்திருப்பது “அவன் ஏன் வாழ்கிறான்?” எனும் கதை. பஸ் நிலையத்தில் புல்லாங்குழல் ஊதியபடி வாழ்வு பற்றிய கேள்விகளை அசை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் பார்வையற்ற ஒரு இளைஞன். அவன் ஏன் வாழ்கிறான் என்பது அவனுக்கே விளங்காத போது, அவனைத் தினமும் கடந்து போகும் தாய் ஒருத்தி அவனைக் காட்டித் தான் மகனுக்கு அளிக்கும் நம்பிக்கை வார்த்தைகள் அவன் ஏன் வாழ வேண்டும் என்பதை அவனுக்கு ஒரு நொடிக்குள் போதித்து விடுகின்றன. அதற்குப் பிறகு ஒலிக்கும் அவனது புல்லாங்குழல் இசையில் தான் எத்துணை கம்பீரம். வாழ்தலுக்கான சந்தேகங்கள் அனைத்தையும் அந்த இளைஞனின் ஊடாகத் தெளிவித்து விடுகிறார் கதாசிரியர்.

மேலுமொரு கதை, “கலைகின்ற வேஷங்கள்”. சாதித் துவேஷத்தால் தன்னுடைய பாடசாலை ஆசிரியையின் திருமணத்தில் அறுகரிசி தூவ மறுக்கின்ற அதிபர், மறைவில், சாதி வேறுபாடுகள் துறந்து பணயில் “கன்” னிறுக்கும் கந்தனின் மகள் “பிளா”வில் கொடுத்த “கன்” னின் மயக்கத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் கீழ்மையைச் சித்திரிக்கிறது. போலிக் கௌரவங்கள் சிதறி விழும் புள்ளியை இக்கதை கோடி காட்டுகிறது.

இவ்வாறு சமூகப் பிரச்சினைகள் ஒவ்வொன்றையும் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமாக ஆராய்ந்து, எளிமையான, ஆனாலும் உறுதியான மொழியில் கலைப்படப்படுகனாக ஆக்கிய கோகிலாவின் எழுத்துலக வருகை அப்போதே ஒரு கலை நட்சத்திரத்தை இனங் காட்டியிருக்கிறதென்றால் அதுமிகையிலலை. ●

முத்தமிழ் புனைவிலக்கிய வரலாற்றில் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற பன்முக ஆளுமை கொண்ட மூத்த பெண்படைப் பானியாக விளங்கி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் சிறப்புப் பெறுகிறார். எனது மானவப் பருவத்தில் இருந்து நான் அவரை நன்கறிவேன். நண்பர் பிரவீணனின் தாயாராய், தமிழ்த்தினநாடகப் போட்டிகளின் நடுவராய், நல்லாசிரியராய், சிறுவர் இலக்கிய கர்த்தாவாய், உளவளத்துணையாளராய், தூவானம் கவனம் போன்ற காலத்தை வென்று வாழும் படைப்புக்களின் சொந்தக் காரியாய் தேர்ந்த விமர்சகராய் என அவரை நான் அறிந்த முகங்கள் பல. இன்றும் இந்த வயதிலும் அதே வீச்சோடு படைப்பிலக்கியத்துறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும், தன் பிரதேசம் சார் கலை இலக்கிய அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகளோடு இணைந்து பணியாற்றும் அவரது திறன் கண்டு வியக்கிறேன். வாழும் காலத்தில் அவரை மதிப்பளிக்கும் ஜீவநதியின் இச்சிறப்பிதழில் அவரின் “முரண்பாடுகளின் அறுவடை” என்ற சிறுகதைத் தொகுதி குறித்து எழுதக் கிடைத்ததைப் பெருமையாகக் கருதுகிறேன்.

சுழத்து புனைவிலக்கியச் சூழலில் எழுபதுகளின் பிற்காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள். இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பாக “மனித சொரூபங்கள்” என்ற தொகுதி வெளிவந்தது. அதற்கு

முன்னரே 1975 இல் தெல்லிப்பழை மகாஜனாக்கல்லூரியின் சங்கமம் இதழில் “விழி” என்ற புனைபெயரில் “அவன் ஏன் வாழ்கிறான்” என்ற சிறுகதையை இவர் எழுதியுள்ளார். இன்று இவரது மகன் பிரவீணன் “விழிமைந்தன்” என்ற புனைபெயரில் எழுதி வருவது தலைமுறை தாண்டிய பயணத்தைக் காட்டுகிறது. “முரண்பாடுகளின் அறுவடை” என்ற இத்தொகுதி இவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். இது 1984 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இவர் ஒரு பெண் எழுத்தாளராக அறிமுகமாகி தனது கதைகளில் பெண்களின் பிரச்சினை மையங்களை பேசியுள்ளபோதும் கூட, இவரது அகன்ற அனுபவம் மற்றும் உளவியல் அறிவு காரணமாக இவரது கதைகள் சமூகத்தின் பல்வேறுபட்ட மனிதர்களின் உளவியற் சிக்கல்களையும் புரட்சிகரமான கருத்துக்களையும், பல்வேறுபட்ட சமூக அலகங்களையும் பேசவும் தயங்கவில்லை என்பதை இவரது கதைகள் வழி தரிசிக்கும் போது, ஏனைய சில பெண் எழுத்தாளர்களில் இருந்து இவரை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் நிலைக்கு இதுவே காரணம் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அந்த வகையில் இத்தகைய அகமுரண்பாட்டுச் சிக்கல்களை உளவியற் பின்புலத்தில் வைத்துப் பேசும் கதைகளாகவே “முரண்பாடுகளின் அறுவடை” என்ற சிறுகதைத் தொகுதி அமைகிறது.

இத் தொகுதியில் “அன்புக்கு முன்னால்” “துன்பங்கள் சாவதில்லை” இதுவும் சிரிப்புத்தான்” என எல்லாமாக பதினாறு சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தொகுதிக்கு “கோகிலாவின் சிறுகதைகளும் நானும்” என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் அவர்கள் குறிப்புரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். அவர் தமது உரையில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்சேவை, மற்றும் மகாஜனா பழைய மாணவர் சங்கம் வழி அறிமுகமான கோகிலா மகேந்திரனுக்கும் தனக்குமான தொடர்புகளையும் அவரது சில சிறுகதைகளின் சிறப்புக்களையும் சிலாகித்துப் பேசியுள்ளார்.

இத்தொகுதிக்கான என்னுரைக் குறிப்பை கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் தமது வழமையான உளவியற் பணியில் இவ்வாறு தொடக்குகிறார். “என்னைப் பற்றியும் எனது எழுத்துக்களைப் பற்றியும் நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்பது எவ்வளவு முக்கியமோ அதே அளவு அல்லது அதை விட நான் என்னைப் பற்றியும் எனது எழுத்துக்களைப் பற்றியும் என்ன நினைக்கிறேன் என்பது முக்கியமானது. “நான் எதை நினைக்கிறேனோ அதுவாகவே ஆகிறேன் என்பது உளவியல் உண்மை” என்கிறார். தனது முதற் தொகுதிக்கு கிடைத்த பாராட்டுக்களை ஏற்பதுடன் குறைகளைக் கண்டு தான் மனவுடையவில்லை எனக்கூறும் கதாசிரியர். அத்துடன் தான் ஏன் எழுதுகிறேன் எழுத்துக்கும் தனக்குான தொடர்பு என்ன என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் தன் தொகுதி வெளிவர பலவழிகளிலும் உதவியோடு நன்றி தெரிவித்துள்ளார். இத்தொகுப்புக்கான அட்டைப் படத்தை, சுடர் ஆசிரியர் அரி அவர்கள் வரைந்துள்ளார். இதில் இடம் பெறும் பெரும்பாலான கதைகள் ஈழநாடு, மல்லிகை, சூயில், சங்கமம், மலைக்குருவி, மேகம், யாழ்ப்பிணை ஆகிய சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கை வானொலி கதைத்துறைக்கும் இவரது பங்களிப்பு மகத்தானதாகும். இனி இத் தொகுப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு கதை வழி பயணித்து அதன் சிறப்புக்களை அவை தரும் வாசக அனுபவத்தை நோக்குவது பொருத்தமுடையது என நம்புகின்றேன்.

“அன்புக்கு முன்னால்” என்பது முதற்கதை. பிறப்பில் கால ஊனமான பெண்ணாகிய சாந்தியை மணம் முடிக்க அந்த ஊனத்தைக் காட்டி

மனித மனங்களின் அக முரண்பாடுகளைப் பேசும் கோகிலா மகேந்திரனின் முரண்பாடுகளின் அறுவடை சிறுகதைத் தொகுப்பை முன் வைத்து

■ புலோலியூர் வேல்நந்தன்

எல்லோரும் மறுக்கும் போது, அதே வலியை தன் வாழ்வில் உணர்ந்த அவளது நண்பி அகிலாவின் சகோதரர் சிவம் அவளை திருமணம் செய்ய முன்வருவதை, உண்மையான அன்புக்கு முன்னால் ஊனமும், ஏழ்மையும் குறையில்லை என்பதை அழகியலோடும் உணர்வியலோடும் சொல்லும் பெண்சார் பிரச்சினை மையங்களில் ஒன்றை சமூக மனப்பாங்குகளுடன் இணைத்துப் பேசும் கதையாக அமைந்து சிறப்புப் பெறுகிறது. கதையை வாசித்த பின்பும் கதையும் பாத்திரங்களும் மனதை விட்டகலாமல் மனத்துக்குள் வாழ்கின்றன. அடுத்த கதை துன்பங்கள் சாவதில்லை என்பது பேரப்பிள்ளைகளுக்காக அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் கண்மூடிக் கிழவனின் மரணம், பல் பயணங்கள் வழி சொல்லப்படும் ஏழ்மை என நெஞ்சைப் பழிகின்ற கதையாக அமைகிறது.

இதுவும் சிரிப்புத்தான் என்ற கதை ஒரு பல் பயணத்தில் ஏறிய கிழவிக்கும் நடத்துநருக்குமான நகைச்சுவையோடு தொடங்கி அதிலும் சிரிக்க முடியாத ஜெயம் என்ற மாணவியின் நினைவுகளோடு வாழ்கின்ற ஒரு ஆசிரியரின் உள்ளத்தை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. நகைச்சுவை மிக்க மாணவியான ஜெயம் ஒருநாள் பசியின் நரம்பை வெட்டிவிடலாமா என்று கேட்ட கேள்வியும் அதன் வழி சொல்லப்படும் ஜெயம் என்ற மாணவியின் தந்தையை இழந்த வறுமைப்பட்ட வீட்டுச் சூழலும் அதனால் தம்பியை இழந்த நிலையும், சாதிபேதமற்ற அன்புக்கான தேவையும் என கதை நெஞ்சை உருக்கும் வகையில் நகர்ந்து பின் நிறைவில் “பஸ்ஸிற்குள் மீண்டும் சிரிப்பொலி ஓ கொண்டகர் பிறகும் ஏதோ பகிடி விட்டிருக்கிறார். எனக்கு எல்லாமே போலியாய் வெறுமையாய் தோன்ற நானும் சிரிக்கிறேன் அது வேதனையும் விரக்தியும் வெறுமையும் கலந்த வேதாந்தச் சிரிப்பு என கதையை படிக்கும் போது இதுவும் சிரிப்புத்தான் என்ற கதைத் தலைப்பின் அர்த்தத்தை எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

“தலைமுறைகள் முரண்படும் போது” என்ற கதை கணவனுக்கு மனைவியாகவும் தாய்க்கு மகனாகவும் வாழும் ஒரு பெண் குடும்பத்தில் கணவனால், மகனால் படுகின்ற உளவியல் நெருக்கடிகளை தலைமுறை தாண்டிய முரண்களை பேசும் ஒரு கதையாக அமைந்துள்ளது. “உங்களைப் பார்ப்பதும் தங்கையை வாழ வைப்பதும் என் கடமை என்று நீங்கள் கருதினால் அதைவிடப் பெரிய கடமையாக எடுத்து மனைவியையும் குழந்தையையும் பாதுகாப்பதை நான் கருதுகிறேன் என்ற வரிகளும், ஒரு தாய்க்குப் பல பிள்ளைகள் இருக்கலாம் ஆனால் ஒரு மனைவிக்கு ஒரேயொரு கணவன் தானே இருக்கிறான்.” என்ற வரிகள் இன்றைய கால ஆண் பிள்ளைகளது சிந்தனைப் போக்கை காட்டுகிறது.

அதே வேளை கதையின் இடையில் தன்கணவன் எதற்கும் தந்தாயில் தங்கி இருந்த நிலையை காட்டி “எனக்கு அம்மாதான் தெய்வம் ஒரு மனுசனுக்கும் பல பெண்சாதிமார் கிடைக்கலாம் ஆனால் தாய் எப்பவும் ஒண்டுதான்” என்ற வரிமூலம் அந்த உணர்வைக் காட்டி இப்படிப்பட்ட ஆண் சார் உணர்வுகளுக்குள் மனைவியாய், தாயாய், ஒரு பெண்படும் உளநெருக்கடிகள் காட்டி, கதையின் நிறைவில் தான் படுக்கையில் தடாலென விழுந்த போதும் அவளது மகள் எதுவும் பேசாமல் நிற்கிறாள். மகளுக்கு வைக்காமல் தங்கைக்குக் கொடுத்த தியாகத் தந்தையும் தங்கைக்கு தராமல் மகளுக்கு சேர்த்து வைக்கும் அண்ணனையும் கண்டு விட்டவள் அல்லவா அவள். என் தலைமுறைகளின் முரண்நிலையை எடுத்துக் காட்டி கதையை நிறைவு செய்வது சிறப்புக்குரியது.

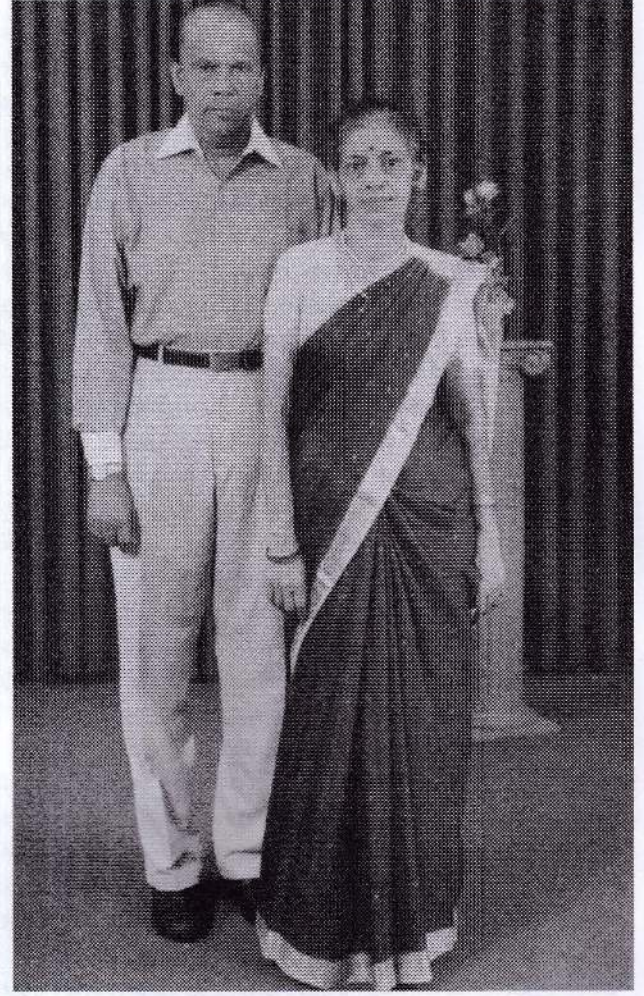
“நம்பிக்கைகள்” என்ற கதை செய்வினை நண்டு என்ற ஒரு மூட நம்பிக்கைவழி நடத்தப்படும் ஒரு குடும்பத்தின் நம்பிக்கைகளையும், வயிறுக்குத்துக்கு காரணம் அப்பன்ரிசைட் என்ற மருத்துவ உண்மையும் கலந்து தம்பா, அப்பா பொன்எம்மா என்ற பிரதான பாத்திரங்கள் வழி பேசப்படும் ஒரு கதையாக அமைந்து சிறப்புப் பெறுகிறது. “நிமிரும் ஊன்ங்கள்” என்ற கதை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகச் சூழலை மையப்படுத்தி குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய வழிபாடு, பரீட்சை என்ற அனுபவங்களுடன் செல்லமலர் என்ற நண்பியின் தியாகத்தை நட்பின் சிறப்பை சாதியை மீறிய உள்ளச்சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டும் கதையாக அமைந்து மனதை உருவாக்குகிறது.

“அர்த்தமற்ற ஒரு வாழ்வு அர்த்தமுள்ளதாகிறது” என்ற கதை பல்கலைக்கழக கொஸ்டல் வாழ் வோடு தொடங்கி அங்கு நயமா அன்வருக்கிடையிலான காதல் வாழ்வும் பின்பு அது முறிந்து போனதையும் சொல்லி மீண்டும் அவர்கள் அதிபராய், ஆசிரியையாய் சுந்தித்த போது அன்வர் தன் வாழ்வுக்கு உதவ முடியுமா என்று கேட்கும் கேள்வியும் திருமணமான பின் வாழ்வை கூறு போட முடியாது என்ற வாழ்வின் நெறியும் “ஒரு வனுக்கு ஒருத்தி” என்ற அடிப்படையில் வலியுறுத்தப்படும் கதையாக இக்கதை அமைகிறது. “உள்ளம் பேசுகிறது” என்ற கதை ஒரு நேர்மையான எளிமையான வைத்தியரின் மனைவியின் உள்ளம் பேசும் பாணியில் அங்கதச் சுவையோடு எழுதப்பட்ட வித்தியாசமான கதையாக அமைகிறது. குதிரைப் பவுனை யும் வாங்காமல் திருப்பி அனுப்பிற மொக்டரின் இக்கதையை வாசிக்கும் போது இன்றைய வைத்தியர்கள் சிலரை ஏனோ எண்ணால் இருக்க முடியவில்லை அத்துடன் பேச்சு வழக்கு மொழியை சிறப்பாக கையாண்டுள்ளமையும் பாத்திரமே கதை சொல்லும் உத்தியும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. வதை என்ற சிறு கதை கோபம், பண ஆசை, அவமானம், ஞானம் உண்டாதல் போன்ற உளவியற் பின்னணிகளில் வைத்து எழுதப்பட்ட ஒரு வித்தியாசமான கதை

யாக அமைந்துள்ளது. உதவிகளே பின்னர் வதை களாய் மாறும் சமூக யதார்த்தத்தையும் அக்கதை பேசி நிற்கின்றது. பூக்கள் நிறம் மாறுகின்றன என்ற கதை உள்நாட்டில் சாதி, சம்பிரதாயம் தொழில் அஸ்தஸ்து என்ற வாழ்பவர்கள் வெளிநாட்டு வாழ்க்கையை கண்டவுடன் இதையெல்லாம் மறந்து போகும் வெளி நாட்டு மோகத்தை அதன் யதார்த்தத்தை பேசுகிறது. இக்கதை எழுப்பும் கேள்விகள் சமூக மனச்சாட்சிகள் மீதான அடிகளாக விழுகின்றன.

“பரம்பரை இடைவெளிகள்” என்ற கதை பாடசாலை வகுப்பறை ஒன்றில் கடைசி வாங்கிலில் இருப்பது யார், முதல் வாங்கிலில் இருப்பது யார் என்பதை தீர்மானிக்கும் பழைமைவாத சாதியச் சிந்தனைகளையும் எல்லாவற்றிலும் புறக்கணிக்கப் படுவதற்கு எதிரான நீதிராசாவின் குரலும் வயது தளர்ந்த வகுப்பாசிரியரின் மனநிலையும் கதை இறுதியில் அடுத்த வகுப்பறையில் இளம் ஆசிரியர் ஒருவர் வகுப்பை குழுவாக்கும் பாகுபட்ட முறையும் அதை பார்த்து இளம் தலைறை மாறிக் கொண்டிருக்கிறது அவரும் மாறத்தான் வேண்டுமென கதையை முடிப்பதும் தலைப்புக்கும் கருவுக்கும் பொருத்தமாய் அமைந்து, சமூக விழிப்புணர்வைத் தருகிறது.

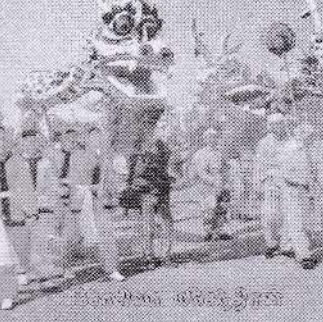
அர்ச்சிக்கப்படாத விக்கிரங்கள் என்ற கதை ஒரு ஆசிரியையாய் பெண் படைப்பாளியாய் இருக்கும் ஒருத்தியின் மனநிலைகளை அவளுக்கு குடும்பத்தில் கிடைக்காத அங்கீகாரத்தை, அவளது படைப்புலகம் கணவனாலும், ஏனையோராலும் அங்கீகரிக்கப்படாத நிலையை வேலைக்கு போகும் ஒரு குடும்ப பெண்ணாக சமூகம் அவளிடம் என்று எதிர்பார்க்கிறது என்பதை சொல்வதுடன் வகுப்பறைச் சூழலில் ஆக்கத்திறன் மழுங்கடிக்காது தட்டிக் கொடுக்கும் ஒரு ஆசிரியையாக இக்கதை வானொலிக்காக எழுதப்பட்ட ஒரு கதையாக சிறப்புப் பெறுகிறது. உள்ளத்தால் அடிமைகள் என்ற கதை மாமி, கணவன், பிள்ளை என்ற உறவுகளுக்கிடையில் ஒரு பெண்ணாக வாழ்வில் ஏற்படும் உளவியற் சிக்கல்களை பேசுகிறது. இக்கதையில் வரும் பெண் பாத்திரம் கேட்கும் கேள்விகள் ஒவ்வொன்றும் சமூக மனச்சாட்சிக்கான சம்மதி அடிகளாய் அமைகின்றன. நிறைவாக அமைந்துள்ள கதை முரண்பாடுகள் குழந்தை படுக்கையில் சிறுநீர் கழிக்கும் விடயம் பற்றிய மருத்துவச் சிந்தனையோடு தொடங்குகிறது. பின்னர் குழந்தைகளை தண்டனைகள் மூலம் திருத்த முடியாது அன்பின் மூலமே திருத்த முடியும் என்ற லட்சியத்தை சொல்லி இதை பாடசாலையில் பிரயோகிக்க முனையும் ஒரு அதிபர் எதிர்கொள்ளும் சாவல்கள், முரண்பாடுகள் சொல்லி, அதிபரின் நடவடிக்கையால் பாடசாலையில் இருந்து விலத்தப் பட்ட மாணவர் ஒருவரின் மரணம் அதற்கு எதிரான போராட்டமா என மாறி பின்னர் அதிபர் மாணவர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டவுடன் உந்த அதிபர் சரியில்லை இவரை இடமாற்ற வேண்டும் எனச் சொல்லுகின்ற சமூக முரண்களின் யதார்த்தத்தை இக்கதை சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஒட்டு மொத்தத்தில் இந்த தொகுதிக்கதைகள் கோகிலா மகேந்திரன் என்ற குடும்பப் பெண்ணின், எழுத்தாளப் பெண்ணின் அக உலக அனுபவ முரணநிலைச் சித்திரிப்புகளையும் ஒரு

ஆசிரியையாக பணி புரிந்ததன் வழி கிடைத்த புற உலக முரண சித்திரிப்புகளையும் முரண்பாடுகளின் அறுவடையாக சிறுகதைக்குரிய சிறப்பான அழகிய லுடன் பேசுகின்றன என்று கூறலாம்.

தொகுதியின் நிறைவிலே இவரது கதைகள் குறித்து இவரது சமகாலப் படைப்பாளிகளான பலர் குறிப்பிட்ட சில கருத்துரைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ச.பொ.கனகசபாபதி “சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருக்கும் அவலரேகைகளை அகற்ற முனையும் சீர்திருத்த ஆசிரியராக” இவரை மதிப்பிடுகிறார் புலோலியூர் இரத்தினவேலோன் சமூக சொரூபங்களை உளவியல் ரீதியாக அணுகி சமூகவியலுடன் மாறுதல் களாக சிறுகதைகள் படைப்பில் செயற்பட்டு நிற்பவர் என்கிறார். எஸ்.சிறீரஞ்சினி யதார்த்த பூர்வமான சிந்தனை, தாம் சந்தித்த நிகழ்வுகளை நிதர்சனங்களை நம்மையும் தரிசிக்க வைத்துச் சிந்திக்கச் செய்யும் பிசிரில்லாக் கதையோட்டம் சமுதாய நோக்கு என்பன இவரது கதையின் பலங்கள் என்கிறார் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் ஒரு புதியபார்வை ஒரு நுட்பம், ஒரு செழுமை எங்கள் மண்ணிலுள்ள ஒரு பெண்ணிடமிருந்து பிறந்திருக்கிறது. வாழ்க்கையை இவர் பார்க்கும் கோணமும், வாழ்க்கைக்கு இவர் கொடுக்கும் விளக்க மும் நன்றாக உள்ளன என்கிறார். இத்தகைய பல சிறப்புக்கள் கொண்ட சமுத்தின் மூத்த பெண் படைப்பாளிமையின் இப்பிரதியை பற்றி எழுதக் கிடைத்தது பெரும்பேறு என்று கூறி அவர் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து அரிய படைப்புக்கள் தர வேண்டும் என வாழ்த்தி அமைகிறேன். ●

ஆய்வுகள்

கூட்புலன் சார்ந்து, செவி புலன் சார்ந்து அல்லது ஆற்றுகை சார்ந்து செய்யப்படுகின்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட மனித செயற்பாடுகள் கற்பனை வளத்துடன் அல்லது தொழில் நுட்பத்திறத்துடன் அல்லது இரண்டுடனும் இணைந்து வெளிப்பட்டு அதன் அழகுக்காவோ அல்லது உணர்வு வெளிப்பாட்டு முறையின் உள்ளத்திற்காகவோ மற்றவர்களால் ரசிக்கப்படும் போது அது கலை என்ற பரிமாணத்தைப் பெறுகிறது.

**“எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்
நல்லவே யெண்ணல் வேண்டும்
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்”**

என்ற பாரதிபாடல் இத்தகரணத்தில் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

சமுதாய வைராக் கியம் கொண்டோர் சமூகத்தின் பலதரப் பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் ஒரு கலைச்சமச்சீருடன் நோக்குவர். இவர்களே மொழி, கலை, கலா சாரம் பண்பாடுகளை முன்னேற்று வதிலும் கருப்பெருந் தொண்டாற்று பவர்கள். இந்த வகையில் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களும் ஒருவர்.

சில மனிதர்களே ஒரு துறையில் வல்லவராகவும் துறைக்கு அப்பால் பல துறைகளில் சிறப்பாகச் செயற்படுபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் பிரதிக் கல்விப் பணிப் பாளராக அரசு சேவையாற்றி ஓய்வு பெற்றாலும் அவருக்குப் பல முகங்கள் - பல துறைகளிலும்

இருந்தன. இருக்கின்றன.

நாடகத்துறையைப் பொறுத்தவரை அவர் நாடக எழுத்தாளர், நெறியாளர், நடிகர், தயாரிப்பாளர், நாடகம் அரங்கியலும் கற்பிக்கும் ஆசிரியர், ஒப்பனையாளர், பரீட்சகர், விமர்சகர், வழிகாட்டுநர் எனப் பல கோணங்களில் பிரகாசிப்பவர். நாடகத்துறை தவிரவும் எழுத்தாளர், உளவளத்துணையாளர் என்றும் பல பக்கங்கள் இருப்பதால் இத்தனி மனித ஆளுமை இவருக்குப் பல மாணவ ஆசிரிய உறவுகளையும் நட்பு வட்டத்தையும் சமூகமதிப்பையும் ஏற்படுத்தி உள்ளன.

ஒருவருடைய திறனும் செயற்பாடும் மேலோங்குப் போது சமூக மதிப்பு என்பது தேடி வரும். இதற்கான பின்னணி என்று பார்த்தால் கோகிலா அம்மாவின் தந்தையார் ஒரு சிறந்த அதிபர். “உளவளத்துணை” விஞ்ஞான ரீதியாக எமது நாட்டில் பிரபலமடைய முன்னரே இவரது தாயார் இயல்பாக விழிசிட்டிக் கிராமத்தில் துன்பப்படுவோரை ஆறுதல் படுத்தும் பணியினைச்

நாடகம் பற்றி நல்லவே யெண்ணல்

■ சி.சிவராஜன் ■

செய்திருக்கிறார். அம்மையாரின் கணவரும் பிரபலமான அதிபர் இவை அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து இவரது பல்துறைசார் உயர்வுக்கு உதவியுள்ளன. இவ்வயர்வானது சமூகம் நோக்கி நகர்ந்து, பின்னர் எமது நாட்டுக்கு அப்பாலும் பரவி வியாபித்திருப்பதை இவரது மாணவர்களின் கூற்றுக்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் அடிப்படையில் விஞ்ஞானத்துறை சார்ந்தவர். அதே நேரம் கலைத்துறையிலும் வல்லவர். விஞ்ஞானமும் கலையும் இணையும் போது எங்கேயும் ஒரு புதிய அழகான நகர்வையும், பாதையையும் காண முடியும். தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களத்தின் நீண்ட காலச் செயலராகவும், சோலைக்குயில் அவைக் காற்றுக் களத்தின் தலைவராகவும் இருந்து, விஞ்ஞானம் தொடர்பானதும் கலை இலக்கியம் தொடர்பானதுமான ஏராளமான நூல்கள் வெளிவரப் பங்காற்றியிருக்கிறார்.

பிரமாண்டமான ஜனக் கூட்டத்தையும் தன்னகத்தே ஈர்க்கும் இவரது சக்திக்குக் காரணம், அனைவரிடமும் அன்பு செலுத்தும் பண்பும்,

மற்றவர்களைப் புரிந்து கொள்ள இயலும் தன்மையுமெனலாம்.

பாலைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள “லக்ரோ மீற்றர்” உதவும். மழை எவ்வளவு பெய்துள்ளது என அறிய மழைமானியைப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் மனித மனத்தை அளவிடலும் அதற்கேற்ற மருந்தை அறிவு பூர்வமாக வழங்கும் திறனும் கடினமானவை. சீர்மியத்துறையில் இவர் பெற்ற அறிவு நாடகத்திற்கும், நாடகத்துறையில் பெற்ற அறிவு சீர்மியச் சிறப்பிற்கும் உதவும்படி அமைத்துக் கொண்டார்.

எமது நாட்டில் முறையான நாடகச் சிகிச்சை முறையை தமிழ் மொழி மூல அரங்கிற்கு அறிமுகம் செய்தார் என இவரைக் கூறலாம். ஜேம்ஸ் தோம்சன் அவர்களிடம் இவர் பயின்ற பிரயோக அரங்க முறைமைகளில் குறிப்பாக “மந்திரக்கடை” (Magic Shop) முறையைத் தான் கற்பித்த உளவளத்துணையாளர் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் அனைவருக்கும் (ஆசிரியரும், ஆசிரியரல்லாதோரும்) கற்பிக்க இவர் தவறவில்லை. பாடசாலை மாணவர் பலர் இதன் மூலம் இன்றுவரை பயன் பெறுகின்றனர். தான் பெற்ற அறிவை மற்றவர்களிடம் கடத்தி அடுத்த சந்ததி பயன்பெற வைக்கும் இந்த மேலான மனப்பாங்கு உயரியது. இது பற்றித் “தெளிவத்தை ஜோசப்” அவர்களும் தனது “தாய் வீடு” கட்டுரையில் சுட்டுகிறார்.

1988 இல் உருவான சோலைக்குயில் அவைக்காற்றுக் களத்தில் குழந்தை முதல் முதியோர் வரை வயது வேறுபாடின்றி அங்கத்தவராயினர். பதவி, வயது ஆகிய விடயங்கள் பற்றி ஒருவரும் பொருட்படுத்தாமல், நாடகக் கலையைப் பயின்று, வட. இலங்கைச் சங்கீத சபையின் “நாடகமும் அரங்கியலும்” பரீட்சைக்கும் தோற்றிச் சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெறும் ஒரு குழுமமாகச் சோலைக்குயில் அவைக்காற்றுக் களம் இருந்தது. நாடக மேடையேற்றங்களின் போதும் யாருக்கும் எந்தவிதப் பாகுபாடும் காட்ட மாட்டார். நல்ல மனப்பாங்கு விருத்தி, புரிந்துணர்வு, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, நேரமுக்காமை, தலைவருக்குக் கீழ்ப்படிதல், கூட்டுச் செயற்பாடு போன்ற பல அறிய விழுமியப் பண்புகளை இக்களத்திற்கு வந்த அனைவரும் கற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. இதன் பயனாக அழகியல் உணர்வு கொண்ட பல வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் என்று பல துறைசார் செயற்பாட்டாளர்கள் உருவாகி இன்று உலகம் முழுதும் பரந்து காணப்படுகின்றனர். இது கோகிலா அம்மை யாருக்குக் கிடைத்த பெரு வெற்றியாகும்.

வட இலங்கை சங்கீத சபையின் அதியுயர் விருதான “நாடக கலா வித்தகர்” விருதினைச் சோலைக் குயில் அவைக்காற்றுக் கள மாணவர்கள் பலர் பெற்றார். மாணவர்கள் மீது இவர் கொண்ட அன்பும் நல்லுறவும் இன்றுவரை நிலைத்திருப்பதையும் காண முடிகிறது. இவரது மகன் (கலாநிதி) ம.பிரவீணும் சோலைக் குயில் அவைக் காற்றுக்கள மாணவனாக இருந்தவர். அக்காலத்தில் தமிழ்த்தினப் போட்டியில் “நாடகப் பிரதி யாக்கம்” தொடர்பாகத் தேசிய மட்ட முதலிடம் பெற்றதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்துக்கான வருகை விரிவுரையாளராகவும் இவர் சில வருடங்கள் (1996-1997) பணியாற்றியமையால் பல்கலைக்கழக மாணவர், விரிவுரையாளர் உறவும் இவருக்கு நல்ல முறையில் இருந்தது. மாணவர்களின் தேவை கருதி இவர் வெளியிட்ட “கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு” என்ற நூல் (1997) க.பொ.த உயர்தரத்தில் “நாடகமும் அரங்கவியலும்” பயிலும் மாணவர்களுக்கும் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சிறந்த துணை நூலாக உதவியது. 2001 ஆம் ஆண்டு இவர் வெளியிட்ட “குயில்கள்” என்ற நாடகத் தொகுதி, தான்கொடுள்ளம், ஆலயம், வான் விரிப்பில் ஓர் நட்சத்திரம், குருவி கூவ மறந்ததோ, இருட்டுக்குள் சுருட்டி, பெண்ணின் எதிரி, ஞான விளக்கு, பாரதி மீண்டும் வருகிறான் ஆகிய எட்டு நாடக எழுத்துருக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. இந்நூல் 2005 இல் இரண்டாம் பதிப்பையும்

கண்டது. இதில் உள்ள நாடகங்கள் பல மேடைகளைக் கண்டன என்பதற்கு அப்பால், வேறு பல நெறியாளர்களும் தேவை கருதி, இந்த எழுத்துருக்களை மேடையேற்றி வெற்றி கண்டனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நூலின் பின் அட்டை உரையில், “கோகிலா சிவ கம்பிரமணியம் ஆகத் திகழ்ந்த காலத்திலிருந்து அவதானித்து வந்துள்ளேன். மகாஜனாக் கல்லூரியின் உயர் வகுப்பு மாணவியாக அவர் திகழ்ந்த காலப் பகுதியில் நாடக நடிகையாக மேடைகளில் தோற்றம் தந்தவர். இலங்கைக் கலைக் கழக நாடகப் போட்டியில் மகாஜனா முதலிடங்களைப் பெற்றுத் திகழ்ந்த அக்காலத்தில், அவ் வெற்றி களுக்குக் காரணகர்த்தாக்களாகத் திகழ்ந்தவர்களில் கோகிலாவும் ஒருவர்” என்று பேராசிரியர் சுவீத்தியானந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

“குருவி கூவ மறந்ததோ?” என்ற இவரது நாடகத்தில் தத்ருபமான கதைப்பின்னலையும் பாத்திரப் பொருத்தத்தையும் சிறப்பாகக் காண முடிந்தது. அந்நேரம் இடப் பெயர்வைச் சந்தித்தவர்களில் திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களும் நடிகர்கள் பலரும் அடங்குவர். தம் உள்ளத்தின் உணர்வுகளை இந்நாடகத்தினூடே அவர்கள் அனைவரும் இணைந்து வெளிப்படுத்தினர் எனலாம். நானும் இந்நாடகத்தில் ஒரு நடிகராக இருந்தேன். “பணையால் விழுந்த வளை மாடேறி மிதித்தது போல” இம் பெயர்ந்து வீடு தேடி அலை பவர்கள் இன்னும் இடம் பெயராதவர்களால் அவமானப்படுத்தப்படல் அமைந்திருந்தமையை இந்நாடகம் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டியது. பல கலைஞர்களும் லோகதர்மியாகி அழுது யதார்த்தமாக நடத்த அந்தக் கலை வெளிப்பாடு மறக்கப்பட முடியாத ஒன்று. குறித்த நாடகத்தின் சோக உணர்வைப் பொருத்தமான இசையும் பின்னணி இசைக்கருவிகளும் தூக்கிவிட்டன.

“குருவி கூவ மறந்ததோ?”

குறுமென் காற்றும் நின்றதோ?
தெருவில் எங்கும் மோனமோ?
தேய்ந்தத தெங்கள் இதயமே”

என்ற இந்நாடகத்தின் கருப்பாடல் மேடையில், நடிக்கப் படும் போது, இடப்பெயர்வைச் சந்தித்த பார்வையாளர் பலரும் நாடகத்துடன் ஒன்றிப் போய், அதிலிருந்து விடுபட நீண்ட நேரம் எடுத்தமையை அவதானிக்க முடிந்தது. அந்நேரம் சோலைக்குயில் அவைக் காற்றுக் கவத்தில் பல வயதினரும், இரு பாலாரும் அங்கம் வகித்தமையால், பொருத்தமான பாத்திரங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பை நெறியாளர் கோகிலா அம்மையார் நடிக்கர்களிடமே விட்டுவிட்டமை வெற்றியின் மற்றோர் இரகசியமானது.

அப்போதைய எனது பாடசாலையாகிய மானிப்பாய் மெமோரியல் ஆங்கில பாடசாலையில் நான் இந்த நாடகத்தை, எனது மாணவர்களை நடிக்கராக்கிப் பல முறை நெறியாள்கை செய்தேன். நிற்சாமம் கிராமத்தில் நாங்கள் இதனை மேடையேற்றிய போது பார்வையாளரின் பெருத்த பாராட்டுக் கிடைத்தது. இவை கோகிலா மகேந்திரனிடமிருந்து எமக்குத் தொற்றிக் கொண்ட நெறியாள்கை வெற்றிகள் எனலாம்.

“இருட்டுக்குள் சுருட்டி” நாடகத்தின் கதைப்போக்கு கோரஸ் பாடல் ஒன்றின் வளர்ச்சியுடன் சமாந்தரமாக வளர்த்துச் செல்லப்

படும். கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களின் தமிழ்ப்புலமை, பாடலாக்கும் திறன், பண்ணிசை பாடும் திறன் ஆகியவை அங்கு பெரிதும் புலப்பட்டன. தனக்குத் தேவையான இசை சார் விடயங்களைப் புலமையாளரிடம் கேட்டறியும் சுபாவம் உடையவர் அவர். நடன அசைவுகள், கூத்து அசைவுகள் ஆகியவற்றையும் துறைசார் கலைஞர்களை அணுகிக் கேட்டு அறிந்து கொள்ளும் ஆளுமை உடையவர் அவர். இது பொதுவாக மனிதரிடம் குறைவாகக் காணப்படும் இயல்பு.

அவரது “இலக்குப்புள்ளி” என்ற கலந்துரையாடல் அரங்கில் பெண்பிள்ளைகள் வன்முறைக்கு உட்படும் காட்சிகள் “சிவரஞ்சினி” ராகத்தினூடு வலுப்பெறும். மனதை நெகிழவைக்கும் காட்சிகள். நான் இந் நாடகத்திலும் நடித்திருந்தேன். இந் நாடகத்தில் காட்சி அமைப்பு மிகச் சிறப்பாக அமைந்தது. அவை குறியீடுகளாக அமைந்து பார்வையாளரைச் சிந்திக்க வைத்தன.

1993ம் ஆண்டு, பண்டத்தரிப்புக் கோட்டம் தமது ஆசிரியர்தின விழாவுக்கு நாடகம் ஒன்று நெறியாள்கை செய்து தரும்படி இவரிடம் கேட்ட போது இவர் தயாரித்த நாடகம், “மலையும் மடற்பனையும்” மானிப்பாய் மெமோரியல் மண்டபத்தில் மேடையேறிய இந்நாடகத்தில் ஆசிரியர்களும் ஆசிரிய ஆலோசகர்களும் இணைந்து நடித்திருந்தோம். வயது, ஏற்றத் தாழ்வு எதுவும் தெரியாத நிலையில் அனைவரும் மிக நெருக்கமான உறவைப் பேணி நடித்தோம்.

2002ம் ஆண்டு தனது “கலாவித்தகர் பட்டத்திற்காகக் “கேள்விகளின் முழக்கம்” என்ற அபத்த நாடகத்தைத் தயாரித்திருந்தார் அது மிக வித்தியாசமான நாடகம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாடகங்களையும் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். சோலைக்குயில் அவைக்காற்றுக்கள அங்கத்தவர் அனைவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் சகோதரர் போலப் பழகுவர். பரஸ்பர மதிப்புக்கொடுத்து அமைதியாகப் பேசுவர்.

எல்லோரும் குரு விகவாசம் உடையவர்கள். இன்று அறுபது வயதுக்கு மேல் வந்து ஓய்வு பெற்று விட்டவர்கள் கூட “கோகிலா மிஸ்” என்றால், பெருமதிப்பும் விகவாசமும் காண்பிப்பர்.

இவை எல்லாவற்றையும் கருத்திலே கொண்டு, வட இலங்கைச் சங்கீத சபை 2017ம் ஆண்டு இவருக்கு நாடகத்துறைக்கான, “கலைப் பிரவாகம்” விருதை வழங்கிக் கௌரவித்தது.

தந்தையார் சிவசுப்பிரமணியம் சாகித்திய விருது பெற்ற சமயத்துறை எழுத்தாளர். இசை நாடக நடிக்கர். பண்ணிசையாளர். அடுத்தப் பரம்பரையில் தொடங்கிய கலை ஊற்று இவருடாக இவரது மகன் கலாநிதி.ம.பிரவீணனிடம் சென்று, அங்கிருந்து அடுத்த நாலாவது பரம்பரையில் நான் பாஷினியிடமும் தெறிக்கத் தொடங்கியது என்பது கவனிக்க வேண்டிய விடயமாகிறது. ●

**கிரீக் கிரீசின்
தொல்சீர் அரங்கு**

கோகிலா மகேந்திரன்

நாம் எல்லோரும் கோகிலா டிச்சரின் நாடக வகுப்புகளுக்குத் தவறாது செல்வோம். ஏனெனில் அது அவ்வளவு புத்துணர்ச்சியை அந்தப் போராட்ட காலத்திலும் தந்தது. அவரின் குரலின் கம்பீரம் பற்றி நான் சொல்லத் தேவையில்லை. பேச்சுப்போட்டிச் சமயங்களில் அவர் எமக்குத் தரும் tips எமையெல்லாம் பேச்சாளராகவே கற்பனை உலகில் உலவவிடும். பாடசாலையில் அவர் சேலைக்குப் பொருத்தமாகப் போட்டுவரும் முத்து மாலைகளுக்கு எமது வகுப்பில் ஒரு ரசிகர் மன்றமே இருந்தது ஆசிரியருக்குத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை .
- தமிழினி வாமதேவன் -

உளவளத்துணையும் கோகிலா மகேந்திரனின் நிர்வாகமும்

தொடங்கி முடியும், முடிந்து தொடங்கும் உலகத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சீஸன் வரும். அந்தவகையில் ஈழத்தின் தமிழ் சமுதாய உளவளத்துணை வளர்ச்சியில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய நாமம் “கோகிலா மகேந்திரன்” என்பதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

நாம் வாழ்ந்து வரும் இன்ப மயமான இப்பூமியில் ஏறத்தாழ இரண்டாயிரத்து அறுநூற்றிரு மேற்பட்ட உயிர்ப்பிரானிகள் இனங்கள் இருந்தாலும் அவற்றிலும் தனித்தன்மை வாய்ந்த உயிரினமாக மனிதன் மதிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் சிந்திக்கும் ஆற்றலுடைய மனம் காணப்படுகின்றமையே யாகும். மனத்தையே உளம் என்று குறிப்பிடுகின்றோம். மனதின் தன்மை எதுவோ அதுவே மனிதத்தன்மையாகின்றது. அந்த வகையில் இயல்பான மனதின் தன்மையில் மாற்றம் ஏற்படும் போது உளவளத்துணை அவசியமாகின்றது.

“இன்பத்துள் இன்பம் விளையாதான் துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன்” என மனநலம் பற்றி முதன் முதலில் சிந்தித்த

தமிழறிஞர் திருவள்ளுவர் முதற் கொண்டு பல்வேறு தத்துவ வாதிகள் கருத்துக்களை முன் வைத்து, ஆய்வுகள் பல மேற்கொண்டிருந்த போதிலும் எங்களுடைய ஈழத்திருநாட்டில், காலத்திற்குக்காலம் பல்வேறு மனோ தத்துவவியல் வைத்தியர்கள், பேராசிரியர்கள், உளநலம் சார்ந்த பணியாளர்கள் தம் சேவைகளைப் புரிந்த போதிலும் “உளவளத்துணை” என்ற பதத்தைத் தற்காலத்தில் உச்சரிக்கும் போது அவ்வார்த்தைக்கு அர்த்தமாக கோகிலா அம்மாவின் பளிச்சென்ற புன்முறுவல் முகமே எமக்குத் தெரிகின்றது. அந்தவகையில் வட பகுதியில் 1990களின் இடப் பெயர்வின் பின்னர் ஈழத்தமிழர்களின் மனதில் ஏற்பட்ட மாசுக்களை அகற்றி ஒளியேற்றுகின்ற பணியை ஆசிரியத் தொழிலுடன் கலந்து ஆற்றியவர் எங்கள் கோகிலா அம்மா. எனது மாணவப் பருவத்தில் மகநிர் மட்டும் பகுதியில் அரிவையரின் வினாக்களுக்கு எளிமையாகவும் ஆழமாகவும் விடையளிப்பவராகவே பத்திரிகை வாயிலாக அவரது நாமத்தை அறிந்திருந்தேன். ஆசிரியப்பணி கிடைத்த பின்னர் 1998 காலப்பகுதியில் வேம்படி மகநிர் கல்லூரியில் நடைபெற்ற உளவளத்துணையாளர் பயிற்சிக்கருத்தரங்கில் வளவாளராக வைத்திய கலாநிதி எஸ்.சிவசங்கர் அவர்களின் அணியினருடன் வருகை தந்திருந்தார். “பால்நிலை சமத்துவம்” தொடர்பாக ஒருமணி நேரத்தில் பயிற்சியாளர்கள் அனைவரினதும் உள்ளத்தைத் தொட்ட ஓர் உன்னத ஆசிரியராக அவரைக் கண்டு வியந்தேன். இத்துறை சார்ந்து அவரிடம் நிறையவே கற்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கமும் உள்ளூர் ஒலித்தது.

“எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின” என்ற பொய்யா மொழிப் புலவரின் கூற்றிற்கிணங்க G.T.Z இன் அனுசரணையுடன் வலிகாமம் கல்வி வலயத்தினூடாக முதன்மைச் சீர்மிய ஆசிரியருக்கான பயிற்சியின் 1ம் அணியில் பயிலும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. சாந்திகத்தில் பாதங்கள் புதையக்கூடிய வெள்ளை மணல் பரப்பிய அந்த ஓலைக் கொட்டிலில் வடமாகாணத்தின் ஐந்து மாவட்டங்களையும் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தக் கூடிய வகையில் முப்பத்தைந்து ஆசிரியர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆறுமாத வதிவிடப் பயிற்சியாக மு.ப 8.00 பி.ப 8.00 மணிவரை பயிற்சிகள் நடைபெறும். பயிற்சியின் இணைப்பாளராக கோகிலா அம்மா செயற்பட்டார். நேரமு்காமை சரியாகப் பின்பற்றப்படும், மேடையில் ஒரு பகுதியில் வீற்றிருந்து வட்டமாகக் கதிரைகளில்

அமர்ந்திருக்கும் பயிற்சியாளர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தன்னுடைய காந்தக் கண்களால் அவதானித்துக் கொண்டிருப்பார். அத்துடன் வெவ்வேறு வளவாளர்களினதும் விரிவுரைகளின் ஒவ்வொரு சிறு துரும்புகளையும் அவதானித்து முக்கியமானவற்றைக் குறிப்பெடுத்துக்கொள்வார். பயிற்சியாளருக்கான கணிப்பீடுகளில் அவை வினாக்களாக மிளிரும். பயிற்சியாளர்கள் கற்பதைவிட ஒவ்வொரு நாள் விரிவுரைகள் மற்றும் கலைத்துவ செயற்பாடுகளில் இருந்து தாம் நிறையவே கற்றிருப்பார்.

உளவளத்துணை மனித மனங்களுடன் ஆற்றப்படுகின்ற சேவை என்பதால் பயிற்சிக் காலத்தில் “கூடைக்குள் இருந்து மெல்லத் தலைதூக்கும் பாம்பு” போல் எமக்குள்ளே இருந்த மனவடுக்கள் மெல்ல வெளியே வந்து போவதற்கு எமக்கு அருகில் இருந்து ஆற்றுப்படுத்திய பெருந்தகை. அத்துடன் ஒவ்வொரு பயிற்சியாளர்களின் திறமைகளையும் முன்வருதலையும் உடனுக்குடன் பாராட்டிப் பரிசும் வழங்கி அவரது தனித்தன்மையான நிர்வாகத்தைப் புலப்படுத்தியவர். பரிசு வழங்கப்படும் அதேவேளை விரிவுரைகளை அவதானிக்காமல் செயற்படும் பயிற்சியாளர்களின் தொடர் கணிப்பீட்டுப்புள்ளி 'Minus' ஆகும் வாய்ப்புக்களும் உண்டு. ஆரம்பத்தில் வாசிக்கப்பட்ட புள்ளிகளுக்கும் சில நாட்களின் பின் வாசிக்கப்பட்ட புள்ளிகளுக்குமிடையே குறைவு இருந்தால் பயிற்சியாளர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். தமது தவறைத் திருத்திக் கொள்வார்கள். அவரது நிர்வாகத்தின்தான் ஒட்டுமொத்தப் பயிற்சியாளர்களையும் ஒரு நாள் முழுக்க உற்சாகத்துடன் கற்கத்தாண்டும். எமது பயிற்சிக்காலமான அந்த ஆறு மாதங்களில் ஏறத்தாழ நாற்பத்தைந்து வளவாளர்களை ஒழுங்கு செய்திருந்தார். வைத்திய கலாநிதிகள், பேராசிரியர்கள், கல்விப்பணிப்பாளர், உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர்கள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், தனியார் நிறுவன சேவையாளர்கள் கலைஞர்கள் என ஒழுங்கு செய்து தமது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

இவ்வாறு நான்கு அணிகளுக்கு ஏறத்தாள் 150 ஆசிரியர்கள் பயிற்சியினைத் தொடருவதற்கு முதல் அணியில் பயிற்சி பெற்றவர்களை அடுத்தடுத்த அணிகளுக்கு வளவாளராகச் செயற்படுத்தி அவர்களின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட தன்மை ஒரு சிறந்த நிர்வாகத் திறனையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தின் சகல வலயங்களிலும் “நட்புதவியாளர்” என்ற பெயரில் எட்டு நாட்கள் பயிற்சிகளை வழங்குவதற்கு வளவாளர்களாக முதன்மைச் சீர்மிய ஆசிரியர்களை வழிப்படுத்தி Team ஆக வேலை செய்யும் ஒரு மனப்பக்குவத்தை வளர்த்து விட்டவர். பயிற்சிக் கான கைநூல் தயாரிப்பு முதலில் நடைபெறும். அதற்கேற்பச் சிறந்த முறையில் திட்டமிட்டு கருத்தரங்கு ஆரம்பிப்பதற்கு சில நாட்களுக்கு முன் வளவாளர்கள் ஒன்று கூடி தங்களைத் தயார்ப்படுத்துவதற்கு வழிப்படுத்துவார். இவ்வாறு வழிப்படுத்தப்பட்ட நட்புதவியாளருக்கான பயிற்சியினை நாம் அம்பாறையின்

பொத்துவில் தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் நடாத்திய போது அப்போதைய கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. ஹாசிம் Sir அவர்களால் கூறப்பட்ட கூற்று “எங்கட ரீச்சேர்ஸ் ஒன்றரைக்குப் பின் ஓட வெளிக்கிடுவினம் எப்படி 4.30 வரை வைத்திருக்கப் போகிறீர்கள்” ஆனால் கோகிலா அம்மாவின் திட்டமிடலுடன் வழிப்படுத்தப்பட்ட பயிற்சியல்லவா? ஐந்து மணியாகினாலும் போகமாட்டார்கள். தமது உள்ளக்கிடக்கைகளை கொட்டித்தீர்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலில் மறுநாள் 8.00மணிப் பயிற்சிக்கு 7.15 இற்கே வந்து விடுவார்கள். 8 நாட்கள் நடைபெற்ற பயிற்சியின் வெற்றிகள் யாவும் எமது இணைப்பாளருக்கே சமர்ப்பணம்.

பயிற்சிக் காலத்தில் அவ்வப்போது தனது மாணவப்பருவத்தின் வாசிப்பு அனுபவங்களையும் தமக்குக் கற்பித்த ஆசான்களின் வழிகாட்டல்களையும் எமக்கு எடுத்தியம்புவதுடன் எம்மையும் வாசிப்பதற்கு ஊக்கப்படுத்துவார். பயிற்சிக்காலத்தில் பி.ப.6.00 8.00 மணி வரையான நேரத்தில் பாடல், ஆடல், சிறுகதையாக்கம், கவிதை, நடிப்பு எனப்பல கோணத்தில் துறைசார் கலைஞர்களை வளவாளராக அழைத்து பயிற்சியாளரின் உள்ளார்ந்த திறன்களை வெளிக்கொண்டுவர உதவியவர். அந்தவகையில் “பூவுடன் சேர்ந்த நாரும் மணம் பெறும்” என்பதற்கிணங்க கோகிலா அம்மாவின் சிறுகதைகள் கட்டுரைகள் என்பவற்றை வாசித்ததன் விளைவு பல ஆசிரியர்கள் தங்களாலும் முடியும் என்ற நம்பிக்கையை உருவாக்கியுள்ளது. “கொதிக்கின்ற வெந்நீர் மூடியைத் தள்ளுவது போல” கோகிலா அம்மாதனக்குள் எழுகின்ற சமூகப்பார்வை உணர்வுகளை உளவளத்துணைசார் சிறுகதைகளாக உருவாக்கி விடுவார். “கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லும் கரையும்” என்று கூறுவார்கள். தன்னுடைய அறிவைக் கொண்டு மற்றவர்களையும் அறிவு மேம்பாட்டையச் செய்கிறவரே உண்மையில் அறிவுப்பணி புரிந்தவராவார் என்ற சோக்கிரட்டஸின் கூற்றுக்கிணங்க கோகிலா அம்மாவின் சிறுகதைகளே ஒருவகையில் உளவளத்துணை தான் என்று விவக்க வைத்திருக்கின்றது.

இடப்பெயர்வினால் கொழும்பில் வெள்ளவத்தையில் தாம் வசித்து வரும் காலத்திலும் கூட உளவளத்துணைசார் பயிற்சி நெறியினை வைத்திய கலாநிதி சிவதாஸ் அவர்களின் உதவியுடன் பல பயிற்சியாளர்களை இணைத்து மேற்கொண்டிருந்தார். அத்துடன் தொலைக்காட்சி, வானொலி நிகழ்ச்சிகளிலும் உளவளத்துணைசார் விடயங்களைத் தினமும் புத்துரு வாக்கமாக அமைத்து வழங்கியமை இன்றும் என்மணக்கண்ணில் உலாவருகின்றது.

வடாகாணக் கல்வி அமைச்சின் உளசமூக வள நிலையத்தில்(RIMP) உளவள நிபுணத்துவ ஆலோசகராக பணியாற்றிய காலத்தில் அவரின் கீழ் உளவள ஆலோசகராக பணியாற்றுவதற்கு எனக்கும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது பெரும் பேறு என்றே கருதுகின்றேன். சரித்திரத்தின் பக்கங்கள் தொடக்கத்தில் தீமையாகவும் இறுதியில் பெருமையையும் சுட்டி நிற்பது போல் கோகிலா அம்மாவின் ஆசிரியர்களுக்கான நேர்வகுப்பறை முகாமைத்து

வப் பயிற்சிகள் அமைந்திருந்தது. RIMP அலுவலகத்தில் பட்டதாரி நியமன உளவளத்துணை ஆசிரியர்களுக்கான டிப்ளோமாப் பயிற்சியினைத் திட்டமிட்டு வழங்கி நிர்வகித்தமை அங்கு பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்களால் போற்றாத நாவேயில்லை என்று குறிப்பிடலாம்.

மேலும் தெல்லிப்பளை சோலைக்குயில் அவைக்காற்றுக் களத்தின் தலைவராக இருந்து உளவளத் துணைசார் பயிற்சிகளான CBT, ACT, DBT, Family Counselling போன்ற இன்னோரன்ன ஆறுமாதங்கள் நிரம்பி கற்கை நெறிகளை ஆரம்பித்து முதன்மை வளவாளராகத்தான் இருந்து வழிப்படுத்தி, வைத்தியர்கள், பேராசிரியர்கள், கலைஞர்களின் உதவிபுடன் வழங்கி வருகின்றார். பயிற்சியின் நிறைவில் சான்றிதழ் வழங்கும் நிகழ்வுகள் கூட அறிஞர் கூட்டத்தினரின் மத்தியில் புதுமைகள் புகுத்தப்பட்ட விழாவாக, எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு முன்னு தாரணமானதாகவே இருக்கும்.

மேலும் கோகிலா அம்மாவின் வெளிநாட்டுப் பயணங்களிலும் (சீனப்பயணம், அவுஸ்திரேலியா, ஐரோப்பியப் பயணம்) கூட தாம் பெற்ற அனுபவங்களை உளவியல் சார்ந்து நோக்கி கட்டுரைகளாகவும், கதைகளாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். வினைத்திறனும் வினை திறனுமிக்க தலைவர்கள் தமது அறிவினைப் புதுப்பித்துக்கொள்வர். அந்தவகையில் கணினி அறிவினைப் பெற்று இணையத்தள வாசிப்புத் தகவல்களை உளவியல் கருத்தரங்குகளில் எடுத்தியம்புவார்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் அமெரிக்கச் சுற்றுப் பயணத்தின் போது “பாரத நாட்டின் ஆரம்பக்கல்வி எப்படி உள்ளது” என வினாவினர். அதற்கு சுவாமிஜி “எங்கள் நாட்டில் ஆரம்பக்கல்வி வலிமையாக இருந்ததனால் தான் நான் உங்கள் முன் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றேன்” எனப்பதிலளித்தாராம். அவ்வாறே ஈழத்திரு நாட்டில் “பாடசாலைகளில் உளவளத்துணை எவ்வாறு உள்ளது”? என்ற வினா விற்கு விடையாக கோகிலா அம்மாவின் வழிப்படுத்தல்களில் உளவளத்துணை சார் விடயங்களையும் நிர்வாகத்திறனையும் உச்சரிக்காத இத்துறைசார்

ஆசிரியர்கள் இல்லையென்றே குறிப்பிடலாம். அந்த வகையில் ஆசிரியராக, அதிபராக, உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளராக, நிபுணத்துவ ஆலோசகராக, எழுத்தாளராக, நடிக்கையாக, பண்ணிசைச்செல்வராக, பல்பரிமானத்திறன்களும் கொண்ட ஒரு பரந்து நிழல் பரப்புக்கின்ற விழுதுகள் பலவற்றையுடைய ஆலமரமாக உளவளத்துணையில் மிளர்கின்ற பெருந்தகையாக விளங்குகின்றார்.

இன்று வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் உளவளத்துணைசார் பதவிகளான மாகாண உளசமூக இணைப்பாளர், உதவிமுகாமையாளர், வலயக்கல்வி அலுவலக வழிகாட்டல் ஆலோசனை ஆசிரிய ஆலோசகர் போன்ற பதவிகளில் வலம் வருகின்ற அத்தனை நபர்களும் கோகிலா அம்மாவின் வழிகாட்டல்கள் நிர்வாகத்தின் கீழ் பயிற்சி பெற்றவர்கள் என்பது வெள்ளிடைமலை “நுண்ணுணர் வினா வறுமை: அஃதுடைமை பண்ணப்பணைத்த பெருஞ் செல்வம்” என்ற நாலடியார் சுற்றிற்கிணங்க தற்போது கொரோனா பேரிடர் காலத்திலும் “இளையோர்களை வழிப்படுத்தும் நுட்பங்கள்” எனுந் தலைப்பில் மாணவர்களுக்கும் பெற்றோருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் உதவக்கூடிய வகையில் யாழ் FM, தென்றல் ஒலிபரப்புச் சேவைகளிலும் அவரது உளவளத்துணைப் பணி வெளிப்பட்டமை கண்கூடு. “பெண்கள் என்றால் சமூகத்தின் கண்கள்” என்று வாரியார் சுவாமிகள் குறிப்பிடுவார். அந்த வகையில் ஈழத்தமிழ் சமூகத்தின் ஞான விளக்காகிய கோகிலா அம்மா உளவளத்துணையையும் எழுத்துப் பணியையும் தனது இருகண்களாகக் கருதிச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார் என்றே கூறலாம். அக்கினியுள் தூடும் ஒன்றோ. இரண்டோ வெளில் அவை ஒருமையில் நிலவும் இருமை என்பது பதில்.

மலரும் மணமும், பழமுஞ்சுவையும் அவ்வாறு இருப்பது போல் உளவளத்துணையும் கோகிலா மகேந்திரன் அம்மாவும் ஒன்று தான். தூரியன் எவ்வாறு தனித்தன்மை வாய்ந்ததோ அவ்வாறே அவரின் நிர்வாகமும் மேன்மையானது. உளவளத்துணையும் நிர்வாகமும் அவரின் முத்திரை எனலாம்.

“நுலமார்ந்த ஒன்று பாழ்பட்டுப்போதல்” என்ற வரைவிலக்கணத்துக்கு கிரேக்க “திரஜெடி” (Tragedy) என்ற அவல (அவலச்சுவை) அல்லது துன்பியல் நாடகங்கள் உதாரணங்களாக விளங்குகின்றன. “கிரேக்கத்தின் அவலச்சுவை நாடகம் அழகிய ஒளியினை வெளித்தள்ளி நிற்கிறது” என குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் “கிரேக்க அவலம் சுவைத்த அவலச்சுவை” என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டளவிலேயே கிரேக்கத்தின் தலைசிறந்த அவல அல்லது சோக நாடகங்கள் உருவாகின. ஈஸ்கிலஸ் (கி.மு. 524) என்னும் கவிஞரே பல திருத்தங்களைச் செய்து முதலில் அவல நாடகத்தை செம்மைப்படுத்தினார். இவர் கிரேக்க “அவல நாடகத் தந்தை” எனப்போற்றப்படுகின்றார். இவர் எழுதிய “ஓரிஸ்டியா” என்ற மூன்று தொடர் நாடகம் கி.மு. 445இல் சிறப்பு பெற்றது. “ஈஸ்கிலசுக்குப் பின்னர் வந்த சோபக்கிலீஸ் அவல நாடகத்தை மேலும் சிறப்பும் வளர்ச்சியும் உடையதாக வளர்த்தெடுத்தார்” என்று அரிஸ்டோடில் குறிப்பிடுகின்றார். கிரேக்கத்தின் மிகச் சிறந்த அவலச்சுவை நாடகாசிரியரான சோபக்கிலீஸின் (Sophocles, 430-426 B.C) ஏழு நாடகங்கள் இன்றும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. என்டிகோன், எலெக்ட்ரா போன்ற நாடகங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவற்றுள் “இடிபஸ் மன்னன்” நாடகமும் ஒன்றாகும். சோபக்லீஸினால் செழுமையூட்டப் பெற்ற சோக நாடகங்களில் இடிபஸ்

தூவானம் கவனம் நாவலின் அவலச்சுவை ஓர் ஒப்பியல் அவதானம்

ஈழக்கவி

(Oedipus) மன்னனுக்கு முக்கிய இடமுண்டு. “கவிதையியல்” (Poetics) நூலில் அவல நாடகத்துக்குரிய பல்வேறு மூலதர்மங்களையும் நுணுக்கங்களையும் அரிஸ்டோடில் கூறும்போது அவர் உதாரணத்திற்காக எடுத்துக் கொண்ட சில நாடகங்களில் சோபக்லீஸின் இடிபஸ் மன்னனும் ஒன்றாகும்; (பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம்.அனல்; “சோபக்லீஸின் இடிபஸ் மன்னன்: ஒரு அவலநாடகமும் சிக்மென்ட் புரொய்டின் உள்பகுப்பாய்வும்”; 1994).

கி.மு. 420இல் சோபக்லீஸ் எழுதிய “ஈடிபஸ் மன்னன்” நாடகத்தை அவல நாடகங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்கிறார் அரிஸ்டோடில். பிராய்டின் Oedipus Complex கருத்தாக்கம் இந்நாடகத்தின் கருவிலிருந்து வந்ததுதான். இடிபஸ் கதை ஆதி கிரேக்க புராணக் கதைகளில் ஒன்றாகும். அந்த சரித்திர கதையை உள்வாங்கியே “இடிபஸ் மன்னன்” நாடகத்தை சோபக்கிலீஸ் உருவாக்கினார். மனித அவலம்தான் இந்நாடகத்தின் தொனிப்பொருள். “அவலநாயகனின் மனித நிலைப்பட்ட துன்பத்தினை அக புற முரண்பாடுகளினூடாக அச்சமூக நிலைப்படுத்தி உணர்வோட்டத்தில் ததும்ப விடுகின்ற நாடக ஆளுமையை ஈடிபஸ் மன்னனில் காண்கிறோம்” என்று பேராசிரியர் நா.சுப்பிரமணியன் (1997) குறிப்பிடுகின்றார்.

மன்னன் லேய்யஸ் (Laius) - ராணி ஜெகாஸ்டா (Goesta) தம்பதிகளுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறக்கிறது. அது “தந்தையைக் கொல்லும்” என்று நிமித்திகர்கள் சொன்னதால், லேய்யஸ் குழந்தையைக் கொல்லமாறு பணிக்கிறான். ஆனால் குழந்தை கைமாறி அண்டை நாட்டு அரசனிடம் வருகிறது. பிறப்பின் ரகசியம் தெரியாமல், அங்கு இளவரசனாய் வளர்கிறான் இடிபஸ். ஒரு நிமித்திகன் “தந்தையைக் கொல்வாய்; தாயை மணப்பாய்” என்று சொன்ன வாக்கைக் கேட்டு மனம் உடைந்து நாட்டை விட்டுப் போகிறான். வழியில் தகராறு ஒன்றில் வேய்யஸை, மன்னர் என்றோ தந்தை என்றோ அறியாமல் கொன்று விடுகிறான். பிறகு பிரபலமாகி, மன்னனாகி, ராணி ஜெகாஸ்டாவையே திருமணம் செய்து கொள்கிறான்.

அரச சபையில் கிறியோன் (Creon; ஜெகாஸ்டாவின் சகோதரன்), இடிபஸுக்கு முன்னர் அரசனாக இருந்த வேய்யஸின் படுகொலை பற்றி குறிப்பிட்டு, கொலைக்காரர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என கூறுகின்றான். நாடகம் இவ்வாறுதான் தொடங்குகின்றது. உண்மையை நோக்கி இடிபஸின் தேடலும் துவங்குகிறது. சில தினங்களில் அரசசபைக்கு பிரவேசித்த நிமித்திகர் (தெய்ர்சியஸ் - Teiresias ஒரு அந்தக் தீர்க்கதரிசி) பின்வருமாறு உரத்துக் கூறுகின்றார்: “மன்னனை எவன் மாய்த்தான் என்றுதானே அறிய முயல்கின்றீர்? ஆணித்தரமாக அறைகின்றேன்... அந்தப் பாதகன் நீரே!”

இடிபஸ் சினக்கிறான்; நிமித்தகரை பழிக்கிறான். ஆனால் உண்மை மெல்லக் கட்டி விழ்கிறது. தான் கொண்டு தந்தையை, மணந்தது தாயை என்று உணர்கிற இடிபஸ் நொறுங்கிப் போகிறான். ராணி ஜோகஸ்டாவின் தற்கொலை அவனது அவலத்தை உச்சத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது. இறந்த தாயின் ஆடைகளைச் சுற்றியிருந்த கொக்கி யைப் பிடுங்கி இடிபஸ் மன்னன் தன் கண்களைக் குத்தி குருடாக்கிக் கொள்கிறான். “விண்ணோர் வெறுக்கும் மாந்தருள் கேடுகெட்ட மாந்தன் யானே” என்று கத்திக் கதறி அழுகின்றான் இடிபஸ்.

“இரத்தக் கண்ணீர் - துளிகளாய் அல்ல, கண்சிவப்புமழை என ஒட்ட நனைக்கும் நீர் வீழ்ச்சிபோல, நீருவித்தொகுதியாய் தாடி வழியாகப் பெருக்கெடுத்தோடும்...”

(மன்னன் ஈடிப்பன்; தமிழ்பெயர்ப்பு;

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்; 1997: 54)

இது சிக்கலும் அவலமும் நிறைந்த சோக நாடகம்.

கோகிலா மகேந்திரனின் “தூவானம் கவனம்” (1988) நாவலின் மையப்பாத்திரமான “வீணா”வும் இடிபஸின் அவலத்தை அனுபவிக்கிறாள். நாவலாசிரியையே இதனை “வீணா”வின் சொல்லாடலுக் கூடாக சொல்லியிருக்கிறார்.

“உலகில் எழுந்த பல இலக்கியங்களில் “இடிபஸ்த நெக்ஸ்” என்ற கிரேக்க நாடகம் மிகச் சிறந்த அவலச்சுவை நாடகமாகக் கருதப்படுகிறது. அந்த நாடகத்தின் கதாநாயகனாக “இடிபஸ்” தான் மனதார ஒரு தவறும் செய்யாத போதும் வாழ்வில் விடுவிக்க முடியாத சிக்கல்களுக்குள் அகப்பட்டு வருந்துவ தாலேயே வாசகர் மனதில் அந்த அவலச்சுவை தோற்றுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்படி தானும் ஒரு சிறந்த அவலச்சுவைப் பாத்திரம் என்று நினைத்தான் வீணா.” (பக். 83, 84)

“நெஞ்சு தனக்குள்ளே புலம்பப் புகைக் கூட்டுக்கு வெளியே புழுதியில் படுத்துறங்கிய அந்த இரவில்” (பக். 83) வீணா இவ்வாறு நினைக்கக் காரண மென்ன? இடிபஸ் போல வீணாவும் சிறந்த அவலச் சுவை பாத்திரமா? கோகிலா மகேந்திரனின் கணிப்பு சரியானதா? அவர் அறிந்துள்ள உளவியல் நுட்பமும் நாவலின் கட்டுமானமும் வீணாவை அவலச் சுவைமிக்க பாத்திரமாக சித்தரித்துள்ளதா?

“தூவானம் கவனம்” நாவல் முழுவதும் உலா வருபவள் வீணா. அவளைச் சுற்றியே கதை பின்னப் பட்டுள்ளது. “இடிபஸ் மன்னன்” நாடகத்திலிருந்து இடிபஸை அகற்றிவிட்டால் நாடகம் வெறுமையாகி விடும். இடிபஸ் போலத்தான் தூவானம் கவனம்” நாவலில் வீணாவும்.

வீணாவின் பெண்ணிய சிந்தனைகள் பாட சாலையிலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் வீச்சு பெறுகின்றது. அறிவும் கலையுணர்வும் விவேகமும் மிக்கவளாக அவள் திகழ்கிறாள். தாய், ஒரு சகோதரன் அவள் குடும்பம். கலையோடு ஒன்றித்து கலைஞனாக (ஓவியம், நாடகம்) முகிழ்த்த ஜீவனை (பொறியியலாளன்) காதலித்து கைபிடிக்கிறாள் வீணா. இரண்டு

பெண் குழந்தைகள் (பி, பாப்பா). அவளும் தொழில் செய்கிறாள். குழந்தைகளை பார்த்துக்கொள்ளும் தாய். விடுதலை இயக்கத்துடன் இணைந்துவிட்ட சகோதரன். வீணாவின் குடும்ப வாழ்வு சிக்கலற்று நகர்கிறது.

சீதனக் குத்தல், கணவன் (ஜீவன்) வெளிநாடு செல்லல்; குடும்பப் பொறுப்புக்களைத் தனியாக சுமத்தல்; தனிமை, போர்கால அவஸ்தைகள், கணவனின் சந்தேகம், கணவன் எயிட்ஸ் நோயாளி ஆதல்; இறத்தல், அவளுக்கு வயிற்றில் வளரும் சிசுவுக்கும் எயிட்ஸ் தொற்று ஏற்படல் இத்தியாதி அவல தூவானங்களுக்குள் வீணா சிக்கித்தவிக்கிறாள். நாவல் இந்த அவலங்களையே சித்திரிக்கின்றது.

அவலத் தூவானம் ஒன்று: சீதனக் குத்தல்

வீணா நினைக்கின்றாள்... ஒரு நாள் “தனிநாட்டின் கொடி” பறக்கவிடப்படுகையில் தானும் அதில் கலந்து மகிழவேண்டும் என்ற விருப்பம் தோன்றிய அதே கணத்தில் “என்னுடைய வாழ்வும் இப்படித்தான் கொடி கட்டிப் பறக்கும் என்று கனவு கண்டேன்.” என்ற நினைவு உள்ளுக்குள் வருவதையும் தவிர்க்க முடியவில்லை. அவன் ஏன் அப்படி மாறினான்? எப்போதிருந்து ஜீவனிடம் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது என்று நினைத்தும்பார்க்க முயன்றாள். மனதுக்குள் காரணம் தெரியாத ஏகாந்த உணர்வு சுழன்றது.

அவனும் அவளுமாகச் சங்கரின் மகன் “தினேஷ்” உடைய நான்காவது பிறந்ததின விழாவிற்குப் போயிருந்தபோதே முதன்முதலில் அந்த மாற்றம் அவனுக்குள் பிரசவமாகியிருக்கலாம். அல்லது அதற்கு முன்பே மனதிற்குள் உருவாகி அன்றுதான் வெளியேற முயன்றிருக்கலாம். அல்லது அதற்கும் முன்பே குடும்பத்தில் கடைசிப்பிள்ளையாய்ப் பிறந்துவிட்ட காரணத்தால் மிகச் சிறுவயதிலிருந்தே...?

பணம் நிறையவே குவிந்துபோயிருக்கும் சங்கர் வீட்டில் ஒரே ஒரு ஆண்பிள்ளையும், இவர்களுக்கு இரண்டு பெண்பிள்ளைகளும் வந்து அமைந்ததே ஒரு தவறோ? அதையும் கூட யார் தீர்மானித்தார்கள்? ஜீவனுடைய நிற மூர்த்தங்கள் தானே தீர்மானித்தன? இவள் என்ன செய்ய முடியும்!

ஜீவனின் முகம் மாறியிருந்தது. வழக்கம்போல ஏதோ கீறிக்கொண்டிருந்தான். ஓவியம், நாடகம் இவை இரண்டிலுமிருந்து ஜீவனைப் பிரிக்க முடியாது. இவள் கேட்டாள்,

“ஏன் உங்கடை முகம் ஒரு மாதிரி இருக்கு?”
“ஓண்டுமில்லை”

“என்னட்டை மறைக்கிறதாலை பிரச்சினை தீராது. சொல்லுங்கோவன் என்ன பிரச்சினை?”

“சங்கரின்ரை மனிசிக்கும் உங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசமெண்டு நினைச்சுப் பார்த்தால் தெரியும்...”

அவள் முகத்தில் ரத்தம் குப்பெனப் பிரவாகித்தது. ஓ! சங்கரின் மனைவி நாலு இலட்சம் இனாம் கொணர்ந்த பெரிய பணக்காரி! அதுவா? அதையா சொல்கிறார் இவர்! அதையேதானா? அதைச் சொல்ல வேண்டிய தேவை வந்துவிட்டதா? “காசு குடுத்தும் ஒரு பெண்ணை நான் அடைய விரும்பு

மாட்டன். காசு வாங்கியும் ஒரு பெண்ணை அடைய விரும்பமாட்டன்” என்று சொன்ன ஜீவன், அந்த வேறுபாட்டை நினைக்க வேண்டிய காலம் வந்து விட்டதா? பணம் உண்மையில் அவ்வளவு முக்கியமானதுதானா?

அவனது கரத்தைப் பிடித்திருந்த கைகள் தானாகத் தளர்ந்து விலகின! ஆம்! அன்றிலிருந்துதான் அவன் புறத்தில் வேறுபடத் தொடங்கினான். வேறுபடத் தொடங்கினான் என்றுகூடச் சொல்ல முடியாது. அவனும் ஒரு சாதாரண மனிதனாக மாறத் தொடங்கினான் என்றுதான் சொல்லலாம்! தன் கணவனின் மாற்றம் விணாவுக்குள் சோக அதிர்வை தோற்றுவிக்க ஆரம்பிக்கின்றது. (பக். 3-9)

பெண் நிலைவாதத்திற்காகவே பெரிதாகப் பாடுபட்டு, சீதனமின்றியே அவளைத் திருமணம் செய்து மற்ற ஆண்களுக்கோர் முன்னுதாரணம் காட்டி, வீட்டிலே எல்லா விடயத்திலும் அவளுக்குச் சமஉரிமை தந்து, அப்போதெல்லாம் நிராகரிக்க முடியாத ஏதோ ஒன்று தன்னை மிக இறுக்கமாக அவன்பால் ஆகரஷிப்பதை அவள் உணர்ந்திருக்கிறாள். இறுதியில், அந்த பேர்த்தே பாட்டிக்குப் போய் வந்து

“சங்கரின்ரை மனுசிக்கும் உங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று நினைச்சுப் பாததால் தெரியும்.”

என்று சொன்னபோதுதான் அவன் இவ்வளவு காலமும் தனக்குள்தானே முரண்பட்டு நின்றது தெளிவாய்த் தெரிந்தது. கண்களில் அப்போது அந்தப் பழைய இறுக்கமும் தெரிந்தது!

“சங்கரின்ரை மனுசிக்கும் உங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று நினைச்சுப் பாததால் தெரியும்.”

மீண்டும் மீண்டும் செவியில் அந்த வார்த்தைகள் ஆவர்த்தனமாகி மனதை அலைக்கழித்துக் கொண்டிருந்தன. அப்படியானால் இவ்வளவு காலமும் அவனுக்குள் அவன் இறந்து வாழ்ந்தானா? இதுதான் ஜீவனின் சுய உருவமா? அந்த அதிர்ச்சி அவளைப் பயங்கரமாகத் தாக்கிய போது அவள் தனக்குள்தான் இறந்ததுபோல் உணர்ந்தாள். இன்னும் அதே இறந்த நிலைதான்! (பக். 29, 30)

அவலத் தூவானம் இரண்டு: கணவன் வெளிநாடு செல்லல்

பிடிவாதம் கொண்ட ஜீவன், வீணாவையும் இரண்டு வயது நிரம்பாத பிணியையும் மூன்றரை வயதான பாப்பாவையும் விட்டுப்பிரிந்து சலுதி செல்கின்றான். அங்குபோய்ச் சில காலத்தின் பின்னர் இவர்களையும் அழைத்துக்கொள்வதாக கூறியவன், அதை உதாசினப் படுத்தி விடுகிறான். காலப் போக்கில் சம்பிரதாய கடிதங்களை எழுதியவன் அப்படி கடிதம் எழுதுவதையும் தவிர்த்துக் கொள்கின்றான். அவன் எழுதிய கடிதங்கள் சில தகவல்களைத் தருகின்ற ஒரு புதினப்பத்திரிகை போல் இருந்ததேயன்றி ஒரு கணவனிடமிருந்து மனைவிக்கு அல்லது ஒரு அன்புத்தந்தையிடமிருந்து பிள்ளைகளுக்கு எழுதப்பட்ட உணர்வு பூர்வமான கடிதமாய் அமையாதது விணாவுக்குப் பெரும் ஏமாற்றமாய் இருந்தது. (பக். 59).

“அவளை அவன் காதலித்த வேளைகளில்

“மேற்கு வான நங்கையின் பஞ்சுப் பாதங்களின் எழிலார்ந்த விரல்கள் மீது கதிரவனின் செம் பஞ்சுக் குழம்பு நீந்தி நிற்கும் வேளையில் நாம் சந்திப்போம் வீணா”, “நீலமணிப் புருவத்தின் கீழ் நெடு வேலும் வாளுமாய் அமைந்த உன் நீள்விழிகள் என்னைக் குத்திப் பரிதவிக்க வைத்துவிட்டனவே...” என்றெல்லாம் கவிதை போல் எழுதிய ஜீவன்... இப்போது பத்திரிகை எழுதுகிறான்.

அம்மாவைப்போல்... வெறும் அடிமை வாழ்வு வாழமுடிந்திருந்தால் எவ்வளவு இலகுவாக இருந்திருக்கும்! அந்த இலகுவான வாழ்வை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ள உள்மனம் மறுக்கிறது? இரவு நேரத்தில் காய்ந்துபோன துவாய் ஒன்று காற்றில் படபடவென ஆடும் சத்தம்கூட மனதில் வேதனை செய்கிறது. விடிவே வேண்டும் என்று விடாப்பிடியாய் நிற்கும் சமுதாயம் இதைப்போன்ற பல கஷ்டங்களைத் தாங்கவேண்டியதுதான். ஆனால் இந்த வேதனை தாங்கமுடியாத எல்லைக்கு வந்துவிட்டால்... (பக். 76, 77)

அவலத் தூவானம் மூன்று: போரின் அவஸ்தைகள்

போர்கால அட்டூழியங்களும் அவஸ்தைகளும் அரூப ஓவியங்கள் போல நாவலில் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

முதல்நாள் இரவு கூட... வீணாவின் மடியில் மெதுவாக உறங்கும்நிலைக்கு வந்திருந்த பிணியை ஷெல் சத்தம் ஒன்று கேட்டுத் துடித்துப் பதறி எழுந்து அழத் தொடங்கினான்! பதுங்குகுழி இன்னும் வெட்டவில்லை. ஆகவே இருபிள்ளைகளையும் ஆதரவுடன் அழைத்துச் சென்று உணவுட்டிப் பின்னர் குசினியின் புகைக் கூட்டுக்குக் கீழே விறகு போடுவதற்காகக் கட்டப்பட்ட பிளாற்றின் கீழ்பாயைப்போட்டுப் படுக்கச் செய்தான். “பிணியை இண்டைக்கு இரவு பாயிலை சிச்சிவிடாட்டா நாளைக்குக் காலமை ஐஞ்சு ஸ்ரீக்கர் வாங்கித்தருவேன்...” என்று பிணியை உளவியல் ரீதியான உற்சாகம் கொடுத்து இருவரையும் அருகிலிருந்து பாட்டுப்பாடி நித்திரையாக்கினான். (பக். 77)

திடீரென்று பெரியதோர் ஷெல் அருகில் விழுந்து வெடித்தது போலக் கேட்டது. பாப்பா வந்து தாயை இறுக அணைத்துக்கொண்டான். பிணியின் கால்பட்ட இடம் குளிர்ந்தது போல் இருந்தது. பிணியைத் தூக்கினான் வீணா. அவள் சிறுநீர்கழித்திருந்தாள். பிணியைச் சிறுநீர்கழித்தலில் பூரணகட்டுப்பாடு வந்து பல மாதங்களின் பின் அன்றுதான் முதல்முறை அப்படி நடந்தது. அதன் பின் அதிகமாய் ஒவ்வொரு நாளும் இரவில் படுக்கை நனைக்கும் பிள்ளையாகவே அவள் இருக்கிறாள்! அவள் அப்படி இருப்பதற்கு அவளது உளநிலைப்பாதுகாப்பின்மையே காரணம் என்பது விணாவுக்குப் புரியும்! (பக். 79)

வீணாவால் உறங்க முடியவில்லை. இரவு கழிந்து இரவி எழும் நேரம் வரை எப்படிக் கழியப் போகிறது என்பதை நினைத்தபோது விசர் வரும் போல் இருந்தது. பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு, அந்த “ரென்சன், தற்செயலாக ஒரு காயமேனும் ஏற்பட்டு விட்டால்... தான் தனித்து என்ன செய்வது என்ற பதைப்பு.” அதற்கு மேல் ஜீவனைப் பிரிந்து வாழும் தனிமை... எல்லாம் சேர்த்துத் தன்னையும் ஒரு மன நோயாளி நிலைக்குத் தள்ளி விடுமோ என்று நினைத்த

போது தாங்க முடியாத பெரும் பாரம் ஒன்று நெஞ்சை அழுத்துவது போல் இருந்தது. (பக். 79, 80) வீணா தன்னை இடிபஸ் ஆக உருவகித்துக்கொள்கிறாள். (பக். 84)

காலையில் படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்தபோது, மீண்டும் ஷெல் அடி பயங்கரமாக ஆரம்பமாகியது. முன் சந்திக் கந்தையர் கடையில் காய்கறி வாங்கச் சென்ற அம்மா விழுந்தடித்து ஓடிவந்தாள். "இப்ப அடிச்ச ஷெல் உதிலை ஆறுமுகத்தார் வீட்டு வளவிலை அல்லே விழுந்திருக்கு! நல்லகாலம். ஆறுமுகத்தார் வீட்டுக்கும் கந்தசாமி வீட்டுக்கும் இடையிலை விழுந்ததாலை ஒருத்தருக்கும் காயம் ஏற்படேல்லை" அம்மாவுக்குப் பெரிதாக மூச்சு வாங்கியது. "அவையெல்லாம் துணிமணியளைக் கொஞ்சம் எடுத்துக்கொண்டு மேற்குப் பக்கம் ஓடினம்..."

வீணாவுக்கு என்னசெய்வது என்று புரியவில்லை. ஷெல் இவள் வீட்டில்தான் விழும் என்பதற்கான நிகழ்தகவு மிகவும் குறைவானதே என்று அறிவு சொல்லிற்று. ஆயினும் திருமணக் கோலத்துடன் - தாலிகட்டிய அரைமணி நேரத்திற்குள்ளேயே ஒரு மாப்பிள்ளை இறந்துவிட்ட தம்பியின் கட்டிலை அவசரமாய்ப் பார்த்தாள் வீணா. அது வெறுமையாக இருந்தது. ஆனாலும் அவன் அமைத்துக்கொடுத்து விட்டுப் போன பதங்குழி...! இப்போது ஐந்துநாளாய் அதற்குள்ளேயே பொழுதின் பெரும்பகுதி கழிந்து போய்விடுகிறது. வெளியில் இருந்தால் கூட. வானத்தையே பார்த்துக்கொண்டு எப்போது "பொம்மர்" தோன்றிக் காட்சி கொடுக்கும் என எதிர்பார்த்து ஏங்கிக்கொண்டு.

முதல்நாள் பொம்மர் போட்ட குண்டு மூன்றாவது வீட்டில் செல்லத்துரையின் மூன்று வயது மகளை மூளை சிதறி இறக்கவைத்த கொடுமை! அந்தப் பயத்தில் நேற்று வானத்தில் பொம்மர் தோன்றியதைக் கண்டவுடனேயே இருதய நோயாளியான கருணாகரர் மயங்கிவிழுந்து இறந்த நினைவு மனதில் பூதமாய் உருக்கொள்கிறது. கந்தையா, சுப்பிரமணியம், யோகநாதன் பலரின் வீடுகள் தரைமட்டம்! அவர்கள் எல்லாம் இவளின் குடும்பம்போலவே எந்நேரமும் பதங்கு குழியில் இருந்ததில் உயிர் தப்பினர். இந்த நிலையில் இவள் எப்படி வேலைக்குப் போக முடியும்? ஹாஷ்யம், சிருங்காரம், அச்சம், அருவருப்பு, வெகுளி, வீரம், அற்புதம், சாந்தம், அழகை என வாழ்வின் சுவைகள் ஒன்பது என்பர். தமிழ்மண்ணில் இன்று இவை அச்சம் அழகை என இரண்டாகக் குறைந்து விட்டனவோ? (பக். 104)

அவலத் தூவானம் நான்கு: கணவனின் சந்தேகம்

"நான் இல்லாட்டிலும்.. இவ்வளவு நாளும் சமாலிச்சமாதிரி நீங்கள் சமாளிப்பீங்கள்தானே என்ன?" அவன் ஏன் இப்படிக்குத்தலாகக் கேட்கிறான்? தான் இல்லாத வருடங்களில் வீணாவின் தனிமையைச் சந்தேகிக்கிறானோ? மார்கழி மாதத்துப் பனிச்சாரல் வீணாவின் உடலை ஊசியாய்த் தைக்கிறது. (பக். 113., 114)

அவலத் தூவானம் ஐந்து: கணவன் எயிட்ஸ் நோயாளி ஆதல்; இறத்தல். அவளுக்கு வயிற்றில் வளரும் சிசுவுக்கும் எயிட்ஸ் தொற்று ஏற்படல்

"இடிபஸ் மன்னன்" நாடகத்தில் தீவிவை தீப்பிளம்புகளாளாக சீறிப்பாய்கின்ற காட்சி:

"மன்னா நீ பேரதிஷ்டம் வாய்ந்தவனாயினும், நீ துய்ப்பதுவும் கடுந்துயராகும். உன்னுடைய இல்லத்தில் வளர்ந்து வரும் சேய்களுக்கு உடன் பிறந்தவனும் நீயே. கரம்பிடித்து இல்லாளாய் பெற்றவனும் நீயே"

இடிபஸ் இச்செய்திகளால் திணறுகிறான். திணறினாலும் அது உண்மையே என அறிய ஆதாரங்களைத் தேடுகிறான். விசாரணைகளின் முடிவில் மூன்று மாபெரும் தீவினைகளைப் புரிந்த கொடியவனாக நிற்கின்றான்.

"நான் ஐயுற்றவை அனைத்தும் நிரூபணமாய் விட்டன. என் சாபக்கேடான பிறப்பும், முறை கெட்ட திருமணமும், உடலுறவும், தந்தையையே கொலை செய்த பெரும் கொடுமையும் என்னைக் கொடும் பாவமாகச் சூழ்ந்து விட்டன" என இடிபஸ் கதறுகிறான். (எம்.எஸ்.எம்.அனல்; 1994)

"தூவானம் கவனம்" நாவலில் துயர் தீப்பிளம்புகளாக சீறிப்பாய்கின்ற காட்சி:

வைத்தியச் சோதனையின் முடிவை எதிர்பார்த்து ஜீவனின் கட்டிலருகே நிற்கிறாள் வீணா. படுக்கையில் சோர்ந்து கிடக்கும் ஜீவனுக்கு நடுக்கம், கடுமையான வயிற்றோட்டம், புலம்பல், மறதி எல்லாம் உருவாகி இருக்கின்றன. அவனுக்கு "எலிஜா..." குருதிச்சோதனை செய்யப்படுகிறது.

"உங்கடை மிஸ்டருக்கு "எயிட்ஸ்" ஆக இருக்கலாம் என்று நான் "சஸ்பெக்ட்" பண்ணினன். எலிஜா ரெஸ்ட் அதை உறுதிப்படுத்திற்றமாதிரி இருக்கு..."

அவர் சொன்னது உண்மைதான் என்று மூளையில் பதிக்கவே வீணாவுக்கு நீண்ட நேரம் எடுத்தது. மூளையில் பதிந்தவுடன் வயிறு கல் விழுந்தாற் போலக் கணக்கிறது! "டொக்டர்" அடுத்து இன்னொரு கேள்வியும் கேட்டார். "அவர் சவூதியிலை இருந்து வந்து எவ்வளவு காலம்?" "இரண்டு மாதம் இருக்கும்..." உங்களையும் நாங்கள் எலிஜா சோதனைக்கு உட்படுத்திறது அவசியம் என்று நினைக்கிறீங்களா?"

அவர் நாகரிகமான முறையில் கேட்டாலும் அவரது கேள்வியின் அர்த்தம் வீணாவுக்குப் புரிந்தது. "எனக்கு அவரிடடை இருந்து... எயிட்ஸ் கிருமி தொற்றியிருக்கலாம். ஆனா நான் நிச்சயமா ஒரு காவியாக இருக்கமாட்டன். ஆகவே நீங்கள் என்னைப் பற்றிப் பயப்பிடத் தேவையில்லை..." என்றாள் வீணா

"நீங்கள் கொணந்த பெருஞ்செல்வத்தை எனக்கும் தந்திருப்பியன் என்று டொக்டர் என்னையும் சோதிக்க வேணும் என்று சொல்லுறார். இதைவிட அவமானம் வேறே என்ன இருக்கு?" அவளது குரல் அமானுஷிகத் தன்மையுடன் தழு தழுத்தது. அவனை நீங்கள் என்று பன்மையில் அழைப்பது கூட மிகை என்று தோன்றியது.

வீணாவுக்கும் எயிட்ஸ் தொற்றியிருக்கலாம் என்பது மட்டுமல்ல. அவளது வயிற்றில் தோன்றியிருக்கும் குழந்தையும் பிறக்கும்போதே எயிட்ஸ் உடன் பிறக்கக் கூடும் என்பதற்கு ஐம்பதிற்கு ஐம்பது வீதச் சந்தர்ப்பமுண்டு. இதை நினைத்தபோது அவளுக்குத் திடீரென்று தீயை மிதித்ததுபோல் இருந்தது. முகத் தசை கோணி உதடு நடுங்கிற்று. குரல் உடைந்து வந்த

அழுகையை இப்போது அடக்க முடியாமலே போய் விட்டது. இங்கே நடக்கும் எந்தவிதமான சங்கதிகளுக்கும் தனக்கும் எந்தவித தொடர்பும் இல்லாதது போன்ற ஒரு நிலையில் ஜீவன் கட்டிலில் கிடந்தான்.

அம்மாவைக் கண்டவுடன் ஓடிச்சென்று கட்டியணைத்து வீரிட்டுக் குளறி அழுகிறான் வீணா. ஜீவனின் இறுதி நிமிடம் நெருங்கிக்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்த அழுகை அது என்றுதான் அம்மா நினைத்திருப்பாள். “எயிட்ஸ்; உடன் ஒரு உயிர் தனக்குள்ளும் உருவாகியிருப்பதை உணர்ந்த ஒரு பெரும் சோகம் அது என்பது அம்மாவுக்குப் புரிந்திருக்காது. ஆம். அது நினைக்க முடியாத பெருஞ்சோகம்தான்! தாங்கள் செய்த தவறினால் தாங்கள் தண்டிக்கப்பட்டு அனுபவிப்பது மட்டுமல்ல... ஒரு தவறும் செய்யாத, ஒரு பாவமும் அறியாத குழந்தை ஒன்றுக்குப் பிறக்கும் போதே தண்டனை கொடுப்பது மனச்சாட்சி உள்ள எவராலும் தாங்கமுடியாத பெரும் சோகம்! சோபோகிளிசின் கிரேக்க நாடகங்களைவிட அதிக அவலச்சுவை கொண்ட நாடகம்! (பக். 125, 126)

இவ்வாறு இடிபஸ் போல அவலச்சுவைமிக்க பாத்திரமாக வீணாவை கோகிலா மகேந்திரன் படைத்துள்ளார். நாவல் முழுவதும் வீணாவின் அவலமே எதிரொலித்து நிற்கிறது. அவர் அறிந்துள்ள உளவியல் வீணாவின் உருவாக்கத்திற்கு உயிராகியுள்ளது. ஆனால் நாவலுக்கு “தூவானம் கவனம்” என மகுடமிட்டுள்ளார். இந்த மகுடத்திற்கான விளக்கம் நாவலிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“பொம்மர் குண்டு வீச்சும், ஷெல் அடியும், ஷெலித்தாக்குதலும், பெற்றோல் குண்டு வீச்சும், எரிப்பும் முடிஞ்சு சுதந்திரம் வந்த உடனை நாங்கள் பெரு மழை பெய்து விட்டிட்டுது எண்டுதான் நினைச்சம்... ஆனால் இப்பதான் தெரியுது... பெரிய மழைக்குள்ள நனையலாம். ஒண்டும் செய்யாது... ஆனால் அந்த மழைக்குப்பிறகு வாற தூவானத்தைப் பற்றி நாங்கள் மிச்சம் கவனமாய் இருந்திருக்கவேணும். தூவானத் திலை நனைஞ்சால் கட்டாயம் நோய் வரும். தடுக்கேலாது.” (பக். 127)

நாவலின் பதிப்புரையும் இக்கருத்தையே பின்வருமாறு ஒப்புவிக்கிறது : “இந்த நாவலின் கதையம்சம், அந்நிய நாடுகளின் தொடர்பால் எமது நாட்டுக்கு எதிர்காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய பேரபாயங்களில் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டும் தொனிப்பொருள் கொண்டது. பிறநாடுகளிலிருந்து இங்கு இறக்குமதியாகக்கூடிய எயிட்ஸ் முதலிய பயங்கர நோய்களே தூவானம் என்ற சொல்லால் சுட்டப்படுகின்றன. சம காலத்தில் பேரினவாத ஒடுக்குமுறை என்ற பெரு மழையில் சிக்கித்தவிக்கும் நாம் இம்மழை ஓய்ந்த பின்னரும் தொடரக்கூடிய மேற்படி தூவானங்கள் பற்றியும் எச்சரிச்சகையாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணக்கருவில் முகிழ்ந்த கதை வடிவம் இது.”

தூவானம் என்ற படிமம் எயிட்ஸ் நோயையும், பேரினவாதத்தின் அடாவடித்தனங்களையும் சுட்டுவதாகவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தூவானம் பற்றி கவனமாக அதாவது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கட்டுரை தலைப்பொன்றுக்கு விளக்கம் சொல்வது போல நாவல்

தலைப்புக்கு விளக்கம் சொல்லியிருப்பது பொருத்தமாக அமையவில்லை. இந்த தலைப்பு வாசகர்களுக்கு விளங்காமல் போகுமோ என்ற ஐயத்தால் இந்த விளக்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளதா? வீணாவின் அவலமே நாவல் முழுவதும் கடலென ஆர்ப்பரித்து நிற்கிறது. நாவலாசிரியையே இடிபஸ் அவலத்துடன் வீணாவின் அவலத்தை ஒப்பிட்டுக்காட்டியுள்ளார். நாவல் தலைப்பு பொருத்தமாக அமையவில்லை. பத்திரிகை குறிப்பொன்றின் தலைப்பு போல உள்ளது. நாவலை நுண்ணயத்தோடு வாசிக்கையில் “வீணா” பெயரே தலைப்பாக பிரவகிக்கின்றது. எயிட்ஸ், போர் மட்டுமல்ல, சீதனம், சந்தேகம், குடும்பச்சமை, கணவன் வெளிநாடு செல்லல், ஆணாதிக்கம் என்று பல அவலங்களில் வீணா சிக்கித்தவிக்கிறாள். “எயிட்ஸ்” இன்றைய “கொரோனா” போல உலகை ஆட்டிப்படைக்கும் என்று கோகிலா மகேந்திரன் ஊகித்திருப்பாரோ?

இந்நாவல் பற்றி பேராசிரியர் செ.யோகராசா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “நாவல் ஈழத் தமிழரது புலம்பெயர் வாழ்க்கை காரணமாக ஈழத்திற்கு வரக்கூடிய பேராபாயங்களொன்றான எயிட்ஸ் நோயினால் ஏற்படப்போகும் பாதிப்புகள் பற்றிய அபாய அறிவிப்பாகின்றது. இந்நாவலின் பேசுபொருள் எதிர் பார்த்தளவு பிற்காலத்தில் சமூகப் பிரச்சினையாகா விட்டாலும் ஈழத்தமிழர்கள் புலம்பெயர் வாழ்வில் ஏற்பட்ட ஆரம்ப காலச் சூழலில் இந்நாவலின் பேசு பொருள் முக்கியமானது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை” (ஜீவநதி 150; பங்குனி 2021: 75, 76).

எயிட்ஸ் (தூவானம்) கவனம் என்ற எச்சரிக்கையை இந்நாவல் முன்வைத்தாலும், அதன் பேசு பொருள் ஒரு பெண் (வீணா) எதிர்கொள்கின்ற அவலங்களே! அதனால்தான் நாவலின் அணிந்துரையில் இராஜநாயகன் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்: “தூவானம் கவனம்” என்ற இந்நாவலின் கதை இன்றைய எமது சமுதாயத்தின் கதை. பல “இயல்” ரீதியாகவும் சமுதாயத்தை நாம் இங்கு தரிசிக்க முடிகின்றது.” இந்நாவலை அவர் “சமுதாய ஓவியம்” எனக் குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது. சமுதாய ஓவியமான இந்த நாவலில் வீணாவின் அவலங்களே சாகவதமாகியுள்ளன. அதாவது ஒரு பெண் (வீணா) எதிர்கொள்கின்ற அவலங்களே நாவலின் பிரதான பேசுபொருளாகியுள்ளது.

கோகிலா மகேந்திரன் இந்த நாவலை நனவோடை உத்தியை கையாண்டு எழுதியுள்ளார். நவீன இலக்கியத்தில் நனவோடை உத்தி (Stream of Consciousness)க்கான மாபெரும் முன்னுதாரணமாகக் கருதப்படுவது ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ் 1923இல் எழுதிய “உலிசில்” என்கிற நாவல். பொதுவாக, நனவோடை எழுத்து, அதை உருவாக்கும் படைப்பாளியின் சமூக, கலாசார கூட்டு நனவிலிகள் (collective subconscious) மற்றும் குழூர்க் குறிகளுடன் இணைபிரியாத தொடர்பு கொண்டது. அந்த எழுத்தை முழுமையாக உணர்ந்து அனுபவிப்பது என்பது அந்தக் கலாசார சூழலை நன்கு அறிந்தவர்களுக்கே சாத்தியம். இந்த இலக்கிய கருதுகோள்கள் நவீன உளவியல் சார்ந்த அறிதல்களின் அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்பட்டன. எனவே இவ்வகைப் படைப்புகளில் பொதுவாக உளவியல்

கூறுகளும் மிகச் செறிவாக இணைந்திருக்கும். கோகிலாமகேந்திரனும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

நனவோடை முறை என்பது வாசகர்களைச் கண்டிப்பிழக்கும் ஓர் உத்தியாகவே கருதப்படுகின்றது. நாவலில் காலம், இடம் ஆகியவற்றின் பின்னணியில் நிகழ்ச்சிகளை வரிசைப் படுத்திக் கூறாமல், உள் மனத்தின் எண்ணங்களை அலையாகக் கிளப்பிவிட்ட நிலையில் அவற்றிற்குச் சொல்வடிவம் தந்தால் அதனை நனவோடை முறை எனலாம். நனவோடை உத்தி என்பது முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பாத்திரங்கள் மீண்டும் எண்ணிப் பார்க்குமாறு கதையை எழுதுவதாகும். அதாவது பாத்திரங்களின் அனுபவங்களை அப்பாத்திரங்களே எண்ணிப் பார்க்குமாறு அமைத்துக் கொள்வதாகும். மேலை நாட்டினரிடம் இருந்து கடன் வாங்கப்பட்ட இந்த உத்திமுறை தமிழில் மிகப் பெரும் எழுத்தாளர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது. தமிழில் லா.சா.ராமாமிர்தம் தமது “அபிதா” எனும் நாவலில் இவ்வுத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். நீல. பத்மநாபனின் “உறவுகள்” என்ற நாவலும் இவ்வுத்தியில் எழுதப்பட்டது.

“தூவானம் கவனம்” நாவல் கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை வீணா என்ற பாத்திரத்தின் வழி நினைவு கூர்வதாய் அமைந்துள்ளது. இதனைத் திருப்புக் காட்சிகள் (Flash Backs) என்று கூறுவர். பாடசாலை ஒன்றில் நிகழும் விளையாட்டுப் போட்டியின் ஆரம்பம் முதல் நிறைவு வரையான கால எல்லைக்குள் “நனவாக” கதைவிரிகிறது. “நனவோடை உத்தி” இறந்த காலத்துள் ஒரு கட்டத்திலும், எதிர்காலத்துள் வேறொரு கட்டத்திலும் ஓடிப்பாய் கிறது. இது துணிச்சல் மிக்க புதிய ஒரு பரிசோதனை; என இராஜநாயகன் கணித்துள்ளார். இந்நாவலில் நனவோடை உத்தியை பயன்படுத்தியுள்ளமையால் சொல்லாட்சி நுட்பம் உடையதாக அமைந்துள்ளது. நனவோடை உத்தி “கவர்ச்சித் திறன் சொல்லாட்சி” என்று குறிக்கப்படும். அதற்கு அமைவாக இந்நாவல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பின்வரும் உரையாடல் வரிகள் இதற்கு உதாரணமாகின்றது:

“வீணா! ஓவியத்துக்கும் புகைப்படத்துக்கும் என்ன வித்தியாசம் சொல்லுங்கோ பாப்பம்”

இவள் சொன்னாள். “புகைப்படம் வெளித் தோற்றத்தை மட்டும் காட்டும். ஓவியம் மனிதனை உள்ள உணர்வுகளையும் காட்டும்” “இன்னும் விளக்கமாச் சொல்லுங்கோ”

ஒருவர் தனக்குள் வை தானே முரண்படுகிற மனிதர் எண்டால், அந்த இயல்பு அவற்றை புகைப் படத்திலை தெரியாது. ஆனால் ஒரு சிறந்த ஓவியன் அவரைப் படத்திலை தீட்டுறபோது சிவப்பும் கறுப்பும் சேத்து ஒண்டை

ஒண்டு வெட்டிற் கோடுகளாலே அவற்றை உடுப்பை வரைஞ்சு அந்த இயல்பைப் படத்திலை கொணந்திடுவான்.”

இப்படி அவள் சொன்ன கணத்தில் ஜீவனே தனக்குள் தான் முரண்படுகிறவனாக இருப்பான் என்று நினைக்கவில்லை.

“ஒரு நல்ல நடன இசை நாடகத்திலை இருப்பது போலை, ஒரு நல்ல ஓவியத்திலையும் ஒருலயம் இருக்கும்” “ஆனபடியால் நாடகம் தெரிஞ்சவை ஒரு புகைப்படத்தை அல்லது ஓவியத்தை நல்லா ரசிக்க முடியும்”

“ஒரு நல்ல ஓவியன் தான் நாடகத்திலை நல்ல ஒப்பனையாளனா அல்லது காட்சியமைப்பாளனா வருவான்”

“மனித வாழ்க்கையிலை இயல்பாகவே ஒரு லயம் இருக்கு. நாங்கள் நடக்கேக்கை பாருங்கோ... இயல்பாகவே இரண்டு காலுக்கும் இடையிலை சம இடை வெளிதான் வரும். ஓட்டக்காரன் ஓடேக்கை பாருங்கோ, அவன்ரை கால் நிலத்திலை படுற நேர இடைவெளி ஒரே சீராத்தான் இருக்கும்”

வெளியில் எங்கும் சொல்லத் தோன்றாத ஒரு அபூர்வ பிடிப்பு அவனது உரையாடல்களில் அவளுக்கு ஏற்பட்டமைக்கு இப்படியான உரையாடல்களே காரணம்! மோகன ராகத்தைச் செவிமடுப்பதிலுள்ள ஒரு லயம் போல.

அந்த உரையாடலை நினைத்தபடியே வீணா இரு நூறு மீற்றர் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் மாணவிகளின் கால் இடைவெளியைப் பார்த்தாள். சமநேர இடை

வெளிகளில்தான் அவை நிலத்தில் பதிந்துகொண்டிருந்தன. அப்படியானால் வாழ்வில் எப்போது இந்த லயம் தவறிப்போகிறது? சமுதாயம் எந்த மூலையில் லயம் தவறி அழுகிப் போய் இருக்கிறது? (பக். 31, 32)

உணர்வின் ஆழங்களை ஊடுருவிப்பாயும் வீச்சான மொழிநடை நாவலை வாசிக்கத் தூண்டு கிறது. நனவோடை உத்தியும் உளவியலும் மொழிநடைச் சிறப்பும் நாவலை உயிர் பாக்கியுள்ளது. ஆயினும், நாவலின் கட்டுமானம் பலவீனமாக உள்ளது. நாவலாசிரியை அறிந்துள்ள எல்லா விடயங்களையும் கொட்டிவிட முனைகின்ற முனைப்பும் யதார்த்தத்தை மீறிய செயற்கைத்தனங்களும் நாவலின் அழகியலை சிதைத்துள்ளது. நாவலுக்காக அவர் தேர்வுசெய்து எடுத்துக் கொண்ட பாடுபொருள் கலைவடிவம் பெற்று, அது செழுமை ஊட்டப்படவில்லை. ஈடிபஸ் மன்னன்; நாடகத்தின் அவலச்சுவை நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் வானம் தொடும் அழகியலாக பரிணமித்து நிற்க, அந்த ஆக்கத்தின் கட்டுமானமே காரணமாக அமைந்துள்ளது.

“முகங்களும் மூடிகளும்” சிறுகதைத் தொகுதி பற்றி --

“மந்திரம்போல் வேண்டுமடா சொல்லின்பம்” என்றான் பாரதி. அதை நான் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்புத் தந்தது “முகங்களும் மூடிகளும்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பே. கதைக்குக் கதை வசனம் கொடி கட்டிப் பறக்கிறது. சிறுகதையிலும் வசனத்தால் சிந்து விளையாட்டுக் காட்டமுடியும் என்று காட்டியிருப்பவர் கோகிலாமகேந்திரன் சிறுகதையின் புதியதொரு பரிணாமம் இது

- பண்டிதர்
க. உமாமகேஸ்வரம்பிள்ளை -

கிராமத்து விழிசைக்குயில் எங்கும் பறந்து சென்று சோலைக்குயிலான கதை

“குயில் ஒன்று பறந்து வருகிறது. வசந்தகாலச்சோலை அதன் மனதைக்கொள்ளை கொள்கிறது. அங்கு பச்சைப்பசேலென மரங்களும் செடிகளும் கொடிகளும் பலவர்களை மலர்களுமாய் பூத்துக்குலுங்குகிறது. காய்களும் கனிகளும் விருந்து தருகின்றன. குயில் அங்கும் இங்கும் தத்தித்தத்திப்பறந்து இன்பலாகிரியில் தன்னை மறந்து பாடுகிறது. குயிலின் ஆனந்தத்துக்கு அளவேயில்லை. குயிலின் குரலோசை உச்சஸ்தாயியில் விதவிதமான மெட்டுக்களில் ஒலிக்கிறது. இப்படி ஒரு புதுமையான உருவகச்சித்திரமான கோகிலாவின் சோலைக் குயில் எங்களுக்கு விருந்து வைக்கிறது.”

இவ்வாறு 2010 ஆண்டு வெளியாகியிருக்கும் சோலைக் குயில்(கோகிலா மகேந்திரனின் மணிவிழா மலரின் அணிந்துரையில் பதிவு செய்துள்ளார் இம்மலரை வெளியிட்ட தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக்களம் அமைப்பின் தலைவர் கலாபூஷணம் சைவப்பலவர்செல்லத்துரை.

தெல்லிப்பழை விழி சிட்டியின் புதல்வி எவ்வாறு விழிசைக் குயிலாக அங்கிருந்து பறந்து மிகப் பெரிய சோலையின் குயிலாக சிறகடித்திருக்கிறார் என்பதை ஆவணமாக்கியிருக்கிறது இம்மலர்.

விழிசிட்டியும் இலங்கை இராணுவத்தினால் கபளீகரம் செய்யப்பட்டது. இன்றும் வலிகாமத்தில் அரசு விடுவிக்காத நிலங்கள் அங்கு தரிசாக்கிக்கின்றன. அந்த அழகிய கிராமத்தின் இலக்கியக் குயில் சிறகடித்து பறந்து சென்ற பிரதேசங்கள் பல. அந்நிய தேசங்களுக்கும் இந்தக்குயில் பறந்து சென்றாலும் தன் தாய்நிலத்தில் காலூன்றி

வாழவே விரும்புகின்றது. அதற்கான இரை அங்குதான் நிறைந்திருக்கிறது. அந்த இரையில் கலையும் இலக்கியமும் கல்வியும் சீர்மியமும் பல்கவையாகி யிருக்கிறது. கோகிலா பல்துறை ஆற்றல் மிக்கவர். அவற்றையெல்லாம் அவருடைய வாழ்விலும் எழுத்துக்களிலும் அயற்சியற்ற அவர் பணிகளிலும் காண முடிந்திருக்கிறது. கோகிலா மிகச்சிறந்த நிருவாகி என்பதற்கும் சான்றாகத்திகழு கின்றது சோலைக்குயில் மலர்.

நிருவாகத்திறமையற்றவர்கள் - எதனையும் திட்டமிட்டுச் செய்யத் தெரியாதவர்கள் - தங்கள் எழுத்துக்களையே பேணிப்பாதுகாக்காமல் மற்றவர்களின் தயவை நாடி நிற்பவர்கள் - தம்மை தாம் ஆளத்தெரியாமல் மற்றவர்களை ஆளத்துடிப்பவர்கள் என்று பொதுவாக எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் பற்றிய மதிப்பீடு இருந்துவருகிறது. ஆனால், அந்தக்கூற்றை பொய்யாக்கி யிருக்கும் சிலரையும் நான் எனது வாழ்வில் கண்டிருக்கின்றேன். அவர்களில் நான் சந்தித்தவர்களின் வரிசையில் பேராசிரியர் கைலாசபதி - இரசிகமணிகனகசெந்திநாதன் - கோகிலா மகேந்திரன் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள்.

சோலைக்குயில் கோகிலாவின் அறுபது ஆண்டுகால வாழ்வை அழகாக பதிவுசெய்துள்ளது. அவருடைய ஆரம்ப இடைநிலை உயர்தரக் கல்வி - பல்கலைக்கழக பிரவேசம் மருத்துவத்துறையிலிருந்து விஞ்ஞான ஆசிரியராகி காலப்போக்கில் கல்வி முகாமைத்துவ பணிப்பாளராகி சீர்மியத் தொண்டராக பணிதொடர்ந்து ஆளுமையின் முழுவடிவமாகியிருக்கிறார். எந்தத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் எழுத்தை கைவிடாமல் தனது அனுபவங்களையெல்லாம் படைப்பு இலக்கியமாக்கிவிடும் ஆற்றலும் மிக்கவராகத்திகழ்ந்துள்ளார்.

235 பக்கங்களில் மலர்ந்துள்ள சோலைக்குயிலை பதிப்பித்திருப்பவர் கோகிலா - மகேந்திரராஜா தம்பதியரின் ஏக செல்வப்புதல்வன் கலாநிதி பிரவீணன். நான்காவது அனைத்துலக மகளிர் மாநாடு சீனாவில் 1995 ஆம் ஆண்டு நடந்தவேளையில் இலங்கை பிரதிநிதிகளில் ஒருவராக கலந்து கொண்டிருக்கும் கோகிலா - தமது பயணக்கதையையும் எழுதியிருக்கிறார்.

1965 ஆம் ஆண்டளவில் மகாஜனாவில் கற்கும் காலத்தில் உள்ளூராட்சி அமைச்சராக இருந்த மு. திருச்செல்வம் அங்கு தமது துணைவி யாருடன் ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு வருகைத்திருந்தபோழுது கோகிலா மாணவர் தலைவராக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வரவேற்புரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்.

அவசரப்பட்டு அகலக்கால் வைக்காமல் வாழ்வில் ஒவ்வொரு படியாக ஏறி உச்சத்திற்கு வந்திருக்கும் கோகிலாவின் குறிப்பிடத்தகுந்த சமகாலப்பணி அவரை மேலும் பாராட்டுவதற்குக் காரணமானது. அதுதான் அவருடைய சீர்மியத்தொண்டு. அதனைப்பற்றிய குறிப்புகளை மேலும் பார்க்கலாம்.

உள்ளத்துள் உறைதல்

கோகிலாவின் உள்ளத்துள் உறைதல் என்ற நூல் காலத்தின் பதிவு. அதனை வாசித்தால் இவரை இலக்கிய மருத்துவர் என்றும் அழைக்கலாம்.

சமகாலத்தில் எம்மவர் மத்தியில் பரவியிருக்கும் முகநூல் கலாசாரம் எவ்வளவு நன்மைகளைத் தந்திருக்கிறதோ, அதேயளவு தீமைகளையும் தான் தந்திருக்கிறது என்பது எனது அபிப்பிராயம். முகநூலில் பயனுள்ள குறிப்புகள் எழுதுவதை விடுத்து, காழ்ப்புணர்வுகளின் கழிவறையாக்கிக் கொண்டிருக்கும் பலர் மத்தியில் நாம் வாழ்வதனால் பலருக்கு உளவளப்பயிற்சியும் அவசியமாகி யிருக்கிறது. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் வீரகேசரியில் வெளியான கேள்வி-பதில் பகுதியில் 2020 ஆம் ஆண்டளவில் உலகம் பூராவும் ஒரு கொள்ளை நோய்பரவல் போகிறது என்ற தகவல் வெளியாகியிருந்தது.

அது என்ன கொள்ளை நோய்..? மனச்சோர்வு என்பது அதன் பெயர்.

உலகமயமாதல் தந்துள்ள மற்றும் ஒரு வரப்பிரசாதமாகத் தான் இந்த மனச்சோர்வு நோயையும் அவதானிக்க முடிகிறது. ஒரு காலத்தில் பிளேக் நோய் பெரிதாகப்பேசப்பட்டது. பின்னர் காசநோய். அதன்பிறகு புற்றுநோய். புற்றுநோய் ஒரு தொற்றுநோய் அல்ல என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டபோது, எயிட்ஸ் வந்துவிட்டது. எப்பொலாவையும் கண்டுவிட்டோம்.

சமகாலத்தில் கொரோனோ பெருந்தொற்று முழு உலகையும் ஆட்டிப்படைக்கிறது. இனிவரும் நூற்றாண்டுகளில் மேலும் புதிய புதிய நோய்கள் வரலாம். சமயங்களும் பல்கிப்பெருகிவிட்டன. சாமியார்களினதும் சோதிடர்களினதும் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருகின்றன. மனச்சோர்வு நோய் உலகெங்கும் பரவி வருகிறது என்பதற்கு அறிகுறிதான் இந்த சமயங்களின் அதிகரிப்பும் சாமியார்களின் எண்ணிக்கை வளர்ச்சியும். பலமொழி இதழ்களிலும் என் சாத்திரம் முதல் ராசிபலன் வரையிலான தகவல் பகுதிகளும் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. தன்னம்பிக்கை குறைந்து - நிம்மதி தேடி ஓடிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வழிகாட்டுபவர்களாக மனநல மருத்துவர்கள் தொழிற்படுகிறார்கள். அத்தகைய மனநலமருத்துவர்கள் இலக்கியம் படைக்கும் படைப்பாளிகளாக இருந்தால், அவர்களின் அனுபவங்கள் நூல்களாக நிர்ப்பந்தம் பதிவாகும் என நம்பலாம்.

தமிழ் சமூகத்தில் சமகாலத்தில் மனிதர்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சை வழங்கும் மருத்துவர்கள், மற்றும் பறவைகள், விலங்குகள் உயிரினங்களுக்கு சிகிச்சையளிக்கும் மருத்துவர்கள் தமது தொழில்சார் அனுபவங்களை இதழ்களில் எழுதி, பின்னர் அவற்றைத் தொகுத்து நூல்களாக பதிவுசெய்து வெளியிட்டுவருகின்றனர்.

கோகிலா, உள்ளத்துள் உறைதல் நூலில் தமது சீர்மியத்தொண்டின் ஊடாக பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்களை (அனுபவம் என்பதைவிட அவர் அறிந்து கொண்ட “கதை” களை) இலங்கையில் தினக்குரல் ஞாயிறு இதழில் எழுதி, பின்னர் தொகுத்து நூலாக்கியிருக்கிறார். இந்திய திரைப்படநடிகர் அமிதாப் பச்சன் பல விதத்திலும் உலகப்புகழ்பெற்றவர். அதேசமயம் கோடீஸ்வரர். எனினும் பல சவால்களை - எதிர்ப்புகளை - வேதனைகளை சந்தித்தவர். அவருக்கும் அதனால் மனச்சோர்வு கிட்டியிருக்க வாய்ப்புகள் அதிகம். ஒரு பேட்டியில் இவ்வாறு சொல்கிறார்:

“நினைப்பதெல்லாம் நடந்துவிட்டால் மகிழ்ச்சி தான். நினைப்பதெல்லாம் நடக்காவிட்டால் அதனையும் நன்மைக்கென்றே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது தான்.”

உள்ளத்துள் உறைதல் நூலில் தான் சந்தித்த உள்பாதிப்புக்குள்ளானவர்களுக்கு கோகிலா தமது சீர்மிய பயிற்சியின் ஊடாக வழங்கும் சிகிச்சை அல்லது ஆலோசனைகள் அபிதாப்பச்சனின் கருத்துடன் ஒத்துப் போகிறது. கவலைவந்தால் என்ன செய்யலாம்...? வாழ்நாள் பூராவுமே கவலைபட்டு மனநோயாளியாவதா...? அதனால் வந்த மன அழுத்த நோய்க்கு மருந்திலே தஞ்சம் அடைவதா...? அல்லது கவலையிலிருந்து முற்றாக விடுதலைபெறுவதற்காக தற்கொலை செய்து கொள்வதா...? கவலையை கடந்துசெல்லும் கலையை கற்றுக் கொள்வதை விடுத்து, மேற்சொன்ன முடிவுகளுக்கு செல்பவர்கள்தான் எம்மத்தியில் அதிகம்.

எனவே, கோகிலா மகேந்திரன் போன்ற சீர்மிய தொண்டர்களின் சேவை எமது தமிழ் சமூகத்திற்கு அதிகம் தேவைப்படும் காலத்தில் நாம் வாழ்

கின்றோம்.

இலங்கையில் 30 ஆண்டு காலமாக நீடித்த போரினால் ஏற்பட்ட இழப்புகளும் கனாமி கடற்கோள் அனர்த்தத்தின் விளைவுகளும் பலரை மன அழுத்தங்களுக்குள்ளாக்கியிருக்கிறது. இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 40 அனுபவங்கள் 40 பேரின் வாழ்வை மாத்திரம் சித்திரிக்கின்றது. இதுபோன்று ஆயிரக்கணக்கான “கதை”கள் தமிழ்சமூகத்தில் தொடருகின்றன.

கோகிலாவை சந்தித்தவர்களில் குழந்தைகள், சிறுவர், மாணவர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், குடும்பத் தலைவிகள், தலைவர்கள், வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள், தாழ்வு மனப்பான்மையினால் அவதிபுறப்பவர்கள் - வெளிநாடுசென்று வேலை இழந்து மனச்சோர்வினால் சட்டத்துக்குப்பறம் பான செயல் செய்து அதிலிருந்து தப்பிக்க நாடு திரும்பி மன அழுத்தங்களுக்கு ஆளானவர், தினமும் கனவுகள் கண்டு மனம்பேதலித்தவர்கள்.. இப்படியாக பலர் வருகிறார்கள். அவர்களின் கதைகளைக்கேட்க நிதானமும் பொறுமையும் சகிப்புத்தன்மையும் வேண்டும். மொத்தத்தில் அன்புக்கு ஏங்குகின்ற, அங்கீகாரத்துக்கு அலைகின்ற ஆத்மாக்களின் அவலக்குரல் இந்நூலில் சன்னமாக ஒலிக்கின்றது. தான் உள்வாங்கிய ஒலி அலைகளை (கோகிலா ஒரு இலக்கிய படைப்பாளி யாகவும் இருப்பதனால்) எழுத்தில் கவனமாக பதிவுசெய்கிறார்.

தன்னிடம் சிகிச்சைக்காக வந்தவர்களின் கதைகளை கேட்டுவிட்டு அனுதாபம் தெரிவிக்காமல், சிகிச்சை முறைகளையும் சொல்லிக்கொடுத்து அனுப்புவதுடன் நிலலாமல், அடுத்ததலைவ சந்திக்கும்போது என்ன செய்ய வேண்டும்...? என்பதையும் பக்குவமாகச் சொல்லி விடுகிறார். அதனால் அவரது பதிவுகளில் நாம் இரண்டு விடயங்களை அவதானிக்கின்றோம்.

ஒன்று பாதிப்புக்குள்ளானவரின் கதை. இரண்டு அதனைக்கேட்கும் சீர்மியரின் ஆலோசனை.

இந்நூலைப்படிக்கும் எவரேனும் இக்கதைகளுடன் தம்மையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்துக்கொள்ளலாம். சீர்மியரிடம் செல்லாமலேயே தன்னைத்தானே தேற்றி நிமிர்ந்துகொள்ளவும் வாய்ப்புண்டாகலாம்.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியிருப்பவர் கோகிலாவின் முன்னாள் ஆசிரியரும் தெல்லிப்பழை மகாஜனாக கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபருமான கல்விமான் பொ. கனகசபாபதி அவர்கள். இவரும் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் கனடாவில் விடைபெற்று விட்டார். தமது ஆசிரியரிடமிருந்து வாழ்த்தும் அணிந் துரையும் பெற்ற பாக்கியசால்தான் இந்நூலாசிரியர். தனது பெருமைக்குரிய மாணவிதான் கோகிலா மகேந்திரன் என்று தான் செல்லும் இடமெங்கும் சொல்லி வந்தவர் கனகசபாபதி.

கனகசபாபதி அவர்கள் தமது அணிந்துரையில் குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு விடயம் வாசகர்களை, குறிப்பாக படைப்பாளிகளை வெகுவாகக் கவரலாம்.

கோகிலாவின் ஒரு கட்டுரையில் அந்த வாக்கியம் இப்படி இடம்பெறுகிறது: “உங்கள் கடிதத்தினை வரி தவறாமல் படித்தேன். வரிகளுக்கு இடையிலும் படித்தேன்.”

இவ்வாறு அபூர்வமாகத்தான் படைப்பாளிகளுக்கு எழுதும்போது சொற்கள் வந்துவிடும். ஒரு கணம் நின்று மீண்டும் படித்துவிட்டு அடுத்த வரிக்கு கண்கள் நகரும். வரிகளுக்கு இடையிலும் படிக்கலாமா...? ஆம் படிக்கலாம். அதுதான் வாசகனின் சிந்தனையில் ஊடுருவும் ஆற்றல்.

கோகிலாவின் எழுத்துக்கள் அத்தகையன. அவருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

**70 ஆவது அகவை நிறைவில் பழைய மாணவர் வீரமோ
முலம் வழங்கிய வாழ்த்துரைகளில் இருந்து சில துளிகள்**

1. மூன்றெழுத்துருவுக்குள் எத்தனை, எத்தனை திறன்கள்! கல்வி நிர்வாகம், இலக்கியம், உளநலம், ஆன்மீகம், கலைகள், பின் நவீனத்துவம், அறிவியல்... அத்தனையிலும் ஒரு பூரணத்துவம் பொலிகிறதே.
- நீதிபதி. யோ, இலங்கை
2. தனது பத்துறை சார் வல்லமையை இச்சமூகத்திற்கு வழங்குவார்
- க. அரவிந்தன், அவுஸ்திரேலியா
3. இவரது சேவை பெண்களுக்கு மன உறுதியையும் தன்னம்பிக்கையையும் வளர்க்கும் வழி காட்டியாக அமைந்துள்ளது.
- ஜகன் மோகினி. ஜெ. சுவீட்சலாந்து
4. பெண்ணிய வாதியாக வாழ்ந்து காட்டிய திறத்தினைக் கண்டேன்.
- நிஷாந்தராகினி - இலங்கை
5. எமக்குள் மறைந்திருக்கும் தனித்தன்மைகளை வெளிக் கொணர்ந்தவர்
- ரூபிகா க. இலங்கை
6. இவரிடம் ஆவலுடன் படிக்க வந்து, கற்று, விளையாடி, அரசியல் கதைத்து மகிழ்ந்திருந்தோம்.
- ச.கணேசானந்தன், அவுஸ்திரேலியா
7. கோயில் பேச்சுக்களின் போது சமயத்தோடு சேர்த்து வரும் விஞ்ஞான பூர்வான விளக்கம் எங்களுக்கு என்றும் மனதில் இருக்கிறது.
- ப. பஞ்சவர்ணேஸ்வரன், கனடா
8. வடமாகாணம் முழுவதும் உள்ள பாடசாலைகளில் சரீர தண்டனை முறையை இல்லாமலாக்கப் பாடுபட்டார்.
- பொ. கேதீஸ்வரன், அவுஸ்திரேலியா
9. விழித்திடையில் அவரது வீடே ஒரு கல்விக் கூடமாக இருந்தது
- கிருபானந்தன். பா - அவுஸ்திரேலியா
10. மகாஜனாவில் எங்கள் பலரது விருப்பத் தெரிவு கோகிலா ரீச்சரின் காலை ஒன்று கூடல் உரையாக இருக்கும்.
- இ. குகநாதன், இங்கிலாந்து
11. அவருடனான நீண்ட பயணம் அவரது பல நல்லியல்புகளை எனக்குள் விதைத்திருக்கிறது
- சிவரூபி. செ - இலங்கை
12. எளிமையான தோற்றமும் கம்பீரமான குரலும் கொண்டவர்
- தமிழினி. வா நியூசிலாந்து
13. மிடுக்கான தோற்றம், மிரளாத பார்வையும் இவரது தனிப்பண்புகள்
- அன்பரசி. அ. இலங்கை
14. தனக்கென்று தனிப் பண்புகளைக் கொண்டவர்
- நளாயினி. ச. அவுஸ்திரேலியா
15. இவரது ஆளுமையைப் பார்த்துப் பிரித்தோம்
- அஜனிதா, அஞ்சனா - இங்கிலாந்து
16. பாடசாலைக்கு வெளியே பல இலவச வகுப்புக்களை நடத்தியிருந்தார்.
- கல்பனா, நியூசிலாந்து
17. இவர் வழங்கிய ஆலோசனைகள் பலரை உயர்த்தியுள்ளது.
- யு. ருபராஜ், இங்கிலாந்து
18. பெண்களுக்கு வலுவூட்டக் கூடிய மிகப் பெரிய பெண் ஆளுமை
- த. ஸ்ரீ பிரகாஷ் - இலங்கை
19. எந்த ஒரு விடயத்தையும் மற்றவர்கள் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விளங்கப்படுத்துவதில் அவருக்கு நிகர் அவரே தான்
- மு. சதீஸ்பாலமுருகன் - அமெரிக்கா
20. நிமிர்ந்த நடை, நேர் கொண்ட பார்வை உடையவர்
- ச. கோபிநாத், சிங்கப்பூர்
21. போட்டிகளுக்காக மேடைக்குப் போனவுடன் சபையையும் நடுவர் களையும் கலர்ந்து விட வேண்டும் என்று காட்டித் தந்தார்.
- கிருஷ்ணலீலா. கோ சிங்கப்பூர்

கனவு கண்டேன் நான் கனவு கண்டேன்

- 7.7.2013 எங்களுடைய "பிறவுணி" (முன்பு நாம் வளர்த்த ஒரு நாய்) மாதிரி ஒரு நாய் வயிற்றடியில் குறுக்கே பிளந்தபடி இரண்டு உருவமாக நடந்து திரிகிறது. பிறகு இரண்டும் கிட்ட வந்து ஒரு உருவமாகி நடக்கிறது. "இதை இப்படி வெட்டிய போது வந்த இரத்தம் எங்கே?" என்று கேட்கிறன். "கழுவிப் போட்டு விட்டிருக்கு" என்று சொல்கிறார்கள்.
- 19.3.2010 கழிவறைக்கும் போக அவசராக இருக்கிறது எனக்கு. விழித்திடீ வீட்டில் வழக்கமாகப் போகும் கழிவறை திருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கிழக்கு மாமா வீட்டுப்பக்கம் எட்டிப் பார்க்கிறேன். அங்கு முன்னர் கடையுடன் சேர்ந்தாற் போல் ஒரு கழிவறை இருந்த நினைவு. அது இப்போது ஒழுங்காகையின் மறுபுறத்தில் இருக்கிறது. அத்துடன் பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டின் வடக்குப் பக்கத்தில் மூன்றாம் அறையோடு சேர்ந்தாற் போல இன்னொரு கழிவறை இருக்கிறது. அதற்குள் போக வருமா என்று சின்னம்மாவிடம் கேட்கிறன். "அதற்குள் வேறு யாரோ போய் அழுக்காக இருக்கிறது. இன்னும் கழுவவில்லை" என்று சொல்கிறா. வீட்டின் மேற்குப் புற முதலில் இருந்த பழைய கழிவறைக்குப் போகிறன். உள்ளே போன பிறகு பார்த்தால், மேற்குக் காணியில் இருந்து யாரோ எட்டிப்பார்க்கிறார்கள். "பார்க்க வேண்டாம்" என்று சொல்லிவிட்டு நான் நுழைய ஆயத்தமாகிறேன். அவன் திருப்பவும் எட்டிப் பார்க்கிறான் நான் வெளியே வந்து அவனது முகத்திற்கு அடிக்க ஆயத்தமாகிறேன். (அடிக்காமலே விழித்து விட்டேன்)
- 17.10.2012 பக்கத்து வகுப்பில் யாரோ உரமாகக் கற்பிக்கிறார்கள். குரல் வலு கடுமையான இருக்கிறது. ஒன்றிரண்டு பிள்ளைகள் பயந்து எனது வகுப்பு வாங்குக்குக் கீழே வந்து மறைந்து கொள்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்க்கப் பாவமாக இருக்கிறது. ஆனால் நான் படிப்பிக்கவில்லை. சும்மா கதிரையில் இருக்கிறேன். "என்றை கடமையைச் செய்யேல்லை. இது நானில்லை" என்று நினைக்கிறேன். "நானும் கற்பிக்க வேணும். அடுத்த வகுப்புச் சத்தத்துக்குப் பயந்து பேசாமல் இருக்கப்பிடாது" என்று நினைக்கிறேன்.
- 29.9.2019 ஆசையம்மா (இறந்து விட்டார்) எங்கள் வீட்டுக்கு வருகிறா. அவ போட்டிருக்கும் மேல் சட்டை பனை ஓலையால் இழைத்திருக்கிறது. இடையில் இடைவெளிகள் - பின்னல் போல் - தெரிகின்றன. சேலையைப் பார்த்தால், நூற்சேலை. என்னோடு சந்தோஷமாகக் கதைத்துக் கொள்கிறா.
- 5.11.2021 செத்த வீடு முடிந்த சில நாள்களின் பின் சைவப்புவவர் ச. செல்லத்துரை அவர்களின் செத்த வீட்டிற்குப் போகிறேன். நான் போய்ச் சேர்ந்த வீடு அவர்களின் இளவாலை வீடாகவோ, ஏழாலை வீடாகவே தெரியவில்லை. வேறு ஒரு இடமாக இருக்கிறது. அங்கே செல்லத்துரை சேர் நிற்கிறார். "வாங்கோ ரீச்சர், நான் நேத்துப்போக என்று கதை கட்டி விட்டீடாங்கள்" என்று சிரித்தபடி வரவேற்றார். எனக்கும் அது அதிர்ச்சியாக இல்லை. புதினமாக இல்லை. நானும், "ஆக்களைச் சாகக் கொல்லக் கூடியவை இருந்தினம் சேர்" என்று சொல்லிக் கொண்டு அமருகிறேன். உள்ளே திருமதி. செல்லத்துரையும் நிற்கிறா.
சிறிது நேரத்தில் நான் இருந்த கதிரையை விட்டு எழுந்து எங்கோ போய்விட்டுத் திரும்பி வருகிறேன். கதிரையில் வேறு யாரோ அமர்ந்திருக்கிறார்கள். பக்கத்துக் கட்டிலில் அம்மா (எனது தாய்) இருக்கிறா. "அம்மா தள்ளியிருங்கோ" என்று சொல்லிவிட்டு அருகில் இருக்கிறேன். "உன்னிலைதான் பிழை" என்று அம்மா சொல்கிறா. எனக்கு எரிச்சலாக இருக்கிறது.
"கலை இலக்கியக் களத்தின் ரை அடுத்த கூட்டத்தை நடத்துவம்" என்று செல்லத்துரை சேர் சொல்கிறார்.
(கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் கண்ட கனவுகள்)

கலையாக்கம், அழகியல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் கோகிலா மகேந்திரனின் சிறுகதைகள்

யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் ஈழத்து இலக்கியத் தளத்தில் சிறுகதை ஆசிரியராக மட்டுமன்றி கலைத்திறனாய்வாளராக, நாடகக் கலைஞராக, சமூக சிந்தனையாளராக, உளவள ஆலோசகராக எனப் பன்முகத்தளங்களில் தன் முத்திரையைப் பதித்துள்ள மிக முக்கியமான எழுத்தாளர்களில் ஒருவராவார். ஈழத்துப் பெண் படைப்பாளிகளுள் முதன்மை பெற்றுத் திகழும் இவர்,

இவரதும் புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன் அவர்களதும் சிறுகதைகளைக் கொண்ட “அறிமுக விழா” என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு 1984 ஆம் ஆண்டிலே வெளிவந்துள்ளது. இதில் இரத்தினவேலோன் அவர்களது மூன்று சிறுகதைகளும் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களது மூன்று சிறுகதைகளும் இருவரும் இணைந்து எழுதிய ஒரு சிறுகதையும் ஒவ்வொரு சிறுகதைகளுக்கும் பிறரால் எழுதப்பட்ட மதிப்பீடுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. வேறுபட்ட நூலாக்க முயற்சியாக வெளிவந்திருக்கும் இத் தொகுப்பிலுள்ள கோகிலா மகேந்திரனின் சிறுகதைகளை கலையாக்கம் மற்றும் அழகியல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் நோக்குவதாக இந்த ஆய்வு அமைகின்றது. கலையாக்கம் என்பது பல்வேறுபட்ட கொள்கை, கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் விவாதத்திற்குரியதாக மாறியிருப்பினும் சுருக்கமாகக் கூறின, படைப்பு ஒன்றினை அதன் ஆக்கக்கூறுகள் அனைத்தையும் கோர்வை முறையில் பிணைத்து முழுமை பெறச் செய்வதைக் கலையாக்கம் எனலாம். இக்கலையாக்கத்திற்குப் படைப்பாளிக்குப் படைப்பாளி வேறுபடும். இவ்விதம் உருப்பெறும் கலையாக்கத்திற்குள் அடிப்படையிலேயே படைப்பின் அழகியல் தங்கியுள்ளது. ESTHETICS எனப்படும் அழகியல் என்பது கலைப்படைப்புக்களில் அழகை இனங்கண்டு இரசிப்பதும், இரசனையுடனும் கவையுடனும் படைப்புக்களைப் படைப்பதும் பற்றிய இயலாகும். இப்பின்னணியில் படைப்பு ஒன்றில் கலையாக்கமும் அழகியலும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தனவாக முதன்மைபெறுகின்றன.

புனைவுவகை உரைநடை இலக்கியமான சிறுகதை பெரும்பாலும் ஒரு மையக்கருவினை அல்லது நிகழ்ச்சியின் அனுபவத்தை விபரிக்கும் இலக்கிய வகை எனலாம். எந்தவொரு இலக்கியமும் ஏதோவொரு செய்தியைக் காவிச்செல்லும் என்ற அடிப்படையில் தோன்றும் இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றான சிறுகதை மனித வாழ்க்கையைக் கலையாக்கும் முயற்சியாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வகையில் மனித வாழ்வியல் அனுபவங்களை பெரும்பாலும் உளவியல்

தளத்தில் நின்று சீர்மிய நோக்கில் அறிவியல் பூர்வமாகவும் அதே வேளை உணர்வு பூர்வமாகவும் எனப் பல தளங்களில் காத்திரம் வாய்ந்த சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ள கோகிலா மகேந்திரனின் கலையாக்கத்திறனை அவரது ஒவ்வொரு சிறுகதைகளும் கட்டியும் கூறி நிற்கின்றன. இவரது கதைகள் கதைக்கரு, கதை அமைப்பு, கதை மாந்தர், கதைமொழி, கதைக்களம் முதலான ஆக்கக் கூறுகளுடன் கற்பனை, அனுபவம், வர்ணனை முதலான பல அழகியல் அம்சங்களையும் இணைத்து அவை பேசும்பொருளான உள்ளடக்கத்தையும் அப்பொருளைச் சமந்து நிற்கும் வடிவமான உருவத்தையும் பெற்று ஒரு மொழியுடலாக உருவாகியிருக்கும் தன்மைகளை இங்கு இனங்காணலாம்.

கலையாக்கத்தில் முதன்மை பெறும் ஆக்கக் கூறாக கதைக்கருவைக் கூறலாம். சிறுகதைகளுக்கான கருத்து அல்லது அது பேசும்பொருண்மையே கதைக்கருவாகின்றது. “அறிமுகவிழா” என்னும் தொகுப்பில் இடம்பெறும் “ஒரு நெருடலும் ஓர் அசைவும்”, “ஒரு சோகம் இறகும்போது”, “பரிகாரம் தேடும் பரிதாபங்கள்” என்னும் மூன்று சிறுகதைகளினதும் கதைக்கருவை நோக்கின், அவை ஏதோவொரு ஆழமான செய்தியை இச்சமுதாயத்திற்கு உரைத்துச் செல்வதைக் காணலாம்.

01. ஒரு நெருடலும் ஓர் அசைவும் - மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஒன்றான உணவைக்கூட உரியமுறையில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது மன நெருடலுக்கு உள்ளாகும் மாணவியின் வறுமை நிலையை உணரும் ஆசிரியர் முன்மொழியும் முன்னேற்றகரமான சிந்தனையின் ஊடாக மாணவர்மைய அடாவுபிள்ளைநேயக் கற்றலை ஊக்குவித்தல்.

02. ஒரு சோகம் இறகும்போது வறுமை, சாதீய ஏற்றத்தாழ்வு, சீதனக்கொடுமை முதலானவற்றால் முதிர்கன்னியாகிய போதும் தனக்கான வாழ்வை வாழாது தன் குடும்ப பாரத்தைச் சமக்கும் பெண் தான் ஏமாற்றப்பட்டதை உணரும் போது மேற்கொள்ளும் புரட்சிகரமான, துணிகரம்மிக்க செயலால் இக்கட்டான நேரங்களில் பெண்களிடம் இருக்கவேண்டிய மிகச் சிறந்த ஆயுதங்களாக தன்மம்பிக்கையும், தைரியமும் வலியுறுத்தப்படல்.

03. பரிகாரம் தேடும் பரிதாபங்கள் - ஒரு ஆணின் துணையின்றி சமூகத்தை எதிர்கொள்ள அஞ்சும் கணவனை இழந்த ஒரு பெண்ணையும், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பின்னரும் அதே சமூகத்தை அநாயசமாய் எதிர்கொள்ளும் பெண்ணையும் ஒரே நேரத்தில் காட்சிப்படுத்தி அதனூடாகப் பெண்களின் வேறுபட்ட மன உணர்வுகளைத் துல்லியமாகக் காண்பித்து விதவை மனத்தினை வரவேற்றல்.

இவ்வாறு இம்முன்று சிறுகதைகளும் வெவ்வேறுபட்ட கதைக்கருக்களுடன் கட்டமைக்கப்பட்ட போதும் அவை மூன்றும் நாம் வாழும் சமூகத்திற்கு அவசியமான செய்திகளையே காவிச்செல்கின்றன. இவ்வகையில் பொருத்தமான கதைக்கருக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அழகியல் உணர்வுடன் அவற்றைக் கலையாக்கம் செய்யும் முயற்சியில் கோகிலா மகேந்திரன் பெருநெற்றி ஈட்டியுள்ளார் என்றே கூறலாம்.

கதையமைப்பு என்னும் போது சமூக சிந்தனைகளுடன் தான் எடுத்துக்கொண்ட கதைக்கருவை வாசகரிடம் கொண்டு சேர்ப்பதற்கு மிகச்சிறந்த அமைப்புமுறைகள் இங்கு கையாளப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக படைப்புக்களில் தொடக்கம், வளர்ச்சி, திருப்பம், உச்சம், நிறைவு என்கின்ற வகையில் அமைப்புமுறையினை நாம் இனங்காணலாம்.

“ஒரு நெருடலும் ஓர் அசைவும்” என்கின்ற சிறுகதையை எடுத்துக்கொண்டால் பாடசாலை மாணவி ஒருவரையும் ஆசிரியை ஒருவரையும் மையப் படுத்திய அதன் கதைக்கருவிற்கு அமைய முதலில் வகுப்பறைக் காட்சியுடன் ஆரம்பித்து கதைகூறியான மாணவியின் எண்ணவோட்டத்தின் ஊடாகவே பழைய விஞ்ஞான ஆசிரியையின் கற்பித்தல் முறையையும் புதிய ஆசிரியையின் கற்பித்தல் முறையையும் ஒப்பீடு செய்து தொடர்ந்து வகுப்பறையில் கற்பித்தல் நடைபெறும் பாங்கினாலான காட்சிகளுடன் வளர்த்துச் செல்லப்பட்டு “வெறுந்தேத்தண்ணியையே” தனது காலையுணவாகக் கூறும் மாணவியின் குடும்ப வறுமையைக் கதையின் உச்சமாக்கி இறுதியில் அதிபர், ஆசிரியர்களின் கலந்துரையாடலில் புத்தாண்டு விழாவை மறுத்து அந்த நிதியில் வறுமையுடன் போராடும் குழந்தைகளுக்கு உணவுப்பொருட்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கலாம் என்கின்ற கருத்தை முன் வைக்கும் ஆசிரியரின் முன்னேற்றகரமான அசைவினை கதையின் திருப்பமாக்கி அத்தகைய விரும்பத்தக்க திருப்பத்துடன் கதை நிறைவுறுகின்றது. எவ்விதமான ஆர்ப்பாட்டமும் அலங்காரமும் வலிந்த புகுத்தல்களும் இன்றி இயல்பாகவே சாதாரண கதையமைப்பு முறையில் பிள்ளைகளின் ஆரோக்கியத்துடனான கற்றலை அன்றைய காலத்திலேயே தனது சிறுகதையில் இவர் பதிவு செய்துள்ளமைபாராட்டத்தக்கதே.

இவ்வாறே “ஒரு சோகம் இறுகும்போது” என்னும் கதையிலும் அதன் அமைப்புமுறை உரிய வகையில் கதைக்கருவை வாசகர் மனதில் பதிய வைப்பதில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. எவ்வாறெனில் ஆரம்பத்தில் கதையைப் படிக்கும்போது எமது நாட்டில் எமக்குப் பரிச்சயமான ஏதோவொரு கிராமத்து சமையலறையில் எரியமறுக்கும் ஈரவிறகுகளுடன் போராடும் குடும்பப் பெண்ணாக நாம் என்னும் புனிதத்தை அவ்வாறல்ல அவள் தன் குடும்பாரத்தை தனித்து சுமக்கும் ஒரு முதிர்கன்னி என்றும் அது நைஜீரிய நாட்டில் உயர் அந்தஸ்துடன் வசிப்பவர்களின் சமையலறை என்னும் ஒரு மாயத்தைக் கதைநகர்விலே வாசகர்களுக்கும் உண்டுபண்ணி தொடர்ந்து அவளது குடும்பநிலை, அவளது சமூகத்து வாழ்வியல் அவலம் என்பவற்றின் விளைவால் அவள் இங்கு வந்துசேர்ந்த விதம் என்பவற்றையெல்லாம் காட்சிப்படுத்தி கதையின்

திருப்பமாய் அது நைஜீரியா அல்ல மாறாக நம் நாட்டின் தலைநகரமாகிய கொழும்பு என்பதையும் அவள் எதிர்பார்த்து வந்த எழுபதாயிரம் ரூபாவிற்குப் பதில் இங்கு இரண்டு வருட உழைப்பிற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாயும் கிடைப்பது சந்தேகம் என கொடுமையான முறையில் ஏமாற்றப்பட்ட அவளது பரிதாபநிலையைக் காண்பித்து இனி அவள் என்ன செய்யப்போகின்றாள்? அமுது ஒடுங்கி அப்படியே சமையலறையுடன் அடங்கிவிடப் போகிறாள் என எதிர்பார்த்த நிலையில் கதையின் உச்ச கட்டமாய் தன்னை ஏமாற்றிய கோபாலிடம் தனக்கான பொறுப்புக்களையும் தன்னையும் சேர்த்து ஒப்படைத்து அசாதத்தியத் துணிவுடன் கையில் சுத்தியுடன் வெளியேறும் நவீனகாலத்துக் கண்ணகியாய் புனிதத்தைக் காண்பித்து சினிமாப்பாணியில் கதை நிறைவுறுகின்றது. நீண்டகாலமாக அவளுக்குள் இருந்த சோகம் தான் ஏமாற்றப்பட்டதை உணரும்போது உச்சகட்டமாகி இறுதியில் அது இறுகிப்போனபோது அவள் எடுக்கும் தீர்க்கமான முடிவு இன்றைய உலகிலும் ஏமாற்றம், துரோகம் என்பவற்றால் நொருங்குண்டு தவிக்கும் பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வுடன் கூடிய வழியினைக் காட்டிநிற்கின்றது.

ஒரு கதையின் தொடக்கமானது எடுத்த எடுப்பிலேயே வாசகரைத் தன்பால் ஈர்ப்பதாகவும் ஆவலைத்தூண்டி மேலே படிக்க ஊக்குவிப்பதாகவும் அமைய வேண்டும் என்கின்ற கருதுகோளினை நிரூபிப்பதாகவே இவரது மூன்று சிறுகதைகளும் அமைகின்றன. இதற்கான மிகச்சிறந்த சான்றாக, “அச்சவேலித் தொழிற் பேட்டைத் தரிப்பில் அந்தத் தட்டிவான் நிற்கிறது. வேலிக்கு வெளியே தலையை நீட்டி வேடிக்கை பார்க்கும் ஒரு பூவரசு மரத்தை நான் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்போதுதான் அவள் ஏறுகிறாள். அவைகளும் ஏறுகின்றன...” என ஆரம்பிக்கும் “பரிகாரம் தேடும் பரிதாபங்கள்” என்னும் சிறுகதையைக் கூறலாம். இந்த ஆரம்பமே அந்த தட்டிவான் எங்கு செல்கின்றது? அதில் பயணிக்கும் கதைகூறி யார்? அதனுள் புதிதாக ஏறும் அவள் யார்? அவளுடன் கூடவே ஏறும் அவைகள் எவை? என்கின்ற வினாக்களை வாசக மனங்களில் எழுப்பி அக்கதையை மேலும் படிக்கத்தூண்டுகின்றது. இக்கதையைப் படிக்க ஆரம்பிக்கும் போது இடுப்பிலும், கையிலும், வயிற்றிலும் பிள்ளைகளுடன் ஏறும் பெண் பற்றியே கதை நகரப் போகின்றது என்கின்ற எதிர்பார்ப்பு எழுவது தவிர்க்க முடியாது, ஆயினும் அதற்கு மாறாக அவளது நிலையையும், தந்தையற்ற அக்குடும்பத்தை தந்தைபோல் நின்று காக்கும் ஏழு வயது மகனது நடத்தைகளையும் உற்று நோக்கி அவற்றைத் தனது வாழ்வுடன் ஒப்பீடு செய்து தன்னைத்தானே உய்த்துணரும் கதைசொல்லியான கைம்பெண்ணின் கதையாக அதனை நகர்த்தியிருப்பது கதையமைப்பு முறையூடாக ஆசிரியர் மேற் கொண்டுள்ள அழகியலையே உணர்த்துகின்றது. மேலும் “நல்ல சிறுகதை முடிந்தபின் தான் தொடங்கும்” என்ற இலக்கியவாதிகளின் கருத்துப்படி இச்சிறுகதையின் முடிவும் “விதவை மணம்” என்னும் முன்னேற்றகரமான தொடக்கத்தை வலியுறுத்தி தன்னை நல்ல சிறுகதையாக நிலைநிறுத்திக் கொள்கின்றது.

தொடர்ந்து இம்முன்று சிறுகதைகளிலும் உலாவரும் கதைமாந்தர்களுடாக பாத்திரப்படைப்பு என்பது ஒரு படைப்பாக்கத்தில் எவ்விதம் முதன்மை

பெறுகின்றது என்பதை நோக்கலாம். "சிறுகதைகளில் பாத்திரங்கள் வளர்க்கப்படுவதில்லை. வளர்க்கப்படு கின்றன" என்கின்ற பேரா.க.சிவத்தம்பி அவர்களின் கூற்றும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதே. குறிப்பாக, என்றோ ஒரு நாள் நாம் படித்த படைப்புக்களையும் அதில் கையாளப்பட்ட பாத்திரவார்ப்பின் காத்திரத் தன்மையினாலேயே நீண்டகாலத்தின் பின்பும் நாம் அதனை நினைவில் வைத்திருப்போம். இவ்வாறுதான் கோகிலா மகேந்திரனின் இம்மூன்று சிறுகதைகளிலும் உலாவரும் பாத்திரங்கள் அமைகின்றன. பெயரின்றி சுட்டப்படும் மாணவியும், விஞ்ஞான ஆசிரியையும், பரிகாரம் தேடும் பரிதாபங்களாய் காட்சிப்படுத்தப்படும் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்ணும், இடுப்பிலும், கையிலும், வயிற்றிலும், அருகிலுமாய் அவளுடன் பயணிக்கும் குழந்தைகளும், தன்னையே பரீட்சித்துப் பார்த்து மறுகும் கைம்பெண்ணும், அவளுக்கு வாழ்வளிக்க முன்வரும் காண்மபனும், குடும்பத்திற்காய் தன்னை வருத்தி உழைக்கும் புனிதமும், ஏமாற்றுக்கார கோபாலும், கொழும்பின் மேல்தட்டு வர்க்க எஜமானிக் குடும்ப உறுப்பினர்களும் வாசக மனதில் இலகுவில் பதியும் பாத்திரங்களாகின்றனர். ஏனெனில் இவர்கள் நாளாந்தம் எம் கண்முன்னே நடமாடுகின்ற பாத்திரங் களின் பிரதிவிம்பங்களாக அமைகின்றனர் என்பதே நிதர்சனம். மேலும் இச்சிறுகதைகளில் அதிகளவான பாத்திரங்களுக்கு இடமளிக்காது ஏதேனும் ஒரு பாத்திரத்தை மையப்படுத்தி தேவைக்கேற்ப ஏனைய பாத்திரங்களை உலவவிட்டிருத்தலும் சிறுகதைக்கான வரைவிலக்கணங்களுடன் முரண்படாத வகையில் இவரது கலையாக்கத்திறனுக்கு கட்பியம் கூறி நிற்கின்றன.

கதைமொழியின் ஊடாகப் புலப்படும் கலையாக்கத்தையும், அழகியல் உணர்வையும் எடுத்துக் கொண்டால், எளிமையாக இலகுவியில் அதிகம் விவரணப்பாங்கற்று உரையாடற் பகுதிகளுடன் கூடிய மொழிநடை சிறுகதைகளுக்கு அழகு சேர்க்கின்றது. சிறப்பாக இவரது சிறுகதைகளில் மொழியானது விஞ்ஞான பூர்வமாகவும் உளவியல் ரீதியாகவும் அதே நேரம் உணர்வு பூர்வமாகவும் செதுக்கப்பட்டிருக்கும். குறிப்பாக இவரது ஆரம்பகால சிறுகதைகளில் மொழி நடை உணர்வுபூர்வமானதாகவும் பிற்காலத்துப் படைப்புக்களில் அவை அதிகளவு உளவியல் மற்றும் அறிவியல் சார்ந்தும் அமைக்கப்பட்டிருப்பது அவரது சிந்தனைச் சிறப்பையும் கலையாக்கத்திறனின் வளர்ச்சியையுமே சுட்டிநிற்கின்றன. பெரும்பாலான கதைகளின் மொழிநடையில் கவித்துவம் நிரம்பியிருப்பதும் சிறப்பானதே ஆகும்.

மொழிநடைச்சிறப்பிற்கான சான்றுகளாக,

"அந்த முதல் நாளே நாங்களெல்லாம் நிறையக் காற்றை நுரையீரலினுள் எடுத்து.. நெஞ்சு விரிய சுவாசித்துக் கொண்டோம்" (ஒரு நெருடலும் ஓர் அசைவும்)

"எரிய மாட்டேன் என பிடிவாதமாக அடம்பிடித்த அந்தப் பச்சை விறகுகளைக் குவித்து ஊதிவிட்டுக் குளிந்திருந்து நிமிர்ந்தவளை கரிய நிறத்தில் காணும் பஞ்சுப்பொதிகளைப் போல் மிதந்து வந்த புகை மண்டலக்கூட்டம் திணறத்திணற முத்தமிட்டு ஓய்ந்தது" (ஒரு சோகம் இறாகும்போது) என விறகடுப்பில் புகையுடன் போராடும் அவலத்தை விளக்கும் அருமையான உவமை.

வெளியே பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை என புனிதத்தை வெளியே செல்லவிட மறுக்கும் எஜமானி தான் காலையும் மாலையும் வெளியே சென்று வருவதைப் பார்த்து "ஒருவேளை எஜமானி பெண் இல்லையோ" என புனிதம் எண்ணுவதில் நகைச்சுவை கலந்த மொழிநடை.

"அடுப்பருகே அமர்ந்து எப்போதும் வெந்து கொண்டும் எதையாவது வேகவைத்துக் கொண்டும்.." என கூறவந்த விடயத்தை தெளிவுபடுத்தும் காத்திரம் வாழ்ந்த சொல்லாடல்.

கச்சான் அடித்த பின்பு காட்டில் மரம் நிற்பது போல உச்சியிலே நாலுமயிருடன் வீட்டுத்தின்னையில் விழுந்து கிடக்கும் அப்புவைப்பற்றிய வர்ணனையை "கச்சான் அடித்த பின்பு காட்டில் மரம் நிற்பது போல் உச்சி யிலே நாலுமயிர் ஓரமெல்லாம் தான் வழக்கை" என்கின்ற நாட்டுப்புறப் பாடலில் இருந்து கையாண்டுள்ளமை.

"பூட்டின கதவுபோல நீ இந்த வீட்டுக்கொரு காவலெல்லோ" என்பது போன்ற கிராமிய வழக்கினாலான தொடர்கள் முதலானவை இவரது மொழிச் சிறப்பை பறைசாற்றுகின்றன.

இவைமட்டுமன்றி இவரது சிறுகதைகளுக்கு இவர் இட்டுள்ள தலைப்புக்களும் இவரது கலையாக்கத் திறனையும் அழகியல் உணர்வினதும் வெளிப்பாடுகளாகவே அமைகின்றன. இத்தொகுப்பிலுள்ள மூன்று சிறுகதைகளின் தலைப்புக்களுமே கவித்துவத்துடன் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் கருத்தாழம் மிக்கவையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளமையை இனங் காணலாம். சான்றாக தனது வறுமையால் விளைந்த மாணவியின் மனநெருடல் புத்தாண்டு விழாவிற்கான பணத்தில் அத்தகைய மாணவர்களின் பசியைப் போக்கவேண்டும் என்கின்ற முன்னேற்றகரமான அசைவை ஏற்படுத்தியமையை வெளிப்படுத்தும் முகமாக "ஒரு நெருடலும் ஓர் அசைவும்" என்கின்ற தலைப்பு அமைந்துள்ளது. மேலும் இலக்கண விதிப்படி உயிர் மெய் எழுத்துக்கு முன்னர் ஒரு என்பதையும் உயிர் எழுத்துக்கு முன்னர் ஓர் என்பதையும் பயன்படுத்தி தலைப்பினைக் கவித்துவமாக அமைத்திருப்பதும் பாராட்டத்தக்கதே. இவ்வாறே "ஒரு சோகம் இறாகும் போது", "பரிகாரம் தேடும் பரிதாபங்கள்" என்னும் தலைப்புக்களிலும் ஆசிரி யரின் அழகியல் உணர்வைத் தரிசிக்க முடிகின்றது.

"மனித உணர்வுகளில் ஏதாவது ஒன்றைத் தொட்டு உலுக்குவது தான் சிறுகதை" என எழுத்தாளர் விந்தன் அவர்கள் கூறுவது போலவும் ஒரு சிறுகதையில் சுவர் ஒன்றில் துவக்கு மாட்டியிருக்கிறது எனக் குறிப்பிட்டால் கதையின் நிறைவில் அத்துவக்கு வெடித்துச் சிதற வேண்டும் எனவும் கூறப்படுவது போல் கோகிலா மகேந்திரனின் சிறுகதைகள் அனைத்துமே தலைப்பு, தொடக்கம், கதைக் கரு, பாத்திரம், மொழி நடை, உத்திநூட்பங்கள், கதைப் பின்னல், திருப்பம், உச்சம், முடிவு முதலான பல ஆக்கக் கூறுகளும் ஒன்றுடனொன்று பின்னிப்பிணைந்து படைப்பாளியின் தன் அனுபவமாக மாத்திரம் அமையாது வாசகரது அனுபவமாகவும் மாறி ரசனைக்குரியதாகவும் சுவைக்கப்படுவதாகவும் அதேநேரம் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையிலும் கலையுடல்களாக உருப்பெற்று அவரது கலை யாக்கத்திறனையும் அழகியல் உணர்வையும் இலக்கிய உலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டி நிற்கின்றன.

கடிதங்கள்

1) எனது பேரன்பிற்கும் பெருமதிப்புக்குமுரிய கலாபுஷணம் இலக்கியவித்தகர் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களுக்கு, அன்புடையீர்.

நீங்கள் என்மீதும் என் துணைவியின்மீதும் கொண்ட அன்பும் அன்பின் காரணமாக எங்கள் வாழ்வில் காணற்கரிய பெருவிழாவை எடுத்து, நூலையும் வெளியிட்டு மகிழ்வித்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் நுண்மாண் நுழைபுலத்தையும் உளவளத்தை வழங்கும் பேராற்றலையும் கொண்டு என்துணைவி இறந்தபின்பும் நான் மறுவாழ்வு வாழ வழிகாட்டியுள்ளீர்கள்.

நுட்பமாகத் திட்டமிட்டுப் பொருத்தமானவர்களிடம் என்னைப் பற்றிய கட்டுரைகளைப் பெற்றுச் சிறந்ததோர் நூலையும் கலை இலக்கியக் களத்தின்பேரால் வெளியிட்டுள்ளீர்கள்.

உடல் நலம் நல்லாயில்லாதபோதும் உவ்விடத்திலிருந்து கொழும்புக்கு வந்து தலைமை தாங்கி விழாவை மிகச் சிறப்பாக நடத்தினீர்கள். நீங்கள் செய்த இச் செயற்கருஞ் செயலுக்கு நான் எப்படி நன்றி செய்வதெனத் தெரியவில்லை. நீங்கள் நல்ல சுகமாக இருந்து பணிகள் பல செய்ய இறையருளைத் தினமும் வேண்டித் துதிக்கின்றேன்.

நான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையினை
நன்றாக ஆய்ந்தறிந்து
நம்மவர்க்குப் பயன்விளைக்கும்
நல்லவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து
என்பொருட்டு உங்கள் நேரத்தையும்
அறிவையும் அர்ப்பணித்து
பொன்னான நூல் தந்து புகழ்தந்த
உங்களுக்கென் இதய நன்றிகள்.

கலையும் வாழ்வும் நூலில்
உங்கள் செயற்கரும் செயல் நிலைத்திருக்கும்.
என்னுள்ளத்தில் உங்கள் மீது
நன்றி உணர்வு என்றும் நினைவிருக்கும்.
நீங்கள் மலைபோலச் செய்த உதவிக்கு என் வார்த்தைகளால் முழுமையான நன்றியினைச் சொல்ல முடியவில்லை. உள்ளத்து உணர்வுகளால் போற்றுகின்றேன்.

அன்யான சு. செல்லத்துரை

2) திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களுக்கு, அன்புடையீர்.

"காவேரி" வெளியீடு 21.01.93 வியாழக்கிழமை மாலை 3.45 மணியளவில் யாழ். இந்துக்கல்லூரியில் நடைபெறவுள்ளது. நான் இணுவிலில் இது பற்றி உங்களுடன் நேரில் பேசியுள்ளேன்.

நீங்கள் வெளியீட்டுரை செய்ய வேண்டும். ஏனெனில், இது பெண் விடுதலை பற்றியதாகையால் நீங்கள் வெளியிட்டு வைப்பதே பொருத்தம் என யாழ். இலக்கியவட்டம் தீர்மானித்துள்ளது. நாளைக்கு நூலையும் நிகழ்ச்சி நிரலையும் அனுப்பி வைக்கிறேன். முடியுமானால் இன்று மாலை உங்களைச் சந்திக்க முயற்சிக்கிறேன்.

அன்புடன்

காரை செ.சு - 18.10.93

நண்பர் நால்வர் நவீன்றவை

1) ஆறு முதல் அறுபது வரை என்பர். கோகிலாவுடனான எனது நட்பு அரிவரி முதல் எழுபத்தொன்று வரை இன்னும் பசுமையாகவே தொடர்கிறது என்றால் அதன் ஆழத்தையும் அன்பையும் புரிந்து கொள்ளலாம். அவர் வாழ்க வளமுடன்.

- கலாரஞ்சினி சிவராஜா - அவுஸ்திரேலியா

2) எனது ஆருயிர் நண்பி கோகிலாவுடன் முன்பள்ளியில் ஆரம்பித்த நட்பு! அயல்கிராமம், தந்தையர் இருவரும் ஆசிரியர் - இவை அதன் கனதிக்கான சில காரணங்கள் தான். ஒருநாளும் ஒரு பிசிறும் இல்லை. சிநேகிதி என்று சொல்லிக்கொள்வதிலேயே பெருமை. கடவுள் துணை.

- சரோஜாதேவி ஸ்கந்தராஜா - இலங்கை

3) மாலை வெயிலின் நிழலாகவும் மரத்தில் மலர்ந்த மலராகவும் மிளிரும் மனமொத்த நட்பு எம்முடையது.

- ராதா ஆதித்யா - இலங்கை

4) கோகிலா என்றால் ஒரு சொல்லில் முழுமை என்று கூறலாம். பழக இனிமையானவர். நட்புக்கு உண்மையானவர். மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்தால் இரட்டிப்பாகும். மனக்குழப்பம், சந்தேகம், துன்பம் ஏற்படும் தருணங்களில் அவரிடம் பேசினால் அமைதி கிடைக்கும்.

- ஜெயலோசனா சிவபாதசுந்தரம்

நூலக நிறுவனத்தின் **ஆவணகம்**

நூலக நிறுவனத்தின் ஆவணக வலைத்தளத்தில்
(www.aavanaham.org)
கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களின் வாய்மொழி வரலாறு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.
பதிவு செய்தவர் : ஆர்த்தியா சத்தியமூர்த்தி
காலம் : 2019
நேரம்: 12மணித்தியாலம் 32 நிமிடம் 52 செக்
<http://aavanaham.org/islandora/object/noolaham%3A21371>

கோகிலா மகேந்திரன் பற்றிய தகவற் குறிப்பு

பெயர் - திருமதி .கோகிலாதேவி மகேந்திரராஜா

தந்தை - செல்லையா சிவசுப்பிரமணியம்

தாய் - சுப்பிரமணியம் செல்லமுத்து

எழுத்துலகப் புணையர்கள் - கோகிலா மகேந்திரன், விழி,

விழிசைக்குயில், பசுந்தி, பதுமலாஞ்சனன்

நூல்கள்-

- 1.1982-மனித சொரூபங்கள் - சிறுகதைத் தொகுதி - நூலாசிரியர்
- 2.1983-முரண்பாடுகளின் அறுவடை - சிறுகதைத்தொகுதி -நூலாசிரியர்
- 3.1984-அறிமுகவிழா - சிறுகதைத் தொகுதி விமர்சனத்துடன் -நூலாசிரியர் இருவரில் ஒருவர்
- 4.1986-பிரசவங்கள் -சிறுகதைத் தொகுதி -நூலாசிரியர்
- 5.1986-துயிலும் ஒருநாள் கலையும் -நாவல் -நூலாசிரியர்
- 6.1989-தூவானம் கவனம் -நாவல் -நூலாசிரியர்
- 7.1994-கோலங்கள் ஐந்து -நாடகத் தொகுதி -நூலாசிரியர் ஊவரில் ஒருவர்
- 8.1996-மனக்குறை மாறு வழி -உளவியல் கட்டுரை -நினைவு வெளியீடு ஆசிரியர்
- 9.1997-வாழ்வு ஒரு வலைப் பந்தாட்டம்- சிறுகதைத் தொகுதி -நூலாசிரியர்
10. 1997-கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு -நாடக அறிமுறை -நூலாசிரியர்
- 11.1999-விழிமுத்து-தனிமனித ஆளுமை -தொகுப்பாசிரியர்
- 12.1999-இறைமணியமாலை -கவிதைத்தொகுப்பு -பதிப்பாசிரியரும் தொகுப்பாசிரியரும்
- 13.2000-விஞ்ஞானக் கதைகள் -சிறுவர் நூல் -நூலாசிரியர் (2017 திருத்திய மறு பதிப்புகள்)
- 14.2000-தங்கத்தலைவி -தனிமனித ஆளுமை -நூலாசிரியர்
- 15.2000-எங்கே நிம்மதி -உளவியல்சார் கட்டுரைத்தொகுதி -நூலாசிரியர்
- 16.2001-குயில்கள் -நாடகத் தொகுதி -நூலாசிரியர் (2005 திருத்திய மறுபதிப்பு)
17. 2001.-மல்லாக்கத்தின் வரலாறும் அதன் அபிவிருத்தியும் -சரித்திரம் தொகுப்பாசிரியர்
- 18.2002-சிறுவர் உளநலம் -உளவியல் பயிற்சிக் கைநூல் -நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரில் ஒருவரும்(2005மறு பதிப்பும் ஆங்கில சிங்கள மொழியெயர்ப்பும், 2017 திருத்திய விரிந்த மறுபதிப்பு)
- 19.2003-முரண்களும் மூடிகளும் -சிறுகதைத் தொகுதி -நூலாசிரியர்
- 20.2003-மகிழ்வுடன் வாழ்தல் -உளவியல் பயிற்சிக் கைநூல்-நூலாசிரியரில் ஒருவரும் (மறு பதிப்பு-2004) பதிப்பாசிரியரில் ஒருவரும்
- 21.-2003-அரங்கக் கலையில் ஊம்பதாண்டு -தனிமனித ஆளுமையும் நாடகமும் -நூலாசிரியர்
- 22.-2005-சின்னச் சின்னப் பிள்ளைகள் -உளவியல் பயிற்சி வழிகாட்டி நூல் -நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரில் ஒருவரும்
- 23.2006-உள்ளக்கமலம் -உளவியல் பயிற்சிக்கைநூல் -நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரும்
- 24.2006-முற்றத்தில் சிந்திய முத்துக்கள் -உளவியல் பயிற்சிக்கைநூல் - நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரும்
25. 2006-சுனாபியில் சிந்திய சித்திரங்கள் - உளவியல் பயிற்சிக்கைநூல் -நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரும்
- 26.2006-மனச்சோர்வு -பயிற்சிக் கைநூல் -நூலாசிரியர்
- 27.2008-மனமெனும் தோணி -உளவியல் கட்டுரைத் தொகுப்பு -நூலாசிரியர்
- 28.2008-மனதைக் கழுவும் மகாசமர்த்தர்கள்-உளவியல் சிறுகதைத் தொகுப்பு - நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரும்
- 29.2009-உள்ளம்பெருங்கோயில் -உளவியல் கட்டுரைத்தொகுப்பு -நூலாசிரியர்
- 30.2009-விழிசைச் சிவம் -தனிமனித ஆளுமை -நூலாசிரியர்
- 31.2011-உள்ளத்துள் உறைதல் -உளவியல் புனைவுச் சரிதைகளின் தொகுப்பு -நூலாசிரியர்
- 32.2013-புலச்சிதறல் நெஞ்சம் -புலப்பயர்வாழ்வுப் புனைவுக்கதைகள் -நூலாசிரியர்
- 33.2014-சிறுகதை என்பது - சிறுகதை பற்றிய கட்டுரைகளும் கதைகளும் -தொகுப்பாசிரியரில் ஒருவர்
34. 2014-விழிசைச் சிவம் ஜனன நாற்றாண்டுமலர் -தொகுப்பாசிரியர்
- 35.2015-நேர்கொண்ட பாவை -பெண்ணிய உளவியல் சார் கட்டுரைத் தொகுப்பு -நூலாசிரியர்
- 36.2015-சிறுவர் பாதுகாப்பு -உளவியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு - நூலாசிரியரில் ஒருவர்
- 37.2015-கலையும் வாழ்வும் -செ .சிவகாமசுந்தரி நினைவு வெளியீடு -தொகுப்பாசிரியரில் ஒருவர்
- 38.2016-பதிமவயதுப் பிரச்சினைகளும் அவற்றைக் கையாள்தலும் -நினைவுப்பேரரை -ஆசிரியர்
- 39.2016-வரிக் குயில் -சிறுகதைத் தொகுப்பும் விமர்சனமும் -

நூலாசிரியரும் தொகுப்பாசிரியரும்

- 40.2017-திருமனிதவ வாழ்வு-சமூக உளவியல் கட்டுரைத் தொகுப்பு -நூலாசிரியர்
- 41.2018-சந்தனச் சிதறல்கள் -நாவல் -நூலாசிரியர்
- 42.-2020-சீ உ மியத்தில் சிறப்பு முறைகள் -உளவளத்துணை அறிவியல் - நூலாசிரியர்
- 43.-2020-அறிவியல் கதைகள் - சிறுவவு. விஞ்ஞானப் புனைகதைகள் - நூலாசிரியர்
- 44.-2020-வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கான கற்றல் -பயிற்சிக் கைநூல் - ஆசிரியரில் ஒருவர்

கல்வி பெற்ற இடங்கள் -

- 1.பன்னாலை சேர்.கனகசபை வித்தியாசாலை -1955-1958
- 2.மகாஜனக் கல்லூரி ,தெல்லிப்பழை -1959-1968
- 3.பல்கலைக்கழகம் -பேராதனை -1970-1973-(நிறைவு செய்யவில்லை)
- 4.ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரி -பலாவி -விஞ்ஞானப் பிரிவு -1979-1981

பணிசெய்த இடங்கள்

- 1.பொலிகண்டி இ .த.க பாடசாலை - விஞ்ஞான, கணித ஆசிரியர் நியமனம் - 22.04.1974-1976
- 2.கீர்மலை நடுவேல்வர ம .வி - 1976-1979(ஆசிரியர் பயிற்சி இப்பாடசாலையுடன் இணைந்த சாண்ட்விச் முறை)
- 3.மகாஜனக் கல்லூரி 1982-1993-(1989 முதல் பகுதித்தலைவர் , 1991-1992இல் சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர்)
- 4.யுனியன் கல்லூரி 1993-1994(பகுதித்தலைவர்1993-94 ,தொலைக்கல்விப் போதனாசிரியர் நாடகமும் அரங்கியலும் 1991-1995)
- 5.தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அதிபர் -1994-1999 (வருகை விரிவுரையாளர் -நாடகமும் அரங்கியலும் -யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்- 1997-1998
- 6.வலிகாமம் கல்விலயம் -பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர் -1999-2007 (அரசபணி ஓய்வு -2007)
- வேறாம்புடி தமிழ்க் கல்வி நிலையம் -சிட்னி -தமிழாசிரியர் -2011-2013
- வென்வேதவில் தமிழ்க் கல்வி நிலையம் -சிட்னி -மேலதிக தமிழாசிரியர் - 2011-2013
- வேறாம்புடி அரசினர் பொதுஜனப் பாடசாலை -சிட்னி -இந்துசமய ஆசிரியர் - (வருகை)2012-2013
- வேறாம்புடி மேற்கு அரசினர் பொதுஜனப் பாடசாலை -சிட்னி -இந்துசமய ஆசிரியர் -(வருகை)-2012-2013
- முதியோர் நலத்துறைத் திணைக்களத்தில் சமூக வருகையாளர்-சிட்னி -(பகுதிநேரம்)2011-2013
- சத்யசாயி பாடசாலை -மானிப்பாய் -விஞ்ஞான ஆங்கில ஆசிரியர் -2014-2016
- வடமகாணக் கல்வித்திணைக்களம் -உளசமூக வளநிலையம் -ஆலோசகர் - (யுனிசெப் செயற்றிட்டம்)-2016-2017
- சாந்திகம் -பணிப்பாளர் -2017அக்டோபர்-2018மார்ச்

திருமணம்

- கணவர் - கிருஷ்ணர் மகேந்திரராஜா (ஓய்வு பெற்ற அதிபர் . அருணோதயக் கல்லூரி ,அளவெட்டி)
 திருமணப் பதிவு -30.08.1976

மட்டங்கள்

- படித்துப்பெற்றவை - 1.நாடக கலாவித்தகர் -வடஇலங்கைச் சங்கீத சபை -(5ம் தரம் உப பாடம் -பரதம் ,ஆசிரியர் தரம் உப பாடம் -பண்ணிசை)-2002
 2.உளவளத்துணையாளர் -1995.

கௌரவம் மட்டங்கள்

- 1.இலக்கிய வித்தகர் -இந்து சமய, தமிழ்,கலாசார இராஜாங்க அமைச்சு -1986
- 2.கலைச் சுடர் -வலிகாமம் வடக்குப் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவை -2004
- 3.சமூக ஒளி -கத்தோலிக்கக் கலை இலக்கிய வட்டம் -2010
- 4.கலாபூஷணம் -இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் -2014
- 5.சமூக திலகம் -கொட்டி சனசமூக நிலையமும் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கமும் -2016
- 6.கலைப்பிரவாகம் -வட இலங்கைச் சங்கீத சபை -2017

இலங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சுப்பதித்தல்
சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்கும்மான ஓர் அச்சுக்கூடம்

மதி கலர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடட்

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

MATHI COLOURS (PVT) LTD.

PRINTERS & WEDDING CARDS

OFFSET - DIGITAL - SCREEN PRINTING

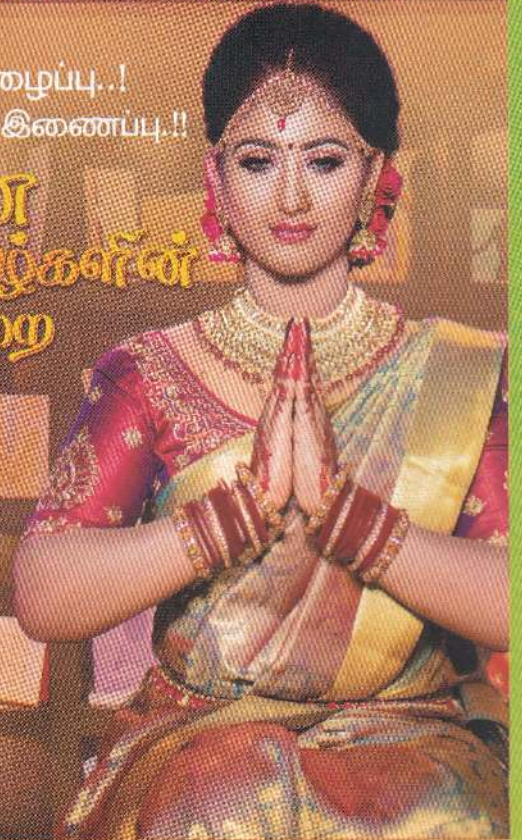
உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான பிரின்ட்ஸ்
தேவைகளையும் உடனுக்குடன் தரமாகவும், நேரத்தியாகவும்
பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்

ஒரு நாள் அழைப்பு..!
வாழ்நாள் இணைப்பு..!!

கீழ்க்கண்ட
அழைப்புகளின்
கட்சியறை

- ஒவ்வொரு ப்ரின்ட்ஸ்
- ஸ்க்ரீன் ப்ரின்ட்ஸ்
- டிஜிட்டல் ப்ரின்ட்ஸ்
- கலர் ப்ரின்ட்ஸ்
- க்ரஃபிக் டிசைன்ஸ்
- டைப் செற்றர்ஸ்
- வைண்டிங்

மற்றும் பல உங்களுக்குத் தேவையான
பிரின்ட்ஸ் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்...

MATHI
COLOURS

NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

021 222 9285

mathicolours@gmail.com

CUSTOMER CARE
077 722 2259